

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

"การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ระดับเยาวชน

เพื่อนำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้"

The Development of Youth Learning Process on Climate Change

Leading to Youth Awareness Networking

โดย อาจารย์อาชวิษฐ์ กฤษณสุวรรณ

มิถุนายน 2562

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ "การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับเยาวชน
เพื่อนำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้"

The Development of Youth Learning Process on Climate Change
Leading to Youth Awareness Networking

คณะผู้จัดทำ

1.	อาจารย์อาชิวิชญ์ กฤษณสุวรรณ	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริชัย อรรถอุดม	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ร่วมกับ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัยสกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทสรุปผู้บริหาร

การสื่อสารสิ่งแวดล้อมถือว่าเป็นเรื่องสำคัญไม่ใช่เพียงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในประเทศ แต่ในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศกลับกลายเป็นปัญหาใหญ่ในระดับสากลที่ต้องช่วยกันเร่งแก้ไข สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ในส่วนของภารกิจฝ่ายสวัสดิภาพสาธารณะ ถือเป็นองค์กรที่มีบทบาทการเร่งสร้างนักวิจัยเพื่อนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย เพื่อส่งผลให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วยการสร้างกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการรับรู้ นำสู่ความตระหนักและเฝ้าระวังต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผ่านการสื่อสารกับภาคีที่เกี่ยวข้องที่สามารถมาช่วยให้เกิดการขับเคลื่อนเชิงนโยบายสู่การลงมือปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

การวิจัยนี้เกิดขึ้นจากการทำความร่วมมือกันกับทางกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม Department of Environmental Quality Promotion (DEQP) เพื่อให้เกิดการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมของเยาวชนคนรุ่นใหม่ ในการที่จะช่วยขับเคลื่อนประเด็นสิ่งแวดล้อมในมิติที่หลากหลาย โดยมุ่งเน้นในการคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสมัยที่ 24 หรือ Conference of the Parties (COP) และเกิดเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้ในปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ทำการเก็บข้อมูลแบบก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ เพื่อวัดทักษะการเรียนรู้และนำไปพัฒนาต่อยอดได้ในอนาคต ส่วนงานวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการเก็บข้อมูลจากการวิเคราะห์ภาพรวมของกิจกรรมและเอกสารข้อมูลของการทำงานในด้านสิ่งแวดล้อมของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ทำกับเครือข่ายเยาวชนที่ผ่านมา นอกจากนี้ยังเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ และผู้เข้าร่วมโครงการ เพื่อนำข้อมูลมาทำการประมวลผลสังเคราะห์ออกมาเป็นองค์ความรู้ มีเป้าหมายเพื่อทำการสื่อสารไปสู่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกลุ่มต่าง ๆ คือ นักวิจัย สื่อมวลชน และประชาชน เพื่อให้เกิดการรับรู้ ความเข้าใจซึ่งจะส่งผลต่อการกำหนดทิศทางของการดำเนินกิจกรรมในครั้งต่อ ๆ ไปให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยผ่านกรอบการดำเนินงานภายใต้สื่อกิจกรรมของโครงการ แบ่งออกเป็น 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 1 (Training Camp) ฝึกทักษะทางด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง การถ่ายทำและตัดต่อภาพเคลื่อนไหวผ่านโทรศัพท์มือถือ พร้อมให้โจทย์เพื่อพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ จากการเข้าร่วมกิจกรรมศึกษาดูงาน ทำให้เกิดการฝึกสังเกต และเก็บข้อมูลพื้นฐานผ่านการจดบันทึก ถ่ายภาพ หรือด้วยวิธีการที่แต่ละคนถนัด โดยลงพื้นที่อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร เพื่อรับฟังบรรยายและเข้าร่วมเรียนรู้ฐานกิจกรรม 5 ฐาน ได้แก่ พลังงานน้ำ พลังงาน

แสงอาทิตย์ พลังงาน ชีวมวล น้ำเสีย และป่าชายเลน ปิดท้ายด้วยการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำในโครงการ “นักอนุรักษ์สองมือหนึ่งใจคืนชีวิตสู่ธรรมชาติ”

นอกจากนี้จากสถานที่ที่เลือกศึกษาดูงานนั้นแสดงให้เห็นถึงได้เห็นถึงความแตกต่างของการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม 3 ระดับด้วย คือ อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร บริหารจัดการภายใต้ระบบราชการมีงบประมาณจัดสรรดูแล โรงเรียนเทศบาลบ้านบ่อฝ้าย บริหารจัดการภายในโรงเรียนผ่านการขับเคลื่อนเชิงนโยบายของผู้บริหาร และธนาคารปูม้า(ชุมชนบางไทรน้อย) บริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมจากเครือข่ายชาวประมงพื้นบ้านในชุมชน ทักษะและกระบวนการเรียนรู้ที่กลุ่มเยาวชนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม คือ เทคนิคการสื่อสารและการนำเสนอ ซึ่งเยาวชนได้ระดมความคิด วางแผน และนำเสนอประเด็นสิ่งแวดล้อมตามแต่ละกลุ่มลงไปเก็บข้อมูลออกมาในรูปแบบที่หลากหลาย

ในส่วนของการอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 2 (Pitching Camp) สร้างแรงบันดาลใจ และนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ โดยกระบวนการในการเข้าค่ายฝึกอบรมจะมีเป้าหมายในการสร้างเสริมทักษะ และประสบการณ์เพื่อให้เยาวชนได้เกิดความเข้าใจในความสำคัญของการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและ เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเยาวชนด้วยกันเอง ซึ่งจะเห็นได้จากการที่เยาวชนมีการติดต่อสื่อสารในรูปแบบของเครือข่ายในการช่วยกันทำงานสิ่งแวดล้อมแต่ละคน ภายหลังจากที่เยาวชนได้กลับไปพัฒนาโครงการของตนเอง และ กลับมานำเสนอนั้นจะเห็นว่าเยาวชนมีความสนใจในกระบวนการทำงานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีความหลากหลายอยู่พอสมควรแยกเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้ 1) ประเด็นเรื่องปัญหาขยะ ทั้งขยะที่เกิดจากการบริโภคอาหาร และ ขยะที่เกิดจากการใช้สิ่งของอุปโภคบริโภครูปแบบต่าง ๆ 2) ประเด็นเรื่องมลพิษทางอากาศ ที่เกิดการทำการเกษตรอย่างขาดจิตสำนึก และ ผลกระทบที่เกิดกับประชาชนกลุ่มต่าง ๆ 3) ประเด็นนิเวศทางทะเล ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนที่ประกอบอาชีพประมงชายฝั่ง 4) ประเด็นเรื่องพลังงาน ที่มีทั้งการประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน และ 5) ประเด็นเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่ส่งผลกระทบกับการทำการเกษตรและการดำเนินชีวิตของคนในชุมชน

โดยแต่ละโครงการที่เยาวชนได้นำเสนอนั้น สะท้อนให้เห็นว่า เยาวชนเน้นไปในเรื่องของการทำงานโครงการที่สร้างการมีส่วนร่วมให้กับผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมประสานพลังกันในการทำงานด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชาวบ้าน เยาวชน และ ผู้ได้รับผลกระทบทุก ๆ กลุ่ม ในด้านของการสร้างการมีส่วนร่วมนี้มีทั้งลักษณะของการสร้างการมีส่วนร่วมแบบดั้งเดิม คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนที่อยู่ในชุมชนเดียวกัน ผ่านกระบวนการทางการประชุมอบรมสัมมนา การทำฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ และ การร่วมลงมือเพื่อพัฒนาพื้นที่ในชุมชน

การอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 3 (Sightseeing Camp) ฝึกทักษะทางด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยได้ลงไปศึกษาดูงานในมิติของการบริหารจัดการด้วยความใส่ใจสิ่งแวดล้อมในองค์กรธุรกิจ 3 แห่งในจังหวัดพิษณุโลก คือ โครงการพัฒนาที่ดินมูลนิธิชัยพัฒนาบ้านเกาะคู เพื่อให้เห็นถึงการบริหารจัดการการแปรรูปอาหาร (กล้วย) ด้วยวิธีการแบบธรรมชาติ ฟังพระบบความร้อนจากพลังงานแสงอาทิตย์ด้วยวิธีการแบบพาราโบลาโดม โรงงานผลิตกล้วยตากจิราพร (บริษัท จิราพร ฟู้ด จำกัด) เป้าหมายที่อยากให้กลุ่มเยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อมได้รับรู้ กล่าวคือ ให้เห็นถึงการต่อยอดในเชิงธุรกิจการค้าที่นำนวัตกรรมจากพลังงานแสงอาทิตย์มาแปรรูป และวงษ์พาณิชย์ สำนักงานใหญ่ เป็นโรงงานในการกำจัด/แปรรูปขยะเพื่อส่งต่อไปกับส่วนงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมา รีไซเคิลให้เกิดผลผลิตใหม่ในการค้า

จากการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย พบว่า แนวทางในการพัฒนาแนวคิดด้านการรักษาสิ่งแวดล้อมของเยาวชน YTEn สามารถสะท้อนผ่านการจัดทำนิทรรศการซึ่งเรียกอีกคำหนึ่งว่าจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม เป็นคุณลักษณะที่สำคัญและมีความหมายอย่างยิ่งในสังคมทำให้เกิดประชาสังคม คือ เป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็งที่สมาชิกในชุมชนต่างเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยเหลือสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น แต่การที่จะสามารถปลูกจิตสำนึก ให้กับเยาวชนซึ่งในอนาคตจะกลายมาเป็นกำลังสำคัญในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมนั้นจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้เยาวชนได้มีปฏิสัมพันธ์ รวมถึงการได้มีเครือข่ายในการติดต่อสื่อสารและ สามารถทำงานด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกันจึงจะสามารถสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง และ การทำงานอย่างยั่งยืน

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นผลงานของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) The Thailand Research Fund (TRF) เกิดขึ้นจากการทำความร่วมมือกันกับทางกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม Department of Environmental Quality Promotion (DEQP) เพื่อให้เกิดการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมของเยาวชนคนรุ่นใหม่ในการที่จะช่วยขับเคลื่อนประเด็นสิ่งแวดล้อมในมิติที่หลากหลาย โดยมุ่งเน้นในการคัดเลือกเยาวชนเข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสมัยที่ 24 หรือ Conference of the Parties (COP) และเกิดเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้ในปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ผลที่ได้จากงานวิจัย พบว่า การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมผ่านกระบวนการจัดกิจกรรมค่าย 3 ค่าย คือ Training Camp ฝึกทักษะทางด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง Pitching Camp นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ทางด้านสิ่งแวดล้อมสร้างแรงบันดาลใจ และ Sightseeing Camp ฝึกทักษะทางด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรมเยาวชนสามารถพัฒนาศักยภาพ ทักษะ และเสริมองค์ความรู้สามารถสร้างเครือข่ายเยาวชน และความตระหนักรู้ต่อประเด็นสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งจะขับเคลื่อนประเด็นที่สนใจในมุมมองที่หลากหลายบริบทของแต่ละคน ได้แก่ 1) ประเด็นเรื่องปัญหาขยะ 2) ประเด็นเรื่องมลพิษทางอากาศ ที่เกิดการทำการเกษตร 3) ประเด็นนิเวศทางทะเล ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประมงที่ประกอบอาชีพประมงชายฝั่ง 4) ประเด็นเรื่องพลังงาน ที่มีทั้งการประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน และ 5) ประเด็นเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่ส่งผลกระทบกับการทำการเกษตรและการดำเนินชีวิตของคนในชุมชน

นอกจากนี้กระบวนการต่าง ๆ ยังส่งผลให้กลุ่มเยาวชนได้รู้จักการวางแผน การคิดวิเคราะห์แก้ไขประเด็นต่าง ๆ รู้จักการสร้างการมีส่วนร่วมกับบริบทชุมชนในพื้นที่ที่ได้ลงไปเก็บข้อมูล รู้จักวิธีการสื่อสารเพื่อต่อยอดให้เกิดโครงการสิ่งแวดล้อมในระดับมหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม และระดับนโยบายประเทศต่อไปได้ในอนาคต โดยตระหนักถึงการทำงานแบบเครือข่าย รู้จักการประเมินผลและติดตามผลเพื่อนำชุดข้อมูลมาสังเคราะห์ให้เกิดเป็นองค์ความรู้ในเชิงวิชาการ และถูกนำไปถ่ายทอดให้เกิดประโยชน์ต่อไปในอนาคตได้อย่างยั่งยืน

Abstract

This research is a joint project between the Thailand Research Fund (TRF) and the Department of Environmental Quality Promotion (DEQP). The work aims to create participatory communication among new generations on a wide range of environmental issues. The selection process is carefully carried out to choose a youth delegate to participate in the 24th session of the Conference of the Parties (COP 24). Youth awareness networking on environmental concerns especially on climate change is also developed.

The study shows that participation communication through three camp activities can increase potential, skills, knowledge, and ability in starting youth network as well as raising awareness on environmental issues. Those camps include Training Camp which offers participants communication skills, personality, expression in public, and the art of storytelling; Pitching Camp where participants must present their creative work on environmental issues; and Sightseeing Camp where they can learn to develop critical thinking and leadership skills specifically on social movement issues. Different issues raised during the camps are 1) garbage problem, 2) agricultural air pollution, 3) impact of coastal fisheries on marine ecosystem, 4) energy saving and alternative energy, and 5) impact of climate change on agriculture and the lives of community.

Moreover, the above process allows this youth group learn how to plan, think, analyze, and solve problems. By focusing on networking approach, they learn how to create community participation and how to communicate in order to initiate an environmental project in a university, community, society, and country. The group also learns how to evaluate and follow up which enable them to produce and pass on new academic knowledge for sustainable benefits in the future.

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร		ก
บทคัดย่อ		ง
Abstract		จ
สารบัญ		ฉ
สารบัญตาราง		ซ
สารบัญภาพ		ณ
บทที่ 1	ที่มาและความสำคัญของปัญหา	
1.1.1	บทสรุปย่อสำหรับผู้บริหาร	1
1.1.2	ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่อง	1
1.1.3	วัตถุประสงค์โครงการ	7
1.1.4	นิยามคำศัพท์งานวิจัย	7
1.1.5	กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการแต่ละข้อ	8
1.1.6	สื่อที่ต้องผลิต	10
1.1.7	แผนการทำงาน	10
1.1.8	ผลที่คาดว่าจะได้รับในแต่ละช่วงเวลา (แบ่งเป็นราย 4 เดือน)	11
1.1.9	ผลที่คาดว่าจะได้รับเมื่อดำเนินงานเสร็จสิ้นเป็นรูปธรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	13
1.2.0	ผลงานที่ต้องส่งต่อ สกว.	14
1.2.1	กระบวนการผลักดันผลงานดังกล่าวออกสู่การใช้ประโยชน์	15
บทที่ 2	แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1	แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	16
2.2	แนวคิดเรื่องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	46
2.2.1	ความตกลงปารีส: ก้าวสำคัญของการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	52
2.3	สื่อค่ายในฐานะเครื่องมือในการสื่อสาร	54
2.4	แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน	59
2.5	แนวคิดการมีส่วนร่วม	63
บทที่ 3	ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1	รูปแบบงานวิจัย	67
3.2	กลุ่มเป้าหมาย/กลุ่มตัวอย่าง	67

สารบัญ (ต่อ)

	3.3	วิธีการเก็บข้อมูล	67
	3.4	การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย	68
	3.5	การนำเสนอข้อมูล	68
บทที่ 4		ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	4.1	เพื่อพัฒนาช่องทางและ platform สำหรับสร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และตระหนักถึงประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เข้ามามีผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบต่อประเทศไทย และส่งผลให้เกิดภาวะวิกฤติในระดับสากลทั้งในปัจจุบันและอนาคต	69
	4.2	เพื่อพัฒนากระบวนการฝึกทักษะด้านการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันทั้งด้านการพูดนำเสนอ การผลิตสื่อ ตลอดจนการสร้างและบริหารเนื้อหาเชิงประเด็น รวมไปถึงการสร้างตัวตนที่ชัดเจนทางด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคมผ่านกระบวนการคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	83
บทที่ 5		อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
		อภิปรายผล	113
		ข้อเสนอแนะ	117
บรรณานุกรม			
ภาคผนวก			

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตารางแผนการลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการ “วัยเท็น เยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม” (Young Thai Environmentalists 2018: YTEn2018)	75
2	รายละเอียดเวทีเสวนาในระหว่างการออกโรดโชว์แต่ละมหาวิทยาลัย	81
3	รายชื่อผู้เข้าผ่านการคัดเลือกแล้วเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่1 (Training Camp)	83

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	มติการดำเนินงานของฝ่ายสวัสดิภาพสาธารณะ	2
2	ระดับการสื่อสารในงานค่ายเยาวชน	55
3	ภาพการลงลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) การวิจัยด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและขับเคลื่อนไปสู่การใช้ประโยชน์	69
4	เวทีเสวนาประชาสัมพันธ์โครงการ “วายเท็น เยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม” (Young Thai Environmentalists 2018: YTEn2018)	70
5	คณะทำงานจาก 3 ภาควิชาคือ คือ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และนักวิจัย	71
6	ป้าย Backdrop เคลื่อนที่ประชาสัมพันธ์โครงการ	71
7	หน้าเว็บไซต์ http://yten.trf.or.th	74
8	หน้าเฟสบุ๊ก แฟนเพจ https://www.facebook.com/YoungThaiEnvironmentalists/	75
9	รายละเอียดโรลอัพเพื่อใช้ในการติดตั้งประชาสัมพันธ์โครงการ ในขณะออกโรดโชว์ตามมหาวิทยาลัย	77
10	เสื้อยืดสีดำลายตราสัญลักษณ์ด้านหน้าเพื่อประชาสัมพันธ์โครงการ ในขณะออกโรดโชว์ตามมหาวิทยาลัย	77
11	ถุงผ้าดิบลายตราสัญลักษณ์เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการในขณะออกโรดโชว์ตามมหาวิทยาลัย	78
12	กระบอกน้ำสแตนเลสลายตราสัญลักษณ์เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการ ในช่วงกิจกรรมค่ายอบรมเชิงปฏิบัติการ	78
13	สื่อกราฟิกการสมัครใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลบนช่องทางออนไลน์	79
14	สื่อกราฟิกใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลบนช่องทางออนไลน์	79
15	สื่อกราฟิกใช้ในการประชาสัมพันธ์วิทยาการพิเศษบนช่องทางออนไลน์	80
16	สื่อใช้ประกาศผลผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรมในช่องทางออนไลน์ผ่านเว็บไซต์และเฟสบุ๊ก	82
17	สื่อประชาสัมพันธ์นัดหมายการเดินทาง	85
18	บรรยากาศการลงพื้นที่อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร	86
19	สื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์วิทยาการในค่ายอบรมเชิงปฏิบัติการ Training Camp	87
20	บรรยากาศการอบรมเชิงปฏิบัติการ (storytelling)	87
21	บรรยากาศการศึกษาดูงาน	88
22	สื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์วิทยาการในค่ายอบรมเชิงปฏิบัติการ Pitching Camp	89

สารบัญภาพ (ต่อ)

23	บรรยากาศเวทีเสวนาค่ายกิจกรรม Pitching Camp	90
24	คณะกรรมการตัดสินในส่วนของการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ Pitching Camp	90
25	บรรยากาศการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ Pitching Camp	91
26	รางวัลชมเชยสำหรับเยาวชนที่เข้าร่วม	92
27	รางวัลชนะเลิศ นายพุทธิศักดิ์ พนมสารนรินทร์ (ฟิลลิป)	92
28	รางวัลที่ 2 นางสาวมารี เคนดารี่ (มารี)	93
29	รางวัลที่ 3 นางสาวนัชชา ทองธราดล (แอม)	93
30	การประกาศผลและการมอบรางวัล	94
31	เกียรติบัตรสำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	95
32	เกียรติบัตรสำหรับผู้ได้รับคัดเลือก	96

บทที่ 1

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

1. บทสรุปย่อสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

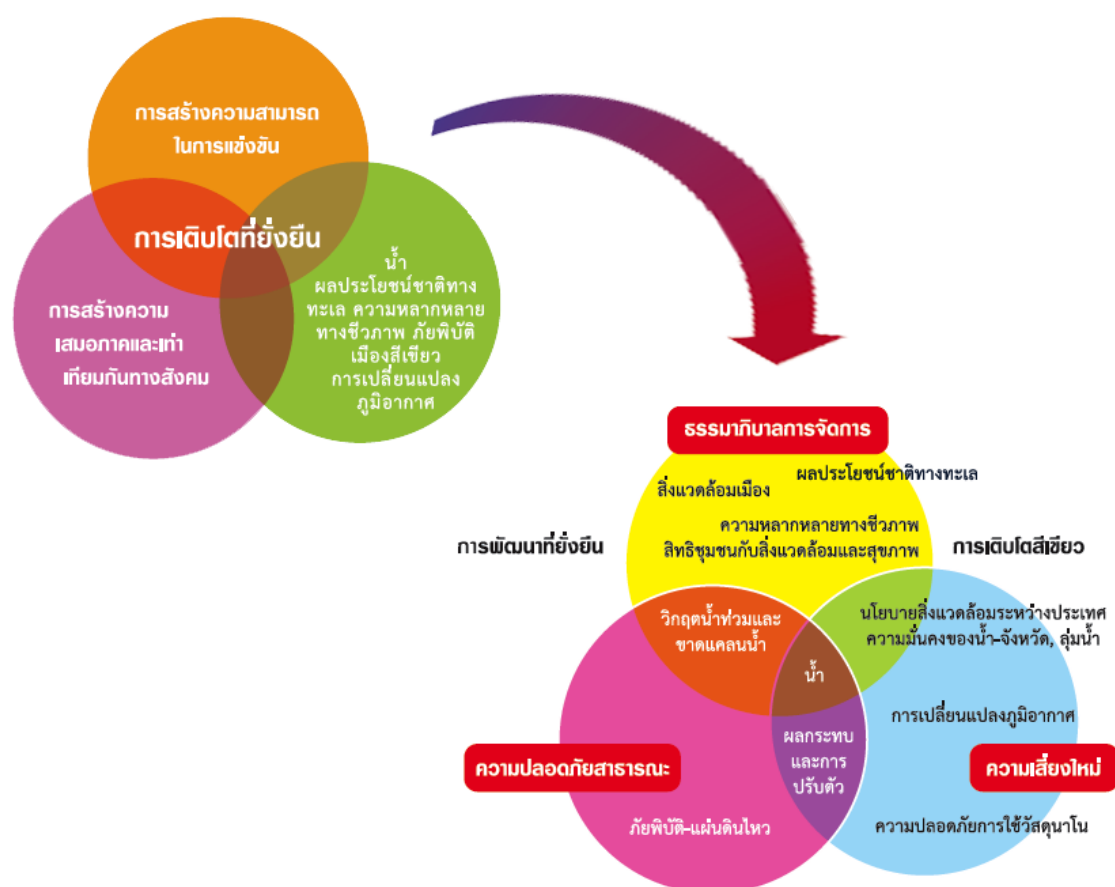
การสื่อสารสิ่งแวดล้อมถือเป็นเรื่องสำคัญไม่ใช่เพียงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในประเทศ แต่ในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศกลับกลายเป็นปัญหาใหญ่ในระดับสากลที่ต้องช่วยกันเร่งแก้ไข สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ในส่วนของภารกิจฝ่ายสวัสดิภาพสาธารณะ ถือเป็นองค์กรที่มีบทบาทการเร่งรื้อสร้างนักวิจัยเพื่อนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย เพื่อส่งผลให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วยการสร้างกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการรับรู้ นำสู่ความตระหนักและเฝ้าระวังต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผ่านการสื่อสารกับภาคีที่เกี่ยวข้องที่สามารถมาช่วยทำให้เกิดการขับเคลื่อนเชิงนโยบายสู่การลงมือปฏิบัติและเป็นรูปธรรม

ดังนั้นการพัฒนากระบวนการเรียนรู้กับเยาวชนคนรุ่นใหม่จึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะถือได้ว่าเป็นคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการสร้างสรรค์ ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และยังเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นในช่วงวาระของชีวิตยาวนานกว่าคนรุ่นก่อน ๆ เพราะฉะนั้นการสื่อสารผ่านการขับเคลื่อนของกลุ่มเยาวชนคนรุ่นใหม่เพื่อให้เกิดการพัฒนา ตระหนักรู้ และสามารถเป็นกระบอกเสียงสำคัญในการขับเคลื่อนประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม จึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ศาสตร์ความรู้ทั้งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด มาสู่โลกขององค์ความรู้ทางวิชาการผ่านบทเรียน ที่จำเป็นต้องนำมาบูรณาการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อฝึกฝนทักษะทางความคิดเชิงวิพากษ์ การเป็นผู้นำเชิงประเด็นเพื่อปฏิบัติให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในมุมมองของสิ่งแวดล้อม ผ่านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนหรือองค์กรภาคีที่เกี่ยวข้อง เป็นการส่งเสริมให้เกิดชุมชนนักปฏิบัติอย่างแท้จริงและสามารถต่อยอดขยายผลด้วยการสื่อสารเชิงประเด็นสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศชาติต่อไปในอนาคต

2. ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่อง

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ในส่วนของภารกิจฝ่ายสวัสดิภาพสาธารณะนั้น สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่นำไปสู่การใช้ประโยชน์ ด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ธรรมชาติ และสวัสดิภาพสังคม เพื่อสร้างฐานความรู้ ความสามารถ ในการแก้ปัญหา การป้องกัน และตอบปัญหาในอนาคต โดยการใช้ความรู้และข้อมูลจากงานวิจัยเป็นพลังสร้างภูมิคุ้มกันรับมือความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อม และสร้างโอกาสใหม่จากทุนความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติในการพัฒนาประเทศ ท้องถิ่น ชุมชน เพื่อผลิตความรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมโลกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวให้กับประเทศ และสามารถจัดการความรู้และตอบคำถามนโยบายสาธารณะด้านการจัดการทุนธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างทันการณ์ และเหมาะสมบนพื้นฐานที่เป็นข้อมูลหลักวิทยาศาสตร์และบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์ พร้อมทั้งพัฒนากลไกข้อต่อวิชาการกับการวางนโยบายและสาธารณะด้าน

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นมิติสำคัญด้านการพัฒนาทั้งในระดับโลกและระดับประเทศและมีผลกระทบกว้างต่อสาธารณะ ต้องการองค์ความรู้และข้อมูลตั้งบนหลักวิทยาศาสตร์ในการอธิบายบริบทและเงื่อนไขปัจจุบัน/เงื่อนไขอนาคตของสภาพปัญหา และการวิเคราะห์ทางเลือกจัดการปัญหา รวมถึงการคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงต่อไปในข้างหน้า เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับกลุ่มคนทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้กำหนดนโยบายประกอบการตัดสินใจได้ โดยที่ผ่านมางานวิจัยด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (Climate Change) ของฝ่ายสวัสดิภาพสาธารณะ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) มีหลากหลายมิติและน่าสนใจแบ่งออกเป็น 8 มิติ คือ 1) แบบจำลองสภาพภูมิอากาศในอนาคต 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและความแปรปรวนของภูมิอากาศ 3) ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ 4) การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ 5) การเจรจาความตกลงระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ 6) เครื่องมือทางนโยบายเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของประเทศไทย 7) สาขาการผลิตและกิจกรรมที่มีศักยภาพและความพร้อมในการลดก๊าซเรือนกระจก 8) การสังเคราะห์และประมวลสถานภาพองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ภาพที่ 1 มิติการดำเนินงานของฝ่ายสวัสดิภาพสาธารณะ

จากภารกิจและมติดำเนินงานที่กล่าวมานั้นทำให้เห็นว่าสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เล็งเห็นและให้ความสำคัญต่อประเด็นงานวิจัยในด้านของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่และสุขภาพของประชาชน สิ่งสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยหรือการดำเนินงานในการเปลี่ยนแปลงสังคมด้านสิ่งแวดล้อมสำเร็จลุล่วงได้ตามกรอบการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อจะนำไปสู่การเติบโตสีเขียว นั้น จำเป็นที่ต้องมีภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทในการขับเคลื่อนผ่านงานวิจัยจากนักวิชาการที่มากด้วยศาสตร์ความรู้เฉพาะทาง โดยนำแนวคิดการมีส่วนร่วมถือเป็นการ บูรณาการชุดความรู้ที่มีอยู่ให้ถูกสื่อสารและเผยแพร่ออกไปทั้งในระดับประเทศไปสู่ในระดับสากลผ่านคนรุ่นใหม่ที่มีความพร้อมทั้งในด้านความรู้และทักษะความเป็นผู้นำด้านการเปลี่ยนแปลงสังคม รวมไปถึงสามารถสื่อสารและจัดเรียบเรียงความคิดเชิงประเด็นสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยได้สนับสนุนทุนอุดหนุนในประเด็นสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ปี พ.ศ.2541 จนกระทั่งปัจจุบันรวมทั้งสิ้นมากกว่า 140 โครงการ รวมงบประมาณมากกว่า 320 ล้านบาท ในด้านวิทยาศาสตร์และแบบจำลองโลกร้อนจำนวนประมาณ 45 โครงการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศจำนวนประมาณ 22 โครงการ การลดก๊าซเรือนกระจกจำนวนประมาณ 8 โครงการ ระบบการตรวจวัดทวนสอบและรายงานผลการลดก๊าซเรือนกระจก เครื่องมือการจัดการทางเศรษฐศาสตร์จำนวนประมาณ 7 โครงการ รวมถึงกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องจำนวนประมาณ 47 โครงการ เป็นต้น นอกจากนี้สกว. ได้มีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับ สผ. ซึ่งเป็น focal point ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตาม UNFCCC และอบก. ซึ่งมีพันธกิจหลักในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างไรก็ตามผลงานวิจัยของสกว.ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่จำนวนมากนั้น โดยส่วนใหญ่แล้วสะท้อนให้เห็นมุมมองการทำงานในเชิงวิทยาศาสตร์ ที่มุ่งเน้นในการแก้ไขสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงในเชิงเกษตรกร ส่วนในมิติทางเศรษฐศาสตร์งานวิจัยจะแสดงให้เห็นถึงผลกระทบของระบบนิเวศน์ สิ่งแวดล้อม สภาพภูมิอากาศที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตในการเกษตรเช่นเดียวกัน ดังนั้น “การสื่อสารสิ่งแวดล้อม” ในมิติของนักสื่อสารจึงเป็นบทบาทสำคัญที่จำเป็นต้องหยิบยกมาทำการวิจัย เพื่อให้เห็นพลังของการสื่อสารในยุคนี้ของสื่อที่มีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา ไม่ต่างจากสภาพแวดล้อมของอากาศที่เปลี่ยนแปลงอย่างคาดไม่ถึงด้วยเช่นกัน

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมถือเป็นอีกหนึ่งภาคีที่สำคัญที่จะสามารถนำผลลัพธ์จากการวิจัยที่เป็นพันธกิจหลักของสกว. ในการพัฒนาองค์ความรู้กระบวนการสร้างความตระหนักรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไปพัฒนาและปรับใช้ เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมการทำงานร่วมกันในด้านสิ่งแวดล้อม บทบาทสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรเอกชน ในการดูแลรักษา และส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย จึงเป็น ช่วงเวลาสร้างงาน ที่เป็นฐานการเติบโตของการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน และภาคส่วนอื่นๆ มี

การเสริมศักยภาพการทำงานกับท้องถิ่น เช่น การสร้างอาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม อบต.สีเขียว การร่วมมือกับชมรมนักข่าวสิ่งแวดล้อม การเข้าร่วมงานกับอาเซียน การแลกเปลี่ยนและสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ มีการผลิตและการให้บริการสื่อสำหรับเป้าหมายที่หลากหลาย รวมทั้งเริ่มต้นการใช้สื่อกระแสหลัก เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เป็นช่องทางการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ทำให้เกิดผู้ผลิต พิธีกร และรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญหลากหลายรายการ โดยมีภารกิจหลักในการสร้างความยั่งยืนให้แก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผ่านการพัฒนาพลเมืองในสังคมไทยให้มีจิตสำนึก และพร้อมมีส่วนร่วมดูแล รักษา ปันฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมอย่างรู้คุณค่าและยั่งยืนตลอดไป

นอกจากนี้การประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจภายใต้เงื่อนไขของอนุสัญญาฯ ก่อให้เกิดข้อตกลงต่างๆ การประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Conference of Parties: COP) ขึ้นเพื่อการเจรจากำหนดข้อตกลงต่างๆ ร่วมกันในกลุ่มประเทศสมาชิก โดยมีจุดประสงค์เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพสูงสุดร่วมกัน โดยคำนึงถึงศักยภาพและสถานการณ์ของแต่ละประเทศภายใต้ กรอบอนุสัญญาฯ จะมีการประชุมนานาชาติว่าด้วยการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อันได้แก่ COP ที่จัดขึ้นเพื่อการเจรจาข้อตกลงต่างๆ ร่วมกันของทุกประเทศ โดยการประชุม COP ยังสามารถแบ่งเป็นการประชุมของคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการกำหนดความร่วมมือระยะยาว Ad-hoc Working Group on Long-term Cooperative Action: AWG-LCA เพื่อการเจรจาหาแนวทางข้อตกลงระยะยาว โดยเฉพาะมาตรการเพื่อการลดก๊าซเรือนกระจก

ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (climate change) คือ การเปลี่ยนแปลงลักษณะอากาศเฉลี่ย (average weather) ในพื้นที่หนึ่ง ลักษณะอากาศเฉลี่ย หมายความว่ารวมถึง ลักษณะทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอากาศ เช่น อุณหภูมิ ฝน ลม เป็นต้น ในความหมายตามกรอบของอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ FCCC (Framework Convention on Climate Change) การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ คือ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อันเป็นผลทางตรง หรือทางอ้อมจากกิจกรรมของมนุษย์ ที่ทำให้องค์ประกอบของบรรยากาศเปลี่ยนแปลงไป นอกเหนือจากความผันแปรตามธรรมชาติ แต่ความหมายที่ใช้ในคณะกรรมการระหว่างรัฐบาล ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change) การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ คือ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ไม่ว่าจะเนื่องมาจาก ความผันแปรตามธรรมชาติ หรือ กิจกรรมของมนุษย์

(อ้างอิงจาก

<http://climate.tmd.go.th/content/article/9>)

ประเทศไทย นับได้ว่าเป็นประเทศที่มีความล่อแหลมอย่างสูงต่อความแปรปรวนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate variability and change) เนื่องจากการดำรงชีวิตของประชาชนและการพัฒนาประเทศในภาพรวม ต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติและผลผลิตที่มีความล่อแหลมสูงต่อความแปรปรวนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น ทรัพยากรน้ำ ผลผลิตทางการเกษตร ตลอดจนทรัพยากรชายฝั่ง ทั้งนี้ประเด็นสำคัญที่สังเกตได้อย่างชัดเจนในปัจจุบันคือ ประเทศไทยกำลังเผชิญกับสภาวะความรุนแรงของลมฟ้าอากาศและสภาพภูมิอากาศ ในรูปแบบของภาวะภัยแล้งและน้ำท่วม ตลอดจนสภาวะความรุนแรงของอุณหภูมิและคลื่นความร้อน ที่นับวันจะทวีความรุนแรงและมีความถี่ของการเกิดบ่อยครั้งขึ้น ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ทรัพย์สิน สภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ นับเป็นมูลค่ามหาศาลในแต่ละปี โดยพบว่าในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา ได้เกิดภาวะภัยแล้งและอุทกภัยที่รุนแรงในประเทศไทยมากกว่า 50 ครั้ง คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจมากถึงหลายพันล้านบาท ดังเช่นเมื่อเดือนสิงหาคม – ตุลาคม พ.ศ.2549 ประเทศไทยมีพื้นที่ประสบอุทกภัย 4,523,382 ไร่ ใน 52 จังหวัด เกษตรกรได้รับผลกระทบจำนวน 301,737 ราย พืชเศรษฐกิจที่สำคัญเช่น ข้าว ข้าวโพด อ้อย ถั่วเหลือง ได้รับความเสียหายคิดเป็นมูลค่าเบื้องต้นถึง 935,250,290.- บาท (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 30 ตุลาคม 2549) ความเสียหายที่เกิดขึ้นนับว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญต่อการแก้ไขปัญหาความยากจนและการพัฒนาของประเทศ ภาวะภัยแล้งและอุทกภัยที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ระหว่างปี พ.ศ.2547-2549 เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของผลกระทบจากสภาวะความรุนแรงของสภาพภูมิอากาศต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสุขภาพและความเป็นอยู่ของประชาชนโดยรวม (อ้างอิงจาก<http://www.deqp.go.th/knowledge>)

การสร้างหรือการพัฒนาเยาวชนรุ่นใหม่ที่ต้องผ่านการอบรมบ่มเพาะมาพอสมควร ทั้งจากการเรียนรู้และความสนใจของตัวเอง การเรียนการสอน คนหรือสังคมรอบข้างเป็นสิ่งสำคัญที่จะค้นหาความเป็นตัวตนทางด้านสิ่งแวดล้อม เพราะในปัจจุบันหากพูดถึงรูปแบบการเรียนการสอน หรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช้การเรียนในสาขาหลักแล้วนั้น วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้ อาจถูกลดทอนลงไม่มากนักน้อย หรืออาจจะไม่เน้นเลยก็ได้ หากแต่การสร้างกลุ่มหรือสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือพิทักษ์สิ่งแวดล้อมในสถาบันการศึกษา อาจมาในรูปแบบของชมรมกลุ่มก้อนที่ถูกจัดตั้งขึ้นมาเฉพาะกิจ และทำงานตามกรอบตามเกณฑ์ของงบประมาณที่ถูกจัดสรรอย่างจำกัด อีกทั้งลักษณะการดำเนินงานที่จัดตั้งแบบมีข้อจำกัดทั้งระยะทาง พื้นที่ ส่งผลให้เรื่องราวทางด้านสิ่งแวดล้อมมักเป็นเรื่องเดิมที่พูดถึงบ่อยครั้ง แต่ไม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคน หรือสร้างความตระหนักได้เท่าไรนัก อาจมองเป็นเรื่องไกลตัว แต่ความเป็นจริงแล้วปัญหาเพียงน้อยนิดของสิ่งแวดล้อมนำไปสู่ปัญหาระดับสากลที่ในหลาย

ประเทศทั่วโลกตระหนักเช่นเดียวกัน เพราะสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิและสภาพอากาศที่เกิดในทั้งในและต่างประเทศถือเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญ

ดังเช่นที่กาญจนา แก้วเทพ และศรีธรรม โรจนสุพจน์(2556, น.134-135) อธิบายไว้ว่า บทบาทของผู้กระตุ้นหรือปลุกจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมด้านการให้ความรู้ที่นั่นอาจจะเป็นไปในด้านของการให้ข้อมูลข่าวสาร และการคิดบนเหตุผล แต่ทว่าในการกระตุ้นและปลุกจิตสำนึกนั้นจะเป็นการโน้มน้าวที่บวกผสมด้วยมิติด้านอารมณ์ความรู้สึกเพื่อให้เกิดความรู้สึกตระหนัก และเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับปัญหา อย่างไรก็ตามงานวิจัยของวรรณิ งามขจรกุลกิจ (2539) เรื่อง “การรณรงค์ประชาสัมพันธ์สิ่งแวดล้อมศึกษาของสื่อมวลชนเพื่อสร้างจิตสำนึกของนักศึกษานิเทศศาสตร์” เน้นหนักไปที่การกระตุ้นจิตสำนึกของกลุ่มเยาวชนเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะปัญหาสิ่งแวดล้อมบางปัญหา เช่น ปัญหาพลังงานขาดแคลนนั่น เกิดจากการที่คนรุ่นปัจจุบันได้ขโมยทรัพยากรของคนรุ่นอนาคตมาใช้จนหมด ดังนั้นกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดก็คือ กลุ่มเยาวชนที่ต้องอยู่ในอนาคต เพราะฉะนั้นผลงานวิจัยได้สะท้อนให้เห็นว่า คนรุ่นใหม่ในฐานะนักนิเทศศาสตร์ที่เป็นนักสื่อสารควรจะมียุทธศาสตร์ในการปลุกจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมแก่คนอื่น ๆ โดย K. Dixit (1994) กล่าวว่า ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสารเรื่องสิ่งแวดล้อม (Credibility) คงจะไม่อยู่ที่ตัวเนื้อหาสาระเท่านั้น แต่น่าจะอยู่ที่สิ่งแวดล้อมในใจ (Inner Environment) ของผู้ส่งสารมากกว่า

ดังนั้นการสร้างกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่เพื่อเป็นตัวแทนหรือผู้นำทางความคิดเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงเป็นกระบอกเสียงในการสื่อสาร/ขับเคลื่อนประเด็นสิ่งแวดล้อมจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลถือว่าเป็นช่องทางที่สามารถเผยแพร่แนวความคิด ทศนคติของคนรุ่นใหม่ในการรณรงค์ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาทักษะแบบรู้รอบเพื่อสร้างนักคิดและนักปฏิบัติไปพร้อมกัน ถือเป็นการพัฒนากระบวนการคิดไปสู่ผลลัพธ์ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมจากการลงมือปฏิบัติ และให้ความรู้กับกลุ่มเป้าหมายของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม จะทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วถือเป็นช่วงเวลาที่ประชาชนตื่นตัว สนใจปัญหาสิ่งแวดล้อม และแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงเป็นโอกาสของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในการเสริมพลังประชาชนจากการมีจิตสำนึก และเน้นการทำงานเชิงพื้นที่ มีอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้านเกิดขึ้นทั่วประเทศ นำไปสู่ตัวแทนในระดับประเทศที่สามารถคิดและลงมือปฏิบัติได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม

3.วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อพัฒนาช่องทางและ platform สำหรับสร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และตระหนักถึงประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เข้ามามีผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบต่อประเทศไทย และส่งผลให้เกิดภาวะวิกฤติในระดับสากลทั้งในปัจจุบันและอนาคต
2. เพื่อพัฒนาระบบการฝึกทักษะด้านการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน ทั้งด้านการพูดนำเสนอ การผลิตสื่อ ตลอดจนการสร้างและบริหารเนื้อหาเชิงประเด็น รวมไปถึงการสร้างตัวตนที่ชัดเจนทางด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคมผ่านกระบวนการคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
3. เพื่อพัฒนาศักยภาพของเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่มีวุฒิภาวะความเป็นผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม สามารถคิดวิเคราะห์ และมีความรู้ในประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับสากล
4. เพื่อสร้างเครือข่ายและปลูกแนวคิดจิตสำนึกคนรุ่นใหม่จากฐานสู่รุ่นให้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศ ระดับสากลทั้งในปัจจุบันและอนาคต
5. เพื่อเป็นการถอดบทเรียนจากกระบวนการงานวิจัยนี้เพื่อพัฒนารูปแบบต่อไปให้เกิดการใช้ได้จริงสำหรับหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

4.นิยามคำศัพท์งานวิจัย

กระบวนการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการฝึกทักษะการเรียนรู้ทั้งด้านการสื่อสาร เพื่อพัฒนากระบวนการคิด บุคลิกภาพ และการสร้างวุฒิภาวะความเป็นผู้นำทางด้านการเปลี่ยนแปลง

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หมายถึง สภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปโดยหมายรวมถึง อุณหภูมิ ลม ฝน มลภาวะที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อมรวมถึงระบบนิเวศน์

การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชน หมายถึง การสร้างความตระหนักรู้เพื่อให้เกิดตัวแทนหรือกลุ่มเยาวชนที่สามารถต่อยอดขยายผลเป็นเครือข่ายพลังเยาวชนเพื่อการขับเคลื่อนประเด็นสิ่งแวดล้อม

ภาคีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

5. กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการแต่ละข้อ

วัตถุประสงค์	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ระยะเวลา ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
1. เพื่อพัฒนาช่องทางและ platform สำหรับสร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และตระหนักถึงประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เข้ามามีผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบต่อประเทศไทย และส่งผลให้เกิดภาวะวิกฤติในระดับสากลทั้งในปัจจุบันและอนาคต	ประสานงานกับ สกว. เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม / ประสานงานกับภาคี ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกลุ่มต่าง ๆ ทำการเก็บข้อมูล	สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาผลิตสื่อประชาสัมพันธ์โครงการ ติดต่อประสานช่องทางมหาวิทยาลัยเพื่อเดินทางประชาสัมพันธ์กิจกรรม	4 เดือน	อ.อาชวิษฐ์ กฤษณสุวรรณ
	การจัดแถลงข่าวเพื่อเผยแพร่โครงการในสื่อมวลชน	แถลงข่าว/ ประชาสัมพันธ์โครงการและ กิจกรรม		
	การจัดโรดโชว์แนะนำโครงการในสถาบันการศึกษา เพื่อสร้างการรับรู้และเผยแพร่โครงการ	กิจกรรมโรดโชว์ตามมหาวิทยาลัยเป้าหมาย ทั่วภูมิภาค		
2. เพื่อพัฒนาระบบการฝึกทักษะด้านการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน ทั้งด้านการพูดนำเสนอ การผลิตสื่อ ตลอดจนการสร้างและบริหารเนื้อหาเชิงประเด็น รวมไปถึงการสร้างตัวตนที่ชัดเจนทางด้านผู้นำทาง	จัดอบรม(ครั้งที่1) ฝึกทักษะทางการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง การถ่ายทำ และตัดต่อภาพเคลื่อนไหวผ่านโทรศัพท์มือถือ พร้อมให้โจทย์เพื่อพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ (ติดตั้งอุดมการณ์)	ผลิตสื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมในรูปแบบของการสัมภาษณ์ สกู๊ปรายการสั้น ๆ เบื้องหลังการเข้าร่วม กิจกรรม	4 เดือน	ผศ.ดร.อริชัย อรรคอุดม
	จัดอบรม(ครั้งที่2) วิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder	บริหารเนื้อหาในช่องทางการสื่อสาร		

วัตถุประสงค์	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ระยะเวลา ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
ความคิดเพื่อการ เปลี่ยนแปลงสังคมผ่าน กระบวนการคิดเพื่อการ เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ	Analysis) การสื่อสารสิ่งแวดล้อม เชิงกลยุทธ์พร้อมนำเสนอผลงาน สร้างสรรค์	Facebook Fan Page / YouTube Channel		
	จัดอบรม(ครั้งที่3) ฝึกทักษะ ทางด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และ ทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการ ขับเคลื่อนประเด็นสังคมทางด้าน สิ่งแวดล้อม	ดูงานทางด้าน สิ่งแวดล้อม		
3.เพื่อพัฒนาศักยภาพ ของเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่มี วิวัฒนาการความเป็น ผู้นำทางความคิดเพื่อ การเปลี่ยนแปลงสังคม สามารถคิดวิเคราะห์ และมีความรู้ในประเด็น การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศในระดับสากล	เวทีคัดเลือกเยาวชนตาม เป้าหมายของโครงการ	การประกาศผล และการมอบรางวัล	2 เดือน	ผศ.ดร.อริชัย อรรคอุดม
4. เพื่อสร้างเครือข่าย และปลูกแนวคิด จิตสำนึกคนรุ่นใหม่จาก รุ่นสู่รุ่นให้เห็น ความสำคัญและ ตระหนักถึงภาวะวิกฤติ ทางด้านสิ่งแวดล้อมใน ระดับประเทศ ระดับ สากลทั้งในปัจจุบันและ อนาคต	ตัวแทนเยาวชนที่ผ่านการ คัดเลือกนำโครงการไปขับเคลื่อน ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้การดูแลจากอาจารย์ที่ ปรึกษาประจำสถาบัน	ผลิตสื่อ ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมในรูปแบบ ของการสัมภาษณ์ สื่ूपรายการสั้น ๆ	2 เดือน	อ.อาชีววิทย์ กฤษณสุวรรณ
5. เพื่อเป็นการถอด บทเรียนจาก กระบวนการงานวิจัยนี้	กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้/กำกับ และติดตามผลงานของตัวแทน เยาวชนแต่ละสถาบัน	ประชาสัมพันธ์ โครงการและ กิจกรรมในปีต่อไป	1 เดือน	อ.อาชีววิทย์ กฤษณสุวรรณ

วัตถุประสงค์	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ระยะเวลา ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
เพื่อพัฒนารูปแบบต่อไป ให้เกิดการใช้ได้จริง สำหรับหน่วยงานหรือ องค์กรที่เกี่ยวข้อง				

สื่อที่ต้องผลิต

1. สื่อประชาสัมพันธ์การประกวดเน้นเนื้อหาสร้างการรู้จักโครงการ ชักชวนผู้ที่สนใจมาประกวด
2. สื่อนำเสนอความเป็นมาของโครงการ การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และโครงการประกวด
3. สื่อวัตถุ ของที่ระลึก เพื่อใช้ในการทำสื่อกิจกรรมโรดโชว์ / แจกสื่อมวลชนสื่อที่ใช้ส่งข่าวไปยังสื่อมวลชน
4. ออกแบบและบริหารจัดการเนื้อหาผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์
5. สื่อที่ได้จากการประมวลผลความรู้ประกอบการทำกิจกรรมประชุม/อบรม เผยแพร่ในสื่อออนไลน์
6. การจัดการเนื้อหาสาระในสื่อออนไลน์ เช่น Facebook Fan Page / YouTube Channel
7. การบริหารจัดการข่าว (ผ่านเครือข่ายของฝ่ายสื่อสารสังคม)

6. แผนการทำงาน

กิจกรรม	ปี พ.ศ. 2561				ปี พ.ศ. 2562
	ม.ค. – มี.ค.	เม.ย. – มิ.ย.	ก.ค. – ก.ย.	ต.ค. – ธ.ค.	ม.ค. – ก.พ.
ประสานงานกับ สกว.และกรมส่งเสริมคุณภาพ สิ่งแวดล้อม เพื่อรวบรวมข้อมูล	X				
ทำการศึกษาข้อมูลจากภาคีเกี่ยวข้อง	X				
เรียบเรียงข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้เป็นระบบ	X				
คัดกรองข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการสื่อสาร	X				
ผลิต/ถ่ายทำ/ออกแบบ สื่อในรูปแบบคลิปวิดีโอ	X	X	X	X	X
ออกแบบและบริหารจัดการสื่อออนไลน์	X	X	X	X	X
นำสื่อที่ผลิตได้ไปทำการสื่อสารผ่านช่องทาง สื่อมวลชนและสื่อออนไลน์	X	X	X	X	X

กิจกรรม	ปี พ.ศ. 2561				ปี พ.ศ. 2562
	ม.ค. – มี.ค.	เม.ย. – มิ.ย.	ก.ค. – ก.ย.	ต.ค. – ธ.ค.	ม.ค. – ก.พ.
แถลงข่าวเพื่อประชาสัมพันธ์โครงการและกิจกรรม	X				
กิจกรรมโรดโชว์เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการ		X			
คัดเลือกตัวแทนที่ผ่านการเข้าร่วมอบรม		X			
อบรมฝึกและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ครั้งที่ 1			X		
ตัวแทนเยาวชนพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ในพื้นที่			X		
อบรมฝึกและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ครั้งที่ 2 พร้อมประกาศผลการคัดเลือกตัวแทน			X		
อบรมฝึกและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ครั้งที่ 3				X	
ตัวแทนเยาวชนพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ในพื้นที่ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมตามที่นำเสนอ				X	X
กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้/กำกับและติดตามผลงานของตัวแทนเยาวชนแต่ละสถาบัน					X
ประชาสัมพันธ์โครงการและกิจกรรมต่อเนื่อง					X
เขียนรายงานวิจัย					X

7. ผลที่คาดว่าจะได้รับในแต่ละช่วงเวลา (แบ่งเป็นราย 4 เดือน)

เดือนที่	กิจกรรม (Activities)	ผลงานที่คาดว่าจะได้รับ (Outputs)
มี.ค. – มิ.ย. 61	- การวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง และการจัดประชุมเพื่อวางแผนการสื่อสาร - การเก็บข้อมูลจากภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อประเมินการรับรู้เกี่ยวกับงานวิจัย - จัดการแถลงข่าวโครงการ - การส่งข่าวสารไปยังสื่อมวลชนในเบื้องต้น - กิจกรรมโรดโชว์ประชาสัมพันธ์โครงการและกิจกรรม	- รูปแบบของข้อมูลที่เหมาะสมกับการสื่อสารไปยังกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกลุ่มต่าง ๆ - การสื่อสารผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้งออฟไลน์ และ ออนไลน์เพื่อสร้างการตระหนักรู้ (Awareness) คุณค่า (Value) และ สร้าง การรับรู้ (Perception) ประเด็น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ - ตัวแทนจากสถาบันการศึกษา เป้าหมาย ประมาณ 25-30 คนจากทั่วภูมิภาค

เดือนที่	กิจกรรม (Activities)	ผลงานที่คาดว่าจะได้รับ (Outputs)
ก.ค. – ต.ค. 61	- การจัดอบรมฝึกทักษะการเรียนรู้ การคิด การผลิตสื่อสร้างสรรค์ การเป็นผู้นำ การเปลี่ยนแปลงสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อม - การส่งข่าวสารไปยังสื่อมวลชนอย่างต่อเนื่อง	- เกิดแนวคิดผ่านอุดมการณ์ของผู้เข้าร่วมเกิดทักษะในการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการสื่อสารสิ่งแวดล้อมเชิงกลยุทธ์ - ได้ตัวแทนเยาวชนรุ่นใหม่ที่เป็นทั้งนักคิดและนักปฏิบัติ - สื่อคลิปวิดีโอ และ สื่อในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อใช้ในการเผยแพร่ไปยังประชาชน และสื่อมวลชนในรูปแบบทั้งออฟไลน์ และ ออนไลน์ โดยเนื้อหาสะท้อนให้เห็นการดำเนินงานในการขับเคลื่อนที่สามารถจัดการและนำมาใช้ได้อย่างต่อเนื่อง
พ.ย. – ก.พ. 62	- การส่งข่าวสารไปยังสื่อมวลชนอย่างต่อเนื่อง - พัฒนาโครงการจากผลงานสร้างสรรค์ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมตามที่นำเสนอ - กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้/กำกับและติดตามผลงานของตัวแทนเยาวชนแต่ละสถาบัน - ถอดบทเรียนการเรียนรู้จากการดำเนินโครงการ - การเขียนรายงานการวิจัย	- เกิดการตระหนักรู้ (Awareness) คุณค่า (Value) และสร้างการรับรู้ (Perception) ประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ - เกิดโครงการที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักรู้และแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนำไปสู่การขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรมภายในสถาบันการศึกษาหรือพื้นที่ที่ลงไปทำโครงการ - เกิดเครือข่ายสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อต่อยอดและพัฒนาองค์ความรู้และทักษะอย่างต่อเนื่อง - รายงานวิจัย

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับเมื่อดำเนินงานเสร็จสิ้นเป็นรูปธรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ผลจากการทำโครงการนี้จะได้ผลสำเร็จในหลายรูปแบบ คือ

8.1 รูปแบบของข้อมูลที่เหมาะสมกับการสื่อสารไปยังกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกลุ่มต่าง ๆ โดยเลือกการสื่อสารผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้งออฟไลน์ และ ออนไลน์เพื่อสร้างการตระหนักรู้ (Awareness) คุณค่า (Value) และสร้างการรับรู้ (Perception) ประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

8.2 ได้ตัวแทนเยาวชนรุ่นใหม่ที่เป็นทั้งนักคิดและนักปฏิบัติที่พร้อมเดินทางต่อยอดสู่การพัฒนาจากตัวแทนสถาบันการศึกษาเป้าหมาย ประมาณ 25-30 คนจากทั่วภูมิภาค ผ่านกระบวนการการสร้างความรู้ การตระหนักรู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของเยาวชน ด้วยรูปแบบแนวคิดผ่านอุดมการณ์ของผู้เข้าร่วมเกิดทักษะในการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการขับเคลื่อนโครงการให้สัมฤทธิ์ผล นำไปสู่การเป็นนักสื่อสารสิ่งแวดล้อม

8.3 สื่อคลิปวิดีโอ และ สื่อในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อใช้ในการเผยแพร่ไปยังประชาชน และสื่อมวลชนในรูปแบบทั้งออฟไลน์ และ ออนไลน์ โดยเนื้อหาสะท้อนให้เห็นการดำเนินงานในการขับเคลื่อนที่สามารถจัดการและนำมาใช้ได้อย่างต่อเนื่อง

8.3.1 การผลิตคลิปที่มาโครงการ (ใช้วันแถลงข่าว) รวมทั้งสื่อโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์โครงการเพื่อสร้างการรับรู้

8.3.2 การผลิตคลิปลงพื้นที่โรดโชว์เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการและคัดเลือกตัวแทนเข้าร่วมกิจกรรม ในมหาวิทยาลัย 7 พื้นที่เป้าหมายทั่วภูมิภาค จำนวนทั้งสิ้น 7 คลิป

8.3.3 คลิปประมวลองค์ความรู้การฝึกอบรมแต่ละกิจกรรมการอบรมทักษะการเรียนรู้กับผู้เข้าร่วม 3 กิจกรรม จำนวน 10 คลิปพร้อมภาพนิ่งเพื่อนำมาใช้ประชาสัมพันธ์ต่อเนื่อง

8.3.4 คลิปสัมภาษณ์ Vox Pop จำนวน 20 คลิป

8.3.5 คลิปภาพรวมโครงการ/กิจกรรมทั้งหมด จำนวน 1 คลิป

8.3.6 ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ เพื่อใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น สื่อวัตถุ สื่อนิทรรศการ เป็นต้น

8.3.7 การบริหารจัดการเนื้อหาในสื่อออนไลน์ให้เกิดการมีส่วนร่วม (Facebook Fan Page, YouTube Channel)

8.3.8 เขียนข่าว/ส่งข่าวประชาสัมพันธ์ไปยังสื่อมวลชนอย่างสม่ำเสมอ

8.3.9 การจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อค้นหาเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่เป็นทั้งนักคิด นักปฏิบัติและนักพัฒนา ในรูปแบบของการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ และเพิ่มมูลค่าตัวตนให้กับผู้ที่ได้เข้าร่วมโครงการ

โดยผู้วิจัยจะทำการสรุปประเภทการสื่อสารและลักษณะข้อมูลที่มีความเหมาะสมต่อการสื่อสารข้อมูลทางวิชาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไปยังกลุ่มสื่อมวลชน เยาวชนและบุคคลทั่วไป เพื่อให้เกิดความรับรู้ต่อสังคมในประเด็นนี้ต่อไป

8.4 ผลการทดสอบก่อน (Pretest) และหลัง (Posttest) จากผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อวัดทักษะการเรียนรู้มาสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยของความสำเร็จของโครงการ ผ่านการวิเคราะห์ร่วมกับโครงการที่เคยดำเนินการมาแล้วในอดีตให้เห็นถึงคุณค่าที่แตกต่างนำไปสู่การเป็น “นวัตกรรมการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้เชิงประเด็น” ผ่านมุมมองของคนรุ่นใหม่

9. ผลงานที่ต้องส่งต่อ สกว.

9.1 รายงานความก้าวหน้าระยะ 6 เดือน ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุม

9.1.1 รายงานการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารเกี่ยวข้องเพื่อทบทวนถอดบทเรียนโครงการ/กิจกรรมที่ผ่านมาของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องใกล้เคียงกับงานวิจัย

9.1.2 รายงานการวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง รวมทั้งกรอบแนวคิดของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อนำมาวางแผนการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ

9.1.3 รายงานการศึกษาประเด็น/หัวข้อในการฝึกอบรม และแผนในการประชาสัมพันธ์ไปสู่ผู้ฝึกอบรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

9.1.4 สื่อคลิปวิดีโอลงพื้นที่โรดโชว์เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการและคัดเลือกตัวแทนเข้าร่วมกิจกรรม ในมหาวิทยาลัย 7 พื้นที่เป้าหมายทั่วภูมิภาค จำนวนทั้งสิ้น 7 คลิป

9.1.5 โครงสร้างของแผนกลยุทธ์การสื่อสาร (Communication Strategies) เพื่อการสร้างความเข้าใจ ตระหนักรู้เกี่ยวกับโครงการและประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

9.1.6 การจำแนกรูปแบบของข้อมูลที่เหมาะสมกับการสื่อสารไปยังกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกลุ่มต่าง ๆ

9.1.7 รายงานผลการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรม ระยะที่ 1

9.1.8 แผนการทำงานระยะ 6 เดือนถัดไป

ส่งให้กับ สกว. จำนวน 3 ชุด พร้อมรายงานการเงินระยะ 6 เดือน

9.2 รายงานความก้าวหน้าระยะ 12 เดือน ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุม

9.2.1 สื่อคลิปวิดีโอ เพื่อใช้ในการเผยแพร่ไปยังประชาชน และสื่อมวลชนในรูปแบบออนไลน์

9.2.2 คลิปประมวลองค์ความรู้การฝึกอบรมแต่ละกิจกรรมการอบรมทักษะการเรียนรู้กับผู้เข้าร่วม 3 กิจกรรม จำนวน 10 คลิปพร้อมภาพนิ่งเพื่อนำมาใช้ประชาสัมพันธ์ต่อเนื่อง

9.2.3 คลิปสัมภาษณ์ Vox Pop จำนวน 20 คลิป

9.2.4 คลิปภาพรวมโครงการ/กิจกรรมทั้งหมด จำนวน 1 คลิป

9.2.5 รายงานสรุปการฝึกอบรม รวมถึงสื่อที่ใช้ประกอบในการฝึกอบรม

9.2.6 รายงานข้อเสนอแนวทางในการบริหารจัดการสื่อออนไลน์

9.2.7 รายงานผลการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรม ระยะที่ 2

9.2.9 แผนการทำงานระยะ 6 เดือนถัดไป

ส่งให้กับ สกว. จำนวน 3 ชุด พร้อมรายงานการเงินระยะ 1 ปี

9.3 รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุม

9.3.1 ผลการศึกษากระบวนการเรียนรู้จากโครงการพร้อมติดตามการดำเนินงานของเครือข่ายเยาวชนที่เข้าร่วมเพื่อต่อยอดจากฐานสู่รุ่น

9.3.2 ติดตามผลการดำเนินงานของตัวแทนที่เข้าร่วมกิจกรรมกับการสื่อสารและพัฒนาโครงการที่ได้นำเสนอในการเข้าค่ายฝึกอบรมทักษะ

9.3.3 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

9.3.4 สรุปผลการดำเนินงานเผยแพร่ในสื่อต่าง ๆ

9.3.5 สรุปและวิเคราะห์บทเรียน และปัจจัยแห่งความสำเร็จในการดำเนินงานของโครงการในแต่ละส่วนที่ระบุในกิจกรรมการดำเนินงานส่งผลให้ได้ผลลัพธ์ อาทิ การทำ SWOT analysis รูปแบบการสร้างความรู้ที่งานวิจัยเสนอ ปัจจัยที่ทำให้การสร้างการรับรู้สำเร็จตามรูปแบบที่งานวิจัยเสนอ (งบประมาณ บุคลากร timeline การจัดกิจกรรม รูปแบบสื่อ เกณฑ์การคัดเลือกเยาวชนต้นแบบ) และปัจจัยการสร้างเครือข่าย พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการดำเนินงานสื่อสารขยายผลให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

9.3.6 แผนงานดำเนินการเพื่อการขยายผลการสื่อสารในอนาคต

ส่งให้กับ สกว. จำนวน 3 ชุด พร้อมรายงานการเงินตลอดโครงการ

10. กระบวนการผลักดันผลงานดังกล่าวออกสู่การใช้ประโยชน์

จากการดำเนินโครงการดังกล่าวสามารถนำผลงานวิจัยที่สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการเรียนรู้ และฝึกทักษะ การสร้างความตระหนักรู้ ความเป็นผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลง มาต่อยอดในการผลิตสร้างให้คนรุ่นใหม่ที่เป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบต่อสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงในระยะเวลานานได้ตระหนักรู้ และช่วยหาทางปรับเปลี่ยนพฤติกรรม วิธีคิด ของคนในสังคมจากฐานสู่รุ่นต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับเยาวชนด้วยการสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้ มีแนวคิดที่นำมาใช้ในการดำเนินงานโครงการวิจัย 4 แนวคิดด้วยกัน คือ 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 2.2 แนวคิดเรื่องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 2.3 แนวคิดเรื่องสื่อค่าย และ 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน โดยผู้วิจัยจะอธิบายตามลำดับ 2.5 แนวคิดการมีส่วนร่วม

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.1.1 ทรัพยากรดินและการอนุรักษ์

ดิน หมายถึง วัตถุธรรมชาติที่ปกคลุมผิวโลก เกิดจากการแปรสภาพหรือสลายตัวของหินแร่ธาตุ และอินทรีย์วัตถุผสมคลุกเคล้ากันตามธรรมชาติรวมกันเป็นชั้นบาง ๆ เมื่อมีน้ำและอากาศที่เหมาะสมก็จะทำให้พืชเจริญเติบโตและยังชีพอยู่ได้

2.1.1.1 ความสำคัญของทรัพยากรดิน ดินมีประโยชน์มากมายมหาศาลต่อมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ คือ

1) ใช้ในการเกษตรกรรม ดินเป็นต้นกำเนิดของการเกษตรกรรม เป็นแหล่งผลิตอาหารของมนุษย์ อาหารที่มนุษย์เราบริโภคทุกวันนี้มาจากการเกษตรกรรมถึง 90%

2) ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ พืชและหญ้าที่ขึ้นอยู่บนดินเป็นแหล่งอาหารสัตว์ ตลอดจนเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์บางชนิด เช่น งู หนู แมลง นาก ฯลฯ

3) เป็นแหล่งที่อยู่อาศัย พื้นดินเป็นแหล่งที่ตั้งของเมือง บ้านเรือน ทำให้เกิดวัฒนธรรมและอารยธรรมของชุมชนต่าง ๆ มากมาย

4) เป็นแหล่งกักเก็บน้ำ ถ้าน้ำซึ่งอยู่ในรูปของความชื้นในดินมีอยู่มาก ๆ ก็จะกลายเป็นน้ำซึมอยู่ในดิน คือน้ำใต้ดิน น้ำเหล่านี้จะค่อย ๆ ซึมลงที่ต่างๆ เช่น แม่น้ำ ลำคลอง ทำให้เรามีน้ำใช้ตลอดปี

2.1.1.2 ชนิดของดิน อนุภาคของดินจะรวมตัวกันเข้าเกิดเป็นเม็ดดิน อนุภาคเหล่านี้จะมีขนาดไม่เท่ากัน ขนาดเล็กที่สุดคืออนุภาคดินเหนียว อนุภาคขนาดกลางเรียกอนุภาคทรายแป้ง อนุภาคขนาดใหญ่เรียกว่า อนุภาคทรายเนื้อดิน จะมีอนุภาคทั้ง 3 กลุ่มนี้ผสมกันอยู่ในสัดส่วนที่ไม่เท่ากันทำให้เกิดลักษณะของดิน 3 ชนิดใหญ่ ๆ คือ ดินเหนียว ดินทราย และดินร่วน

1) ดินเหนียว เป็นดินที่เมื่อเปียกแล้วมีความยืดหยุ่น อาจปั้นเป็นก้อนหรือคลึงเป็นเส้นยาวได้เหนียวเหนอะหนะติดมือ เป็นดินที่มีการระบายน้ำและอากาศไม่ดี มีความสามารถในการอุ้มน้ำได้ดี มี

ความสามารถในการจับยึดและแลกเปลี่ยนธาตุอาหารพืชได้สูง หรือค่อนข้างสูง เป็นดินที่มีก้อนเนื้อละเอียด เพราะมีปริมาณอนุภาคดินเหนียวอยู่มาก เหมาะที่จะใช้ทำนาปลูกข้าวเพราะเก็บน้ำได้นาน

2) ดินทราย เป็นดินที่มีการระบายน้ำและอากาศดีมาก มีความสามารถในการอุ้มน้ำต่ำ มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เพราะความสามารถในการจับยึดธาตุอาหารพืชน้อย พืชที่ขึ้นบนดินทรายจึงมักขาดทั้งอาหารและน้ำเป็นดินที่มีเนื้อดินทรายเพราะมีปริมาณอนุภาคทรายมาก

3) ดินร่วน เป็นดินที่มีเนื้อดินค่อนข้างละเอียดนุ่มมือ ยึดหยุ่นได้บ้าง มีการระบายน้ำได้ดีปานกลาง จัดเป็นเนื้อดินที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก ในธรรมชาติมักไม่ค่อยพบ แต่จะพบดินที่มีเนื้อดินใกล้เคียงกันมากกว่า สีของดิน สีของดินจะทำให้เราทราบถึงความอุดมสมบูรณ์ปริมาณอินทรีย์วัตถุที่ปะปนอยู่ และแปรสภาพเป็นอิวมัสในดิน ทำให้สีของดินต่างกันถ้ามีอิวมัสน้อยสีจะจางลงมีความอุดมสมบูรณ์น้อย

2.1.1.3 สาเหตุและผลกระทบของทรัพยากรดิน ดินส่วนใหญ่ถูกทำลายให้สูญเสียความอุดมสมบูรณ์หรือตัวเนื้อดินไป เนื่องจากการกระทำของมนุษย์และการสูญเสียตามธรรมชาติ ทำให้เราไม่สามารถใช้ประโยชน์จากดินได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ การสูญเสียความอุดมสมบูรณ์ของดินเกิดจาก

1) การกัดเซาะดิน อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ

(1) การกัดเซาะโดยธรรมชาติ หมายถึง การกัดเซาะซึ่งเกิดขึ้นตามธรรมชาติโดยการกระทำของน้ำ ลม แรงดึงดูดของโลก และน้ำแข็ง เช่นการชะล้าง แผ่นดินเลื่อน การไหลของธารน้ำ คลื่น เป็นต้น

(2) การกัดเซาะที่มีตัวเร่ง หมายถึง การกัดเซาะที่มนุษย์หรือสัตว์เลี้ยงเข้ามาช่วยเร่งให้มีการพังทลายเพิ่มขึ้นจากธรรมชาติที่เกิดขึ้นเป็นประจำอยู่แล้ว เช่น การตัดต้นไม้ทำลายป่า การทำการเพาะปลูกอย่างขาดหลักวิชา ทำให้ดินไม่มีสิ่งปกคลุม จึงทำให้น้ำ ลม ซึ่งเป็นตัวการ กัดเซาะที่สำคัญพัดพาอนุภาคดินสูญหายไป

2) การเพาะปลูกและเตรียมดินอย่างไม่ถูกวิธี จะก่อให้เกิดความเสียหายกับดินได้มาก เช่น การปลูกพืชบางชนิดจะทำให้ดินเสื่อมเร็ว การเผาป่าไม้หรือตอข้าวในนา จะทำให้อิวมัสในดินเสื่อมสลายเกิดผลเสียกับดินมาก

2.1.1.4 การอนุรักษ์ทรัพยากรดิน ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพังทลายหรือการสูญเสียความอุดมสมบูรณ์ของหน้าดินนั้น จะทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ติดตามมา เช่น ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ทำให้เกษตรกรต้องซื้อปุ๋ยเคมีมาบำรุงดินเสียค่าใช้จ่ายมหาศาล ตะกอนดินที่ถูกชะล้างทำให้แม่น้ำและปากแม่น้ำตื้นเขิน ต้องซื้อปุ๋ยเคมีมาบำรุงดินเสียค่าใช้จ่ายมหาศาล ตะกอนดินที่ถูกชะล้างทำให้แม่น้ำและปากแม่น้ำตื้นเขิน ต้อง

ชุดลอกใช้เงินเป็นจำนวนมาก เราจึงควรป้องกันไม่ให้ดินพังทลายหรือเสื่อมโทรม ซึ่งสามารถทำได้โดยการอนุรักษ์ดินดังนี้

- 1) การใช้ดินอย่างถูกต้องเหมาะสม การปลูกพืชควรคำนึงถึงชนิดของพืชที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของดิน การปลูกพืชและการไถพรวนตามแนวระดับเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของหน้าดิน
- 2) การปรับปรุงบำรุงดิน การเพิ่มธาตุอาหารให้แก่ดิน เช่น การใส่ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยคอกการปลูกพืชตระกูลถั่ว การใส่ปูนขาวในดินที่เป็นกรด การแก้ไขพื้นที่ดินเค็มด้วยการระบายน้ำเข้าที่ดินเป็นต้น
- 3) การป้องกันการเสื่อมโทรมของดิน ได้แก่ การปลูกพืชคลุมดิน การปลูกพืชหมุนเวียน การปลูกพืชบังลม การไถพรวนตามแนวระดับ การทำคันดินป้องกันการไหลชะล้างหน้าดินรวมทั้งการไม่เผาป่าหรือการทำให้ไร่เลื่อนลอย
- 4) การให้ความชุ่มชื้นแก่ดิน การระบายน้ำในดินที่มีน้ำขังออก การจัดส่งน้ำเข้าสู่ที่ดินและการใช้วัสดุ เช่น หญ้าหรือฟางคลุมหน้าดินจะช่วยให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์

2.1.2 ทรัพยากรน้ำและการอนุรักษ์

น้ำ (Water) เป็นสารประกอบที่ประกอบด้วยธาตุไฮโดรเจน และออกซิเจน ในอัตราส่วน 1 ต่อ 8 โดยน้ำหนัก พบ 3 สถานะ คือ ของเหลว ของแข็ง และก๊าซ น้ำที่บริสุทธิ์จะเป็นของเหลวใส ไหลเทได้ ไม่มีสี และไม่มึกลิ่น พื้นโลกประกอบไปด้วยน้ำ 3 ใน 4 โดยอยู่ในทะเลและมหาสมุทรร้อยละ 97.3 อยู่ในรูปน้ำแข็งตามขั้วโลกร้อยละ 2.1 อีกร้อยละ 0.6 เป็นน้ำจืด ตามธรรมชาติแล้ว น้ำมีการหมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา เรียกว่าวัฏจักรของน้ำ เริ่มจากน้ำในแหล่งน้ำถูกแดดเผาจนกลายเป็นไอ และจากการที่พืชคายน้ำ ไอน้ำเหล่านี้จะลอยขึ้นไปกระทบความเย็นจะกลั่นตัวเป็นละอองน้ำ รวมเป็นก้อนเมฆ เมื่อเมฆมีขนาดใหญ่ลอยต่ำลงจนกระทบความเย็นจะควบแน่นตกเป็นฝน และจะไหลลงสู่แหล่งน้ำตามเดิม น้ำในธรรมชาติ จำแนกตามแหล่งที่พบได้ 3 ประเภท คือ น้ำจากฟ้า หรือน้ำในบรรยากาศ น้ำผิวดิน หรือน้ำท่า น้ำใต้ดิน ทั้งน้ำในดิน หรือน้ำใต้ดินชั้นบน หรือน้ำ บ่อ และ น้ำบาดาลหรือน้ำใต้ดินชั้นล่าง น้ำเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อชีวิตคน พืช และสัตว์มากที่สุดแต่ก็มีค่าน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ น้ำเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย

2.1.2.1 ความสำคัญของทรัพยากรน้ำ

- 1) ใช้สำหรับการบริโภคและอุปโภค เพื่อดื่มกิน ประกอบอาหาร ชำระร่างกาย ทำความสะอาด ฯลฯ
- 2) ใช้สำหรับการเกษตร ได้แก่ การเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ แหล่งน้ำเป็นที่อยู่อาศัยของปลา และสัตว์น้ำอื่น ๆ ซึ่งคนเราใช้เป็นอาหาร

3) ด้านอุตสาหกรรม ต้องใช้น้ำในกระบวนการผลิต ล้างของเสีย หล่อเครื่องจักร และระบายความร้อน ฯลฯ

4) การทำนาเกลือ โดยการระเหยน้ำเค็มจากทะเล หรือระเหยน้ำที่ใช้ละลายเกลือสินเธาว์

5) น้ำเป็นแหล่งพลังงานในการผลิตกระแสไฟฟ้า

6) เป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ แม่น้ำ ลำคลอง ทะเล มหาสมุทร เป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

7) เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ทักษะคุณภาพของริมฝั่งทะเล และแหล่งน้ำที่ใสสะอาดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของมนุษย์

2.1.2.2 ปัญหาทรัพยากรน้ำ

1) การเพิ่มปริมาณความต้องการใช้น้ำ ในปัจจุบันนอกจากการใช้น้ำเพื่อการบริโภคซึ่งเพิ่มขึ้นแล้วประมาณ 30% ถึง 40% ในการผลิตอาหารของโลกจำเป็นต้องใช้น้ำจากการชลประทาน ภายในระยะเวลาประมาณ 15-20 ปีข้างหน้า บริเวณพื้นที่ชลประทานจะต้องเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า ของปริมาณ พื้นที่ในปัจจุบัน เพื่อที่จะผลิตอาหารให้ได้เพียงพอแก่จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น

2) การกระจายน้ำไปสู่ส่วนต่าง ๆ ของพื้นที่ไม่เท่าเทียมกัน ในบางพื้นที่ของโลกเกิดฝนตกหนักบ้านเรือนไร่นาเสียหาย แต่ในบางพื้นที่ก็แห้งแล้งขาดแคลนน้ำเพื่อการบริโภค และเพื่อการเพาะปลูก

3) การเพิ่มมลพิษในน้ำ เนื่องจากน้ำเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายรวมทั้งมนุษย์ เมื่อจำนวนประชากรมนุษย์เพิ่มมากขึ้น มนุษย์เป็นตัวการสำคัญที่เพิ่มมลพิษให้กับแหล่งน้ำต่าง ๆ โดยการปล่อยน้ำเสีย คราบน้ำมัน จากบ้านเรือน โรงงานอุตสาหกรรม การทิ้งขยะมูลฝอยลงไปในแหล่งน้ำ เป็นต้น

2.1.2.3 ผลกระทบของน้ำเสียต่อสิ่งแวดล้อม

1) เป็นแหล่งแพร่ระบาดของเชื้อโรค เช่น อหิวาตกโรค บิด ท้องเสีย

2) เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงน้ำโรคต่าง ๆ

3) ทำให้เกิดปัญหามลพิษต่อดิน น้ำ และอากาศ

4) ทำให้เกิดเหตุรำคาญ เช่น กลิ่นเหม็นของน้ำโสโครก

5) ทำให้เกิดการสูญเสียทัศนียภาพ เกิดสภาพที่ไม่น่าดู เช่น สภาพน้ำที่มีสีดำคล้ำไปด้วย

ขยะ และสิ่งปฏิกูล

6) ทำให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจ เช่น การสูญเสียพันธุ์ปลาบางชนิดจำนวนสัตว์น้ำ

ลดลง

7) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศในระยะยาว

2.1.2.4 การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ

1) ให้มีการศึกษาวางแผนการจัดการแหล่งน้ำขนาดใหญ่ เช่น โครงการผันน้ำ โครงการเขื่อนเก็บกักน้ำใต้ดิน เพื่อเป็นการรองรับการใช้น้ำระยะยาว ซึ่งการวางแผนต้องดำเนินการอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งทางด้านสังคมและสภาพแวดล้อมต้องมีการกำหนดนโยบายและแผนการแก้ไขผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

2) กำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของโครงการพัฒนาแหล่งน้ำทั้งขนาดเล็กกลางและใหญ่ โดยให้มีการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด เพื่อประโยชน์ของการใช้ทรัพยากรน้ำในระยะยาว รวมถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

3) ส่งเสริมให้มีการปลูกต้นไม้และดูแลรักษาป่าไม้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณ แหล่งน้ำ และต้นน้ำลำธาร รวมถึงการควบคุมอย่างเข้มงวดและการมีบทลงโทษอย่างรุนแรงต่อการตัดไม้ทำลายป่าต้นน้ำลำธาร

4) ให้ความสำคัญในการปรับปรุงแหล่งน้ำขนาดเล็ก รวมถึงการระมัดระวังมิให้น้ำพื้นที่ชลประทาน แหล่งน้ำธรรมชาติ ระบบชลประทานมาใช้เพื่อประโยชน์อื่น

5) เสริมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งน้ำ การใช้น้ำอย่างประหยัดเพื่อให้มีวินัยในการใช้น้ำอย่างถูกต้อง รวมทั้งการอนุรักษ์น้ำอย่างถูกวิธี ในช่วงฤดูแล้ง การสร้างให้ประชาชนเกิดความร่วมมือในการใช้น้ำอย่างประหยัดและรู้คุณค่าของทรัพยากรน้ำอีก จึงควรมีแนวทางในการช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำดังนี้

1) การใช้น้ำอย่างประหยัด นอกจากจะช่วยลดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าน้ำลงได้แล้ว ยังทำให้ปริมาณน้ำเสียที่จะทิ้งลงแหล่งน้ำลดลง และป้องกันการขาดแคลนน้ำได้ด้วย

2) การสงวนน้ำไว้ใช้ ในบางฤดูหรือในสภาวะที่มีน้ำมากเหลือใช้ ควรมีการเก็บน้ำไว้ใช้ เช่น การทำบ่อเก็บน้ำ การสร้างอ่างน้ำ การขุดลอกแหล่งน้ำ รวมทั้งการสร้างอ่างเก็บน้ำไว้เพื่อการเกษตรและพลังงานแล้วยังช่วยป้องกันการเกิดอุทกภัย ป้องกันการไหลชะล้างหน้าดินที่อุดมสมบูรณ์และใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ

3) การพัฒนาแหล่งน้ำ ในบางพื้นที่ขาดแคลนน้ำ จำเป็นที่จะต้องหาแหล่งน้ำเพิ่มเติมเพื่อให้มีน้ำไว้ใช้ทั้งในครัวเรือนและการเกษตรได้อย่างเพียงพอ ปัจจุบันการนำน้ำบาดาลขึ้นมาใช้กำลังแพร่หลายมาก แต่อาจมีปัญหาเรื่องแผ่นดินทรุด เช่นในบริเวณกรุงเทพฯ ฯ ทำให้เกิดดินทรุดได้ จึงควรมีมาตรการกำหนดว่าเขตใดควรใช้น้ำใต้ดินได้มากน้อยเพียงใด

4) การป้องกันน้ำเสีย การไม่ทิ้งขยะ สิ่งปฏิกูล และสารพิษลงในแหล่งน้ำ น้ำเสียที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม โรงพยาบาล ควรมีการบำบัดและจัดสารพิษก่อนที่จะปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ การวางท่อระบายน้ำจากบ้านเรือน การวางผังการก่อสร้างโดยไม่ให้น้ำสกปรกไหลลงสู่แม่น้ำลำคลอง

5) การนำน้ำเสียกลับไปใช้ น้ำที่ไม่สามารถใช้ได้ในกิจการหนึ่ง เช่น น้ำทิ้งจากการล้างภาชนะอาหาร สามารถนำไปรดต้นไม้ โรงงานบางแห่งอาจนำน้ำทิ้งมาทำให้สะอาด

2.1.3 ทฤษฎีการป่าไม้และการอนุรักษ์

ป่าไม้ หมายถึง บริเวณที่มีต้นไม้หลายชนิด ขนาดต่าง ๆ ขึ้นอยู่อย่างหนาแน่น และกว้างใหญ่พอที่จะมีอิทธิพลต่อสิ่งแวดล้อมในบริเวณนั้น เช่น ความเปลี่ยนแปลงของลมฟ้าอากาศ ความอุดมสมบูรณ์ของดิน และน้ำ มีสัตว์ป่าและสิ่งมีชีวิตอื่นซึ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

2.1.3.1 ความสำคัญของทฤษฎีการป่าไม้ ป่าไม้มีประโยชน์มากมายต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนี้

1) ประโยชน์ทางตรง (Direct benefits) ได้แก่การนำมาใช้สนองปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์ 4 ประการ ได้แก่

(1) นำมาสร้างอาคารบ้านเรือนและผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น เฟอร์นิเจอร์ กระดาษไม้ขีดไฟ ฟืน เป็นต้น

(2) ใช้เป็นอาหาร

(3) ใช้เส้นใยที่ได้จากเปลือกไม้และเถาวัลย์ มาถักทอเป็นเครื่องนุ่งห่ม เชือกและอื่น ๆ

(4) ใช้ทำยารักษาโรคต่าง ๆ

2) ประโยชน์ทางอ้อม (Indirect benefits)

(1) ป่าไม้เป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธาร เพราะต้นไม้จำนวนมากในป่า จะทำให้น้ำฝนที่ตกลงมาค่อย ๆ ซึมซับลงในดิน กลายเป็นน้ำใต้ดินซึ่งจะไหลซึมมาหล่อเลี้ยงให้แม่น้ำลำธารมีน้ำไหลอยู่ตลอดปี

(2) ป่าไม้ทำให้เกิดความชุ่มชื้นและควบคุมสภาวะอากาศ ไอน้ำซึ่งเกิดจากการหายใจของพืชจำนวนมากในป่า ทำให้อากาศเหนือป่ามีความชื้นสูง เมื่ออุณหภูมิลดต่ำลงไอน้ำ เหล่านั้นก็จะกลั่นตัวกลายเป็นเมฆแล้วกลายเป็นฝนตกลงมา ทำให้บริเวณที่มีพื้นที่ป่าไม่มีความชุ่มชื้นอยู่เสมอ ฝนตกต้องตามฤดูกาลและไม่เกิดความแห้งแล้ง

(3) ป่าไม้เป็นแหล่งพักผ่อนและศึกษาหาความรู้ บริเวณป่าไม้จะมีภูมิประเทศที่สวยงามจากธรรมชาติรวมทั้งสัตว์ป่าจึงเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจได้ดี นอกจากนั้นป่าไม้ยังเป็นที่รวมของพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์จำนวนมาก จึงเป็นแหล่งให้มนุษย์ได้ศึกษาหาความรู้

(4) ป่าไม้ช่วยบรรเทาความรุนแรงของลมพายุและป้องกันอุทกภัย โดยช่วยลดความเร็วของลมพายุที่พัดผ่านได้ตั้งแต่ 11-44% ตามลักษณะของป่าไม้แต่ละชนิดจึงช่วยให้บ้านเมืองรอดพ้นจากวาทภัยได้ ซึ่งเป็นการป้องกันและควบคุมน้ำตามแม่น้ำไม่ให้สูงขึ้นอย่างมารวดเร็วล้นฝั่งกลายเป็นอุทกภัย

(5) ป่าไม้ช่วยป้องกันการกัดเซาะและพัดพาหน้าดิน จากน้ำฝนและลมพายุโดยลดแรงปะทะลง การหลุดเลื่อนของดินจึงเกิดขึ้นน้อย และยังเป็น การช่วยให้แม่น้ำลำธารต่าง ๆ ไม่ตื้นเขินขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ป่าไม้จะเป็นเสมือนเครื่องกีดขวางตามธรรมชาติ จึงนับว่ามีประโยชน์ในทางยุทธศาสตร์ด้วยเช่นกัน

(6) ช่วยให้เกิดวัฏจักรของน้ำ (Water Cycling) วัฏจักรของออกซิเจน วัฏจักรของคาร์บอน และวัฏจักรของไนโตรเจน ในเขตนิเวศ (Ecosphere)

(7) ช่วยดูดซับมลพิษของอากาศ

2.1.3.2 ประเภทของป่าไม้ในประเทศไทย ประเภทของป่าไม้จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับ การกระจายของฝน ระยะเวลาที่ฝนตกรวมทั้งปริมาณน้ำฝนทำให้ป่าแต่ละแห่งมีความชุ่มชื้นต่างกัน สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ป่าประเภทที่ไม่ผลัดใบ (Evergreen) ป่าประเภทที่ผลัดใบ (Deciduous)

1) ป่าประเภทที่ไม่ผลัดใบ (Evergreen) ป่าประเภทนี้มองดูเขียวชอุ่มตลอดปีเนื่องจากต้นไม้แทบทั้งหมดที่ขึ้นอยู่เป็นประเภทที่ไม่ผลัดใบ ป่าชนิดสำคัญซึ่งจัดอยู่ในประเภทนี้ ได้แก่

(1) ป่าดงดิบ (Tropical Evergreen Forest or Rain Forest) ป่าดงดิบที่มีอยู่ทั่วในทุกภาคของประเทศไทย แต่ที่มีมากที่สุด ได้แก่ ภาคใต้และภาคตะวันออก ในบริเวณนี้มีฝนตกมากและมีความชื้นมากในท้องที่ภาคอื่น ป่าดงดิบมักกระจายอยู่บริเวณที่มีความชุ่มชื้นมาก ๆ เช่น ตามหุบเขาริมแม่น้ำลำธาร ห้วย แหล่งน้ำ และบนภูเขา ซึ่งสามารถแยกออกเป็นป่าดงดิบชนิดต่าง ๆ ดังนี้

ป่าดิบชื้น (Moist Evergreen Forest) เป็นป่ารกทึบมองดูเขียวชอุ่มตลอดปี มีพันธุ์ไม้หลายร้อยชนิดขึ้นเบียดเสียดกันอยู่มักจะพบกระจัดกระจายตั้งแต่ความสูง 600 เมตร จากระดับน้ำทะเล ไม้ที่สำคัญก็คือไม้ตระกูลยางต่าง ๆ เช่น ยางนา

ป่าดิบแล้ง (Dry Evergreen Forest) เป็นป่าที่อยู่ในพื้นที่ค่อนข้างราบมีความชุ่มชื้นน้อย เช่น ในแถบภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมักอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 300-600 เมตร ไม้ที่สำคัญได้แก่ มะค่าโมง ยางนา พยอม และ ตะเคียนแดง

ป่าดิบเขา (Hill Evergreen Forest) ป่าชนิดนี้เกิดขึ้นในพื้นที่สูง ๆ หรือบนภูเขาตั้งแต่ 1,000-1,200 เมตร ขึ้นไปจากระดับน้ำทะเล ไม้ส่วนมากเป็นพวก Gymnosperm ได้แก่พวกไม้สนและสนสามพันปี นอกจากนี้ยังมีไม้ตระกูลกอกขึ้นอยู่ พวกไม้ชั้นที่สองรองลงมาได้แก่ เป้ง สะเดาช้าง และขมิ้นต้น

(2) ป่าสนเขา (Pine Forest) ป่าสนเขามักปรากฏอยู่ตามภูเขาสูงส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ซึ่งมีความสูงประมาณ 200-1800 เมตร ขึ้นไปจากระดับน้ำทะเลในภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บางที่อาจปรากฏในพื้นที่สูง 200-300 เมตร จากระดับน้ำทะเลในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ป่าสนเขามีลักษณะเป็นป่าโปร่ง ชนิดพันธุ์ไม้ที่สำคัญของป่าชนิดนี้คือ สนสองใบ และสนสามใบ ส่วนไม้ชนิดอื่นที่ขึ้นอยู่ด้วยได้แก่ พันธุ์ไม้ป่าดิบเขา เช่น กอชนิดต่าง ๆ หรือพันธุ์ไม้ป่าแดงบางชนิด คือ เต็ง รัง เหียง พลวง เป็นต้น

(3) ป่าชายเลน (Mangrove Forest) บางที่เรียกว่า "ป่าเลนน้ำเค็ม" หรือป่าเลนมีต้นไม้ขึ้นหนาแน่นแต่ละชนิดมีรากค้ำยันและรากหายใจ ป่าชนิดนี้ปรากฏอยู่ตามที่ดินเลนริมทะเลหรือบริเวณปากน้ำ แม่น้ำ ใหญ่ ๆ ซึ่งมีน้ำเค็มท่วมถึงในพื้นที่ภาคใต้มีอยู่ตามชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน ตามชายทะเลภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ทุกจังหวัด พันธุ์ไม้ที่ขึ้นอยู่ตามป่าชายเลน ส่วนมากเป็นพันธุ์ไม้ขนาดเล็กใช้ประโยชน์สำหรับการเผาถ่านและทำฟืน ไม้ชนิดที่สำคัญ คือ โกงกาง ประสัก ถั่วขาว ถั่วข้า โปรง ตะบูน แสมทะเล ลำพูและลำแพน ฯลฯ ส่วนไม้พื้นล่างมักเป็นพวก พรุนทะเลเหงือกปลาหมอ ปอทะเล และเป้ง เป็นต้น

(4) ป่าพรุหรือป่าบึงน้ำจืด (Swamp Forest) ป่าชนิดนี้มักปรากฏในบริเวณที่มีน้ำจืดท่วมมาก ๆ ดินระบายน้ำไม่ดีป่าพรุในภาคกลาง มีลักษณะโปร่งและมีต้นไม้ขึ้นอยู่ห่าง ๆ เช่น คრო เทียน สนุ่น จิก โมก บ้าน หวายน้ำ หวายโปร่ง ระกำ อ้อ และแขม ในภาคใต้ป่าพรุมีขึ้นอยู่ตามบริเวณที่มีน้ำขังตลอดปีดินป่าพรุที่มีเนื้อที่มากที่สุดอยู่ในบริเวณจังหวัดนราธิวาสดินเป็นพีท ซึ่งเป็นซากพืชผุสลายทับถมกัน เป็นเวลานานป่าพรุแบ่งออกได้ 2 ลักษณะ คือ ตามบริเวณซึ่งเป็นพรุน้ำกร่อยใกล้ชายทะเลต้นเสม็ดจะขึ้นอยู่หนาแน่นพื้นที่มีต้นกกชนิดต่าง ๆ เรียก "ป่าพรุเสม็ด หรือ ป่าเสม็ด" อีกลักษณะเป็นป่าที่มีพันธุ์ไม้ต่าง ๆ มากชนิดขึ้นปะปนกัน ชนิดพันธุ์ไม้ที่สำคัญของป่าพรุ ได้แก่ อินทนิล น้ำหว่า จิก โสภน้ำ กระทุ่มน้ำ กันเกรา โกงจัน กะทังหัน ไม้พื้นล่างประกอบด้วย หวาย ตะค้าทอง หมากแดง และหมากชนิดอื่น ๆ

(5) ป่าชายหาด (Beach Forest) เป็นป่าโปร่งไม่ผลัดใบขึ้นอยู่ตามบริเวณหาดชายทะเล น้ำไม่ท่วมตามฝั่งดินและชายเขาริมทะเล ต้นไม้สำคัญที่ขึ้นอยู่ตามหาดชายทะเล ต้องเป็นพืชทนเค็ม และมักมีลักษณะไม่เป็นพุ่มลักษณะต้นคดงอ ใบหนาแข็ง ได้แก่ สนทะเล หูกวาง โพธิ์ทะเลกระทิง ดินเป็ดทะเล หยีน้า มักมีต้นเตยและหญ้าต่าง ๆ ขึ้นอยู่เป็นไม้พื้นล่าง ตามฝั่งดินและชายเขา มักพบไม้เถาเลื้อยลำบิด มะค่าแต้ กระบองเพชร เสม้า และไม้หนามชนิดต่าง ๆ เช่น หนามหัน กำจาย มะดันขอ เป็นต้น

2) ป่าประเภทที่ผลัดใบ (Deciduous) ต้นไม้ที่ขึ้นอยู่ในป่าประเภทนี้เป็นจำพวกผลัดใบแทบทั้งสิ้น ในฤดูฝนป่าประเภทนี้จะมองดูเขียวชอุ่มพอถึงฤดูแล้งต้นไม้ส่วนใหญ่จะพากันผลัดใบทำให้ป่ามองดูโปร่งขึ้น และมักจะเกิดไฟป่าเผาไหม้ใบไม้และต้นไม้เล็ก ๆ ป่าชนิดสำคัญซึ่งอยู่ในประเภทนี้ ได้แก่

(1) ป่าเบญจพรรณ (Mixed Deciduous Forest) ป่าผลัดใบผสม หรือป่าเบญจพรรณมีลักษณะเป็นป่าโปร่งและยังมีไม้ไผ่ชนิดต่าง ๆ ขึ้นอยู่กระจัดกระจายทั่วไปพื้นที่ดินมักเป็นดินร่วนปนทราย ป่าเบญจพรรณ ในภาคเหนือมักจะมีไม้สักขึ้นปะปนอยู่ทั่วไปครอบคลุมลงมาถึงจังหวัดกาญจนบุรี ในภาคกลางในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออก มีป่าเบญจพรรณน้อยมากและกระจัดกระจาย พันธุ์ไม้ชนิดสำคัญ ได้แก่ สัก ประดู่แดง มะค่าโมง ตะแบก เสลา อ้อยช้าง ส้าน ยมหอม ยมหิน มะเกลือ สมพง เก็ดดำ เก็ดแดง ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีไม้ที่สำคัญ เช่น ไม้ป่า ไม้บง ไม้ซาง ไม้รวก ไม้ไร่ เป็นต้น

(2) ป่าเต็งรัง (Deciduous Dipterocarp Forest) หรือที่เรียกกันว่าป่าแดง ป่าแพะ ป่าโคก ลักษณะทั่วไปเป็นป่าโปร่ง ตามพื้นป่ามักจะมีจุด ดันแปรง และหญ้าเพ็ก พื้นที่แห้งแล้งดินร่วนปนทราย หรือกรวด ลูกรัง พบอยู่ทั่วไปในที่ราบและที่ภูเขา ในภาคเหนือส่วนมากขึ้นอยู่บนเขาที่มีดินตื้นและแห้งแล้งมากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีป่าแดงหรือป่าเต็งรังนี้มากที่สุด ตามเนินเขาหรือที่ราบดินทรายชนิดพันธุ์ไม้ที่สำคัญในป่าแดง หรือป่าเต็งรัง ได้แก่ เต็ง รัง เหียง พลวง กรวด พะยอม ตั้ว แต้ว มะค่าแต้ ประดู่แดง สมอไทย ตะแบก เลือดสลงใจ รกฟ้า ฯลฯ ส่วนไม้พื้นล่างที่พบมาก ได้แก่ มะพร้าวเต่า ปุ่มแป้ง หญ้าเพ็ก ใจด พรัง และ หญ้าชนิดอื่น ๆ

(3) ป่าหญ้า (Savannas Forest) ป่าหญ้าที่อยู่ทุกภาคบริเวณป่าที่ถูกแผ้วถางทำลายบริเวณพื้นที่ที่ขาดความสมบูรณ์และถูกทอดทิ้ง หญ้าชนิดต่าง ๆ จึงเกิดขึ้นทดแทนและพอถึงหน้าแล้งก็เกิดไฟไหม้ทำให้ต้นไม้บริเวณข้างเคียงล้มตาย พื้นที่ป่าหญ้าจึงขยายมากขึ้นทุกปี พืชที่พบมากที่สุดในป่าหญาก็คือ หญ้าคา หญ้าขนตาช้าง หญ้าโคมง หญ้าเพ็กและปุ่มแป้ง บริเวณที่พอมจะมีความชื้นอยู่บ้าง และการระบายน้ำได้ดีก็มักจะพบพงและแขมขึ้นอยู่ และอาจพบต้นไม้ทนไฟขึ้นอยู่ เช่น ดับเต่า รกฟ้า ตานเหลือง ตั้ว และ แต้ว

2.1.3.3 สาเหตุผลกระทบปัญหาทรัพยากรป่าไม้

1) การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า ตัวการของปัญหานี้ คือ นายทุนพ่อค้าไม้ เจ้าของโรงเลื่อยเจ้าของโรงงานแปรรูปไม้ ผู้รับสัมปทานทำไม้และชาวบ้านทั่วไป ซึ่งทำการตัดไม้เพื่อเอาประโยชน์จากเนื้อไม้ทั้งที่ถูกและไม่ถูกกฎหมาย ปริมาณป่าไม้ที่ถูกทำลายนี้นับวันจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามอัตราการเพิ่มจำนวนประชากร ยังมีประชากรเพิ่มขึ้นเท่าใด ความต้องการใช้ไม้ก็เพิ่มมากขึ้น เช่น ไม้ในการปลูกสร้างบ้านเรือนเครื่องมือเครื่องใช้ในการเกษตรกรรม เครื่องเรือนและถ่านในการหุงต้ม เป็นต้น

2) การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อเข้าครอบครองที่ดิน เมื่อประชากรเพิ่มสูงขึ้น ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อปลูกสร้างที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินก็สูงขึ้น เป็นผลให้ราษฎรเข้าไปบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ แผ้วถางป่า หรือเผาป่าทำไร่เลื่อนลอย นอกจากนี้ยังมีนายทุนที่ดินที่จ้างวานให้ราษฎรเข้าไปทำลายป่าเพื่อจับจองที่ดินไว้ขายต่อไป

3) การส่งเสริมการปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจเพื่อการส่งออกในพื้นที่ป่าที่ไม่เหมาะสม เช่น มันสำปะหลัง ปอ เป็นต้น โดยไม่ส่งเสริมการใช้ที่ดินอย่างเต็มประสิทธิภาพ ทั้ง ๆ ที่พื้นที่ป่าบางแห่งไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเกษตร

4) การกำหนดแนวเขตพื้นที่ป่ากระทำไม่ชัดเจน หรือไม่กระทำเลยในหลาย ๆ พื้นที่ ทำให้ราษฎรเกิดความสับสนทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนา ทำให้เกิดการพิพาทในเรื่องที่ดินทำกินและที่ดินป่าไม่อยู่ตลอดเวลา และมักเกิดการร้องเรียนต่อต้านในเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดิน

5) การจัดสร้างสาธารณูปโภคของรัฐ เช่น เขื่อน อ่างเก็บน้ำ เส้นทางคมนาคม การสร้างเขื่อนขวางลำน้ำ จะทำให้พื้นที่เก็บน้ำหน้าเขื่อนที่อุดมสมบูรณ์ถูกตัดโค่นมาใช้ประโยชน์ ส่วนต้นไม้นขนาดเล็กหรือที่ทำการย้ายออกมาไม่ทันจะถูกน้ำท่วมยืนต้นตาย เช่น การสร้างเขื่อนรัชชประภา เพื่อกั้นคลองพระแสงอันเป็นสาขาของแม่น้ำพุมดวง-ตาปี ทำให้น้ำท่วมบริเวณป่าดงดิบซึ่งมีพันธุ์ไม้หนาแน่น สัตว์นานาชนิดนับพื้นที่เป็นแสนไร่ ต่อมาจึงเกิดปัญหาน้ำเน่าไหลลงลำน้ำพุมดวง

6) ไฟไหม้ป่า มักจะเกิดขึ้นในช่วงฤดูแล้ง อากาศแห้งและร้อนจัด ทั้งโดยธรรมชาติและจากการกระทำของมนุษย์ที่อาจล้กลอบเผาป่าหรือเผอลูกไฟทิ้งไว้ โดยเฉพาะในป่าผลัดใบ ไฟป่าเมื่อเกิดขึ้นจะทำให้เกิดการสูญเสียพื้นที่ป่าจำนวนมาก

7) การทำเหมืองแร่ แหล่งแร่ที่พบบริเวณที่มีป่าไม้ปกคลุมอยู่ มีความจำเป็นที่จะต้องเปิดหน้าดินก่อน จึงทำให้ป่าไม้ที่ขึ้นปกคลุมถูกทำลายลง เส้นทางขนย้ายแร่ในบางครั้งต้องทำลายป่าไม้ลงจำนวนมาก เพื่อสร้างถนนหนทาง การระเบิดหน้าดินเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ธาตุส่งผลถึงการทำลายป่า

2.1.3.4 การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ปัจจุบันป่าไม้ถูกทำลายไปจำนวนมาก การทำลายป่าไม้นอกจากจะทำให้ปริมาณไม้ที่จะใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจลดลงโดยตรงแล้ว ยังเป็นผลที่ทำให้เกิดความสูญเสียต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรอย่างมากอีกด้วย เป็นที่ทราบกันดีว่าป่าไม้ช่วยทำให้อากาศชุ่มชื้น เพราะป่าไม้จะช่วยเก็บน้ำไว้ได้ ทำให้เกิดต้นน้ำลำธารและกระแสน้ำไหลไปตามปกติ ช่วยป้องกันการพังทลายของหน้าดิน ช่วยทำให้ดินอุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้ป่าไม้ยังช่วยทำให้เกิดพืชพันธุ์ไม้อื่นและสัตว์ป่า เนื่องจากต้นไม้จะนำคาร์บอนไดออกไซด์จากอากาศไปใช้ในปฏิกิริยาหนึ่ง ๆ นับล้าน ๆ ตัน เมื่อป่าไม้ถูกตัดทำลายลงในอัตราที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เชื่อว่า พ.ศ. 2543 ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในอากาศมีปริมาณขึ้นอย่างน้อย 25 เปอร์เซ็นต์ มีผลให้อุณหภูมิของอากาศเพิ่มขึ้น ทำให้อากาศร้อนและแห้งแล้งดังนั้น การฟื้นฟูสภาพป่าไม้จึงต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน ด้วยความร่วมมือทั้งภาครัฐเอกชน และประชาชน โดยรัฐบาลต้องมีแนวทางในการกำหนดแนวนโยบายด้านการจัดการป่าไม้ซึ่งเกือบทุกประเทศทั้งในเอเชีย ยุโรปและสหรัฐอเมริกา มีรากฐานอยู่บนความคิดที่สำคัญ 3 ข้อ คือ

1) Sustain yield concept ใจความสำคัญของมโนทัศน์นี้อยู่ที่ว่าอัตราการตัดไม้และอัตราการเจริญเติบโตของไม้ต้องสมดุลกันเพื่อให้มีผลผลิตของไม้ใช้ไปได้โดยไม่มีที่สิ้นสุด

2) Multiple use concept วัตถุประสงค์การจัดป่าไม้ควรอยู่ในลักษณะอเนกประสงค์ ป่าไม้ไม่ใช่แหล่งไม้เท่านั้น แต่เป็นแหล่งสัตว์ป่า แหล่งนันทนาการ แหล่งน้ำทั้งยังสามารถรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดินและอัตราเพิ่มธาตุอาหารในน้ำที่เรียกว่า Eutrophication ไม่ให้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นรากฐานสำคัญของการจัดการป่าไม้ด้วย

3) Long run policy นโยบายการจัดการป่าไม้ระยะยาวเป็นเรื่องสำคัญ เพราะการจัดการป่าเพื่อประโยชน์ในระยะสั้นก็ไม่ต่างจากรูกรักหรือกิจการอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่หวังผลกำไรมากในระยะสั้นโดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะติดตามมาในระยะยาว ป่าไม้มีอายุยืนยาวเป็นพันปี การจัดการป่าในรูปของสวนป่าโดยปลูกพืชโตเร็วเป็นแถวเป็นระยะ แต่ก็ขาดลักษณะนานาชนิดและความซับซ้อนของป่าเพราะเลือกปลูกพืชเพียงไม่กี่ชนิด การจัดการป่า โดยไม่คำนึงถึงลักษณะป่าเดิมเป็นความเข้าใจผิดอย่างหนึ่ง ดังนั้น ความคิดเกี่ยวกับการจัดการป่าที่ว่า The greatest good for the greatest number in the long run จึงควรเป็นนโยบายสำคัญของการจัดการป่าไม้

สำหรับประเทศไทยรัฐบาลได้กำหนดแนวนโยบายด้านการจัดการป่าไม้ดังนี้

- 1) การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้
 - 2) การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เกี่ยวกับงานป้องกันรักษาป่า การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและ
สันทนาการ
 - 3) การจัดการที่ดินทำกินให้แก่ราษฎรผู้ยากไร้ในท้องถิ่น
 - 4) การพัฒนาป่าไม้ เช่น การทำไม้ การเก็บหาของป่า การปลูกป่า การบำรุงป่าไม้
- การค้นคว้าวิจัย และอุตสาหกรรม การบริหารทั่วไป

2.1.4 ทรัพยากรสัตว์ป่าและการอนุรักษ์

สัตว์ป่า (Wildlife) หมายถึง สัตว์ทุกชนิด ทั้งสัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์ปีก และสัตว์แมลง หรือแมง ที่เกิดและดำรงชีวิตอยู่ในป่าหรือแหล่งน้ำตามธรรมชาติอย่างเสรี รวมทั้งไข่ของสัตว์ทุกชนิด ยกเว้นสัตว์พาหนะที่ได้จดทะเบียนทำตัวรูปพรรณตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะและลูกที่เกิดมาภายหลัง

2.1.4.1 ความสำคัญของสัตว์ป่า

- 1) ด้านเศรษฐกิจ การค้าสัตว์ป่าหรือซากของสัตว์ป่า โดยเฉพาะหนังสัตว์เกี่ยวกับป่าใน

ปีหนึ่ง ๆ ทำรายได้ให้กับประเทศและมีเงินทุนหมุนเวียนภายในประเทศจำนวนไม่น้อย คุณค่าทางด้านเศรษฐกิจอาจจะรวมถึงรายได้จากการท่องเที่ยวในการชมสัตว์ด้วย

2) ด้านนันทนาการและจิตใจ ความงามเป็น สิ่งที่มนุษย์ปรารถนา ไม่มีใครกล้าปฏิเสธ

ว่าตนเองไม่ชอบความงาม แม้ว่าเราอาจมีความเห็นไม่ตรงกันในความหมายของความงาม แต่ที่แน่นอนที่สุดคือทุกคนมีความเห็นตรงกันในเรื่องความน่าเกลียดของธรรมชาติที่ถูกทำลาย ทักษิณภาพที่สวยงาม ตามธรรมชาติ เป็นสิ่งที่เราสามารถช่วยกันอนุรักษ์ไว้ได้ถ้าไม่มีผู้ที่คิดเห็นแก่ตัวจนเกินไป เราอาจตกแต่งบ้านให้สวยงามด้วยเฟอร์นิเจอร์ราคาแพง บางบ้านมีเขากวาง หัวสัตว์ป่าประดับอยู่ตามฝาผนังบางบ้านมีหนังสือโครงกระดูกประดับห้องรับแขก บางบ้านก็สะสมสัตว์สตาฟ จริงอยู่ที่สิ่งเหล่านี้เพิ่มความงามในแง่ของทัศนศิลป์แต่ก็ไม่ใช่ว่าความงามตามธรรมชาติ หลายคนอาจคิดว่าตนเองสามารถมีชีวิตอยู่ในเมือง ทั้งต้นตระกูลปู่ย่าพ่อแม่ของตนเองก็เจริญเติบโตทำมาหาเลี้ยงชีพอยู่ในเมือง แต่ถ้าคิดให้ดีแล้วมนุษย์ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์มีชีวิตอยู่ในป่า กลมกลืนกับธรรมชาติ ปัจจุบันเราได้พยายามแยกตัวเองออกจากธรรมชาติซึ่งถ้าดูกันแบบผิวเผินก็ดูเหมือนว่าเราทำได้สำเร็จ เราสร้างเมืองสร้างบ้านสร้างสถานที่พักผ่อนหย่อนใจได้ เราเปลี่ยนระบบนิเวศของเมืองให้เป็น Artificial ecosystem แต่ธรรมชาติก็ยังสามารถรบกวนทั้งตัวเราและสิ่งก่อสร้างของเรา ในวันสุดท้ายถ้ามีเวลาและโอกาสเราก็จะไปชายหาด ไปเขาใหญ่ ไปดูน้ำตก เหล่านี้เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าคนเรายังมีความต้องการที่จะสัมผัสสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ถ้าธรรมชาติของปามันไม่มีสีเขียวขจีแต่ขาดสิ่งมีชีวิตที่เคลื่อนไหวได้ก็คงไม่ใช่ธรรมชาติที่สมบูรณ์ คุณค่าของความงามตามธรรมชาติรวมทั้งสัตว์ป่าเราเรียกว่า Aesthetic value

3) ด้านวิทยาศาสตร์ การศึกษา และการแพทย์ สัตว์ป่าไม่ใช่มีแต่คุณค่าในแง่ธรรมชาติเท่านั้น สวัสดิภาพของมนุษย์ในปัจจุบันขึ้นอยู่กับสัตว์ป่าหลายชนิด คุณค่าสัตว์ป่าในแง่นี้เรียกว่า Practical values สัตว์ป่าหลายชนิดกินแมลงที่นำโรคมารู้นคน สัตว์ป่าช่วยให้ชุมชน (Community) มั่นคงมีเสถียรภาพเพราะเป็นส่วนที่ ทำให้เกิดความหลากหลายชนิด (Diversity) แต่ละชนิดทั้งสัตว์และพืช ทำให้ Niche ของชุมชน เต็ม ช่วยให้การใช้พลังงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผลที่ติดตามมาคือ เสถียรภาพของที่ดินและแหล่งต้นน้ำ การอนุรักษ์สัตว์ป่าจึงเป็นการประกันความมั่นคงของชุมชนรวมทั้งชีวิตมนุษย์ด้วย

4) ด้านอาหารและยา มนุษย์ได้ใช้เนื้อของสัตว์ป่าเป็นอาหารมาเป็นเวลาช้านานแล้วซึ่งสัตว์ป่าหลายชนิดก็ได้พัฒนาจนกระทั่งกลายเป็นสัตว์เลี้ยงไป สัตว์ป่าหลายชนิดตามธรรมชาติคนก็ยังนิยมใช้เนื้อเป็นอาหารอยู่ เช่น หมูป่า แก้ง กวาง กระเจง กระตัง นกเขาเปล้า นกเป็ดน้ำ ตะกวด แอ้ เป็นต้น อวัยวะของสัตว์ป่าบางอย่าง เช่น นอแรด กะโหลกเลี้ยงผา เขากวางอ่อน เลือดและกระเพาะค่าง ดีของหมี่ ดิงเห่า ก็ยังมีผู้นิยมดัดแปลงเป็นอาหาร หรือใช้เป็นเครื่องยาสมุนไพรอีกด้วย

5) ด้านเครื่องใช้ประดับ นอกจากเนื้อของสัตว์ป่าและส่วนต่าง ๆ ของสัตว์ป่าจะใช้ เป็นอาหาร และยาแล้ว อวัยวะบางอย่างของสัตว์ปาก็ยังใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ได้อีกมากมาย เช่น หนังใช้ทำกระเป๋า รองเท้า เครื่องนุ่งห่ม งาช้าง ใช้เป็นเครื่องประดับ กระดุก เขาสัตว์ใช้ทำด้ามมีด ด้ามเครื่องมือ หรือแกะสลักเป็นรูปต่าง ๆ เป็นต้น

6) เป็นตัวควบคุมสิ่งมีชีวิต สัตว์ป่านับได้ว่า เป็นตัวควบคุมสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ โดยเฉพาะ อย่างยิ่ง สัตว์ด้วยกันเอง ทำให้ผลกระทบที่เกิดต่อคนบรรเทาเบาบางลงไปไม่มากนักน้อย เช่น ค้างคาว กินแมลง นกฮูก และ งูสิงกินหนูต่าง ๆ นกกินตัวหนอนที่ทำลายพืชเศรษฐกิจ เป็นต้น ซึ่งหากไม่มีสัตว์ป่าดังกล่าวแล้วคนอาจจะต้องเสียเงินทองจำนวนมากกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบันเพื่อกำจัดศัตรูทั้งทางตรงและทางอ้อม

7) คุณค่าของสัตว์ป่าต่อทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ คนส่วนใหญ่มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่าง ทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ อย่างชัดเจน โดยเฉพาะทรัพยากรป่าไม้ เป็นต้นว่า ป่าไม้ทำให้สัตว์ป่ามีที่อยู่อาศัย เป็นอาหาร และเป็นที่พักพิง ป่าไม้ทำให้ดินอุดมสมบูรณ์ ป้องกันการกัดเซาะ ของน้ำ ลม ป่าไม้ช่วยทำให้น้ำ ไหลตลอดปี น้ำใสสะอาดปราศจากตะกอน ป่าไม้ช่วยทำให้ฝนตกบรรเทากระแสน้ำ พายุ ป่าไม้ทำให้อากาศไม่ ร้อนไม่หนาว ป่าไม้เป็นแหล่งสะสมแร่ธาตุ ขาดป่าไม้ทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ก็อยู่ไม่ได้ ทำนองเดียวกัน ทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ที่คนจะมองเห็นความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังรายละเอียดที่ได้ศึกษามาแล้ว ทั้งนี้ ยกเว้นสัตว์ป่า คนเรามักจะมองเห็นว่าต้องอาศัยทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ เท่านั้น แต่ในข้อเท็จจริงแล้ว สัตว์ ป่าก็มีผลต่อทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ไม่น้อยเช่นเดียวกัน เช่น ช่วยทำลายศัตรูป่าไม้ ผสมเกสรดอกไม้ กระจาย เมล็ดพันธุ์ไม้ และทำให้ดินอุดมสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.1.4.2 สาเหตุและผลกระทบปัญหาทรัพยากรสัตว์ป่า ในระยะสิบปีที่ผ่านมา สัตว์ป่าเป็น ที่กล่าวถึงกันมากในแวดวงของนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ปัจจุบันสัตว์ป่าอยู่ในฐานะลำบากเช่นเดียวกับกับป่าไม้ หลายชนิดสูญพันธุ์ไปโดยที่มนุษย์ไม่รู้ น้อยคนนักที่คิดว่าสัตว์ป่าเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดความ หลากหลายชนิดของสิ่งมีชีวิต ซึ่งนำไปสู่การอยู่ร่วมกันแบบสมดุลโดยธรรมชาติ น้อยคนที่คิดว่าสัตว์ป่าเป็น สมบัติของทุกคน คนส่วนมากคิดว่าไม่มีใครเป็นเจ้าของสัตว์ป่า การล่าทำลายเพื่อความสนุกเพลิดเพลินจึงเป็น เรื่องธรรมดาของผู้มีอันจะกิน ผู้มีรายได้ก็น้อยก็ล่าสัตว์ป่าเพื่อบริโภคและส่งตลาดเพื่อขายผู้มีรายได้มาก การตัด ไม้ทำลายป่าและการขยายตัวของเมืองก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยทำลายที่อยู่อาศัยและที่หลบศัตรูของสัตว์ป่า ปกติการเป็นเจ้าของสัตว์ป่าเป็นที่เข้าใจกันว่าขึ้นอยู่กับความเป็นเจ้าของที่ดิน ผู้ใดมีที่ดินที่มีสัตว์ป่าอยู่ก็ถือว่าเป็น เจ้าของสัตว์ป่านั้น การล่าสัตว์เจ้าของจึงมักถือว่าเป็นสิทธิของตน ความเข้าใจผิดนี้มีมานานแล้ว ประเทศ อังกฤษในสมัยก่อนพระมหากษัตริย์เป็นเจ้าของสัตว์ป่า ความคิดนี้ตกทอดไปยังผู้บุกเบิกยุคแรกในสหรัฐอเมริกา รวมทั้งอีกหลายประเทศที่ค้าขายหรือเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ ในสหรัฐอเมริกาจะแก้ไขกันให้ถูกต้องตาม

กฎหมาย สัตว์ป่าหลายชนิดก็มีชื่ออยู่เพียงในหนังสือ อีกหลายชนิดก็เหลือในรูปของสัตว์สตาฟหรือรูปเขียนหรือรูปปั้นในพิพิธภัณฑ์ ที่เป็นไปได้ในประเทศที่กำลังพัฒนาสัตว์ป่าหลายชนิดสูญพันธุ์ไปโดยไม่มีทั้งชื่อและซากไว้ในหนังสือและพิพิธภัณฑ์

2.1.4.3 สาเหตุที่ทำให้สัตว์ป่าสูญพันธุ์

1) ถูกจำกัดที่อยู่อาศัย ข้อนี้เป็นสาเหตุที่ร้ายแรงมาก กองอนุรักษ์คุ้มครองสัตว์ป่าของไทยยอมรับว่ามีสัตว์ป่าต้องตายสาบสูญด้วยอัตราที่รวดเร็วน่าตกใจ สัตว์หลายชนิดต้องการที่อยู่อาศัยเฉพาะในระยะหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงแทนที่ (Succession) ถ้าการเปลี่ยนแปลงแทนที่เลยไปถึงระยะที่เป็นป่าดิบแล้วสัตว์กินหญ้าก็อยู่อาศัยที่นั่นไม่ได้

2) ชีวศัลยภาพต่ำ สัตว์หลายชนิดโดยเฉพาะนกและสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมมีศัลยภาพการขยายพันธุ์ต่ำ นกแคลฟอร์เนียคอนดอร์วางไข่ปีเว้นปีและออกไข่ครั้งละ 1 ฟองเท่านั้น ปัจจุบันมีนกชนิดนี้เหลืออยู่ประมาณ 40 ตัวในโลกซึ่งประมาณ 20 ตัวเป็นตัวเมีย

3) ความต้องการอาหารเฉพาะ สัตว์บางชนิดกินอาหารเฉพาะบางอย่างเท่านั้นจะว่าเลือกกินก็ไม่ใช่ นกฟลอริดาเอเวอร์เกลดไคท์ กินหอยเพียงชนิดเดียว เท่านั้น

4) การถูกกลืนทางพันธุกรรม สัตว์บางชนิดผสมพันธุ์กันได้แม้ว่าจะต่างชนิดกัน ถ้าชนิดหนึ่งมีจำนวนมากและอีกชนิดหนึ่งมีจำนวนน้อย โอกาสที่ยีนส์ ของพวกน้อยจะไปรวมอยู่ในยีนพูลของพวกมากก็เป็นไปได้มาก ตัวอย่างในเรื่องนี้ได้แก่ สุนัขคอยโยท ซึ่งสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงโดยมนุษย์ได้ดี

5) การค้าสัตว์เลี้ยง ร้านค้าสัตว์เลี้ยงเป็นที่ดึงดูดใจของเด็กและผู้ใหญ่เกือบทุกวัย จะเห็นได้จากส่วนหนึ่งของตลอดวันสุดสัปดาห์ที่สวนจตุจักรซึ่งขายตั้งแต่ปลากันไปจนถึงนกและลิงชนิดอื่น ๆ

6) การนำสัตว์จากประเทศอื่นเข้ามาเลี้ยง การนำสัตว์จากประเทศอื่นเข้ามาโดยมุ่งผลประโยชน์ระยะสั้นอาจมีผลกระทบกับสัตว์พื้นเมืองในระยะยาว

7) การล่าสัตว์ คนเราล่าสัตว์ด้วยเหตุผลต่างกันไป ล่าสัตว์เพื่อเป็นอาหารและเครื่องนุ่งห่มเพื่อป้องกันธนูพิษและสัตว์เลี้ยง

8) การใช้ยากำจัดศัตรูพืช สารเคมีที่สังเคราะห์ขึ้นใช้กำจัดศัตรูพืชเพื่อเพิ่มผลผลิตมักมีผล ตกค้าง ถ้าพิจารณาตามลูกโซ่อาหารความเข้มข้นของสารเคมีเหล่านี้เพิ่มขึ้นตามลำดับลูกโซ่อาหารที่สูงขึ้น

9) พฤติกรรมสัตว์ที่เปลี่ยนยาก สัตว์หลายชนิดไม่เปลี่ยนพฤติกรรมเดิมในขณะที่สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนไป ด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถปรับตัวให้อยู่ในระบบนิเวศที่มนุษย์สร้างขึ้นเป็นเหตุให้สูญพันธุ์

2.1.4.4 วิธีการสูญพันธุ์ของพืชและสัตว์มีกระบวนการดังนี้

- 1) การลดจำนวนลูกหลาน พืชและสัตว์ที่กำลังจะสูญพันธุ์ จะเกิดมีปรากฏการณ์ที่พืชและสัตว์นั้นไม่สามารถที่จะมีลูกหลานในระดับปกติดังที่เคยมีอยู่ได้
- 2) ระบบนิเวศขาดสมดุล การที่พืชและสัตว์ในระบบนิเวศใด ๆ ถูกทำลายไปจะทำให้ระบบนิเวศขาดความสมดุล
- 3) การขาดคู่แข่งผสมพันธุ์ เมื่อสัตว์ชนิดใด ๆ เหลืออยู่จำนวนน้อยจะทำให้มันขาดคู่ที่จะผสมพันธุ์และยังสัตว์นั้น ๆ อาศัยอยู่ในบริเวณกว้างก็จะทำให้ยากที่สัตว์จะหาคู่มาผสมพันธุ์กันได้
- 4) ถูกทำลายโดยธรรมชาติ ถึงแม้ว่าบางครั้งสัตว์จะมีจำนวนลดลงแต่ก็ยังสามารถขยายพันธุ์ต่อไปได้ แต่มีปรากฏการณ์ธรรมชาติบางอย่าง เช่น ภูเขาไฟระเบิด น้ำท่วม พายุพัด ฯลฯ ทำให้สัตว์ถูกทำลายจนสูญพันธุ์ได้
- 5) การผสมพันธุ์กันในเครือญาติ การผสมพันธุ์กันระหว่างญาติพี่น้องที่ใกล้ชิดกันตามสายเลือดจะทำให้ลูกหลานที่เกิดมาใหม่ไม่แข็งแรงพอ มีโอกาสที่จะอยู่รอดน้อย

2.1.4.5 การอนุรักษ์สัตว์ป่า

- 1) กฎหมาย กฎหมายคุ้มครองสัตว์ป่าควรกว้างแต่รัดกุม เพื่อคุ้มครองชีวิตสัตว์ป่าให้ปลอดภัย กฎหมายคุ้มครองสัตว์ป่าของไทยที่ใช้กันอยู่เป็นพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2535 ที่สำคัญคือการควบคุมดูแลให้เกิดการปฏิบัติของทุกคนบุคคลเป็นไปตามกฎหมาย
- 2) การควบคุมสัตว์ที่กินสัตว์อื่นเป็นอาหาร มาตรการนี้ใช้ปฏิบัติกันมากในระยะของการจัดการสัตว์ป่าในสหรัฐอเมริกา หลายครั้งที่มีการให้รางวัลสำหรับการฆ่าสัตว์ที่กินสัตว์อื่น
- 3) การพัฒนาที่อยู่อาศัย แนวทางการจัดการสัตว์ป่าที่ดีที่สุดในปัจจุบันคือ เพิ่มที่อยู่อาศัย พร้อมกับปรับปรุงคุณภาพที่อยู่อาศัยที่มีอยู่ให้ดีขึ้น เพราะว่าไม่ว่าจะออกกฎหมายคุ้มครองสัตว์ป่าควบคุมสัตว์ที่กินสัตว์ ขยายพันธุ์เทียม หรือนำสัตว์จากที่อื่นเข้ามาเลี้ยง สัตว์ป่าก็ยังคงอยู่ในอันตรายถ้าขาดที่อยู่อาศัย
- 4) การรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้เห็นความสำคัญในการอนุรักษ์สัตว์ป่าอย่างจริงจัง
- 5) การไม่ล่าสัตว์ป่า ไม่ควรมีการค้าสัตว์ป่าทุกชนิด ทั้งสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครอง เพราะปัจจุบันสัตว์ป่าทุกชนิดได้ลดจำนวนลงอย่างมากทำให้ขาดความสมดุลทางธรรมชาติ
- 6) การป้องกันไฟป่า ไฟป่านอกจากจะทำให้ป่าไม้ สัตว์ป่าถูกทำลายแล้วยังเป็นการทำลายแหล่งอาหารและที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าด้วย
- 7) การปลูกฝังการให้ความรักและเมตตาต่อสัตว์อย่างถูกวิธี สัตว์ป่าทุกชนิดมีความรักชีวิตเหมือนกับมนุษย์ การฆ่าสัตว์ป่า การนำสัตว์ป่ามาเลี้ยงไว้ในบ้านเป็นการทรมานสัตว์ป่าซึ่งมักไม่มีชีวิตรอด

8) การเพาะพันธุ์สัตว์ป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์หรือมีจำนวนน้อยลง ควรมีการเพาะพันธุ์ขยายพันธุ์ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการทดแทนและเร่งให้มีสัตว์ป่าเพิ่มขึ้น

2.1.5 ทรัพยากรพลังงานและการอนุรักษ์

พลังงานเป็นสิ่งจำเป็นของมนุษย์ในโลกปัจจุบันและทวีความสำคัญขึ้นเมื่อโลกยิ่งพัฒนามากยิ่งขึ้น แหล่งพลังงานค่อย ๆ เปลี่ยนไปเป็นแหล่งพลังงานที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีในการผลิตมากยิ่งขึ้น จากน้ำมันปิโตรเลียมไปเป็นพลังงานแสงอาทิตย์ เป็นต้น ประเทศไทยมีแหล่งพลังงานหลายประเภทด้วยกัน แต่อาจจะมีในปริมาณค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ บางครั้งวิกฤตการณ์ของโลกอาจจะทำให้ประเทศไทยได้รับอิทธิพลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้เพราะประเทศไทยยังต้องมีการใช้น้ำมันเข้าเป็นจำนวนมาก

2.1.5.1 ทรัพยากรพลังงานที่สำคัญ

1) น้ำมันปิโตรเลียม ประเทศไทยมีน้ำมันปิโตรเลียมในแหล่งต่าง ๆ ที่พิสูจน์แล้วไม่น้อยกว่า 174 ล้านบาร์เรล ได้แก่ น้ำมันจากอ่าวไทย (เช่น แหล่งเอราวัณ แหล่งสตูล) อ่าวเฝ้า และ แหล่งสิริกิติ์ จังหวัดกำแพงเพชร และคาดว่าจะต้องค้นพบอีกหลาย ๆ แห่ง เช่น บริเวณจังหวัดสุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี ซึ่งคาดว่าจะพบอีกไม่น้อยกว่า 100 ล้านบาร์เรล เนื่องจากสภาพทางธรณีวิทยามีความเป็นไปได้สูงที่จะเป็นแอ่งสะสมน้ำมันปิโตรเลียม ในปัจจุบันประเทศไทยยังต้องสั่งซื้อเข้าน้ำมันปิโตรเลียมเป็นอัตราส่วนสูง เนื่องจากการผลิตในประเทศไทยยังต่ำกว่าปริมาณการใช้มาก การขุดเจาะและผลิตน้ำมันปิโตรเลียม จะก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมได้เช่นเดียวกับโครงการอื่น ๆ ผลที่จะเกิดขึ้นอาจจะมาจากวัสดุที่ใช้หล่อลื่นในการขุด (Drilling fluid) การระบายน้ำเค็ม ที่มีความเค็มสูงมากจากหลุมเจาะ และมีสารบางประเภทที่เป็นพิษปะปนออกมาด้วย เช่น โปรท แคดเมียม โครเมียม เป็นต้น นอกจากนั้นแล้วการจัดการกับบ่อภายหลังสิ้นสุดการนำน้ำมันปิโตรเลียมมาใช้ประโยชน์ก็มีความสำคัญต่อสภาพความมั่นคงของพื้นที่ที่อยู่โดยรอบบ่อน้ำมัน

2) ก๊าซธรรมชาติ นับเป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญของประเทศไทยในปัจจุบันปริมาณของก๊าซธรรมชาติในประเทศไทยที่พิสูจน์แล้วทั้งหมดมากกว่า 100 พันล้านลูกบาศก์เมตร และโอกาสที่จะพบเพิ่มเติมมีโอกาสมากโดยเฉพาะในบริเวณอ่าวไทยซึ่งการผลิตก๊าซธรรมชาตินั้น สามารถนำมาผลิตเป็นมีเทน อีเทน และแอลพีจี ซึ่งใช้ประโยชน์เป็นเชื้อเพลิงสำหรับไฟฟ้าเชื้อเพลิงสำหรับหุงต้มและยานพาหนะ ก๊าซธรรมชาติเมื่อผ่านเข้ากระบวนการผลิตจะแยกได้ผลพลอยได้อย่างหนึ่งปนมากับก๊าซที่อยู่ในรูปของละอองน้ำมัน เรียกว่า ก๊าซธรรมชาติเหลว (Condensate) ซึ่งจะมีลักษณะเหมือนเบนซินธรรมชาติ สามารถนำไปผสมกับน้ำมันดิบเพื่อกลั่นเป็นน้ำมันเบนซินได้ นอกจากนั้นแล้วในแหล่งต่าง ๆ ในอ่าวไทย ยังมีก๊าซธรรมชาติเหลวปะปนอยู่ในแอ่งก๊าซธรรมชาติด้วย ดังนั้นก๊าซธรรมชาติจึงนับว่าเป็นแหล่งพลังงานของประเทศไทยที่มีความสำคัญ ส่วนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับการดำเนินการเพื่อขุดเจาะและผลิตน้ำมันปิโตรเลียม

3) ถ่านหินลิกไนต์ ประเทศไทยมีแหล่งถ่านหินลิกไนต์รวมทั้งหมด 72 แหล่งกระจายอยู่ทั่วประเทศ แต่ที่มีการนำมาใช้ในปัจุบันนี้ ส่วนใหญ่อยู่ภาคเหนือและภาคใต้ แอ่งที่จัดว่ามีปริมาณถ่านหินลิกไนต์มากได้แก่ แอ่งแม่เมาะ แอ่งกระบี่ ซึ่งได้มีการนำมาผลิตกระแสไฟฟ้า นับเป็นเวลานานแล้ว ส่วนแหล่งอื่น ๆ ที่สำรวจแล้วแต่ยังไม่มีมีการดำเนินการเพื่อนำถ่านหินมาใช้ ได้แก่ แอ่งสบ้าย้อย จังหวัดสงขลา แอ่งสินปุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่นับว่าเป็นแหล่งที่มีถ่านหินลิกไนต์สะสมเป็นจำนวนมากมหาศาล การใช้ประโยชน์ในปัจุบันส่วนใหญ่จะผลิตกระแสไฟฟ้า ยกเว้นเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์ ที่มีเอกชนเข้ามาเปิดดำเนินการ เพื่อนำถ่านหินลิกไนต์ไปใช้ประโยชน์ให้ความร้อนในทางอุตสาหกรรม หากประเทศไทยมีการใช้ถ่านหินปีละประมาณ 50 ล้านตัน เมื่อเทียบอัตราการใช้ในปัจุบันแล้ว อายุการใช้ถ่านหินของประเทศไทยจะใช้งานได้ประมาณ 25 ปี นับว่าเป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่งของประเทศ การนำแร่ถ่านหินลิกไนต์มาใช้จะก่อให้เกิดปัญหา กับสิ่งแวดล้อมได้ ในอากาศจะมีปริมาณของสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่สลายออกจากถ่านหินเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านฝนกรดได้ ส่วนการทำเหมืองจะก่อให้เกิดมลภาวะทางน้ำ โดยเฉพาะน้ำบาดาล ซึ่งจะเป็นปัญหาที่จะต้องได้รับการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน

4) พลังน้ำ การผลิตพลังงานไฟฟ้าโดยอาศัยพลังน้ำ โดยการสร้างเขื่อนนั้น เป็นวิธีการซึ่งให้ได้มาซึ่งพลังงาน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานที่ดำเนินการ สร้างเขื่อนเอนกประสงค์ โดยหลักแล้วเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้า เขื่อนแรกได้แก่ เขื่อนภูมิพล จังหวัดตาก และต่อมาเขื่อนก็ถูกสร้างขึ้นมาเรื่อย ๆ เช่น เขื่อนสิริกิติ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ เขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี เป็นต้น พลังน้ำจะสามารถผลิตกระแสไฟฟ้าในราคาต้นทุนต่ำ แต่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ควรคำนึงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการสูญเสียเนื้อที่ป่าเป็นจำนวนมาก เพื่อใช้เป็นอ่างเก็บน้ำเหนือเขื่อน ราษฎรในพื้นที่น้ำท่วมจึงจะต้องอพยพย้ายที่ตั้งถิ่นฐานใหม่ สัตว์ป่าต่าง ๆ จะสูญเสียที่อยู่อาศัยหรืออาจจะสูญพันธุ์ไปโดยไม่สามารถป้องกันได้ เพราะการอพยพสัตว์ป่าออกจากพื้นที่น้ำท่วมนั้น ไม่สามารถจะโยกย้ายสัตว์ได้ทันทุกชนิด นอกจากนั้นแล้ว แร่ธาตุต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่อาจจะถูกทิ้งให้จมอยู่ใต้น้ำ โดยไม่มีโอกาสนำขึ้นมาใช้ประโยชน์ของประเทศ ทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านั้น ไม่สามารถจะประเมินออกมาเป็นตัวเลขได้ซึ่งถ้าหากกระทำได้แล้วอาจจะทำให้ต้นทุนของการผลิตกระแสไฟฟ้าสูงโดยพลังน้ำจะมีต้นทุนการผลิตไฟฟ้าสูงกว่าการผลิตกระแสไฟฟ้าโดยวิธีอื่น ๆ

5) ไม้และถ่าน แหล่งพลังงานของประเทศด้อยพัฒนาส่วนใหญ่ได้จากชีวมวล อันได้แก่ ไม้ฟืน และถ่าน แต่การใช้ป่าไม้เพื่อผลิตพลังงานนั้น จะก่อให้เกิดการทำลายป่าไม้อย่างรวดเร็ว ซึ่งจะเป็นผลต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศของโลกที่ได้มีการหวั่นวิตกอยู่ในปัจุบัน การนำไม้มาใช้เพื่อเป็นแหล่งความร้อนและพลังงานทำให้ป่าปกคลุมโลกประมาณร้อยละ 20 ลดลงอย่างน่าเป็นห่วง ดังนั้น จึงเป็นการก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมมากมาย และจะต้องใช้พื้นที่อย่างกว้างขวางเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มกับหน่วยความร้อนที่จะได้ยิ่งเมื่อ

เปรียบเทียบกับหน่วยพื้นที่ นอกจากนั้นแล้วจะต้องมีการปลูกพืชขึ้นมาทดแทนอยู่ตลอดเวลา จึงถือว่าไม้และถ่านเป็นแหล่งพลังงานที่ไม่น่าจะพัฒนาให้มีการใช้ในโลกรปัจจุบัน

6) พลังงานรังสีอาทิตย์ ประเทศไทยเป็นประเทศที่จะได้รับรังสีอาทิตย์เฉลี่ยประมาณวันละ 17 เมกะจูลต่อตารางเมตร ซึ่งประเทศไทยได้ใช้ประโยชน์จากรังสีอาทิตย์มานานตั้งแต่ในอดีต เช่น การผลิตเกลือจากน้ำทะเล การตากผลิตผลทางเกษตร เช่น ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง แต่ยังมีได้ประโยชน์ปริมาณรังสีอาทิตย์ที่ประเทศได้ใช้ในแต่ละปี ในปัจจุบันได้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อนำรังสีแสงอาทิตย์มาใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น และสามารถจะเก็บสะสมไว้ในรูปของเซลล์ความร้อนที่จะสามารถเรียกใช้ได้ตามเวลาที่ต้องการ นอกจากพลังงานจากรังสีอาทิตย์แล้ว ที่เป็นแหล่งพลังงานจากระบบสุริยจักรวาลอีกอย่างได้แก่ พลังงานลมและพลังงานกระแสน้ำขึ้นน้ำลง ซึ่งในขณะนี้ในประเทศไทยได้เริ่มทำการศึกษาวิจัย โดยเฉพาะพลังงานลมได้มีสถานีสานิตและประเมินความเหมาะสมที่จังหวัดภูเก็ต

7) พลังงานนิวเคลียร์ ประเทศอุตสาหกรรมใช้ไฟฟ้าจากพลังงานนิวเคลียร์เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากการใช้พื้นที่น้อยให้ปริมาณความร้อนสูง และเป็นการผลิตกระแสไฟฟ้าอย่างต่อเนื่อง โดยจะไม่ได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบนอกระบบ เนื่องจากระบบการผลิตเป็นการควบคุมการทำงานโดยอัตโนมัติแม้แต่ประเทศต่าง ๆ ในเอเชียด้วยกันยังมีโรงไฟฟ้าพลังนิวเคลียร์ เช่น ไต้หวัน มาเลเซียปัจจุบันกำลังไฟฟ้าจากพลังงานนิวเคลียร์รวมกันประมาณร้อยละ 20 ของกำลังผลิตของโลก ประเทศไทยได้เคยทำการศึกษาความเหมาะสมเพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังนิวเคลียร์ที่อำเภอไผ่ อำเภอสรรพยาจังหวัดชลบุรี แต่ปัจจุบันยังไม่มีโรงไฟฟ้าพลังนิวเคลียร์แต่อย่างใด เนื่องจากมีความไม่มั่นใจในมาตรการป้องกันผลเสียที่จะเกิดจากโรงไฟฟ้า การใช้พลังงานนิวเคลียร์อาจจะมีปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ควรได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ เช่น การกำจัดกากเชื้อเพลิง ซึ่งจะต้องมีสถานที่ที่เหมาะสม อาจจะเป็นในทะเลลึกโดยฝังในชั้นหินที่ไม่ซึมน้ำ หรือการรั่วไหลของกัมมันตภาพรังสีจากโรงไฟฟ้า แต่ปัญหาเหล่านี้สามารถที่จะป้องกันแก้ไขได้โดยการวางแผนและการเลือกทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม ประเทศไทยจึงควรพิจารณาการใช้พลังงานนิวเคลียร์ไว้เป็นทางเลือกสำหรับการผลิตกระแสไฟฟ้าในอนาคตแทนการสร้างเขื่อนซึ่งอาจจะมีปัญหาการใช้พื้นที่ หรือการใช้ถ่านหินที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบมลพิษด้านอากาศ

8) หินน้ำมัน หินน้ำมันในประเทศไทยจากการสำรวจของกรมทรัพยากรธรณี พบว่ามีการสะสมตัวเป็นจำนวนมากในบริเวณจังหวัดตาก ซึ่งประเมินปริมาณสำรองเบื้องต้นประมาณ 21,000 ล้านตัน โดยจะมีน้ำมันดิบปะปนอยู่ประมาณ 6,700 ล้านบาร์เรล ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับต่างประเทศแล้ว ปริมาณน้ำมันที่สะสมอยู่ในชั้นหินของประเทศไทยค่อนข้างต่ำ โดยเฉลี่ยแล้วร้อยละ 28 อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีของการแยกน้ำมันออกจากหินน้ำมันยังไม่ก้าวหน้าเพียงพอทำให้อัตราการคืนตัวต่ำในขณะเดียวกับราคาค้นทุนการผลิตค่อนข้าง

สูง ทำให้ศักยภาพของการนำหินน้ำมันมาใช้เป็นแหล่งพลังงานในอนาคตค่อนข้างต่ำ และไม่คุ้มค่าเมื่อเปรียบเทียบกับการผลิตน้ำมันปิโตรเลียมปัจจุบัน

2.1.5.2 ปัญหาและข้อจำกัดของการผลิตและการใช้พลังงานพลังงานรูปแบบแรกที่มีมนุษย์นำมาใช้ก็คือ “พลังงานกล” หรือพลังงานของมนุษย์เอง ซึ่งต่อมาได้พัฒนาไปสู่ระบบทาส แต่ด้วยข้อจำกัดของพลังงานมนุษย์ จึงได้อาศัยเลี้ยงสัตว์ที่มีพลังสูง เช่น ช้าง ม้า วัว ควาย และอูฐ เป็นต้น จากนั้นก็เริ่มมีนวัตกรรมโดยนำเอาพลังงานธรรมชาติ โดยเฉพาะ พลังงานลม และพลังน้ำมาใช้พลังงานอีกรูปแบบหนึ่ง ที่มนุษย์รู้จักนำมาใช้ตั้งแต่ดั้งเดิม คือ “พลังงานความร้อน” จากการก่อไฟ ต่อมาได้มีการค้นพบวิธีผลิตพลังงานกลจากความร้อนโดยใช้ไอน้ำ อันเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งได้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น เมื่อมีการผลิต “พลังงานไฟฟ้า” จากไอน้ำใน ปลายศตวรรษ ที่ 19 และด้วยความต้องการพลังงานแบบทวีคูณเพื่อขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาดังกล่าวจึงได้มีการค้นหาและผลิตเชื้อเพลิงฟอสซิลอย่างขนานใหญ่ รวมทั้งใช้ “พลังงานนิวเคลียร์” ในศตวรรษที่ 20 การผลิตและใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลเป็นไปอย่าง “ เพลิดเพลิน ” เนื่องจากราคาถูกและอยู่ในรูปที่ใช้สะดวก (โดยเฉพาะน้ำมันปิโตรเลียม) จนกระทั่งต้องมาเผชิญกับปัญหา “ วิกฤตพลังงาน ” คือ “ วิกฤตราคาน้ำมัน ” สองครั้งใหญ่ คือ ต้นทศวรรษ 1970 และต้นทศวรรษ 1980 ตามลำดับอันเนื่องมาจากการรวมตัวของกลุ่ม OPEC และสงครามอ่าวเปอร์เซีย ตามลำดับ จึงได้เริ่มมีการใช้มาตรการการประหยัดพลังงาน และการเร่งรัดการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ภาวะราคาน้ำมันแพงทั่วโลกกำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ อาจนับได้ว่าเป็น วิกฤตครั้งที่ 3 และเป็นเสมือน “ นาฬิกาปลุก ” ให้โลกตื่นอีกครั้ง เพื่อตั้งรับสถานการณ์ใหม่ ซึ่งมีเหตุปัจจัยหลายประการด้วยกัน แต่ที่สำคัญ คือความต้องการพลังงานอย่างมากมาย เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่กำลังรุดหน้าใน จีน อินเดีย และประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ การขาดการลงทุนในด้านการขุดเจาะและผลิตน้ำมันดิบ และในด้านการขยายกำลังผลิตของโรงกลั่นน้ำมันที่ผ่านมา รวมทั้งปัญหาภูมิศาสตร์การเมืองของประเทศผู้ผลิตน้ำมัน และการเก็งกำไร เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าเหตุปัจจัยในภาวะปัจจุบันจะเป็นเช่นใดข้อเท็จจริงที่มีอาจมองข้ามก็ คือ

- 1) แหล่งเชื้อเพลิงฟอสซิลมีปริมาณจำกัด
- 2) ร้อยละ 40 ของอุปสงค์น้ำมันปิโตรเลียมของโลก ผลิตโดยกลุ่มประเทศสมาชิก OPEC ซึ่งมักมีปัญหาด้านภูมิศาสตร์การเมือง
- 3) การแก่งแย่งทรัพยากรพลังงานระหว่างประเทศจะมีมากขึ้น โดยเฉพาะประเทศมหาอำนาจที่มีความต้องการพลังงานสูง
- 4) การผลิตและการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลทำให้เกิดก๊าซเรือนกระจก โดยเฉพาะก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ซึ่งเป็นต้นเหตุของภาวะโลกร้อน และการเปลี่ยนสภาพภูมิอากาศซึ่งมีความรุนแรงมากขึ้น

สำหรับประเทศไทย ซึ่งมีทรัพยากรพลังงานภายในประเทศที่ค่อนข้างจำกัด ต้องเผชิญกับปัญหาที่ทำหาดังนี้

- 1) ปัญหาความมั่นคงอันเนื่องมาจากการนำเข้าพลังงานกว่าครึ่งหนึ่งของความต้องการ และสามในสี่ของน้ำมันปิโตรเลียมที่นำเข้ามาจากกลุ่มประเทศที่มีปัญหาทางการเมือง
- 2) ปัญหาการเสียเงินตราต่างประเทศอันเนื่องมาจากข้อ 1
- 3) ปัญหาประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยมีอัตราส่วนของอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ออัตราการเจริญเติบโตของ GDP อยู่ที่ 1.4 : 1 ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้วจะต่ำกว่า 1:1
- 4) ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการใช้พลังงานฟอสซิลกว่าร้อยละ 80 ของพลังงานที่ใช้ทั้งหมด
- 5) ปัญหาการขาดขีดความสามารถในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อลดต้นทุนการผลิตและการใช้พลังงาน

2.1.5.3 วิฤตการณ์พลังงาน

การที่ความหมายและสาเหตุของวิฤตการณ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมถูกอธิบายและวิเคราะห์บนฐานคิดที่จำกัด ให้เป็นเพียงเรื่องการใช้ไฟฟ้า น้ำมันส่วนบุคคลหรือมุ่งไปที่การใช้พลังงานทางตรงเพียงด้านเดียว ทำให้การจะบูรณาการเรื่องพลังงานเข้าไปในการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมต่างๆ ของ โรงเรียน และชุมชนต่าง ๆ ที่มีลักษณะหลากหลายมาก เกิดความจำกัดตามไปด้วย วิฤตการณ์พลังงานของบุคคลากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่เอง มีผลให้การจัดการศึกษาเพื่อการอนุรักษ์พลังงานฯ เกิดอุปสรรคเนื่องจากกรอบหลักสูตร กิจกรรมภายในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เน้นไปที่เรื่องการปิดน้ำ ปิดไฟ ประหยัดกระดาษ กำจัดขยะ ฯลฯ ซึ่งมีการรณรงค์กันอยู่แล้วโดยทั่วไป ไม่สามารถขยายฐานให้ไปเชื่อมโยงกับชีวิตของคน ๆ หนึ่งได้ "ทั้งชีวิต" หรืออย่างเป็นองค์รวม เพราะบุคคลถูกทำให้เข้าใจอย่างจำกัดว่า ตนเองใช้พลังงานเฉพาะเมื่อใช้น้ำใช้ไฟกระดาษ ฯลฯ การประหยัดพลังงานใน วิถีชีวิต จึงไม่เกิด หรือเกิดน้อยมากการไม่สามารถเชื่อมโยงพลังงานเข้ากับ "ทั้งชีวิต" ของบุคคลได้ ทำให้ชุมชนไม่เห็นว่าการเกี่ยวข้องกับปัญหาของเขาอย่างไร การเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนจึงเกิดขึ้นน้อย ยุทธศาสตร์ "การมีส่วนร่วม" (Participation) จึงเกิดขึ้นต่ำ เป็นปัญหากระทบต่อเนื่องไปถึงยุทธศาสตร์ประการอื่นด้วย ความคิดหลัก (Main Idea) ของวิฤตการณ์พลังงานในกรอบคิดใหม่คือ

- 1) วิฤตการณ์พลังงาน และสิ่งแวดล้อม มิได้เกิดจากการบริโภคพลังงานทางตรงเท่านั้น หากสาเหตุสำคัญที่สุด มาจากการบริโภคพลังงานทางอ้อม (Indirect Energy Consumption) ของบุคคล ผ่านการบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นบุคคลจึงใช้พลังงานตลอดเวลาในการดำรงชีวิต
- 2) วิฤตการณ์พลังงาน ทั้งด้านของความขาดแคลนและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ที่คุกคามต่อระบบนิเวศและสังคมมนุษย์ มาจากแบบแผนการดำรงชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป จากวิถีชีวิตที่ใกล้ชิด

ธรรมชาติ บริโภคพอเพียง ไปเป็นสังคมแบบบริโภคนิยม (Consumerism) ที่พึงพอใจกับความสุขในการได้กิน ได้ใช้ตามอำเภอใจ บริโภคปัจจัยสี่และอื่น ๆ อย่างฟุ่มเฟือย ทั้งกว้าง ตามค่านิยมความทันสมัย สะดวกสบาย หรุหร่า และห่างเหินหรือตัดขาดตนเองออกจากธรรมชาติ ไม่เห็นว่าการดำรงชีวิตของตนเองต้องพึ่งพาธรรมชาติ วิกฤตการณ์พลังงานจึงมีรากเหง้าจากปัญหาค่านิยมในการดำรงชีวิตที่ผิดพลาดไปจากความจริง ว่ามนุษย์ต้องอาศัยธรรมชาติในการดำรงอยู่

3) วย รูปแบบครอบครัว ระบบความสัมพันธ์ในสังคม ท่าเลที่อาศัย ฯลฯ มีผลต่อการใช้พลังงานที่แตกต่างกันด้วย เช่น วยเด็กใช้พลังงานแบบหนึ่ง ผู้สูงอายุใช้พลังงานแบบหนึ่งสังคมแบบครอบครัวเดี่ยวใช้พลังงานมากกว่าสังคมแบบครอบครัวขยาย , ความสัมพันธ์แบบเครือญาติ หรือ ความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยกัน ใช้พลังงานน้อยกว่าสังคมแบบตัวใครตัวมัน เนื่องจากมีการแบ่งปัน หยิบยืม และการร่วมใช้ทรัพยากรต่าง ๆ มากกว่าสังคมที่ไม่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันหรือสัมพันธ์กันต่ำ ทำให้ต่างคนต่างต้องจัดหา ซื้อมาของกินของใช้พลังงานเฉพาะตน เกิดความสิ้นเปลือง

4) แม้ว่าเงินจะเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อให้บุคคลสามารถบริโภคทรัพยากรด้านพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ตามแบบวิถีชีวิตที่ต้องการได้ แต่ถึงที่สุดแล้วการดำรงชีวิตของมนุษย์ ยังต้องพึ่งพิงธรรมชาติ และรับผลการกระทำต่อธรรมชาติตามแบบที่ตนเองกระทำด้วย เช่น รับผลกระทบร้ายแรงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติจากความแปรปรวนของภูมิอากาศ โรคระบาด ฯลฯ จากการเสียสมดุลของระบบนิเวศ ที่มาจากพฤติกรรมการใช้บริโภคพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ ของมนุษย์

2.1.5.4 การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

1) การจัดการศึกษาต้องทำให้ผู้เกี่ยวข้องเห็นว่าพลังงานเป็นเรื่องใกล้ตัว เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของบุคคลตลอดเวลา ไม่ว่าในเมืองหรือชนบท วิกฤตการณ์พลังงานเป็นเรื่องของทุกคน มิใช่เฉพาะผู้อยู่ในเมืองซึ่งใช้ไฟฟ้า น้ำมันอย่างสิ้นเปลือง ในขณะที่ไม่เกี่ยวกับคนชนบทซึ่งใช้ไฟฟ้าและน้ำมันน้อยกว่า การขยายความรู้โดยอาศัยฐานของกรอบความคิดใหม่จะเอื้อให้การเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนเกิดขึ้นได้มากกว่าการใช้กรอบความคิดเดิม

2) การจัดการศึกษาฯ ต้องมีความหลากหลาย สอดคล้องกับสภาพโดยรวมของบุคคล ชุมชน สังคม ระบบนิเวศ ฯลฯ ตามสภาพความแตกต่างของการใช้พลังงานดังที่กล่าวมา การจัดการศึกษาเพื่อการอนุรักษ์พลังงานฯ ไม่สามารถจำกดรูปแบบที่ตายตัวได้ แต่จะต้องมีการวิเคราะห์หาสภาพการณ์ความเป็นจริงเสมอ เพื่อจัดให้กิจกรรมการศึกษาและกิจกรรมอื่น ๆ เข้าถึงปัญหา ความรู้สึกนึกคิดของผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้นได้จริง

3) การจัดการศึกษาต้องทำให้เห็นชัดเจนมากขึ้นถึงความจำเป็นของการใช้ยุทธศาสตร์ PIL ในการดำเนินงาน เนื่องจากวิกฤตการณ์พลังงานเป็นปัญหาที่มีขอบเขตกว้าง เกี่ยวข้องกับเหตุปัจจัยต่าง ๆ จำนวนมาก และต้องการการเปลี่ยนแปลงในระดับจิตสำนึก การจัดการศึกษาเพื่อการอนุรักษ์พลังงานฯ จึงต้องสร้างการเรียนรู้มีส่วนร่วม และมีบูรณาการ คือครอบคลุมองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกันให้ครบถ้วน วิกฤตการณ์จึงจะแก้ไขได้อย่างยั่งยืน

2.1.5.5 ทางเลือกพลังงานในอนาคต

ในอนาคต ข้อเท็จจริงที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ก็คือ อุปสงค์พลังงานจะเพิ่มขึ้น และต้นทุนการผลิตพลังงานฟอสซิลจะสูงขึ้น ขณะที่ศักยภาพของแหล่งพลังงานดังกล่าวจะลดลง ดังนั้น ในระยะยาวจึงคาดหมายได้ว่า ค่าใช้จ่ายด้านพลังงานจะสูงขึ้นเรื่อยๆ ทางเลือกในการผลิตและการใช้พลังงานในอนาคตที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป ได้แก่

1) การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในภาคอาคารพาณิชย์ ที่อยู่อาศัยการขนส่ง และอุตสาหกรรมการผลิต

2) การเพิ่มการใช้แหล่งพลังงานหมุนเวียน

3) การเร่งรัดการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยี

เชื้อเพลิงฟอสซิลยุคใหม่ที่ปล่อยมลพิษน้อย ซึ่งอาจรวมถึงพลังงานนิวเคลียร์ด้วย หากสามารถขจัดปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้การประหยัดและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้น นอกจากจะมีศักยภาพในการลดการใช้พลังงาน ซึ่งประมาณกันว่าอยู่ราวร้อยละ 30-35 ใน 20 ปีข้างหน้า (สำหรับประเทศกำลังพัฒนา) และสามารถชะลอการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มแล้ว ยังมีผลดีในแง่การหลีกเลี่ยงการปล่อยมลพิษและก๊าซเรือนกระจกอีกด้วย แต่การดำเนินการ ให้ได้ผลนั้นจะต้องอาศัยทั้งมาตรการเชิงนโยบาย การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้พลังงาน การจัดการพลังงาน การพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีตลอดจนการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

พลังงานหมุนเวียนเชิงพาณิชย์หรือการใช้พลังงานหมุนเวียนในรูปแบบใหม่ เช่น การใช้ชีวมวลเพื่อการผลิตไฟฟ้า และ / หรือ ความร้อน การใช้เชื้อเพลิงชีวภาพ (ไบโอดีเซลและเอทานอล) การใช้พลังน้ำพลังงานลม และพลังงานแสงอาทิตย์ มีข้อดีที่สำคัญ คือ เป็นแหล่งพลังงานที่หมุนเวียนได้และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แต่เทคโนโลยีพลังงานหมุนเวียนส่วนมากมีต้นทุนสูง มีความเสี่ยงเชิงเศรษฐศาสตร์ มีอุปสรรคทางข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีผลิตภัณฑ์และตลาดที่จำกัด ขาดการยอมรับของสาธารณชน มีช่องว่างด้านข้อมูลและเทคโนโลยี ขาดโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งจูงใจ เป็นต้น ดังนั้น การพัฒนา และการใช้พลังงานหมุนเวียนอย่างกว้างขวางจนสามารถทดแทนพลังงานฟอสซิลได้อย่างมีนัยสำคัญจึงต้องใช้เวลาและความพยายามสูง

แม้กระทั่งประเทศเยอรมนีเองซึ่งถือว่าเป็นประเทศที่มีนโยบายและเทคโนโลยีด้านพลังงานหมุนเวียนที่ก้าวหน้าที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ก็ยังคาดว่า ในปี ค.ศ. 2030 พลังงานหมุนเวียนจะมีส่วนแบ่งใกล้เคียงหนึ่งในสี่ของพลังงานที่ใช้ทั้งหมดเท่านั้น เทคโนโลยีพลังงานฟอสซิลขั้นสูง เป็นเทคโนโลยีที่มีเป้าหมาย เพื่อการลดระดับมลพิษและก๊าซเรือนกระจกจากการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลจนเกือบเป็นศูนย์ในระยะยาว ต้นทุนของเทคโนโลยีเหล่านี้ค่อนข้างสูง (ยกเว้นกรณีที่ใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง) และส่วนใหญ่อยู่ในขั้นการวิจัยและพัฒนาและสาธิต และจะต้องอาศัยการแยกและเก็บก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (sequestration) ไว้ในที่ปลอดภัย เช่น หลุมน้ำมันที่ใช้แล้ว เป็นต้น

2.1.6 ชีวิตสัมพันธ์

2.1.6.1 ความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิต ในระบบนิเวศแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1) ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตชนิดเดียวกันซึ่งดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นหมู่ เป็นกลุ่ม เป็นฝูง มีความสัมพันธ์ ทั้งในด้านบวกและลบ ผลดีก็คือ การอยู่ร่วมกันเป็นฝูง จะทำให้มีการปกป้องอันตรายให้กัน มีการขยายพันธุ์ได้รวดเร็วขึ้น มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ เป็นผู้นำฝูง เช่น การรวมฝูงของช้าง ลิง ผึ้ง ต่อ แตน และนก ขณะเดียวกันก็มีผลในทางลบ เพราะ การอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มและดำรงชีวิตแบบเดียว กันนั้น ก่อให้เกิดการแก่งแย่ง แข่งขัน และเกิด ความหนาแน่นของประชากรมากเกินไป

2) ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตต่างชนิดกันเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นใน ลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

(1) ภาวะการเป็นผู้อาศัย เป็นความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิต 2 ชนิดที่อาศัยอยู่ร่วมกัน ฝ่ายผู้อาศัยเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ผู้ที่ให้อาศัยเป็นผู้เสียประโยชน์ เช่น ต้นกาฝาก ซึ่งเกิดบนต้นไม้ใหญ่ มีรากพิเศษที่เจาะลงไปยังท่อน้ำและท่ออาหารของต้นไม้เพื่อดูดน้ำและธาตุอาหารหรือสัตว์ประเภทหมัด เรือด เห็บ ปลิง ทาก เหา ไร เป็นต้น

(2) การล่าเหยื่อ เป็นการอยู่ร่วมกันของสิ่งมีชีวิต ที่ชีวิตหนึ่งต้องตกเป็นอาหารของอีกชีวิตหนึ่ง เช่น กวางเป็นอาหารของสัตว์ ปลาเป็นอาหารของมนุษย์ ซึ่งสิ่งมีชีวิตล่าชีวิตอื่นเป็นอาหาร เรียกว่า ผู้ล่า และชีวิตที่ต้องตกเป็นอาหารนั้น เรียกว่า เหยื่อ

(3) การได้ประโยชน์ร่วมกัน เป็นการอยู่ร่วมกันระหว่างสิ่งมีชีวิต 2 ชนิด ที่ต่างฝ่ายต่างได้รับประโยชน์กันและกัน แต่ไม่จำเป็นต้องอยู่ด้วยกันตลอดเวลา นั่นคือ บางครั้งอาจอยู่ด้วยกันบางครั้งก็อาจแยกใช้ชีวิตอยู่ตามลำพังได้ เช่น นกเอี้ยงกับควาย การที่นกเอี้ยงเกาะอยู่บนหลังควายนั้นมันจะจิกกินเห็บให้กับควาย ขณะเดียวกันก็จะส่งเสียงเตือนภัยให้กับควาย เมื่อมีศัตรูมาทำอันตรายควาย หรือแมลงที่ดูดกินน้ำหวานจากดอกไม้ มันก็จะช่วยผสมเกสรให้กับดอกไม้ไปด้วยพร้อมกัน

(4) ภาวะแห่งการเกื้อกูล เป็นความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิต 2 ชนิด ที่ฝ่ายหนึ่งได้ประโยชน์ ส่วนอีกฝ่ายไม่เสียประโยชน์ แต่ก็ไม่ได้ประโยชน์อย่างเช่น กล้วยไม้ป่า ที่เกาะอยู่ตามเปลือกของต้นไม้ใหญ่ในป่า อาศัยความชื้นและธาตุอาหารจากเปลือกไม้ แต่ก็ไม่ได้ขนไชรากเข้าไปทำอันตรายกับลำต้นของต้นไม้ ต้นไม้จึงไม่เสียผลประโยชน์ แต่ก็ไม่ได้ประโยชน์จากการเกาะของกล้วยไม้นั้น

(5) ภาวะที่ต้องพึ่งพากันและกัน เป็นการอยู่ร่วมกันของสิ่งมีชีวิต 2 ชนิด ที่ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ถ้าแยกจากกัน เช่น ไลเคน ซึ่งประกอบด้วยราและสาหร่าย สาหร่ายนั้นสามารถสร้างอาหารได้เอง แต่ต้องอาศัยความชื้นจากรา และรากก็ได้อาหารจากสาหร่าย เช่น ปลวกกินไม้เป็นอาหาร แต่ในลำไส้ของปลวก ไม่น้ำย่อย สำหรับย่อยเซลลูโลส ต้องอาศัยโปรโตซัว ซึ่งอาศัยอยู่ในลำไส้ของปลวกเอง เป็นตัวช่วยย่อยเซลลูโลส และโปรโตซัวเอง ก็ได้อาหารจากการย่อยนี้ด้วย

(6) ภาวะของการสร้างสารปฏิชีวนะ เป็นการอยู่ร่วมกันของสิ่งมีชีวิต ที่ฝ่ายหนึ่งไม่ได้รับประโยชน์ แต่อีกฝ่ายหนึ่งต้องเสียประโยชน์ เกิดขึ้นเนื่องจากสิ่งมีชีวิตบางชนิด ได้สกัดสารออกจากร่างกาย แล้วสารนั้นไปมีผลต่อสิ่งมีชีวิตอื่น เช่น ราเพนิซิลเลียม สร้างสารเพนิซิลเลียม ออกมา แล้วไปมีผลต่อการยับยั้งการเจริญของแบคทีเรีย

(7) ภาวะการกีดกัน เป็นภาวะที่การดำรงอยู่ของสิ่งมีชีวิต ไปมีผลต่อการอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตอีกชนิดหนึ่ง เช่น ต้นไม้ใหญ่บังแสงไม่ให้ส่องถึงไม้เล็กที่อยู่ข้างล่าง ทำให้ไม้เล็กไม่อาจเติบโตได้

(8) ภาวะของการแข่งขัน เป็นความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิต 2 ชนิด ซึ่งอาจเป็นชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกัน ที่มีความต้องการที่อยู่อาศัย หรืออาหารอย่างเดียวกันในการดำรงชีวิต และปัจจัยดังกล่าวนี้มีจำกัด จึงเกิดการแข่งขัน เพื่อครอบครองที่อยู่อาศัย หรือแย่งชิงอาหารนั้น เช่น ต้นไม้สองต้นที่ขึ้นอยู่ในกระถางเดียวกัน

(9) ภาวะการเป็นกลาง เป็นการอยู่ร่วมกันของสิ่งมีชีวิต 2 ชนิด ในชุมชนเดียวกันแต่ต่างดำรงชีวิตเป็นอิสระแก่กัน โดยไม่ให้ และไม่เสียประโยชน์ต่อกัน

(10) ภาวะการย่อยสลาย เป็นการดำรงชีวิตของพวกเห็ดรา แบคทีเรีย ที่มีชีวิตอยู่ด้วยการหลั่งสารเอนไซม์ออกมานอกร่างกาย เพื่อย่อยซากสิ่งมีชีวิตให้เป็นรูปของเหลว แล้วดูดซึมเข้าสู่ร่างกาย ในรูปของเหลว ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิต ทำให้เกิดการหมุนเวียนของธาตุอาหารขึ้น ในระบบนิเวศ

2.2.6.2 ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมมนุษย์นอกจากจะเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมแล้ว การกระทำของมนุษย์ยังมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม ในทำนองเดียวกัน สิ่งแวดล้อมทั้งหลาย ก็จะมีผลโดยตรงต่อความเป็นอยู่ของชีวิตมนุษย์

มนุษย์เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีศรัทธาประเภทหนึ่ง มนุษย์มีขีดความสามารถเหนือสิ่งแวดล้อมอื่นๆ มนุษย์สามารถนำสิ่งแวดล้อมหนึ่งมาดัดแปลงให้เป็นสิ่งแวดล้อมใหม่ พฤติกรรมของมนุษย์มีความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งส่งผลดีและผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม ในขณะที่สิ่งแวดล้อมก็มีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ พฤติกรรมของมนุษย์จะเป็นไปตามสิ่งแวดล้อม กล่าวได้ว่ามนุษย์และสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมมีผลกระทบต่อสิ่งอื่นๆ ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม การกระทำใดๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ย่อมมีผลตอบสนองต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ด้วยเสมอ ด้วยเหตุดังนี้ เราจึงควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม เพื่อจะได้รู้จักใช้สิ่งแวดล้อมให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม เพื่อให้เราสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี และเพื่อมิให้เราทำลายสิ่งแวดล้อมที่ดีทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ

1) อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อมนุษย์ สิ่งแวดล้อมล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งสามารถแยกอธิบายให้เห็นได้ชัดเจนดังนี้

(1) ลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประชากร ถ้าหากเรานำจำนวนประชากรของโลกทั้งหมดเฉลี่ยให้กระจายอย่างสม่ำเสมอแล้ว ความหนาแน่นของประชากรโลกจะประมาณ 13 คนต่อตารางกิโลเมตร (คำนวณจากประชากรโลก ปี พ.ศ.2551 ซึ่งมีจำนวน 6,682 ล้านคน) แต่ตามสภาพความเป็นจริงแล้ว ประชากรโลกมักจะอาศัยอยู่รวมกันตามบริเวณที่มีสภาพทางธรรมชาติเหมาะสมกับการดำรงชีวิต มนุษย์มักเลือกอาศัยอยู่ในบริเวณที่มีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ มีลักษณะอากาศไม่รุนแรง อุณหภูมิปานกลาง ปริมาณน้ำฝนพอเหมาะ เราจึงพบว่าบริเวณที่มีลักษณะทางธรรมชาติไม่เหมาะสม เช่น ทะเลทรายสะฮาราทางเหนือของทวีปแอฟริกา ที่ราบลุ่มแม่น้ำไนซ์ปีเรียของประเทศรัสเซียจะมีประชากรอาศัยอยู่น้อยมาก นอกจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ จะเป็นเครื่องกำหนดลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประชากรแล้ว สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นก็ยังเป็นตัวกำหนดลักษณะการตั้งถิ่นฐานเช่นเดียวกัน ดังจะพบว่าในเขตเมืองซึ่งมีสาธารณูปโภค ไม่ว่าจะเป็นถนน น้ำ ไฟ โทรศัพท์ ครบครัน มีสถานศึกษาหลายระดับ หลายประเภท มีบริการทางการแพทย์ การสาธารณสุข อีกทั้งความสะดวกสบายเหล่านี้ย่อมเป็นสิ่งดึงดูดให้ผู้คนอพยพเข้ามาอยู่อาศัยในเขตเมืองกันอย่างหนาแน่น และหลายพื้นที่อาจมีประชากรหนาแน่นมากจนเกินกว่าที่เมื่อนั้นๆ จะรับได้ ทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย ส่วนในเขตชนบทซึ่งมีลักษณะทุกอย่างตรงข้ามกับในเขตเมือง จะพบว่ามิมีประชากรอาศัยอยู่อย่างเบาบาง ซึ่งลักษณะการกระจายของประชากรที่ไม่สม่ำเสมอเช่นนี้ เป็นปรากฏการณ์ที่พบทั่วไปในประเทศต่างๆ

ลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประชากรในประเทศไทย เป็นไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม เช่นเดียวกัน จะพบว่าในขณะที่กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศไทยมีประชากรหนาแน่นมาก คือประมาณ 3,652 คน ต่อตารางกิโลเมตร แต่ที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งมีภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูง สลับซับซ้อน อยู่ห่างไกลความเจริญ มีความหนาแน่นของประชากรเพียง 20 คนต่อตารางกิโลเมตร (สถิติประชากร เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2550)

(2) ลักษณะที่อยู่อาศัย ลักษณะบ้านหรือที่อยู่อาศัยของผู้คนในพื้นที่ต่างๆ จะแตกต่างกันไปตามสิ่งแวดล้อมไม่จะเป็นลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้เป็นวัสดุในการก่อสร้าง ทัศนคติ ความเชื่อ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และอื่นๆ ในอดีตประเทศไทยเคยมีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ การก่อสร้างบ้านเรือนในสมัยก่อนนิยมสร้างด้วยไม้ แต่ในปัจจุบันป่าไม้ของไทยมีจำนวนน้อยลง หาได้ยาก และราคาแพง วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างจึงเปลี่ยนแปลงไป มีการนำอิฐ ปูนซีเมนต์ เหล็กเส้น ฯลฯ มาใช้ในการก่อสร้าง รูปทรงของบ้านเรือนในอดีตเป็นรูปทรงที่เหมาะสมกับลักษณะอากาศที่ร้อนและชื้นในประเทศไทย คือมีหลังคาแหลมเป็นหน้าจั่วสูง มีหน้าต่างมาก มีเฉลียง มีช่องระบายอากาศมาก นอกจากนั้นในพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำ ซึ่งมีน้ำท่วมเป็นประจำทุกปี จะสร้างบ้านที่มีลักษณะได้ทุนสูง ในยุคปัจจุบันไทยเรารับวัฒนธรรมการสร้างบ้านเรือนแบบตะวันตกมาใช้โดยไม่ดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ผลที่ปรากฏให้เห็นก็คือบ้านเรือนได้รับความเสียหายอย่างหนักเมื่อน้ำท่วม กรณีตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนคือเหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่ในภาคกลาง เมื่อ ปี พ.ศ.2538 มีบ้านสมัยใหม่ที่ไม่ได้ทุนสูงได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก ทางตอนเหนือของทวีปอเมริกาเหนือ ซึ่งมีอากาศหนาวเย็นมาก อุณหภูมิโดยทั่วไปค่อนข้างต่ำ มีฤดูหนาวที่ยาวนาน ชาวเอสกีโมซึ่งอาศัยอยู่ในบริเวณนี้จะสร้างบ้านด้วยแท่งน้ำแข็ง ที่เรียกว่าอิกลู (Igloo) ในช่วงฤดูหนาว แต่ในฤดูร้อนซึ่งหิมะและน้ำแข็งเริ่มละลาย จะอาศัยอยู่ในเต็นท์หนังสัตว์ ในปัจจุบันชาวเอสกีโมบางส่วนได้รับอิทธิพลจากชาวอเมริกัน จะอาศัยอยู่ในบ้านเรือนที่มีลักษณะเช่นเดียวกับชาวอเมริกัน

ฐานะทางเศรษฐกิจและทางสังคมของผู้อยู่อาศัย จะเป็นเครื่องกำหนดลักษณะที่อยู่อาศัย ไม่ว่าจะเป็นรูปทรง วัสดุที่ใช้ ความโอ่อ่าหรูหรา ขนาดของบ้านเรือน ประโยชน์ของการใช้สอย เป็นต้น เราจึงพบความแตกต่างของที่อยู่อาศัยอย่างมากภายในแต่ละพื้นที่

(3) ลักษณะของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ มนุษย์จะเลือกประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้ ย่อมขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม บางพื้นที่ให้โอกาสในการประกอบกิจกรรมได้น้อยอย่าง แต่บางพื้นที่ให้โอกาสในการประกอบกิจกรรมได้มากอย่าง ความแตกต่างทางด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ เหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจของมนุษย์ ความแตกต่างของสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่นความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความรู้

ความสามารถเฉพาะบุคคล สภาพเศรษฐกิจและสังคมก็ล้วนแล้วแต่เป็นเครื่องกำหนดลักษณะกิจกรรมทางเศรษฐกิจของมนุษย์เช่นกัน

กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ถือได้ว่าเป็นของกลุ่มชนที่ล่าสัตว์มากที่สุด ได้แก่ การเก็บของป่า ล่าสัตว์ และจับปลา หรืออาจเรียกว่าการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากธรรมชาติ ลักษณะต่างๆ ไปคือการหาอาหารเมื่อหิว ความเป็นอยู่แร้นแค้น เวลาส่วนใหญ่ใช้ไปในการหาอาหาร ซึ่งเป็นการหาจากธรรมชาติที่มีอยู่ในบริเวณนั้น มักจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ มักมีวิถีชีวิตแบบเร่ร่อน ไม่มีที่อยู่อาศัยที่แน่นอน ดังเช่น พวกพิกมี (Pygmy) ที่อาศัยอยู่ในเขตลุ่มแม่น้ำคองโก ทวีปแอฟริกา พวกเขาจับปลาล่าสัตว์ ด้วยอาวุธหรือเครื่องมืออย่างง่าย ๆ มีการเก็บพืชผลในป่ามาบริโภค การเพาะปลูกแบบยังชีพ ซึ่งเป็นการเพาะปลูกแบบง่ายๆ มีเครื่องทุ่นแรงน้อย อาศัยน้ำฝนเป็นหลัก ขาดความรู้ในการพัฒนาอาชีพ ผลผลิตที่ได้มีไม่มาก จะพบได้ทั่วไปในกลุ่มชนที่ด้อยพัฒนาในทวีปเอเชีย ทวีปแอฟริกา และทวีปอเมริกาใต้ ในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีเกษตรกรรมแบบสมัยใหม่ที่อาศัยความรู้ทางวิทยาศาสตร์เข้าช่วยในการผลิต มีการใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ มีการใช้สารเคมีและยาฆ่าแมลง มีการศึกษาวิจัยเพื่อปรับปรุงพันธุ์พืชให้ได้ผลผลิตตามที่ต้องการ มีการใช้เครื่องจักรเครื่องทุ่นแรงเข้าช่วยในการเกษตร การปลูกพืชมักปลูกพืชเพียงชนิดใดชนิดหนึ่งในพื้นที่กว้างขวางในปัจจุบันเกษตรกรรมแบบสมัยใหม่ได้สร้างปัญหาหลายประการ เช่น ทำให้ดินเสื่อมสภาพ ขาดความอุดมสมบูรณ์ มีโรคแมลงศัตรูพืชรบกวน สมดุลในธรรมชาติเสียไป ต้นทุน ในการผลิตเพิ่มสูงขึ้น และบางครั้งอาจสูงมากจนไม่คุ้มค่าที่จะลงทุน เกิดภาวะหนี้สินตามมา ซึ่งเป็นทางนำไปสู่ปัญหาทางสังคมต่อไปอีก ในบางพื้นที่จึงได้ให้ความสนใจในการเกษตรแบบผสมผสาน ซึ่งน่าจะลดปัญหาอันเกิดจากเกษตรกรรมสมัยใหม่ได้ ในประเทศไทยเองเกษตรกรรมบางส่วนก็ได้หันมาสู่การเกษตรกรรมแบบผสมผสาน ทำให้มีผลผลิตจำหน่ายได้ตลอดทั้งปี ช่วยรักษาสมดุลของธรรมชาติ รักษาเนื้อดินไม่ให้เสื่อมคุณภาพเร็ว โรคแมลงศัตรูพืชไม่รบกวนมาก ต้นทุนในการผลิตไม่สูงมากจนเกิดความไม่คุ้มทุน

อุตสาหกรรมเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่พบมากในประเทศพัฒนาแล้ว เช่น ประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมนี เป็นต้น มีทั้งอุตสาหกรรมหนักและอุตสาหกรรมเบา มีผลิตภัณฑ์หลายลักษณะส่งออกจำหน่ายไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลกนารายได้เข้าสู่ประเทศปีหนึ่งๆ เป็นมูลค่ามหาศาล ประชากรในประเทศเหล่านี้จะมีรายได้และมาตรฐานการครองชีพสูง ประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทย ได้หันเหวิถีการดำรงชีวิตแบบเกษตรกรรมมาสู่แบบอุตสาหกรรม เพื่อลดการพึ่งพาสินค้าอุตสาหกรรมจากประเทศอุตสาหกรรมทั้งหลาย อีกทั้งยังมุ่งหวังที่จะผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อส่งออกจำหน่ายต่างประเทศด้วย การนำพาประเทศเข้าสู่วิถีทางแห่งอุตสาหกรรมนั้น หากมองทางด้านเศรษฐกิจแต่เพียงประการเดียว การพัฒนาอุตสาหกรรมจะเป็นหนทางนำพาประเทศไปสู่รายได้อันมากมาย ในทางสังคม

ผู้คนจะมีเรื่องอำนวยความสะดวกสบายมากขึ้น มาตรฐานการครองชีพจะสูงขึ้น แต่เมื่อมองกลับมาสู่สิ่งแวดล้อมจะพบว่าทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายลงอย่างมากและรวดเร็ว สิ่งแวดล้อมถูกเปลี่ยนแปลงสมดุลในธรรมชาติเสียไป สิ่งแวดล้อมบางส่วนเสื่อมโทรมลง ธรรมชาติไม่สามารถปรับสมดุลได้ทัน

(4) ลักษณะอาหารที่บริโภค อาหารที่มนุษย์บริโภคในแต่ละพื้นที่ของโลกมีลักษณะที่แตกต่างกันไปบ้าง คล้ายคลึงกันบ้าง ทั้งนี้เป็นไปตามสภาพแวดล้อมของแต่ละพื้นที่ ในดินแดนแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศเหมาะสมกับการปลูกข้าวเจ้า ผู้คนในแถบนี้จะนิยมบริโภคข้าวเจ้าเป็นอาหารหลัก ประชากรในทวีปยุโรปและอเมริกาเหนือนิยมบริโภคข้าวสาลีเป็นอาหารหลัก เนื่องจากอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับการปลูกข้าวสาลี ในเขตทะเลทรายซึ่งมีแต่ความแห้งแล้ง ขาดแคลนน้ำ มีพืชเติบโตได้บ้าง ในบางบริเวณ เช่น ตามโอเอซิส (Oasis) มีต้นอินทผลัม ผู้คนในแถบนี้จึงอาศัยผลอินทผลัมเป็นอาหาร สำคัญ สัตว์ที่เลี้ยงได้ก็มีอยู่น้อยชนิด สัตว์ที่มีคุณค่ามากที่สุดสำหรับพวกเขา คือ อูฐ ซึ่งอาศัยได้ทั้งแรงงานในการบรรทุกสิ่งของ และอาศัยเนื้อ นม เป็นอาหาร แม้ว่าสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติจะเป็นตัวกำหนดชนิดของพืชหรือสัตว์ที่จะนำมาเป็นอาหาร แต่สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมจะเป็นตัวกำหนดทางด้านอื่นๆ เช่นวิธีการปรุงอาหาร วิธีการบริโภคอาหาร เป็นต้น จะเห็นได้ว่าในสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติเดียวกัน ผู้คนอาจมีลักษณะของอาหารที่บริโภคแตกต่างกันในรายละเอียดปลีกย่อย เช่นด้านรสชาติ รูปแบบ คุณภาพ เป็นต้น

บางแห่งความเชื่อทางศาสนาจะเข้ามามีบทบาทในการกำหนดชนิดของอาหารที่บริโภค เช่น อินเดียซึ่งเป็นประเทศที่มีการเลี้ยงโคเป็นจำนวนมาก แต่ชาวอินเดียมิได้บริโภคเนื้อโคเป็นอาหาร เนื่องจากตามความเชื่อของชาวฮินดู ถือว่าโคเป็นสัตว์ศักดิ์สิทธิ์ จะทำร้ายหรือฆ่าเป็นอาหารไม่ได้ ชาวอินเดียอาศัยนมโคเป็นอาหาร ส่วนเนื้อสัตว์จะบริโภคเนื้อแพะ เนื้อแกะ ส่วนชาวอินเดียที่นับถือศาสนาอิสลามจะไม่บริโภคเนื้อสุกร

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านการคมนาคมขนส่ง ทำให้ลักษณะของอาหารที่บริโภคเปลี่ยนแปลงไป การแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้าระหว่างกัน ทำให้สามารถบริโภคอาหารที่ตนเองไม่สามารถผลิตได้ ผู้คนในเขตอบอุ่นและเขตนานาอาจซื้อพืชผลเมืองร้อนมาบริโภค เช่น กาแฟ กล้วยหอม สับปะรด ทุเรียน มังคุด เป็นต้น ส่วนผู้คนในเขตร้อนก็อาจซื้อพืชผลจากเขตอบอุ่นมาบริโภค เช่น ข้าวสาลี แอปเปิล แพร์ เป็นต้น

ลักษณะอาหารที่บริโภคในประเทศไทยนั้น มีทั้งอาหารที่เป็นอาหารไทย และ อาหารต่างประเทศ การรับวัฒนธรรมจากต่างชาติ ทำให้วัฒนธรรมในการบริโภคของคนไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหลายประการ

ซึ่งมีทั้งสิ่งที่ดี เช่น การรู้จักเลือกบริโภคอาหารให้ถูกหลักโภชนาการ และสิ่งที่ไม่เหมาะสม เช่น ความนิยมในการบริโภคอาหารสำเร็จรูป ซึ่งบางครั้งอาจมีคุณภาพต่ำ ไม่เหมาะแก่การบริโภค

(5) ลักษณะเครื่องนุ่งห่ม ลักษณะอากาศจะเป็นเครื่องกำหนดลักษณะเครื่องนุ่งห่มของมนุษย์ในแต่ละพื้นที่ โดยทางตรง ลักษณะอากาศโดยเฉพาะอุณหภูมิจะเป็นเครื่องกำหนดลักษณะและความหนาบางของเครื่องนุ่งห่ม โดยทางอ้อม ลักษณะอากาศจะมีผลต่อวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ในการผลิตเครื่องนุ่งห่ม เช่นในเขตร้อน มีพืชประเภทฝ้าย ป่าน ผู้คนในเขตร้อนจึงนิยมใช้เส้นใยจากพืชเหล่านี้มาผลิต และจะได้เนื้อผ้าซึ่งเหมาะสมกับลักษณะอากาศ ในเขตที่มีอากาศหนาวเย็น นิยมเครื่องนุ่งห่มที่มีความหนา เพื่อให้ร่างกายรู้สึกอบอุ่น ขนสัตว์ถูกนำมาเป็นวัตถุดิบในการผลิต เช่น ขนแกะ ขนเฟอร์ (fur) ในทะเลทรายที่ซึ่งมีความแตกต่างของอุณหภูมิระหว่างกลางวันและกลางคืนมากเต็มไปด้วยฝุ่นดิน ฝุ่นทรายที่ลมหรือลมพายุพัดมา ผู้คนจำเป็นต้องแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ค่อนข้างหนา และห่อหุ้มเกือบทุกส่วนของร่างกาย เพื่อป้องกันความร้อนในเวลากลางวัน ป้องกันมิให้ร่างกายสูญเสียความชื้นมากเกินไป ป้องกันความหนาวเย็นในเวลากลางคืน รวมทั้งป้องกันฝุ่นดิน ฝุ่นทรายมิให้ทำอันตรายต่อผิวหนัง

ความเจริญก้าวหน้าของผู้คนก็มีส่วนในการกำหนดลักษณะของเครื่องนุ่งห่ม จะพบว่ากลุ่มชนที่มีความเจริญน้อย จะไม่ค่อยรู้จักการผลิตเครื่องนุ่งห่ม เช่น พวกบุชแมน (Bushmen) ในทะเลทรายคาลาฮารี ร่างกายจะต้องทนต่อการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิในแต่ละช่วงเวลาหรือแต่ละฤดูกาล ผู้คนที่อยู่ในเขตที่เจริญแล้วจะมีการผลิตเครื่องนุ่งห่มมากมายหลายลักษณะเพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะอากาศ และเหมาะสมกับสิ่งอื่นๆ อีกหลายประการ เช่น สถานที่ เวลา เพศ วัย ความนิยม ความเชื่อ เทศกาล เป็นต้น แม้ว่าโดยทั่วไปกลุ่มชนแต่ละหมู่ละเหล่า มักจะมีการแต่งกายที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่ว่าจะเป็นรูปแบบลวดลาย สี แต่ในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะมีลักษณะคล้ายคลึงกันมากขึ้น เนื่องจากการคมนาคมขนส่งที่สะดวกรวดเร็ว ทำให้มีการติดต่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ทำให้เครื่องนุ่งห่มของแต่ละชนชาตินั้นมีการเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย การแต่งกายแบบชาวตะวันตกนั้นข้อดีคือ ใส่แล้วมีความคล่องตัวในการเคลื่อนไหว แต่ต้องรู้จักดัดแปลงให้เหมาะสม เช่น ความหนาบางของผ้า วัสดุที่ใช้ในการตัดเย็บ รูปแบบของเสื้อผ้าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม จะเป็นเครื่องกำหนดลักษณะของเครื่องนุ่งห่มของผู้คนอีกประการหนึ่ง เราจึงพบความหลากหลายของเครื่องนุ่งห่ม แม้ว่าจะอยู่ในประเทศเดียวกัน

(6) ลักษณะสุขภาพอนามัย ของมนุษย์เป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมที่ดีย่อมทำให้มนุษย์มีสุขภาพดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ หากอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี ย่อมส่งผลเสียต่อสุขภาพกายและใจ การอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ย่อมหมายถึง การได้อยู่ในที่ที่มีอากาศบริสุทธิ์สำหรับหายใจ มีน้ำสะอาดไว้ใช้สอย ดื่มน้ำ มีอาหารที่สะอาด ถูกหลักโภชนาการไว้บริโภค มีแหล่งพักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมและเพียงพอ ผู้คนที่

แวดล้อมรอบตัวเรามีจิตใจที่ตึงตัง เหล่านี้เป็นต้น การอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี หมายถึงการอยู่ในที่ที่มีอากาศไม่บริสุทธิ์ อากาศเป็นพิษ น้ำเน่าเสีย มีเสียงดังรบกวน มีอาหารไม่เพียงพอแก่การบริโภค มีโจรผู้ร้ายชุกชุม มีการต่อสู้แย่งชิงกัน มีโรคภัยไข้เจ็บรบกวน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพของมนุษย์เลย

การดำรงรักษาไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมที่ดีย่อมเป็นผลดีต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ ชาติจะสามารถพัฒนาไปได้ดี หากประกอบด้วยผู้คนที่มีความดีและมีคุณภาพสูง อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อมนุษย์ นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้วสิ่งแวดล้อมยังเป็นตัวกำหนดวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในอีกหลายด้าน เช่น ด้านการปกครอง การเมือง กิจกรรมนันทนาการ การศึกษา ประเพณี ระดับของเทคโนโลยี เป็นต้น

2) อิทธิพลของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อม การดำเนินชีวิตของมนุษย์ในส่วนต่าง ๆ ของโลกจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมอย่างใกล้ชิด มนุษย์จะเป็นตัวกระทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมหนึ่งให้เป็นสิ่งแวดล้อมหนึ่ง เช่น การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติให้เป็นสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น หรืออาจเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นเดิมให้เป็นสิ่งแวดล้อมแบบใหม่ กล่าวได้ว่าอิทธิพลของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ก็คือการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมหนึ่งให้เป็นอีกสิ่งแวดล้อมหนึ่งนั่นเอง ซึ่งเหตุผลของความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงนั้นมีมากมายหลายสาเหตุ มีทั้ง กระทำเพื่อสนองความต้องการของตนเอง เพื่อให้เกิดความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข เพื่อการแข่งขัน เพื่อแย่งชิงความเป็นใหญ่ เหล่านี้เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาตินั้น มนุษย์ได้กระทำต่อเนื่องกันมานานนับตั้งแต่มนุษย์อุบัติขึ้นบนพื้นผิวโลก การเปลี่ยนแปลงนั้นได้เพิ่มความรุนแรงมากขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รวมทั้งความต้องการของมนุษย์ที่ไม่มีที่สิ้นสุด สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นเองก็มีการเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอดอย่างไม่มีการหยุดยั้ง

มนุษย์เปลี่ยนแปลงพื้นที่ทุ่งหญ้า ป่าไม้ ให้เป็นพื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่เกษตรกรรม มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เกษตรกรรมเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม มีการเปลี่ยนแปลงชุมชนชนบทให้เป็นชุมชนเมือง มีการเปลี่ยนแปลงเมืองเล็กให้เป็นเมืองใหญ่ มีการเปลี่ยนระดับของเทคโนโลยีจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง มีการเปลี่ยนแปลงการไหลของน้ำในแม่น้ำ มีการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศในทะเล มีการเปลี่ยนแปลงอีกมากมายที่มนุษย์ได้กระทำให้เกิดบนพื้นโลกนี้ ซึ่งล้วนแล้วแต่มีผลทั้งในทางบวกและทางลบต่อสิ่งแวดล้อมอื่นๆ รวมทั้งตัวมนุษย์เอง

กล่าวโดยสรุปถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม จะเห็นได้ว่า มนุษย์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อม และมนุษย์ไม่อาจแยกตัวเป็นอิสระจากสิ่งแวดล้อมได้ ในเมื่อมนุษย์มีความผูกพันกับ

สิ่งแวดล้อมอย่างแนบแน่นเช่นนี้ มนุษย์จึงไม่อาจปฏิเสธภาระความรับผิดชอบต่อการพิทักษ์รักษา สภาพแวดล้อมที่ดีให้คงอยู่ตลอดไป เพื่อความอยู่รอดของตัวมนุษย์เอง

2.2 แนวคิดเรื่องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาการของโลกมาเมื่อในอดีตตั้งแต่สมัยยุคเกษตรกรรม ซึ่งใช้เวลาหลายร้อยปีขณะนั้น เป้าหมายมีเพียงการผลิตผลเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการในการบริโภคของประชากรโลกซึ่งใช้เวลาในการพัฒนาดังกล่าว 300-500 ปีและประมาณหนึ่งร้อยปีที่ผ่านมาโลกเราได้เข้าสู่ยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม ทั้งนี้เพื่อการผลิตสินค้าและบริการให้เพียงพอกับความต้องการของประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ยุคอุตสาหกรรมสามารถอยู่ได้เพียง 60 ปีก็เปลี่ยนมาเป็นยุคข้อมูลข่าวสารเนื่องจากการพัฒนาของระบบคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตทำให้ข้อมูลข่าวสารในโลกนี้มีมากมาย และสามารถเข้าถึงได้ ยุคข้อมูลข่าวสารนี้สามารถอยู่ได้เพียง 15-20 ปีโลกเราก็เปลี่ยนยุคเป็นยุคแห่งการสื่อสาร เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสารมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เราเพิ่งเข้าสู่ยุคการสื่อสารได้ประมาณ 5 ปีเท่านั้น จะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของโลกเราใช้ระยะเวลาสั้นลงอย่างมาก อนาคตการเปลี่ยนยุคอาจใช้เวลาไม่ถึง 5 ปี การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาที่ยังค้างค้ำมากมาย จึงเกิดแนวคิดของการพัฒนาซึ่งแนวทางการพัฒนาที่ผ่านมาตามสหประชาชาติตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 (The Millennium Development Goals หรือ MDGs) เป้าหมายในการพัฒนาในขณะนั้นมีแนวคิดเพียง 8 ด้าน (Jeffrey , 2016) เช่น การขจัดความยากจน ความหิวโหย โรคภัยไข้เจ็บ ความเท่าเทียมกันทางด้านเพศ การเข้าถึงน้ำที่สะอาด และสุขาภิบาลที่ดี การลดการตายแรกเกิด การส่งเสริมสุขภาพของแม่ การเข้าถึงการศึกษาพื้นฐาน เป็นต้น และแนวทางดังกล่าวได้สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 2015 (IIED, 2016) องค์การสหประชาชาติจึงได้เสนอแนวคิดใหม่ในการพัฒนาโลกใบนี้หลังปี ค.ศ. 2015 (Post-2015 Development Agenda) โดยมีแนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ประการซึ่งจะนำไปใช้ในการพัฒนาโลกใบนี้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2015 และให้เรียกว่า Sustainable Development Goals หรือ SDGs (Griggs, 2013) โดยมีแนวทางในการพัฒนาดังนี้

เป้าหมายที่ 1 : การขจัดความยากจน

การเข้าถึงอาหาร น้ำดื่มที่สะอาดและสุขอนามัยที่เพียงพอ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วในประเทศ เช่น จีนและอินเดีย ได้ช่วยยกระดับประชากรออกจากความยากจน แต่ความเติบโตในเรื่งดังกล่าวก็ยังไม่มีความสม่ำเสมอเท่าใดนัก ประชากรผู้หญิงมีสัดส่วนที่อยู่ในความยากจนมากกว่าผู้ชาย เนื่องจากการเข้าถึงที่ไม่เท่ากันในเรื่องค่าแรงงาน การศึกษาและทรัพย์สิน SDGs มีเป้าหมายที่จะขจัดความยากจนในทุกรูปแบบให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ.2573 ซึ่งเป้าหมายดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่อาศัยอยู่ในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงในการเข้าถึงทรัพยากรและการบริการขั้นพื้นฐาน รวมถึงช่วยเหลือชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งและภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ 2: ขจัดความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร ส่งเสริมเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและผลผลิตทางการเกษตรที่เพิ่มขึ้นที่ผ่านมา ทำให้สัดส่วนของประชากรที่ขาดแคลนอาหารลดลง ประเทศกำลังพัฒนาจำนวนมากที่เคยได้รับความทุกข์จากความอดอยากและความหิวโหย ซึ่งในขณะนี้ ประเทศเหล่านั้นสามารถให้ความช่วยเหลือทางโภชนาการแก่ผู้ด้อยโอกาสได้เป็นจำนวนมาก เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) มุ่งมั่นที่จะขจัดความหิวโหยและความอดอยากทุกรูปแบบ ให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. 2543 เพื่อให้แน่ใจว่าทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและผู้ด้อยโอกาสจำนวนมาก ได้รับการเข้าถึงอาหารที่เพียงพอและมีคุณค่าทางโภชนาการตลอดทั้งปี เป้าหมายนี้ยังเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเกษตรอย่างยั่งยืน การปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่และกำลังการผลิตของเกษตรกรขนาดเล็ก ที่ช่วยให้เข้าถึงแหล่งที่ดินทำกิน เทคโนโลยีและการตลาดอย่างเท่าเทียม นอกจากนี้ความร่วมมือระหว่างประเทศก็เป็นสิ่งสำคัญที่สร้างความเชื่อมั่นในการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและ

เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร เราจะสามารถยุติความอดอยากและความหิวโหยได้ภายในปี พ.ศ. 2573 โดยดำเนินการร่วมกับเป้าหมายอื่นๆ ที่กำหนดไว้

เป้าหมายที่ 3: การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี

การลดการเสียชีวิตของเด็ก การปรับปรุงสุขภาพของมารดาและการต่อสู้กับเชื้อเอชไอวี/ เอ็ดส์ มาลาเรียและโรคอื่น ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 สามารถป้องกันการเสียชีวิตของเด็กทั่วโลกลดลงกว่าร้อยละ 50 และการเสียชีวิตของมารดาสามารถลดลงได้ร้อยละ 45 ในทั่วโลก ภาวะการติดเชื้อเอชไอวีและเอ็ดส์ที่เกิดขึ้นใหม่สามารถลดลงได้ร้อยละ 30 การเสียชีวิตเหล่านี้สามารถหลีกเลี่ยงได้โดยการป้องกันและการรักษา การศึกษา แคมเปญการสร้างภูมิคุ้มกันของโรคและการดูแลสุขภาพเพศและระบบสืบพันธุ์ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความมุ่งมั่นที่จะยุติการระบาดของโรคเอดส์ วัณโรคมาลาเรียและโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี พ.ศ. 2543 ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าและจัดให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวัคซีนก็เป็นส่วนสำคัญของกระบวนการนี้เช่นเดียวกับการเข้าถึงยาในราคาที่เหมาะสม

เป้าหมายที่ 4: การศึกษาที่เท่าเทียม

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 มีความคืบหน้าเป็นอย่างมากในการบรรลุเป้าหมายเรื่องของผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษา อัตราการลงทะเบียนเรียนรวมในประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 91 ในปี พ.ศ. 2558 จำนวนของเด็กทั่วโลกที่ไม่ได้รับการศึกษาลดลงได้เกือบครึ่งหนึ่ง นอกจากนี้ อัตราผู้ที่มีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ยังเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก และเด็กผู้หญิงได้ไปโรงเรียนมากขึ้นกว่าเดิม สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความสำเร็จอันยอดเยี่ยม

การประสบความสำเร็จครอบคลุมถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งตอกย้ำความเชื่อที่พิสูจน์แล้วว่า การศึกษาเป็นหนึ่งในแรงขับเคลื่อนที่มีประสิทธิภาพสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายนี้ทำให้แน่ใจว่า เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายทุกคนจะได้รับสำเร็จศึกษาฟรีในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดให้มีการฝึกอบรมอาชีพในราคาที่เหมาะสมอย่างเท่าเทียมกัน และขจัดความไม่เสมอภาคทางเพศและความเหลื่อมล้ำ ด้วยความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จในการเข้าถึงหลักสากลเพื่อการศึกษาที่สูงขึ้นอย่างมีคุณภาพ

เป้าหมายที่ 5: ความเท่าเทียมทางเพศ

SDGs มีจุดหมายที่จะสร้างความสำเร็จเรื่องความเท่าเทียมทางเพศเพื่อให้แน่ใจว่ามีการยุติการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในทุกที่ แต่ในบางภูมิภาคยังคงมีความไม่เท่าเทียมกันในเบื้องต้นสำหรับการเข้าถึงค่าจ้าง และยังคงมีช่องว่างที่มีนัยสำคัญระหว่างชายและหญิงในตลาดแรงงาน ความรุนแรงทางเพศ

และการละเมิดทางเพศ การใช้แรงงานที่ผิดกฎหมาย และการแบ่งแยกชนชั้นของประชาชนยังคงเป็นอุปสรรคใหญ่ในประเด็นเรื่องนี้

เป้าหมายที่ 6: การจัดการน้ำและสุขาภิบาล

การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ แม้ว่าประชาชนจำนวนมากได้รับการเข้าถึงการสุขาภิบาลน้ำที่ดีขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 แต่การขาดแคลนอุปกรณ์สำหรับน้ำดื่มที่ปลอดภัยยังคงเป็นปัญหาหลักที่ส่งผลกระทบต่อทุกทวีป ภายในปี พ.ศ. 2573 การทำให้มีน้ำดื่มที่ปลอดภัยและราคาเหมาะสม จำเป็นต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม โดยจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยและส่งเสริมสุขอนามัยในทุกระดับ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำ เช่น ป่าไม้ ภูเขาและแม่น้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องดูแล ถ้าหากเราจะลดการขาดแคลนน้ำ นอกจากนี้ ความร่วมมือระหว่างประเทศ ยังเป็นสิ่งจำเป็นที่จะส่งเสริมให้มีการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและสนับสนุนเทคโนโลยีการบำบัดน้ำในประเทศที่กำลังพัฒนา

เป้าหมายที่ 7: พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้

ภายในปี พ.ศ. 2573 มีเป้าหมายที่จะทำให้เกิดการผลิตไฟฟ้าที่เหมาะสมในทุกที่ ซึ่งหมายถึงการลงทุนในแหล่งพลังงานสะอาด เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลมและพลังงานความร้อน การนำมาตรฐานการประหยัดค่าใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในอาคารและอุตสาหกรรมสำหรับความหลากหลายของเทคโนโลยียังสามารถลดการใช้ไฟฟ้าทั่วโลกได้ร้อยละ 14 ซึ่งหมายถึงการลดการใช้งานโรงไฟฟ้าขนาดกลาง การขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้มีแหล่งที่มาของพลังงานสะอาดในประเทศที่กำลังพัฒนา เป็นเป้าหมายสำคัญที่ทั้งการขยายโครงสร้างและการพัฒนาเทคโนโลยีสามารถส่งเสริมการเจริญเติบโตและช่วยเหลือสิ่งแวดล้อมได้

เป้าหมายที่ 8: การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ

เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) มุ่งมั่นที่จะส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน โดยบรรลุเป้าหมายการผลิตในระดับที่สูงขึ้นและผลิตผ่านนวัตกรรมทางเทคโนโลยี สนับสนุนนโยบายที่ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการและการสร้างงานซึ่งเป็นกุญแจสำคัญในเรื่องนี้ เช่นเดียวกับมาตรการที่มีประสิทธิภาพที่จะกำจัดการบังคับใช้แรงงานทาสและการค้ามนุษย์ ด้วยเป้าหมายเหล่านี้ ภายในปี พ.ศ. 2573 เราต้องการให้เกิดการจ้างงานเต็มรูปแบบและมีประสิทธิภาพ และการทำงานที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิงและผู้ชายทุกคน

เป้าหมายที่ 9: อุตสาหกรรม นวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีก็เป็นกุญแจสำคัญในการหาทางแก้ปัญหาอย่างยั่งยืนให้กับความท้าทายทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดให้มีชิ้นงานใหม่และส่งเสริมประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน การ

ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนและการลงทุนในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม เหล่านี้เป็นวิธีที่สำคัญที่จะช่วยสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและนวัตกรรมเป็นหนึ่งในเป้าหมายการพัฒนา 17 ข้อ ที่อยู่ในวาระการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) วิธีการแบบบูรณาการเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดความคืบหน้าไปยังเป้าหมายอื่นๆ

เป้าหมายที่ 10: ลดความเหลื่อมล้ำ

ความไม่เท่าเทียมด้านรายได้เป็นปัญหาระดับโลกที่ต้องการการแก้ไข ซึ่งปัญหานี้เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับ การตรวจสอบของตลาดการเงินและสถาบันด้านการเงิน การส่งเสริมการช่วยเหลือด้านการพัฒนา และการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติไปยังภูมิภาคที่มีความจำเป็นมากที่สุด การอำนวยความสะดวกในการอพยพย้ายถิ่นที่ปลอดภัยและการเคลื่อนย้ายของผู้คนก็เป็นสิ่งสำคัญในการแก้ไขปัญหาการแบ่งเขตแดน

เป้าหมายที่ 11: เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน

การเติบโตอย่างรวดเร็วของเมืองในประเทศที่กำลังพัฒนา ควบคู่ไปกับการเพิ่มขึ้นในการย้ายถิ่นฐานจากชนบทสู่เมือง ซึ่งนำไปสู่ความเจริญในเมืองขนาดใหญ่ แต่ความยากจนมักจะกระจุกตัวอยู่ในเมือง รัฐบาลระดับชาติและระดับท้องถิ่นต้องพยายามจัดการเพื่อรองรับการเพิ่มขึ้นของประชากรในพื้นที่เหล่านั้น การทำให้เมืองปลอดภัยและยั่งยืน หมายถึง การทำให้เข้าถึงที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัยและเหมาะสมและ พัฒนาการตั้งถิ่นฐานของชุมชนแออัด นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการลงทุนเรื่องการขนส่งสาธารณะ การสร้างพื้นที่สาธารณะสีเขียวและการปรับปรุงการวางผังเมืองและการจัดการในลักษณะแบบมีส่วนร่วม

เป้าหมายที่ 12: แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

การที่จะบรรลุเป้าหมายการเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นต้องลดรอยเท้าทางนิเวศลงอย่างเร่งด่วน โดยการเปลี่ยนแปลงการผลิตและการบริโภคสินค้าและทรัพยากร การเกษตรกรรมเป็นผู้นำรายใหญ่ที่สุดในโลก และในขณะนี้มีการจัดการน้ำให้ถึงร้อยละ 70 ของผู้ใช้น้ำทั้งหมด การจัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและวิธีการกำจัดขยะที่เป็นพิษและมลพิษเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายนี้ การส่งเสริมให้มีการรีไซเคิลและลดขยะมูลฝอยในอุตสาหกรรม ธุรกิจและผู้บริโภคเป็นสิ่งสำคัญเท่าเทียมกับการสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาเพื่อก้าวเข้าสู่แผนการบริโภคที่ยั่งยืนภายในปี พ.ศ. 2573

เป้าหมายที่ 13: การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ผลกระทบอันรุนแรงของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกยังคงเพิ่มขึ้น และตอนนี้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ภาวะโลกร้อนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันยาวนานกับระบบสภาพภูมิอากาศ การสร้างความเข้มแข็ง ความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัวของ

ภูมิภาคที่มีความเสี่ยง เช่น ประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล และประเทศที่เป็นเกาะ จำเป็นต้องร่วมมือกันเพื่อพยายามสร้างความตระหนักรู้และบูรณาการมาตรการเข้าไปในนโยบายและกลยุทธ์ระดับชาติ ซึ่งยังคงมีความเป็นไปได้ด้วยเจตจำนงทางการเมืองและความหลากหลายของมาตรการทางเทคโนโลยีที่สามารถจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกได้ถึงสององศาเซลเซียสซึ่งจำกัดได้มากกว่าก่อนยุคอุตสาหกรรม สิ่งนี้จำเป็นต้องดำเนินการร่วมกันอย่างเร่งด่วน

เป้าหมายที่ 14: การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) สร้างกรอบการทำงานเพื่อการจัดการอย่างยั่งยืนและปกป้องระบบนิเวศทางชายฝั่งและทางทะเลจากภาวะมลพิษจากแหล่งบนบก ตลอดจนจัดการปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดของมหาสมุทร เสริมสร้างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนของทรัพยากรทะเลผ่านกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งจะสามารถช่วยบรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้นกับทะเลและชายฝั่ง

เป้าหมายที่ 15: การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มุ่งมั่นที่จะอนุรักษ์และฟื้นฟูประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก อาทิ ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่กึ่งแห้งแล้ง และภูเขา ภายในปี พ.ศ. 2573 การส่งเสริมการจัดการป่าอย่างยั่งยืนและแก้ไขการตัดไม้ทำลายป่าก็จะเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยบรรเทาผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ควรต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อที่จะลดการสูญเสียถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพที่ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมร่วมกัน

เป้าหมายที่ 16: สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก

สันติภาพ ความมั่นคง สิทธิมนุษยชนและการปกครองที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานของหลักนิติธรรมเป็นการรวมกันที่สำคัญเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เราอาศัยอยู่ในโลกที่ถูกแบ่งแยกมากขึ้น บางภูมิภาคได้รับสิทธิในความสงบ การรักษาความปลอดภัย ความเจริญ อย่างเต็มที่และต่อเนื่อง ในขณะที่ภูมิภาคอื่นตกอยู่ในวงจรของความขัดแย้งและความรุนแรงที่ดูเหมือนว่าจะไม่มีวันสิ้นสุด เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มุ่งมั่นที่จะลดความรุนแรงทุกรูปแบบ พร้อมทำงานร่วมกับรัฐบาลและชุมชนเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและความไม่มั่นคงอย่างยั่งยืน การส่งเสริมการปกครองด้วยกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนเป็นกุญแจสำคัญในกระบวนการนี้เช่นเดียวกับการลดอาวุธผิดกฎหมาย ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันการปกครองทั่วโลก

เป้าหมายที่ 17: ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาในการเข้าถึงเทคโนโลยีและความรู้เป็นสิ่งสำคัญในการแบ่งปันความคิดและสนับสนุนนวัตกรรม การประสานงานด้านนโยบายจะช่วยให้ประเทศกำลังพัฒนาสามารถจัดการหนี้ได้ เช่นเดียวกับการ

ส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้ประสบผลในการเติบโตและการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป้าหมายนี้มุ่งมั่นที่จะเพิ่มความร่วมมือระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา (North-South) และความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนา (South-South) โดยการสนับสนุนแผนระดับชาติเพื่อการบรรลุ เป้าหมาย ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มอัตราการส่งออก ซึ่งนี่คือ ส่วนประกอบทั้งหมดที่จะช่วยให้ประสบผลสำเร็จในหลักเกณฑ์สากลและระบบการค้าที่เสมอภาค ซึ่งเป็นสิ่งที่ ยุติธรรม เปิดกว้างและเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

ความตกลงปารีส: ก้าวสำคัญของการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ปัญหาโลกร้อนและภัยพิบัติทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันซึ่งดูจะทวีความรุนแรง และปรากฏให้เห็นบ่อยครั้งขึ้นในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก เป็นปัญหาที่น่ากังวลและถือเป็นความท้าทายอัน ยิ่งใหญ่ของโลกขณะนี้ ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ประชาคมโลกจึงให้ ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากอดีต และได้ร่วมกันพิจารณาหาแนวทางแก้ไข โดยเฉพาะนับตั้งแต่ ทศวรรษ 1990 เป็นต้นมาที่มีการจัดตั้งกลไกหลักภายใต้กรอบสหประชาชาติขึ้น 2 กลไก คือ กรอบอนุสัญญา สหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change – UNFCCC) ค.ศ. 1992 และพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol – KP) ค.ศ. 1997 ซึ่ง ประเทศไทยเป็นรัฐภาคีของทั้งสองกลไกนี้ด้วย

แม้ว่าจะมีการจัดตั้งกลไกดังกล่าวขึ้นเป็นเวลาเกือบ 2 ทศวรรษแล้ว แต่ด้วยสถานการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้รัฐภาคีกรอบอนุสัญญาฯ จำเป็นต้องเจรจาความตกลงด้านการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศฉบับใหม่ จนในที่สุดสามารถตกลงกันได้ระหว่างการประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาฯ สมัยที่ 21 (COP21) ซึ่งจัดขึ้นระหว่างเดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม 2558 ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส จนเกิดเป็น ความตกลงปารีส (Paris Agreement) ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

(1) ประเทศต่าง ๆ ตั้งเป้าหมายร่วมกันขึ้นพื้นฐานที่จะรักษาการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ย ของโลกให้ต่ำกว่า 2 องศาเซลเซียส และในขณะเดียวกัน กำหนดเป้าหมายที่สูงขึ้นไว้ควบคู่กันว่าจะพยายาม รักษาการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกให้น้อยลงไปอีกจนถึงต่ำกว่า 1.5 องศาเซลเซียส หากสามารถ กระทำได้ โดยการดำเนินการดังกล่าวจะยึดหลักความเป็นธรรม (equity) และหลักความรับผิดชอบร่วมกัน ในระดับที่แตกต่างของประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาด้วย โดยคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละ ประเทศตามสถานการณ์ของประเทศที่แตกต่างกัน (common but differentiated responsibilities and respective capabilities, in the light of different national circumstances)

(2) ความตกลงฯ ครอบคลุมการดำเนินการในประเด็นต่าง ๆ อาทิ (1) การลดก๊าซเรือนกระจก (2) การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (3) การเพิ่มความสามารถในการฟื้นตัวจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (4) ความโปร่งใสของการดำเนินการ และ (5) การให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงทางการเงิน โดยรัฐภาคีต้องมีข้อเสนอการดำเนินการที่เรียกว่า nationally determined contribution (NDC) ของประเทศทุก ๆ 5 ปี

ความตกลงปารีสถือเป็นก้าวสำคัญอีกก้าวหนึ่งของการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประชาคมโลก ซึ่งภายหลังจากการประชุมกันที่กรุงปารีสข้างต้น ประเทศต่าง ๆ ได้มารวมตัวกันอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2559 ในพิธีลงนามความตกลงอย่างเป็นทางการ ซึ่งไทยได้ร่วมลงนามกับประเทศต่าง ๆ จำนวนมากกว่า 180 ประเทศด้วย และต่อมา เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2559 พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ซึ่งเข้าร่วมการประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยสามัญ ครั้งที่ 71 ที่นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ได้มอบสัตยาบันสารเข้าเป็นภาคีความตกลงปารีสของไทยให้กับนายบัน คิมุน เลขาธิการสหประชาชาติแล้วระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรม High-level Event on the Ratification of the Paris Agreement ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ

เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2559 ได้มีประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมเป็นภาคีความตกลงปารีสแล้วมากกว่า 55 ประเทศ และคิดเป็นระดับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมกันเกินกว่าร้อยละ 55 ของโลก อันเป็นเงื่อนไขสองประการที่ความตกลงกำหนด ส่งผลให้ความตกลงปารีสมีผลใช้บังคับภายในสามสิบวัน คือ วันที่ 4 พฤศจิกายน 2559 (สามารถตรวจสอบสถานะปัจจุบันของประเทศที่เข้าร่วมเป็นภาคีความตกลงปารีสได้ที่ http://unfccc.int/paris_agreement/items/9485.php) นับจากนี้ ประเทศต่าง ๆ จึงต้องเร่งดำเนินการเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามความตกลงได้ ในส่วนของไทย รัฐบาลไทยได้กำหนดเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ 20 - 25 ภายในปี ค.ศ. 2030 ผ่านการดำเนินการในสาขาต่าง ๆ อาทิ พลังงานขนส่ง และป่าไม้ ซึ่งหากผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละสาขาและคนไทยทุกคนร่วมมือกัน ก็เชื่อว่าการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายคงไม่ใช่เรื่องไกลเกินเอื้อม

บริบทของประเทศไทยที่ได้เข้าร่วมการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครั้งที่ 21 (COP21) ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ในเดือนธันวาคม 2558 พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี กล่าวหลังการประชุมว่า ประเทศไทยได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกร

ชาวไทย มุ่งเน้นเรื่องการเติบโตอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอดี ความมีเหตุผลและการมีภูมิคุ้มกันตัวเอง ทั้งนี้ประเทศไทยได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นหนึ่งในนโยบายหลักเป็นเวลากว่าหลายปีแล้ว โดยมีจุดประสงค์เพื่อเอาชนะความท้าทายจากทั้งภายในและนอกประเทศ

ประเทศไทยให้คำมั่นว่าจะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกร้อยละ 20-25 ภายในปี 2573 ตามเป้าหมาย และจัดโครงการรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมหลายครั้ง โดยเฉพาะโครงการที่เกี่ยวข้องกับการทิ้งขยะและการฟื้นฟูสภาพป่าในภูมิภาคอาเซียน ทั้งยังส่งเสริมให้ประชาชนให้รถอีโคคาร์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรถไฟฟ้า และมีแผนลดมลพิษจากหมอกควันด้วย

ประเทศไทยตั้งใจลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกร้อยละ 20 จากระดับการปล่อยในสถานะเศรษฐกิจปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นภายในปี 2573 และอาจเพิ่มเป็นร้อยละ 25 หากสามารถเข้าถึงการพัฒนาเทคโนโลยีและการขนส่ง ทรัพยากรด้านการเงินและความช่วยเหลือในการสร้างขีดความสามารถได้อย่างเพียงพอและดีขึ้น โดยอาศัยข้อตกลงภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC)

นอกจากนี้ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังได้จัดทำแผนและยุทธศาสตร์เพื่อรับมือกับปัญหาโลกร้อน ได้แก่ ยุทธศาสตร์แห่งชาติว่าด้วยการจัดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2551-2555

ในยุทธศาสตร์แห่งชาติว่าด้วยการจัดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2551-2555 ประเทศไทยตั้งเป้าหมายจะเป็นสังคมที่มั่นคงและทนทานต่อความเสี่ยงจากภูมิอากาศและให้ความร่วมมือกับประชาคมโลกในการแก้ไขปัญหาโลกร้อนบนพื้นฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2.3 สื่อค้ายในฐานะเครื่องมือในการสื่อสาร

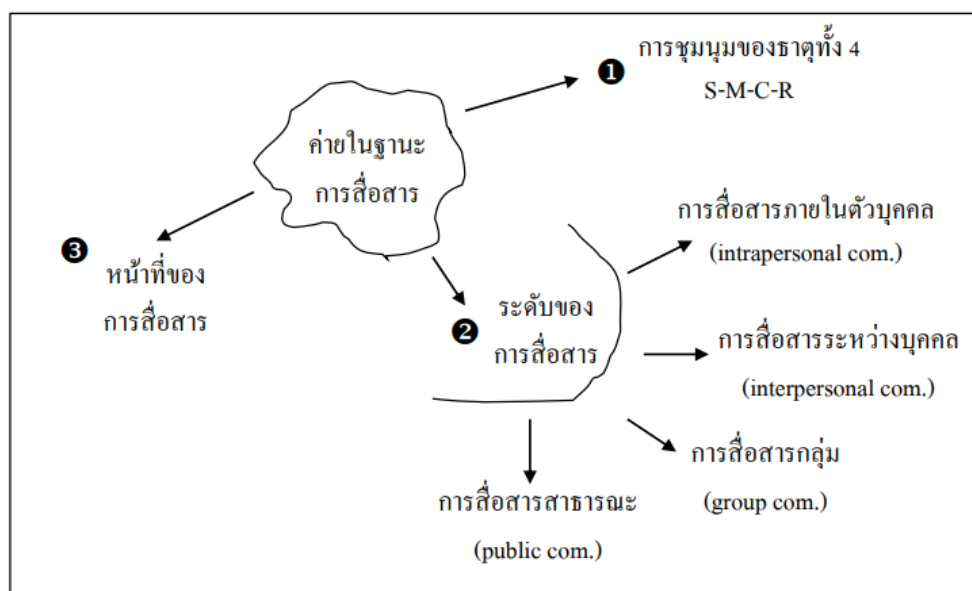
ในการจัดค่ายแบบต่าง ๆ นักนิเทศศาสตร์สามารถเปลี่ยนแปลงสื่อให้เป็นสารและเมื่อพิจารณาแล้ว ในโครงการวิจัยการพัฒนาระบบการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับเยาวชนด้วยการสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้ ใช้กระบวนการพัฒนานักสื่อสารสิ่งแวดล้อมโดยการใช้กระบวนการจัดค่ายเยาวชน การใช้ค่ายในครั้งนี้จึงเป็นการใช้ในรูปแบบของการสื่อสารประเภทหนึ่ง สามารถแจกแจงกระบวนการสื่อสารของค่ายเยาวชนออกได้ดังนี้ (กาญจนา แก้วเทพ. 2552)

2.3.1 ค่ายในฐานะการสื่อสาร ในทางนิเทศศาสตร์เมื่อใดที่มีการชุมนุมขององค์ประกอบทั้งสี่คือผู้ส่งสาร เนื้อหาสาร ช่องทางการสื่อสาร และผู้รับสาร รู้จักกันในชื่อย่อว่า SMCR ขึ้นมาเมื่อนั้นก็จะเกิดการสื่อสารขึ้นมา จากการที่เราจัดกิจกรรมค่ายในแต่ละครั้งจะมีองค์ประกอบการสื่อสารทั้งสี่อย่างมาชุมนุมกัน

อย่างครบถ้วนซึ่งก็คือ ผู้ส่งสารคือทีมงานที่จัดค่าย ผู้รับสารคือเด็กเยาวชนที่เข้ามาเป็นสมาชิกค่าย เนื้อหาที่ทำการสื่อสารคือกิจกรรมต่างๆของค่ายหรืออาจจะหมายถึงเนื้อหาความรู้ที่วิทยากรนำมาบรรยาย ช่องทางการสื่อสารก็คือสถานที่จัดค่ายรวมถึงสื่อประเภทต่างๆ เมื่อพิจารณาดังนี้แล้วในการจัดกิจกรรมค่ายแต่ละครั้ง จะมียุทธศาสตร์ประกอบของการสื่อสารทั้งสี่มาผสมผสานกันอย่างครบครันจึงถือได้ว่าการจัดกิจกรรมค่ายเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสาร

2.3.2 ระดับการสื่อสาร ในกระบวนการจัดกิจกรรมค่ายจะเกิดระดับของการสื่อสารขึ้นในหลายระดับด้วยกัน ได้แก่

การสื่อสารภายในบุคคล (intrapersonal communication) เป็นระดับการสื่อสารที่เกี่ยวข้องภายในตัวบุคคล ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารเป็นคนคนเดียวกัน จึงเกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการสื่อสาร กระบวนการคิด ทบทวน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติพฤติกรรมสุขภาพ การสื่อสารระหว่างบุคคล จะเป็นการสื่อสารที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารเป็นคนละคนกัน แต่มีจำนวนผู้สื่อสารเพียง 2 คน การสื่อสารในระดับนี้มุ่งเน้นจิตวิทยาการสื่อสารในด้านของการโน้มน้าวจากสื่อบุคคล และหากเป็นกรณีที่บุคคลมีความแตกต่างกัน ทั้งเชิงประชากรศาสตร์ จิตวิทยา และความตระหนักถึงเรื่องสุขภาวะ ทั้งหมดนี้ก็จะส่งผลต่อการโน้มน้าวใจที่แตกต่างกัน

ภาพที่ 2 ระดับการสื่อสารในงานค่ายเยาวชน

การสื่อสารภายในบุคคลเป็นเรื่องเฉพาะตัว เป็นการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก ที่แต่ละบุคคลมีต่อตนเอง เป็นกระบวนการซึ่งเกิดขึ้นภายในมนุษย์ประกอบไปด้วยการใคร่ครวญ การไตร่ตรอง การชั่งน้ำหนัก ที่ทำให้บุคคลได้ครุ่นคิดกับตัวเอง หลังจากนั้นหากเกิดทัศนคติเชิงบวกต่อข้อมูลที่ได้รับหรือ

ข้อเสนอแนะต่างๆ รวมทั้งเกิดความมุ่งมั่น มีกำลังใจที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง ก็จะส่งผลให้เกิดการทดลองปฏิบัติ หรือนำไปใช้ และหากเห็นผลลัพธ์ได้จริง ก็จะเกิดความมั่นใจและนำไปสู่การเปลี่ยนพฤติกรรม เป็นการสะท้อนผลลัพธ์จากประสบการณ์ภายใน (implicit experience) ไปสู่ความรู้ที่มองเห็นเป็นรูปธรรม (explicit knowledge) เป็นแรงระเบิดจากการเปลี่ยนแปลงภายในสู่ภายนอก

การสื่อสารภายในบุคคลที่เกิดขึ้นอาจเป็นการพูดคุยกับตนเอง (self-talk, self-dialogue, inner speech) การชักชวนให้ตัวเองคิด ทำ หรือเชื่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งหมายรวมถึงการต่อต้าน ต่อรองทาง ความคิดอันเป็นความขัดแย้งภายในใจ เป็นปฏิสัมพันธ์ภายในตนเอง เช่น การตั้งสติ การรวบรวมกำลังใจ การต่อรองความรู้สึก ฯลฯ

ระดับการสื่อสารระหว่างบุคคล (interpersonal communication) เป็นการสื่อสารในระดับ “คู่สื่อสาร” ซึ่งแต่ละบุคคลสามารถเป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารได้ในปริมาณค่อนข้างใกล้เคียงกัน เช่น การสื่อสารระหว่างแพทย์กับคนไข้ สามีกับภรรยา การสื่อสารในระดับนี้จะเปิดโอกาสให้คู่สนทนามีโอกาสพูดคุย ถามตอบ และผลัดกันทำหน้าที่ผู้ส่งสาร โดยมีหัวใจสำคัญได้แก่ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สื่อสาร

การสื่อสารระหว่างบุคคลหมายถึงการสื่อสารที่ประกอบด้วยบุคคลสองคนสื่อสารกันเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง เช่น การสั่งงานของหัวหน้างานกับลูกน้อง การชักชวนให้ไปร่วมกิจกรรมของเพื่อนบ้าน ฯลฯ หรือการสื่อสารกันเพื่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นการสื่อความหมายของบุคคลสองคนขึ้นไปในชีวิตประจำวัน เช่น แม่คุยกับลูก เพื่อนคุยกับเพื่อน ฯลฯ การสื่อสารระหว่างบุคคลนี้เป็นรูปแบบการสื่อสารที่มีพลังและมีโอกาสบรรลุจุดประสงค์ได้ดีที่สุดเนื่องจากผู้สื่อสารสามารถแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อกันได้ค่อนข้างเต็มที่ ภายใต้เงื่อนไขของความสัมพันธ์ที่คู่สื่อสารเติมเต็มหรือเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (complementary relationship) อย่างสมดุล ในด้านปัจจัยความสัมพันธ์ของการสื่อสารนั้น การสื่อสารระหว่างบุคคลมีความเฉพาะที่มองได้จากลักษณะเนื้อหาหรือสารร่วมด้วย อาจมีมิติความสัมพันธ์ในด้านการควบคุม (control) มาเกี่ยวข้อง

ระดับการสื่อสารภายในกลุ่มย่อยหรือกลุ่มเล็ก (small group communication) เป็นการเน้นการสื่อสารแนวระนาบ เน้นกลุ่มคนที่มาสื่อสารซึ่งมีจำนวนที่มากกว่าสองคนขึ้นไป มีความใกล้ชิดกันทั้งในแง่ของวิถีชีวิตและรสนิยมด้านสุขภาพ ทั้งนี้ หากมีการเสริมพลังให้แก่กลุ่ม จะส่งผลให้กลุ่มรวมตัวกันเป็นพลังในการเปลี่ยนแปลงสุขภาวะได้เป็นอย่างดี เช่น ครอบครัวช่วยให้คนในครอบครัวเลิกยาเสพติด ฯลฯ ในขณะที่การสื่อสารองค์กร เป็นการสื่อสารที่เน้นทั้งสื่อสารภายในองค์กรซึ่งประกอบด้วยคนหลายๆ กลุ่ม (เช่น การสื่อสารระหว่างบุคลากรในโรงพยาบาล สถานีอนามัย ฯลฯ) เพื่อให้คนในองค์กรมีความเข้าใจร่วมกัน กับการสื่อสารจากองค์กรหนึ่งไปสู่องค์กรหรือกลุ่มสังคมอื่นๆ ภายนอก และการสื่อสารสาธารณะ เป็นการสื่อสารกับ

คนจำนวนมาก แต่ยังเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่เห็นหน้าค่าตากันมากกว่าจะเป็นแบบการสื่อสารที่ผ่านตัวกลาง โดยมีเป้าหมายเพื่อการถ่ายทอดข่าวสาร การสร้างการมีส่วนร่วม และการสร้างความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

คุณลักษณะสำคัญของการสื่อสารกลุ่มย่อยคือมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเดียวกัน สมาชิกของกลุ่มมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและมีอิทธิพลต่อกันในแนวระนาบไม่มากนักน้อย อย่างไรก็ตามเมื่อเทคโนโลยีพัฒนา ก็ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการสื่อสารกลุ่มเล็กไม่ให้งัดแงะแบบเผชิญหน้าเท่านั้น แต่สามารถเผชิญหน้าต่างสถานที่ก็ได้ เช่น การสื่อสารกลุ่มย่อยเพื่อการประชุม การสัมมนาผ่านวิดีโอคอล หรือไลน์กลุ่ม กลุ่มปิดในสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ที่เปิดโอกาสในสมาชิกทุกคนได้แสดงความคิดเห็น ถึงแม้ว่าอาจจะมองไม่เห็นรหัสการสื่อสารที่เกิดจากอวัจนภาษา (ภาษาท่าทาง รอยยิ้ม การแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง ฯลฯ) ที่ชัดเจนเท่ากับการสื่อสารกลุ่มย่อยแบบเห็นหน้า

ในทางวิชาการมีการแบ่งลักษณะความเป็นกลุ่มไว้หลายประเภท ซึ่งอาจใช้เป็นกรอบในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายย่อยในกิจกรรมการสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ต่อไป ดังนี้

1). กลุ่มปฐมภูมิ (primary group) เป็นกลุ่มพื้นฐานทางสังคมที่ดำรงอยู่อย่างยาวนาน เช่น สมาชิกในครอบครัว หรือกลุ่มเพื่อนสนิท สมาชิกกลุ่มรู้สึกเป็นเจ้าของและได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกในกลุ่มอยู่แล้วเป็นพื้นฐาน

2). กลุ่มสังคม หรือกลุ่มไม่เป็นทางการ (social or casual group) ได้แก่กลุ่มเพื่อนที่พบปะกันเป็นประจำ เกิดจากเป้าหมายด้านสังคมมากกว่าด้านงาน เช่น กลุ่มที่รวมตัวกันยามว่างเพื่อสังสรรค์ พักผ่อน แลกเปลี่ยนความคิด และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

3). กลุ่มการศึกษา (educational group) หรือกลุ่มเรียนรู้ เป็นกลุ่มที่รวมตัวกันเพื่อเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะบางอย่าง โดยมีผู้พูดหนึ่งคนหรือมากกว่าให้ข้อมูลแก่ผู้ฟังจำนวนหนึ่ง เช่น การเรียนการสอน การประชุมปฏิบัติการ การอภิปราย กลุ่มชมรม เป็นต้น

4). กลุ่มบำบัด (therapeutic group) เกิดจากการให้ความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ เช่น นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม กลุ่มนี้สนใจการเปลี่ยนแปลงระดับค่านิยมทัศนคติ และพฤติกรรม อาจไม่มีเป้าหมายร่วม แต่ละคนจะต้องหาทางแก้ไขปัญหาของตัวเอง แต่กลุ่มเป็นช่องทางในการมองเห็นปัญหาร่วมและแนวทางแก้ไขปัญหา

5). กลุ่มทำงาน (task group, work group) เป็นกลุ่มเฉพาะกิจเมื่อได้รับการมอบหมายชิ้นงาน เช่น การหาข้อมูล การจัดทำนโยบาย ฯลฯ สนใจที่เป้าหมายของงานคือการบรรลุภารกิจที่ได้รับมอบหมายรูปแบบของกลุ่มนี้ เช่น การประชุมรูปแบบเฉพาะกิจต่าง ๆ เมื่องานสำเร็จกลุ่มนี้ก็จะสลายตัวไป

รูปแบบของการสื่อสารกลุ่มย่อยหรือกลุ่มเล็กนี้อาจเทียบเคียงได้กับระดับกลุ่มปฐมภูมิที่มีพื้นฐานหรือต้นทุนความสัมพันธ์ทางสังคมที่มีนัยยะของความใกล้ชิดยึดโยงอยู่ เช่น ครอบครัวหรือสมาชิกในชุมชนเล็กๆ หรืออาจเป็นการรวมของกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันมารวมตัวกันเพื่อเป้าหมายบางอย่างก็ได้

คุณลักษณะของการสื่อสารภายในกลุ่มย่อยหรือกลุ่มเล็ก (small group communication)

1). ผู้ส่งสารและผู้รับสารจะผลัดเปลี่ยนกันรับส่งสารและมีรูปแบบที่หลายหลายได้ ตัวอย่างเช่น มีลักษณะเป็นคู่สื่อสารหลายๆ คู่ หรือเป็นผู้สื่อสารคนเดียวและสื่อสารไปยังคนกลุ่มเล็กๆ โดยผลัดกันเป็นผู้รับสารก็ได้ เช่น ภายในบ้านอาจเกิดการสื่อสารหลายรูปแบบ (พ่อกับแม่, แม่กับลูก, พ่อกับลูก หรือพ่อแม่ลูก กำลังคุยกัน หรือลูกกำลังเล่าเรื่องที่โรงเรียนให้พ่อแม่ฟังพร้อมกันกับปู่ย่าตายาย เป็นต้น) ดังนั้นรูปแบบการสื่อสารในระดับนี้จะเริ่มมีความหลากหลายมากขึ้น

2). มีกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการสื่อสาร การจะให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผลได้ สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์การสื่อสารที่ชัดเจนและสร้างความเข้าใจร่วมที่ตรงกัน ซึ่งจะทำให้แตกต่างจากการสื่อสารพูดคุยในชีวิตประจำวันทั่วไปโดยไม่ได้กำหนดเป้าหมาย เช่น การพูดคุยเพื่อให้กำลังใจซึ่งกันและกันมากกว่าการสนทนาทั่วไป การถามไถ่สารทุกข์สุกดิบแบบปราศจากหัวข้อที่ชัดเจนและไม่ต้องการผลลัพธ์ทางการสื่อสาร

รูปแบบการสื่อสารลักษณะนี้นอกเหนือจากการวางวัตถุประสงค์การสื่อสารที่ชัดเจน เช่น เพื่อให้ข้อมูลความรู้ เพื่อให้ปฏิบัติตาม เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมแล้วก็จะเป็วัตถุประสงค์ทางจิตวิทยาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มบำบัด เช่น เป็นการสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เป็นเครื่องมือในการเสริมพลัง (empowerment) ให้กำลังใจ (support) ในลักษณะของกระบวนการกลุ่ม (group support) และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดเห็น (sharing) เป็นต้น

3). ระดับความสัมพันธ์หรือคุณภาพของความสัมพันธ์ของกลุ่มสำคัญอย่างมาก การสื่อสารกลุ่มย่อยควรต้องมองเห็นความสัมพันธ์หรือความเชื่อมโยงของสมาชิกในกลุ่มได้อยู่บ้าง อาจเป็นทางกายภาพ เช่น ครอบครัวเดียวกัน กลุ่มเพื่อนสนิท กลุ่มเพื่อนบ้าน รวมทั้งมีอัตลักษณ์ร่วมหรือความคล้ายในกลุ่มบางอย่าง ซึ่งคนในกลุ่มจะรู้สึกได้ถึงความเป็นส่วนหนึ่งหรือการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน

ความหมายของเยาวชน

เยาวชน ตามความหมายของ กรมการพัฒนาชุมชนและสำนักงานคณะกรรมการเยาวชนแห่งชาติ หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ซึ่งใกล้เคียงกับ UNICEF ที่กำหนดในช่วงอายุประมาณ 15-24 ปี ส่วน กรมส่งเสริมการเกษตรซึ่งใกล้ชิดโดยตรงกับเยาวชนที่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ซึ่งเงื่อนไขในการเป็น สมาชิกจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 10-35 ปี ทั้งชายและหญิงซึ่งเป็นผู้รับช่วงความรับผิดชอบจากผู้ใหญ่ ในการ ดำเนินกิจกรรมทางสังคม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ได้กล่าวไว้ใน แผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งให้ความหมายของเยาวชนไว้ว่า “เยาวชนคือ บุคคลที่มีอายุ 15-25 ปี” และใน พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521 ได้กำหนดความหมายว่า “เยาวชน คือ บุคคลซึ่งมีอายุไม่เกิน 25 ปี”

บทบาทของเยาวชน

ปภาณี รัฐวัฒนา (2535) ได้กล่าวว่า เยาวชนเป็นพลังสำคัญที่จะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ในอนาคต หากได้รับการชี้แนะ และปลูกฝังอุดมการณ์ต่างๆ ก็จะมีบทบาทตามความคาดหวังที่พึงปฏิบัติต่อบทบาทของ เยาวชน แบ่งได้ 7 ประการดังนี้

1. เยาวชนไทยมีบทบาทเป็นสมาชิกของครอบครัว ซึ่งต้องมีการปลูกฝังให้รู้จักบทบาทของตนใน ครอบครัว และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น ทั้งในยามสงบและยามสงคราม
2. เยาวชนไทยเป็นกำลังการปกป้องรักษาบ้านเมือง โดยต้องฝึกอบรมให้มีวินัยและความรู้สึกใน เรื่องชาตินิยม
3. เยาวชนไทยเป็นพลังในทางเศรษฐกิจ ต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นกำลังผลิตที่พอเพียงกับการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยใช้การศึกษาในระบบโรงเรียนเป็นเครื่องมือที่สำคัญ
4. เยาวชนไทยเป็นพลังในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ต้องพัฒนาให้เหมาะสมทั้งในคุณภาพ และปริมาณ โดยใช้การศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน
5. เยาวชนไทยเป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรมทั้งด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศไทย และการถ่ายทอดวัฒนธรรม เพื่อความอยู่รอดปลอดภัยของสังคมในอนาคต
6. เยาวชนไทยเป็นผู้รับและผู้ดำเนินการการพัฒนาด้วย หากได้รับการศึกษาและพัฒนา ตนเองให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่า

7. เยาวชนต้องมีความรู้ มีสติปัญญา มีเหตุผล มีคุณธรรมและวัฒนธรรม มีพลานามัยที่สมบูรณ์ มีทักษะในการประกอบอาชีพ พึ่งตนเองได้ เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มีความรู้ความสามารถในเทคโนโลยีที่เหมาะสม เป็นกำลังในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

สรุปได้ว่า เมื่อเยาวชนสามารถปฏิบัติตามความคาดหวังต่อบทบาทได้ บทบาทเยาวชนที่แสดงออกมานั้นจะมีความเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับ

นางลักษณ์ เทพสวัสดิ์ (2536) ได้กล่าวถึงบทบาทของเยาวชนในการพัฒนาสังคมไทย ไว้ดังนี้ เยาวชน คนหนุ่มสาว โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษา มีบทบาทต่อการพัฒนาสังคมเป็นอย่างมาก โดยสามารถเข้ามามีส่วนร่วมดังนี้

1. ศึกษาหลักการสำคัญๆ ของการบริหารบ้านเมือง องค์กรต่างๆ ที่ปฏิบัติงานตามความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ ความรับผิดชอบของบุคลากรในองค์กรต่างๆ ในการศึกษา นั้นจำเป็นต้องศึกษาจากตำราจากครูอาจารย์ แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ให้ถูกต้อง รวมทั้งคิดหาแนวทางในการที่จะวางแผนเพื่อพัฒนาบทบาทของตน

2. เคารพกฎหมาย ระเบียบแผนที่ถูกต้องของสังคมและปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับบุคคลอื่นๆ ในสังคม

3. ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ได้มีความรู้ความสามารถที่แท้จริง เพื่อจะได้ช่วยกันรับใช้สังคมประเทศชาติบ้านเมือง

4. ควรต้องศึกษาพิจารณาปัญหาต่างๆ ในสังคมตามแนวทางที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเฉพาะหน้า หรือปัญหาที่ติดตลามาในอนาคต เมื่อศึกษาได้ข้อมูลที่ถูกต้องแล้วก็ประมวลผลเป็นเรื่องราวเสนอต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบในการแก้ปัญหานั้นๆ เพื่อการวางแผนปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาสังคมต่อไป

5. ควรร่วมมือประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เพื่อพัฒนาสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามว่างจากการศึกษาเล่าเรียน เช่น อาจตั้งชมรม กิจกรรมต่างๆ ในสถาบันการศึกษาเพื่อฝึกฝนให้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกันแก้ปัญหาสังคมในวิถีทางที่ถูกต้อง

6. ต้องช่วยกันแก้ไขค่านิยมในสังคมไทยเสียใหม่ คือ ต้องนิยมคนดี นิยมคนที่ตั้งใจพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ไม่นิยมยกย่องคนเด่น คนร่ำรวย และคนได้ลาภยศในทางมิชอบ

สมพร เทพสิทธา (2540) ได้กล่าวถึงบทบาทของเยาวชนควรมีดังต่อไปนี้

1. บทบาทต่อตนเอง คือ เป็นผู้ใฝ่พัฒนาอยู่เสมอ เพื่อพัฒนาตนเองไปสู่ความสุขความสำเร็จอาจมีชีวิตอยู่อย่างมีคุณค่า

2. บทบาทต่อผู้อื่น เยาวชนควรมีความเคารพเชื่อฟังและมีความกตัญญูทวดเวที่ต่อพ่อแม่ ครู อาจารย์ ผู้มีพระคุณ คบเพื่อนที่ดี ทำตนเป็นมิตรที่ดีของเพื่อน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

3. บทบาทต่อสังคม เยาวชนควรมีส่วนช่วยในการสงเคราะห์ผู้ตกทุกข์ได้ยาก ผู้ด้อยโอกาสช่วยในการแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ช่วยในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาสิ่งแวดล้อม ช่วยในการพัฒนาสังคม เช่น พัฒนาชุมชนเมือง ชุมชนชนบท

4. บทบาทต่อสถาบันชาติ เยาวชนควรร่วมกันในการรักษาและส่งเสริมสถาบันชาติให้มีความมั่นคงเข้มแข็ง ส่งเสริมและรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

5. บทบาทต่อสถาบันศาสนา เยาวชนควรร่วมกันในการรักษาและส่งเสริมสถาบันศาสนา ซึ่งเป็นหลักยึดเหนี่ยวจิตใจของคน

6. บทบาทต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เยาวชนควรมีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เทิดทูนและรักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ให้มั่นคงสถิตสถาพรตลอดไป

บทบาทของเยาวชน ดังที่กล่าวมานี้ การที่เยาวชนได้แสดงบทบาทดังกล่าวไว้ถูกต้องสมบูรณ์นั้น ครอบครัว สถาบันการศึกษา ครู อาจารย์ และหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนจะต้องการสนับสนุนอย่างจริงจัง เพื่อเยาวชนจะได้แสดงบทบาทที่จะช่วยพัฒนาสังคมต่อไป

นอกจากนั้น พัฒนา สุขประเสริฐ (2542, อ้างถึงใน สิริพันธุ์ อมรพันธุ์บดีกุล, 2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเยาวชนที่มีต่อประเทศในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1. ด้านเศรษฐกิจ โดยทั่วไปแล้ว เยาวชนจะเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต

2. ด้านสังคม จะเน้นที่บทบาทในครอบครัวเป็นสำคัญ ในฐานะที่เป็นสถาบันพื้นฐานของการกลม่อเกล่า เป็นเป้าหมายให้เยาวชนมีแนวคิด แบบอย่างของการดำรงชีวิตในอนาคตจากกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ภูมิปัญญา ความสำนึกในความเป็นชุมชนท้องถิ่น การจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดศักยภาพ จากการได้รับโอกาสของการมีส่วนร่วม ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆร่วมกับกลุ่มองค์กรชุมชน ซึ่งจะมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมั่นใจในศักยภาพของตนเอง ของเยาวชน ที่จะทำงานร่วมกับสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านสิ่งแวดล้อม ในฐานะที่เยาวชนเป็นคนรุ่นใหม่จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะได้ตระหนักถึงสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสม ย่อมส่งผลกระทบกับวิถีการดำรงชีวิตของเยาวชนทั้งในปัจจุบัน และในอนาคตด้วย ความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อเยาวชนได้ทวีความสำคัญเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในสถานการณ์ของโลกปัจจุบัน จนกล่าวได้ว่า เยาวชนทุกคนจะต้องเป็น Green Generation ที่คอยพิทักษ์สิ่งแวดล้อม ดังนั้น การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมควรต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์ควบคู่กันไปกับการฟื้นฟูด้วยเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

4. ความสามารถในการใช้สิทธิทางการเมืองนั้น แสดงถึงศักยภาพของเยาวชนในการใช้ความคิดเชิงพิจารณาของเยาวชนว่า มีความเป็นผู้ใหญ่อย่างสมบูรณ์ การให้ความสนใจการเมืองติดตามข่าวสาร ความเป็นไปของเหตุการณ์บ้านเมือง ภาวะทางเศรษฐกิจ สังคมทั้งภายในชุมชนระดับประเทศและระหว่างประเทศ ถือว่าเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบที่เยาวชนควรจะรับรู้เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่งการที่เยาวชนได้มีโอกาสเรียนรู้จากเหตุการณ์จริง จะเป็นประสบการณ์จริง จะเป็นประสบการณ์ตรงที่ทำให้เกิด “ความรู้เท่าทัน” ทั้งการมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของประเทศรวมไปถึงเป็นเจ้าของทรัพยากรธรรมชาติทั้งหมด เพราะเป็นหน้าที่ของทุกคนตามระบอบประชาธิปไตย ได้แก่ การเคารพและการยอมรับในความคิดเห็นของเสียงส่วนมาก การเปิดกว้างในการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การวางแผนในสิทธิเสรีภาพของตนและการ ใช้สิทธิและเสรีภาพภายใต้กรอบของระเบียบและกฎหมาย

ดังนั้น ถ้าเยาวชนสามารถรวมตัวกันในลักษณะของกลุ่มเยาวชนได้ จะทำให้เกิดศักยภาพและพลังอย่างมหาศาล ที่จะทำประโยชน์ให้กับชุมชนได้ จะทำให้เกิดศักยภาพและพลังอย่างมหาศาล ที่จะทำประโยชน์ให้กับชุมชนนั้น ๆ ต่อไปเมื่อเป็นผู้ใหญ่ การรวมกลุ่มของเยาวชนในการทำงานหรือพัฒนาชุมชนจึงเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่และนำไปสู่การสนับสนุนอย่างยิ่ง

ในส่วนของพฤติกรรมของเยาวชน มีปัจจัยภายในตัวเยาวชนหลายประการที่ส่งผลต่อการเกิดความคิดสร้างสรรค์ตามลักษณะธรรมชาติของวัย ตามที่ สิริพันธุ์ อมรพันธุ์บัตกุล (2544) อธิบายไว้ ได้แก่

1. ความกระตือรือร้น อยากเรียน อยากรู้ และสนใจติดตามสิ่งต่างๆ อย่างกว้างขวางโดยเฉพาะชอบสิ่งแปลกๆ ใหม่ ๆ พร้อมทั้งจะรับและเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบ สำรวจ ทดลอง และมีประสบการณ์ด้วยตนเอง

2. พัฒนาทางด้านร่างกาย สมองและจิตใจ เนื่องมาจากการเจริญเติบโตทำให้เยาวชนมีแรงจูงใจสูง และค้นพบความสามารถของตนได้ และสร้างสรรค์กิจกรรมต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

3. ความมีอิสระและเสรีภาพทางความคิด การเลือดและสามารถตัดสินใจการกระทำต่างๆ ด้วยตนเองได้ ความเป็นตัวเองสูง มักจะไม่ชอบการบังคับด้วยอำนาจ แต่ต้องการชี้แนะด้วยเหตุผล

4. ความมีอุดมการณ์ มีความเชื่อมั่นและพยายามทำให้เป็นไปได้

5. มีความคิดฝันและจินตนาการเกี่ยวกับชีวิตและอนาคตของตน

6. ต้องการแสดงออก ซึ่งมีการแสดงออกในทางสร้างสรรค์ ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น รวมกลุ่มเพื่อดำเนินกิจกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม การพัฒนาชุมชน เป็นต้น ซึ่งเป็นการช่วยเหลือให้เกิดประโยชน์ สร้างสรรค์และพัฒนาทักษะ ความสามารถและความถนัดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ดังนั้น กลุ่มจึงถือได้ว่าเป็นเวทีแห่งการตอบสนองความต้องการของเยาวชนได้อย่างดีซึ่งจะส่งผลต่อลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเยาวชน ได้แก่

1. มีความสนใจ มีความสุขที่จะได้อยู่ร่วมกันกับเพื่อนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน มีค่านิยมทัศนคติ ความเชื่อ ความสามารถ พื้นฐานทางนิสัย ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจใกล้เคียงกัน
2. การคบเพื่อน ชอบคบกันเป็นกลุ่มก้อน กลุ่มเพื่อมีความสำคัญที่สุดสำหรับชีวิตทางสังคมของวัยรุ่น การตัดสินใจต่างๆ ในการดำเนินชีวิตมักอยู่ใต้อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองหรือการศึกษาใดๆ การมีกลุ่มเพื่อนที่ดีจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเยาวชน
3. ความสนใจในเพื่อนต่างเพศเป็นสิ่งที่ตอบสนองความต้องการของเยาวชน เป็นการฝึกในการรับรู้ในบทบาทของชายและหญิง
4. ความเป็นผู้นำ การมีบุคคลที่มีความเก่ง มีความสามารถมีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกลุ่ม พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการแสดงออกของเยาวชน ซึ่งเป็นวัยที่มีความต้องการแสดงความสามารถของตนเองให้เป็นที่ปรากฏต่อสังคมจากกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจะส่งผลต่อการรวมกลุ่มเพื่อเข้าไปมีบทบาทหรือแสดงศักยภาพของตนอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและสังคม

สรุป เยาวชนเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศชาติ เยาวชนมีบทบาทต่อตนเอง บทบาทต่อผู้อื่น บทบาทต่อสังคม บทบาทต่อสถาบันชาติ และบทบาทต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ นอกจากนี้เยาวชนเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญาและอารมณ์ ซึ่งตามธรรมชาติของเยาวชนจะง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงตามกระแสที่เกิดขึ้นรอบตัว และส่งผลถึงพัฒนาการในอนาคต ฉะนั้นเยาวชนจึงเป็นผู้ที่มีความสำคัญและมีศักยภาพในการที่พัฒนาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านเศรษฐกิจสังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมให้แก่เยาวชน ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพราะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่ต้องอยู่คู่การดำรงชีวิตของคนในชุมชน ดังนั้นถ้าเยาวชนให้ความสำคัญและรวมกลุ่มกันเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจะเป็นการช่วยให้เกิดการแก้ไขปัญหาที่ถูกทางและมีความยั่งยืนต่อไป

2.5 แนวคิดการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีระดับรับรู้ถึงปัญหา หาวิธีการ และแนวทางแก้ไขปัญหาโดยต้องร่วมกันคิด ตัดสินใจ และวางแผน ตลอดจนจนถึงการปฏิบัติตามกิจกรรม หรือโครงการต่างๆ และมีการติดตามประเมินผล รวมทั้งการร่วมรับผิดชอบงานทั้งระบบ กระบวนการมีส่วนร่วม

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (2526); ฉอาน วุฒิกรรมรักษา (2526); ไพรัตน์ เตชะรินทร์ (2527) และ ขวัญชัย วงศ์นิติกร (2532) ได้แบ่งกระบวนการมีส่วนร่วมออกเป็นหลายขั้นตอนแล้วแต่จะให้รายละเอียดปลีกย่อยของแต่ละขั้นตอนแต่มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า กระบวนการมีส่วนร่วมมี 4 ขั้นตอนหลัก คือ

1. การมีส่วนร่วมในการศึกษาปัญหาและวางแผนป้องกัน หมายถึง การตัดสินใจว่าอะไรคือปัญหาของตนเอง อะไรคือสาเหตุและจะแก้ปัญหานั้นอย่างไร โดยกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาพร้อมกันไปด้วย
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามแผนป้องกันรักษา หมายถึง การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกัน ตามวิถีทาง และแนวทางให้เป็นไปตามโครงการ และแผนการที่ได้กำหนดขึ้น
3. การมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษา ซึ่งเกิดจากกิจกรรมหรือการดำเนินงานของชุมชน
4. การมีส่วนร่วมในการควบคุม ติดตาม และประเมินผลการทำงาน เป็นการประเมินการทำงานของตนเองและประเมินสภาพการณ์ภายนอกด้วย

ปัจจัยการมีส่วนร่วม

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในเรื่องปัจจัยการมีส่วนร่วมนั้นมีผู้ทำ การศึกษาด้านนี้มากมาย ซึ่งจากการศึกษาแนวคิดขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization/ UNICEF) (อ้างถึงใน สุวรรณิ คงทอง, 2536); นิรันดร์ จงวุฒเวศย์ (2527); สากล สติยวิทยานันท์ (2532) และ ณรงค์ ศรีสวัสดิ์ (2535) สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมที่สำคัญ ๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ภูมิฐานะ ความสนใจ ผลตอบแทน ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ความศรัทธา และอำนาจบังคับจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า ซึ่งมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิบัติกิจกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

Kemmis ,McTaggart & Nixon (2000) ได้กล่าวถึงการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมไว้ว่าเป็นลักษณะเดียวกับการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ซึ่งประกอบด้วยวงจรของกิจกรรมดังนี้

1. การวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมหรือองค์กร โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

2.การลงมือปฏิบัติตามแผนและสังเกตกระบวนการปฏิบัติ รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

3. การสะท้อนผลจากการปฏิบัติแล้วนำข้อมูลหรือประเด็นปัญหาที่ได้มาใช้ทบทวนแผนการปฏิบัติ ซึ่งย้อนกลับไปสู่การวางแผนการปฏิบัติในขั้นตอนแรกอีกครั้งโดยเป็นวงจรที่ต่อเนื่องเรื่อยไป

Creswell (2002) ได้กล่าวถึงกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมว่ามีลักษณะเป็นเกลียวของความคิด การพิจารณา และการกระทำ ซึ่งเรียกว่า “เกลียวปฏิสัมพันธ์ (Interacting Spiral)” ประกอบด้วย 3 ระยะ คือ พิจารณาปัญหาว่ามีอะไร (Look) การคิดพิจารณา (Think) และการลงมือปฏิบัติ (Act) ซึ่งรูปแบบลักษณะนี้จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ไม่จำเป็นต้องเป็นแนวเส้นตรง แต่กระบวนการทั้งหลายสามารถเกิดซ้ำได้อีกและมีการปรับปรุงกระบวนการในขั้นตอนต่อไป

สุภางค์ จันทวานิช (2531) ได้กล่าวถึงการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมไว้ว่าเป็นการวิจัยที่นำแนวคิด 2 ประการมาผสมผสานกันคือการปฏิบัติการ (Action) ซึ่งหมายถึงกิจกรรมที่โครงการวิจัยจะต้องดำเนินการ และคำว่ามีส่วนร่วม (Participation) อันเป็นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องของทุกฝ่ายที่เข้าร่วมกิจกรรมวิจัย ในการวิเคราะห์สภาพปัญหาหรือสถานการณ์อันใดอันหนึ่ง แล้วร่วมในกระบวนการตัดสินใจและการดำเนินการจนกระทั่งสิ้นสุดการวิจัย

บุญธรรม กิจปริดาพิสุทธิ์ (2532: 2 อ้างถึงใน สุภัญญา อธิปอนันต์, 2545: 7) ได้กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นการวิจัยเพื่อมุ่งนำผลมาแก้ปัญหาหรือปรับปรุงกิจการงานที่กำลังดำเนินการอยู่ โดยเฉพาะการวิจัยนี้มุ่งเน้นการแก้ปัญหาหรือปรับปรุงการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ ผลการวิจัยใช้จำกัดเฉพาะกลุ่มที่ทำวิจัยเท่านั้น นำไปสรุปอ้างอิงกับกลุ่มอื่นไม่ได้ เช่น ศึกษาสถานภาพ ปัญหาและความต้องการของประชากร ภายหลังน้ำท่วม เป็นต้น

มาณี ไชยธีรานุวัฒนศิริ (2534: 1 อ้างถึงใน สุภัญญา อธิปอนันต์, 2545: 7) ได้กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นการศึกษาเพื่อการปรับปรุงพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ไม่ได้เป็นการพัฒนาเพื่อหาความรู้ใหม่ แต่เป็นการศึกษาเพื่อที่จะแก้ไขปัญหภายใต้ความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง อาจกล่าวได้ว่าเป็นการใช้ความรู้ที่มีอยู่นั้นแก้ปัญหอย่างมีระบบ

ชิดชนก เจริญเชาว์ (2539: 15 อ้างถึงใน สุภัญญา, 2545: 7) ได้กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นการวิจัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานมากกว่านักวิชาการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนางานในสายงานของตน โดยไม่ได้มุ่งหวังที่จะพัฒนาทฤษฎีเป็นหลัก เช่น ครูผู้สอนพยายามพัฒนาวิธีการสอนใหม่ตลอดเวลา เพื่อเพิ่มพูน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนในชั้นเรียนของตน มากกว่านำ ผลที่ได้ไปใช้กับนักเรียนทั่วไปหรือพัฒนา ทฤษฎีด้านการเรียนการสอน เป็นต้น

อมรา พงศาพิชญ์ (2539) ได้กล่าวถึง การวิจัยแบบมีส่วนร่วมว่าเป็น การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ชุมชน โดยนักวิจัยและผู้ถูกวิจัยร่วมกันศึกษา ผู้ถูกวิจัยช่วยให้ข้อมูล การเก็บข้อมูลเป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสาร สองทาง (two-way communication) เป็นการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การวิจัยแบบมีส่วนร่วมเป็นการวิจัยเกี่ยวกับชุมชนที่มีวิธีทำให้ผู้ถูก วิจัยเข้ามามีส่วนร่วมในการวิจัย ในลักษณะต่างๆ เช่น ช่วยในการให้ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น

ลำดับขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

ไพบุลย์ สุทธิ (2554) ได้สรุปลำดับขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมที่ได้ทำการ วิเคราะห์จากขั้นตอนที่กล่าวโดยนักวิชาการหลายๆ ท่าน อาทิ สมอาจ วงศ์ชมทอง และคณะ (2538) พันธุ์ทิพย์ รามสูต (2540) สิทธิณัฐ ประพุทธนิตินสาร (2545) ชอบ เข้มกลัดและโกวิท พวงงาม (2547) สามารถ กมขุนทด (2548) ที่นักวิชาการแต่ละท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมที่มี ความแตกต่างกันในเรื่องของจำนวนขั้นตอน แต่มีความคล้ายคลึงกันในส่วนของวิธีการและเนื้อหาของแต่ละ ขั้นตอน จึงสามารถสรุปขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมได้ 2 ประเภทดังนี้

1. การแบ่งตามระยะของการวิจัย ที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอนย่อย คือ ระยะก่อนทำ การวิจัย ระยะของการทำวิจัย ระยะการจัดทำแผน ระยะการนำไปปฏิบัติ และระยะการติดตามและ ประเมินผลการปฏิบัติงาน

2. การแบ่งโดยยึดขั้นตอนในการปฏิบัติของการวิจัย ที่สามารถแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ การ วิเคราะห์และระบุขอบเขตของปัญหา การวางแผน การลงมือปฏิบัติตามแผน และการประเมินผลและสะท้อน ผลการปฏิบัติงาน

ดังนั้นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจึงเป็นรูปแบบการวิจัยที่มีการผสมผสานการ ปฏิบัติการ (Action) กับการมีส่วนร่วม (Participation) ที่ทำให้เกิดกระบวนการวิจัยที่มีส่วนร่วมในการเข้ามา ดำเนินกิจกรรมการวิจัยในระดับต่างๆ ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสิ้นสุดกระบวนการวิจัย อันจะนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้ที่มีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาในมิติต่างๆ อย่างแท้จริง

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบงานวิจัย

งานวิจัยโครงการนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ทำการเก็บข้อมูลแบบก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ เพื่อวัดทักษะการเรียนรู้และนำไปพัฒนาต่อยอดได้ในอนาคต ส่วนงานวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการเก็บข้อมูลจากการวิเคราะห์ภาพรวมของกิจกรรมและเอกสารข้อมูลของการทำงานในด้านสิ่งแวดล้อมของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำกับเครือข่ายเยาวชนที่ผ่านมา นอกจากนี้ยังเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ และผู้เข้าร่วมโครงการ เพื่อนำข้อมูลมาทำการประมวลผลสังเคราะห์ออกมาเป็นองค์ความรู้ มีเป้าหมายเพื่อทำการสื่อสารไปสู่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกลุ่มต่าง ๆ คือ นักวิจัย สื่อมวลชน และประชาชน เพื่อให้เกิดการรับรู้ ความเข้าใจซึ่งจะส่งผลต่อการกำหนดทิศทางของการดำเนินกิจกรรมในครั้งต่อไปให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

กลุ่มเป้าหมาย/กลุ่มตัวอย่าง

ในการเก็บข้อมูล คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม วิทยากร ผู้เข้าร่วมโครงการ สื่อมวลชน รวมถึง ภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการดำเนินงานตามสัดส่วนต่าง ๆ

วิธีการเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Research) และการเก็บข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่กระทำควบคู่ไปกับการถอดองค์ความรู้และดัดแปลงข้อมูลเพื่อให้อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมกับการสื่อสาร เพื่อนำไปทำการผลิตสื่อ (Media Production) จากนั้นจึงนำสิ่งที่ได้ไปทำการทำการสื่อสาร ในส่วนของการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณนั้น จะทำการทดสอบก่อน (Pretest) และหลัง (Posttest) จากผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อวัดทักษะการเรียนรู้

นอกจากนี้ยังใช้การสื่อสารผ่านสื่อกิจกรรมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนประเด็นสิ่งแวดล้อมในหลากหลายมิติ เพื่อให้เห็นถึงความสนใจของกลุ่มเป้าหมายเยาวชนที่มีความหลากหลายทางศาสตร์วิชาความรู้ และบริบทแวดล้อมที่แตกต่างกัน โดยใช้การจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ 3 ครั้ง คือ

การอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 1 (Training Camp) ฝึกทักษะทางด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง การถ่ายทำและตัดต่อภาพเคลื่อนไหวผ่านโทรศัพท์มือถือ พร้อมให้โจทย์เพื่อพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

การอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 2 (Pitching Camp) สร้างแรงบันดาลใจ และนำเสนอผลงาน
สร้างสรรค์

การอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 3 (Sightseeing Camp) ฝึกทักษะทางการคิดเชิงวิพากษ์
และทักษะความเป็นผู้นำทางการขับเคลื่อนประเด็นสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อม

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

นำข้อมูลทั้งหมดมาสังเคราะห์ร่วมกันนำเสนอผลการวิจัยในเชิงการพรรณนาวิเคราะห์ เพื่อให้
เห็นภาพต้นแบบความสำเร็จของการสื่อสารสิ่งแวดล้อมผ่านแนวคิดและมุมมองของคนรุ่นใหม่ ผ่านการใช้สื่อ
ในยุคดิจิทัลในการสร้างตัวตนและเผยแพร่องค์ความรู้

การนำเสนอข้อมูล

ผลการวิจัยถูกนำเสนอในรูปแบบบรรยายและตาราง ประกอบกับสื่อที่ผลิต และรายงานการ
ประมวลข่าวที่เกี่ยวข้องทางสื่อต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาโครงการ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากมีการหารือร่วมกันระหว่างสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และทางทีมนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ทำให้ได้ข้อสรุปในการดำเนินงานร่วมกัน ซึ่งมีการนัดหมายเพื่อจัดงานแถลงข่าวการลงนามข้อตกลงในการทำวิจัยร่วมกันของ 2 หน่วยงาน โดยทางมหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นผู้ดำเนินโครงการ ภายใต้กิจกรรม “วัยเท็น เยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม” (Young Thai Environmentalists 2018: YTEn2018)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาช่องทางและ platform สำหรับสร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และตระหนักถึงประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เข้ามามีผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบต่อประเทศไทย และส่งผลให้เกิดภาวะวิกฤติในระดับสากลทั้งในปัจจุบันและอนาคต

นักวิจัยประสานงานกับ สกว. เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม / ประสานงานกับภาคี ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกลุ่มต่าง ๆ ทำการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาผลิตสื่อประชาสัมพันธ์โครงการ และดำเนินการจัดงานแถลงข่าวเพื่อเผยแพร่โครงการกับสื่อมวลชน พร้อมกับพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) การวิจัยด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและขับเคลื่อนไปสู่การใช้ประโยชน์ (20 มีนาคม 2561)

ภาพที่ 3 ภาพการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) การวิจัยด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและขับเคลื่อนไปสู่การใช้ประโยชน์

หลังจากพิธีลงนามบันทึกข้อตกลง ทางทีมนักวิจัยได้เปิดตัวโครงการวิจัย ภายใต้กิจกรรม “วายเท็น เยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม” (Young Thai Environmentalists 2018: YTEEn2018) โดยเปิดเวทีเสวนาภาพรวมของโครงการ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้กับผู้เข้าร่วมและสื่อมวลชนได้รับข้อมูลข่าวสารของโครงการ รวมไปถึงมุมมองของคนรุ่นใหม่ที่มีต่อประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย ซึ่งวิทยากรประกอบไปด้วย ดร.แฟรดาซ์ มาเหล็ก (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม) รองศาสตราจารย์ ดร.ชนาธิป ผาริโน (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย) อาจารย์อาชิวิชญ์ กฤษณสุวรรณ (หัวหน้าโครงการ/นักวิจัย) และ นายธนนท์ จำเริญ (ศิลปินนักแสดง)

ภาพที่ 4 เวทีเสวนาประชาสัมพันธ์โครงการ “วายเท็น เยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม”
(Young Thai Environmentalists 2018: YTEEn2018)

ภาพที่ 5 คณะทำงานจาก 3 ภาควิชา คือ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และนักวิจัย

จากการดำเนินงานในส่วนของการลงนามบันทึกข้อตกลง และเวทีเสวนาเพื่อเปิดตัวโครงการ
ทางนักวิจัยได้ผลิตสื่อเพื่อใช้ในการสื่อสาร คือ Backdrop เคลื่อนที่ประชาสัมพันธ์โครงการ ขนาด 3x4 เมตร
ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 6 ป้าย Backdrop เคลื่อนที่ประชาสัมพันธ์โครงการ

หลังจากนั้นทางทีมนักวิจัยได้มาหารือกันเพื่อจัดกิจกรรมโรดโชว์แนะนำโครงการในสถาบันการศึกษา เพื่อสร้างการรับรู้และเผยแพร่โครงการ โดยได้ขอข้อมูลการติดต่อมหาวิทยาลัยในเครือข่ายจากกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งหมดทั่วภูมิภาคประกอบไปด้วย

ภาคกลาง ตะวันออก และตะวันตก จำนวน 24 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา **มหาวิทยาลัยรามคำแหง** วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา **มหาวิทยาลัยบูรพา** มหาวิทยาลัยศิลปากร(วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์) มหาวิทยาลัยศิลปากร(วิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี) มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร **มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์** **มหาวิทยาลัยมหิดล** มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

ภาคใต้ จำนวน 14 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ **มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี** มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ – ชุมพร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 17 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม **มหาวิทยาลัยมหาสารคาม** มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยนครพนม มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ภาคเหนือ จำนวน 13 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง **มหาวิทยาลัยเชียงใหม่** มหาวิทยาลัย

แม่โจ้ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยพะเยา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

จากฐานข้อมูลทั้งหมดนี้ทางทีมนักวิจัยได้ส่งข้อมูลเอกสารโครงการ สื่อโปสเตอร์ออนไลน์ รวมทั้งช่องทางในการสื่อสารของโครงการ เพื่อให้ทางมหาวิทยาลัยเครือข่ายได้ประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้กับนักศึกษาที่สนใจเข้าร่วมโครงการ โดยทางโครงการได้กำหนดคุณสมบัติและเกณฑ์ในการเข้าร่วมไว้ดังนี้

รูปแบบการอบรมเชิงปฏิบัติการภายใต้กิจกรรม “วายเท็น เยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม”
(Young Thai Environmentalists 2018: YTE2018)

การอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 1 (Training Camp) ฝึกทักษะทางด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง การถ่ายภาพและตัดต่อภาพเคลื่อนไหวผ่านโทรศัพท์มือถือ พร้อมให้โจทย์เพื่อพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

การอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 2 (Pitching Camp) สร้างแรงบันดาลใจ และนำเสนอผลงานสร้างสรรค์

การอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 3 (Sightseeing Camp) ฝึกทักษะทางด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อม

เกณฑ์การตัดสินคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรม

1. ดูจากความเป็นไปได้ในการนำประเด็นปัญหาเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไปปรับใช้ในการแก้ปัญหา
2. ดูจากความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอ
3. การตัดสินจากคณะกรรมการถือเป็นที่สุด

คุณสมบัติผู้มีสิทธิ์เข้าร่วมกิจกรรม

นิสิต นักศึกษาในระดับปริญญาตรี อายุไม่เกิน 25 ปี สัญชาติไทย มีความสนใจประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สามารถสื่อสารภาษาไทยและอังกฤษได้เป็นอย่างดี

เอกสารและหลักฐานประกอบการสมัคร

ผู้เข้าประกวดจะต้องส่งเอกสารและหลักฐานการเข้าประกวดดังนี้

1. ใบสมัคร
2. สำเนาบัตรนักศึกษา หรือ สำเนาบัตรประชาชน ในรูปแบบไฟล์ Jpeg หรือ pdf
3. รูปถ่ายปัจจุบันแบบไม่เป็นทางการ

4. บทความ (Essay) เรื่อง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ที่ส่งผลกระทบต่อประเด็นต่าง ๆ ที่สนใจ และวิธีการแก้ไขปัญหาในมุมมองของนักศึกษา ความยาว 1 หน้า A4 พิมพ์โดยใช้ Font TH SarabunPSK ขนาด 16 หรือเทียบเท่า เขียนส่งเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้

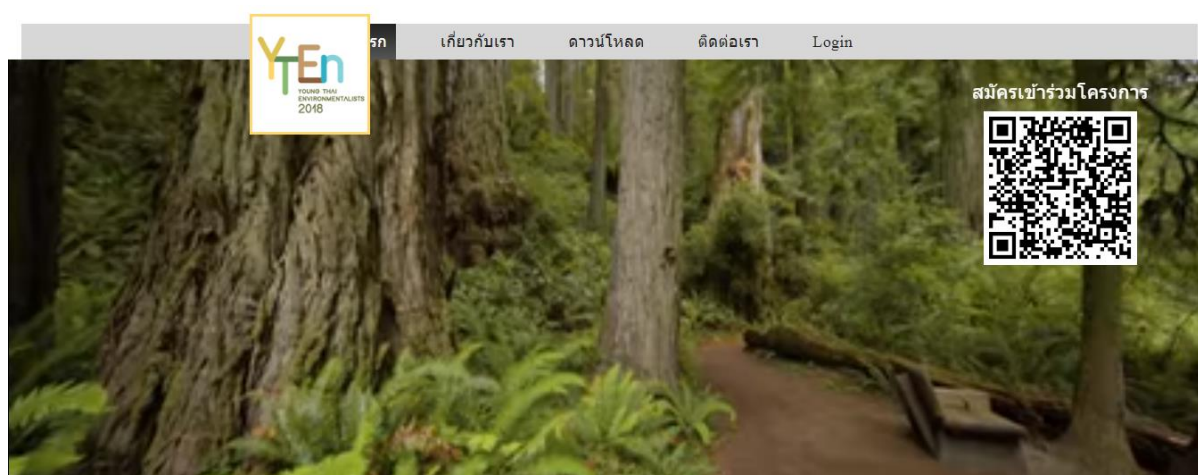
5. คลิป (Clip) ความยาวไม่เกิน 2 นาที เล่าถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ที่ส่งผลกระทบต่อประเด็นต่าง ๆ ที่สนใจ และวิธีการแก้ไขปัญหาในมุมมองของนักศึกษา เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น

กติกาการสมัคร

ผู้สมัครเข้าร่วมโครงการสามารถกรอกใบสมัคร และ Upload เอกสารรวมทั้งคลิป ในเว็บไซต์ <http://yten.trf.or.th> หหมดเขตกรอกใบสมัครและส่งเอกสาร ภายในวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2561 ภายในเวลาเที่ยงคืน

นอกจากชุดข้อมูลที่ถูกจัดส่งแล้วทางทีมวิจัยได้สร้างช่องทางในการติดต่อสื่อสาร ไว้ 2 ช่องทาง คือ เว็บไซต์ กับ เฟสบุ๊ก แพนเพจ

เว็บไซต์ <http://yten.trf.or.th> นั้นเป็นการสื่อสารทางเดียว (One-way communication) ของทางทีมงานเองกับกลุ่มนักศึกษาที่สนใจเข้าร่วมโครงการ คือ ใช้ในการประชาสัมพันธ์ภาพรวมของโครงการเป็นหลัก รวมไปถึงการอัปเดตข้อมูลข่าวสาร รูปภาพกิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญเป็นช่องทางหลักในการรับสมัครผู้ที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมผ่านระบบการเก็บบันทึกข้อมูลเพื่อเป็นการลดการใช้ปริมาณกระดาษในการส่งเอกสารต่าง ๆ

ภาพที่ 7 หน้าเว็บไซต์ <http://yten.trf.or.th>

ในส่วนของเฟสบุ๊ก แพนเพจ <https://www.facebook.com/YoungThaiEnvironmentalists/> เป็นช่องทางการสื่อสารที่ทางทีมวิจัยสังเกตเห็นแล้วว่าจะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว และสะดวกต่อการ

ติดต่อสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication) เพราะมีช่องทางที่ให้ติดต่อพูดคุย/สอบถามและติดตามข้อมูลกัน รวมไปถึงการประชาสัมพันธ์โครงการได้ง่าย ทั้งภาพนิ่ง และคลิปวิดีโอ อีกทั้งยังทำให้ผู้ที่สนใจสามารถแชร์ข้อมูลต่าง ๆ ได้อีกด้วย ที่สำคัญเนื้อหาของโครงการประชาสัมพันธ์บางส่วนเรามีความจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์ทางการตลาดผ่านช่องทางทางเฟสบุ๊ค ซึ่งทำให้กลุ่มเป้าหมายได้เข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและเพิ่มปริมาณขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เพราะมีมาตรวัดเป็นตัวเลขเชิงปริมาณเป็นฐานข้อมูลให้เก็บและบันทึกไว้

ภาพที่ 8 หน้าเฟสบุ๊ค แฟนเพจ <https://www.facebook.com/YoungThaiEnvironmentalists/>

หลังจากมีช่องทางในการสื่อสารแล้ว ประกอบกับช่วงเวลาที่มีย่อยจำกัด ทางทีมนักวิจัยได้วางแผนการลงพื้นที่ในการประชาสัมพันธ์โครงการ ด้วยวิธีการประสานโดยตรงผ่านมหาวิทยาลัยที่เล็งเห็นว่ามีความเหมาะสมของนักศึกษาที่คุณสมบัติใกล้เคียงกับที่โครงการได้กำหนดไว้ ซึ่งเริ่มกระบวนการในขั้นตอนนี้ประมาณเดือนเมษายน แต่ด้วยมหาวิทยาลัยแต่ละที่มีการเปิดปิดภาคการศึกษาแตกต่างกัน หรือถึงแม้จะไม่ปิดภาคการศึกษาก็ตามแต่ปริมาณหรือกลุ่มนักศึกษาเป้าหมายไม่ได้สอดคล้องในช่วงเวลาที่จะลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์ โดยทางทีมนักวิจัยได้วางแผนไว้ ดังนี้

วางแผนลงพื้นที่	ลงพื้นที่จริง	หมายเหตุ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยพายัพ (เพิ่มเติม)
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	-
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	-	ปิดภาคการศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	-	ปิดภาคการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	-	ปิดภาคการศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	-	ปิดภาคการศึกษา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	-	ปิดภาคการศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	-	ปิดภาคการศึกษา

วางแผนลงพื้นที่	ลงพื้นที่จริง	หมายเหตุ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	-	มทร.ธัญบุรี (แทน)
มหาวิทยาลัยมหิดล	-	วันที่สะดวกไม่สอดคล้องกัน

ตารางที่ 1 ตารางแผนการลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการ “วัยเท็น เยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม”
(Young Thai Environmentalists 2018: YTEEn2018)

จากตารางที่ 1 ทำให้ทีมนักวิจัยต้องวางแผนเรื่องมหาวิทยาลัยที่จะไปประชาสัมพันธ์ข่าวสารใหม่ โดยสรรหามหาวิทยาลัยในเครือข่ายที่เคยทำงานร่วมกัน หรือรู้จักกันเป็นพิเศษ โดยการวางแผนลงพื้นที่ อาจไม่ใช่พื้นที่เป้าหมาย แต่เพื่อเป็นการที่เราจะเอาภาพบรรยากาศต่าง ๆ ของการลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์มาสื่อสารผ่านทางช่องทางที่เรามีเพื่อให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากยิ่งขึ้น ซึ่งมหาวิทยาลัยที่เราเลือกลงไปในั้น 6 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยพายัพ (คณะนิเทศศาสตร์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (วิทยาลัยนานาชาติ) มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ (คณะนิเทศศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี/คณะวิทยาการจัดการ) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยบูรพา (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

การดำเนินงานในช่วงทำกิจกรรมโรดโชว์ลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและโครงการนั้น ประกอบไปด้วย

1. จัดทำสื่อวัตถุเพื่อใช้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม ได้แก่

1.1 โรลอัพ (Roll up) 3 ชุด โดยมีเนื้อหารายละเอียดคร่าว ๆ ของโครงการ ตราสัญลักษณ์โครงการ ตราสัญลักษณ์สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ง่ายต่อการอ่าน/จดจำ และสะดวกในการขนย้าย มีขนาดประมาณ 80x200 เซนติเมตร

ภาพที่ 9 รายละเอียดโรลอัพเพื่อใช้ในการติดตั้งประชาสัมพันธ์โครงการ
ในขณะออกโรดโชว์ตามมหาวิทยาลัย

1.2 เสื้อยืดสีดำลายตราสัญลักษณ์ของโครงการ เพื่อให้ทีมงานได้ไว้ใส่เวลาออกพื้นที่
ประชาสัมพันธ์โครงการ และแจกน้อง ๆ ที่ร่วมทำกิจกรรมสนทนากาาร รวมไปถึงให้กับทางคณาจารย์ที่
ประสานงาน/ดำเนินการอำนวยความสะดวกให้กับทางทีมนักวิจัยได้เข้าไปประชาสัมพันธ์โครงการ

ภาพที่ 10 เสื้อยืดสีดำลายตราสัญลักษณ์ด้านหน้าเพื่อประชาสัมพันธ์โครงการ
ในขณะออกโรดโชว์ตามมหาวิทยาลัย

1.3 ถุงผ้าดิบขนาด 44x44 เซนติเมตร ลายตราสัญลักษณ์ของโครงการ ตราสัญลักษณ์ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ไว้สำหรับแจกผู้เข้าร่วมกิจกรรมวิทยากร สื่อมวลชน และคณะกรรมการ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้เกิดภาพจำกับตัวโครงการมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 11 ถุงผ้าดิบลายตราสัญลักษณ์เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการในขณะออกโรดโชว์ตามมหาวิทยาลัย

1.4 กระบอกน้ำสแตนเลสเคลือบสี ขนาดความจุ 16 ออนซ์ พิมพ์ตราสัญลักษณ์ของโครงการ เพื่อนำมาใช้แจกน้อง ๆ ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรม วิทยากร และคณะกรรมการ เพื่อเป็นการตอกย้ำภาพจำตัวโครงการ อีกทั้งสะท้อนให้เห็นถึงแนวความคิดของการรณรงค์ในการลดใช้พลาสติกอีกด้วย

ภาพที่ 12 กระบอกน้ำสแตนเลสลายตราสัญลักษณ์เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการในช่วงกิจกรรมค่ายอบรมเชิงปฏิบัติการ

1.5 สื่อกราฟิกใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลบนช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ อาทิ สื่อรายละเอียดการสมัครเข้าร่วมโครงการ สื่อแจ้งวันเวลาสถานที่ที่จะไปโรดโชว์ สื่อประชาสัมพันธ์วิทยากรในแต่ละมหาวิทยาลัย

ภาพที่ 13 สื่อกราฟิกการสมัครใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลบนช่องทางออนไลน์

ภาพที่ 14 สื่อกราฟิกใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลบนช่องทางออนไลน์

ภาพที่ 15 สื่อกราฟิกใช้ในการประชาสัมพันธ์วิทยาการพิเศษบนช่องทางออนไลน์

จากภาพที่ 14 ทีมนักวิจัยได้หารือกันก่อนที่จะลงพื้นที่โรดโชว์ประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการ รวมไปถึงการเฟ้นหานักศึกษาเพื่อส่งใบสมัครและส่งผลงานตามเกณฑ์เพื่อเข้าร่วมโครงการนั้น หากลองไปด้วยเรื่องแค่นี้ไม่น่าที่จะเป็นที่สนใจ เลยวางแผนกันว่าการลงพื้นที่แต่ละครั้งควรมีเวทีเสวนาเล็ก ๆ สำหรับให้ความรู้ประเด็นสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย เพื่อให้น้อง ๆ นักศึกษาที่เข้าร่วมได้เห็นถึงความตระหนัก และสร้างแรงบันดาลใจให้เห็นถึงวัตถุประสงค์หลักของโครงการ ซึ่งในรูปแบบเวทีเสวนาเป็นการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการ เน้นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากวิทยากร โดยการคัดเลือกวิทยากรนั้นทางทีมนักวิจัยได้วางแผนให้เป็นวิทยากรที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัย หรือเป็นคนในพื้นที่นั้นที่เป็นคนรุ่นใหม่ หรือคนรุ่นใหม่ที่มีประเด็นในการสื่อสารด้านสิ่งแวดล้อมผ่านผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งแต่ละท่านมีแนวความคิด/มุมมองด้านสิ่งแวดล้อมในหลากหลายมิติ (ตามตารางที่ 2)

มหาวิทยาลัย	ประเด็น	หัวข้อ	วิทยากร
มหาวิทยาลัยพายัพ/ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	การสื่อสาร/สื่อ กิจกรรม	พลังขับเคลื่อนแนวคิด โครงการลดทอดใน เชียงใหม่	คุณพลอยไพลิน เกษมสุข และ คุณสุวิน จาวลา (กลุ่มมือเย็นเมืองเย็น)
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	ความเป็นอยู่	ความสัมพันธ์ของวิถี มนุษย์กับธรรมชาติ	คุณศุภวรรณ ชนะสงคราม จาก โครงการ "อาหารปันรัก: ตลาด อาหารสำหรับผู้รักสุขภาพ" คุณกฤษฎี เจริญสวัสดิ์ ผู้ สร้างสรรค์ผลงาน "มนุษย์กับ ธรรมชาติมิติความสัมพันธ์ผ่าน เลนส์"
มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย	เศรษฐกิจ	มุมมองคนรุ่นใหม่กับการ สร้างมูลค่าผ่านธรรมชาติ อย่างสร้างสรรค์	คุณชูเกียรติ เวสวัชพงษ์ เจ้าของธุรกิจ "สวรรค์บนดิน ฟาร์ม แอนด์ โฮมสเตย์" เชียงราย คุณกฤษฎี เจริญสวัสดิ์ ผู้ สร้างสรรค์ผลงาน "มนุษย์กับ ธรรมชาติมิติความสัมพันธ์ผ่าน เลนส์"
มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี	การสื่อสาร/เล่า เรื่อง	การจับประเด็นและ เนื้อหาสิ่งแวดล้อมใน มุมมองนักสื่อสาร สาธารณะ	นักสื่อสารสาธารณะจากรายการ Backpack Journalist คุณภัทรภรณ์ ศรีทองแท้ คุณรัฐโรจน์ จิตรพนา
มหาวิทยาลัยบูรพา	การสื่อสารแบบมี ส่วนร่วมสร้าง เครือข่ายเยาวชน	การสร้างการมีส่วนร่วม เพื่อขับเคลื่อนประเด็น สิ่งแวดล้อมในชุมชน	คุณนภัสสร พงษ์พรหม จากกลุ่ม เรียนรู้บางพลัย คุณวัชรพล นาคเกษม จากกลุ่ม โก่งกาง

ตารางที่ 2 รายละเอียดเวทีเสวนาในระหว่างการออกโรดโชว์แต่ละมหาวิทยาลัย

หลังจากที่เราใช้เวลาในการลงพื้นที่จัดกิจกรรมโรดโชว์/ประชาสัมพันธ์เผยแพร่โครงการประมาณ 1 เดือน การส่งผลงานพร้อมใบสมัครต่าง ๆ ของน้อง ๆ นักศึกษาที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมนั้นเป็นที่น่าเป็นห่วง คือมีผู้ที่สนใจประมาณ 4-6 คนในช่วงเวลาที่ลงพื้นที่ ทางโครงการเร่งส่งข้อความเพื่อประชาสัมพันธ์เพิ่มเติมยังเครือข่ายมหาวิทยาลัย คณาจารย์ ทำให้มีจำนวนทยอยส่งเข้ามาเรื่อย ๆ จนวันสุดท้ายของการส่งใบสมัคร

ภายในวันเดียวนั้นมีผู้สนใจส่งมากกว่า 20 คน รวมทั้งสิ้นตลอดระยะเวลาเดือนกว่า ๆ มีผู้สมัครส่งผลงานเข้ามาเป็นจำนวน 50 คน และทางทีมนักวิจัยได้คัดเลือกจากเอกสารใบสมัคร ผลงาน หลักฐานตามเกณฑ์การคัดเลือก จนได้ผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 38 คน จาก 12 สถาบันการศึกษา หลากหลายสาขาวิชา ทั้งวิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ โดยทางโครงการได้ประกาศรายชื่อผ่านทางหน้าเว็บไซต์และเฟสบุ๊ก ในวันที่ 15 กรกฎาคม 2561 เพื่อให้ผู้ที่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมอบรมปฏิบัติการได้เข้ามายืนยันสิทธิ์ในการเข้าร่วม

ภาพที่ 16 สื่อใช้ประกาศผลผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรมในช่องทางออนไลน์ผ่านเว็บไซต์และเฟสบุ๊ก

2.เพื่อพัฒนาระบบการฝึกทักษะด้านการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน ทั้งด้านการพูดนำเสนอ การผลิตสื่อ ตลอดจนการสร้างและบริหารเนื้อหาเชิงประเด็น รวมไปถึงการสร้างตัวตนที่ชัดเจนทางด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคมผ่านกระบวนการคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หลังจากประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรม มีน้อง ๆ นักศึกษาที่ตอบรับการเข้าร่วมการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่1 (Training Camp) จำนวน 29 คน จาก 12 สถาบันการศึกษา โดยหายไปจากเดิมที่ประกาศผู้ผ่านการคัดเลือก จำนวน 9 คน ซึ่งเหตุผลส่วนใหญ่คือ ติดภารกิจแลกเปลี่ยนอยู่ต่างประเทศ ติดเรียนหรือฝึกงานไม่สามารถมาได้

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ชื่อเล่น	ชื่อสถาบันการศึกษาที่สังกัด
1	กฤตยศ ปัญญาคง	จิ้น	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2	กัญญาณัฐ เตโชติอัสนีย์	ขนมเค้ก	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3	จาริกา หมั่นทิ	วอแวน	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4	จิราภรณ์ อินทนนท์	อาย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
5	ชุกิพลี เจนะ	ซูล	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
6	ณพวุฒิ สุขประเสริฐ	อาร์ท	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
7	ณัฐกมล โกสะรุทธะ	ซินดี้	มทร.ธัญบุรี
8	ณัฐชา รัตนศิริเวช	เป้	มหาวิทยาลัยบูรพา
9	ณัฐนิชา ฤทธิญาณ	อึ้งค์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
10	ณัฐพัชร ธรรมทวีธนันท์	วิน	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
11	ธนพล รู้จริง	อินเทล	มหาวิทยาลัยบูรพา
12	ธนากร มาลาวัลย์	ชาย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
13	ธนิจธรรม์ อุเอตะ	ลูกแก้ว	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
14	ธัญรดา ยิ้มอ่ำ	จิงจิง	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
15	ธีรภพ เอี่ยมโชติชวลิต	นัตโตะ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
16	นลัท ภิญญวรคุณ	พิชซ่า	มหาวิทยาลัยรังสิต
17	นัชชา ทองธราดล	แอม	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
18	เบญจมาศ ผิวขาว	เบน	มรภ.กำแพงเพชร
19	ปภาวี กรัณโยโสภณ	พราว	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ชื่อเล่น	ชื่อสถาบันการศึกษาที่สังกัด
20	ปรียา กฤตธิรพุทธิ	หมอก	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
21	ปัทมภรณ์ มณีคร	อึ้ง	มหาวิทยาลัยบูรพา
22	พุทธิศักดิ์ พนมสารนรินทร์	ฟิลลิป	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
23	ฟาติฮะ เยะแล	เมย์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
24	มารี เคาารี	มารี	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
25	วชิรญาณ เทพโยธิน	อุ้ม	มหาวิทยาลัยบูรพา
26	ศวิสมน ใจดี	ไอเดีย	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
27	ศุภนิดา หาญมนตรี	แพท	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
28	สรารัตน์ คำวงษา	แป้ง	มรภ.กำแพงเพชร
29	สุภัชชา จำปะคัง	พลอย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 รายชื่อผู้เข้าผ่านการคัดเลือกแล้วเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่1 (Training Camp)

การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่1 (Training Camp) เพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกทักษะทางด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง พร้อมให้โจทย์เพื่อพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ กิจกรรมดังกล่าวจัดระหว่างวันที่ 20 – 23 กรกฎาคม 2561 ณ โรงแรมเมธาวลัย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยมีรายละเอียดของสื่อที่ใช้ประชาสัมพันธ์ออนไลน์ให้กับผู้เข้าร่วม ดังนี้

ภาพที่ 17 สื่อประชาสัมพันธ์นัดหมายการเดินทาง

ในส่วนของการละเอียดการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 1 (Training Camp) ทางทีมนักวิจัยได้วางแผนให้ลงพื้นที่เพื่อศึกษาดูงาน แล้วจับประเด็นมาสื่อสาร หรือเล่าให้น่าสนใจในประเด็นที่น้อง ๆ ได้เลือก ซึ่งกิจกรรมที่วางแผนไว้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือ

1. การเก็บข้อมูล
2. การบรรยาย
3. ศึกษาดูงาน

การเก็บข้อมูล ทางทีมนักวิจัยได้ใช้วิธีการให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ฝึกสังเกต และเก็บข้อมูลพื้นฐานผ่านการจดบันทึก ถ่ายภาพ หรือด้วยวิธีการที่แต่ละคนถนัด ผ่านการลงพื้นที่อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร เพื่อรับฟังบรรยายและเข้าร่วมเรียนรู้ฐานกิจกรรม 5 ฐาน ได้แก่ พลังงานน้ำ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงาน ชีวมวล น้ำเสีย และป่าชายเลน ปิดท้ายด้วยการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำในโครงการ “นักอนุรักษ์สองมือหนึ่งใจคืนชีวิตสู่ธรรมชาติ”

ภาพที่ 18 บรรยากาศการลงพื้นที่อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร

การบรรยาย จากวัตถุประสงค์หลักของการดำเนินโครงการเพื่อค้นหาตัวแทนเยาวชน เพื่อเป็นตัวแทนในการสื่อสารสิ่งแวดล้อมได้นั้น นำมาซึ่งประเด็นในการบรรยายในหัวข้อ “เล่าเรื่องไม่ปะ...จับประเด็นให้ปะ” (storytelling) โดยวิทยากร ดร.สาวิตา ดิถียนต์ และคุณดนยา ทรัพย์ยิ่ง ที่มาแลกเปลี่ยนประสบการณ์และติดตั้งทักษะการดึงประเด็นสำคัญมาเล่าเรื่องอย่างไรให้เกิดความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อม การสร้างเนื้อหา (content) ให้เกิดผลกระทบต่อกลุ่มคน สังคม ส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนเชิงนโยบาย

นอกจากนี้ยังมีการติดตั้งทักษะการนำเสนอผลงาน ในหัวข้อ “การนำเสนออย่างไรให้โดนใจ” (present) โดยดร.หทัยทิพย์ จิระพันธ์ ซึ่งมาให้ความรู้ในการสร้างภาพลักษณ์ของผู้นำเสนอผลงานในที่สาธารณะได้รู้จักวิธีการพูด สื่อสาร ทำทาง รวมไปถึงการทำ presentation ที่น่าสนใจ

ภาพที่ 19 สื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์วิทยากรในค่ายอบรมเชิงปฏิบัติการ Training Camp

ภาพที่ 20 บรรยากาศการอบรมเชิงปฏิบัติการ (storytelling)

ศึกษาดูงาน การศึกษาดูงานเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมค่ายอบรม โดยเน้นให้เกิดทักษะในการคิดเชิงวิเคราะห์กับกลุ่มน้อง ๆ ที่เข้าร่วม ซึ่งทีมนักวิจัยได้เลือกสถานที่ในการศึกษาดูงาน 3 สถานที่ด้วยกัน คือ อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร โรงเรียนเทศบาลบ้านบ่อฝ้าย และธนาคารปูม้า(ชุมชนบางไทรย้อย)

จากสถานที่ที่เลือกมานั้นทางทีมนักวิจัยต้องการให้น้อง ๆ ได้เห็นถึงความแตกต่างของการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม 3 ระดับด้วยกัน คือ

อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร บริหารจัดการภายใต้ระบบราชการมีงบประมาณจัดสรร

ดูแล

โรงเรียนเทศบาลบ้านบ่อฝ้าย บริหารจัดการภายในโรงเรียนผ่านการขับเคลื่อนเชิงนโยบายของ

ผู้บริหาร

ธนาคารปูม้า(ชุมชนบางไทรย้อย) บริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมจากเครือข่ายชาวประมง

พื้นบ้านในชุมชน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมสามารถทำได้ในหลากหลายมิติ ทั้งทักษะความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ รวมไปถึงปัจจัยด้านงบประมาณ ซึ่งแต่ละสถานที่สามารถ ดำเนินการและทำได้ตามกำลังคน และงบประมาณ

ภาพที่ 21 บรรยากาศการศึกษาดูงาน

การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 2 (Pitching Camp) วิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Analysis) การสื่อสารสิ่งแวดล้อมเชิงกลยุทธ์พร้อมนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ จัดวันที่ 2 – 4 กันยายน 2561 ณ โรงแรมสปริงฟิลด์ แอท ซี รีสอร์ท แอนด์ สปา อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบุรี มีน้อง ๆ ที่สะดวกเข้าร่วมจำนวน 23 คน โดยได้ให้โจทย์ในการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ที่น้อง ๆ ได้ไปทำเป็นการบ้าน และต้องมานำเสนอ คือ คิดแผนงาน/โครงการสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มา นำเสนอคนละไม่เกิน 10 นาที ในรูปแบบใดก็ได้ที่น่าสนใจ พร้อมเอกสารประกอบดังนี้ ชื่อโครงการ ปัญหาเชิง

พื้นที่ กลุ่มเป้าหมาย ลักษณะการดำเนินงาน ตัวชี้วัดความสำเร็จ (ไม่จำกัดหน้ากระดาษ) **นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ โดยที่ทางทีมนักวิจัยแบ่งการจัดกิจกรรมออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือ

1. เวทีเสวนา
2. เวทีการนำเสนอผลงาน

เวทีเสวนา จัดให้มีเวทีเสวนาเล็ก ๆ ในช่วงบ่ายเพื่อให้น้อง ๆ ได้เตรียมความพร้อมสำหรับการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ ในหัวข้อ “การสร้างความรู้ในประเด็นสิ่งแวดล้อม” จากวิทยากร 2 ท่าน คือ คุณปณณภา วิศวกรวิศิษฐ์ และคุณวัชรบูล ลีสุวรรณ ที่มาแลกเปลี่ยนประสบการณ์งานด้านสิ่งแวดล้อมที่ทั้ง 2 ท่านได้ทำ โดยคุณปณณภาได้เป็นตัวแทนเยาวชนขององค์กรสหประชาชาติ ในประเด็นด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีประสบการณ์การนำเสนอผลงานในต่างประเทศอยู่บ่อยครั้ง ด้วยเหตุนี้จึงมาแลกเปลี่ยนให้น้อง ๆ ได้ฟังว่าต้องเตรียมความพร้อมอย่างไร ส่วนคุณวัชรบูลถือว่าเป็นตัวแทนของศิลปินนักแสดงที่ขับเคลื่อนประเด็นสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องร่วมกับมูลนิธิสืบ นาคะเสถียร เพราะเห็นความสำคัญของป่าไม้ ต้นน้ำและสัตว์ป่า โดยได้แลกเปลี่ยนให้เห็นถึงความตั้งใจจากแรงบันดาลใจที่สามารถที่จะทำประโยชน์ให้กับสิ่งแวดล้อมได้

ภาพที่ 22 สื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์วิทยากรในค่ายอบรมเชิงปฏิบัติการ Pitching Camp

ภาพที่ 23 บรรยากาศเวทีเสวนาค่ายกิจกรรม Pitching Camp

เวทีการนำเสนอผลงาน น้อง ๆ ที่เข้าร่วมโครงการได้นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ต่อหน้า คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบไปด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.ชนาธิป พาริโน (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย) ดร.แพรดาช มาเหล้ม (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม) ดร.กฤษณะ พันธุ์เพ็ง (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) และอาจารย์ชานุกฤต เอียร์กลยา (นักวิชาชีพด้านการพัฒนาบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา)

ภาพที่ 24 คณะกรรมการตัดสินในส่วนของการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ Pitching Camp

ในช่วงที่มีการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์นั้น น้อง ๆ ที่นำเสนอส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษในการนำเสนอผลงาน มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่นำเสนอเป็นภาษาไทย และการให้คำแนะนำของคณะกรรมการก็มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อวัดทักษะการสื่อสาร ไหวพริบ และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งภาพรวมของการนำเสนอที่ทางทีมวิจัยได้หารือกรอบในการประเมินผลกับคณะกรรมการ โดยคะแนนจะวัดจากการนำเสนอผลงานหรือการสื่อสารเป็นหลัก ไม่ได้วัดจากโครงงานหรือโครงการที่น้อง ๆ นำมานำเสนอ เพราะเป้าหมายของการเป็นตัวแทนประเทศไทยไปต่างประเทศนั้น ภาษาอังกฤษและทักษะการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญ

ภาพที่ 25 บรรยากาศการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ Pitching Camp

อย่างไรก็ตามการนำเสนอผลงานในครั้งนี้ทำให้ทีมวิจัยพบว่าผลงานสร้างสรรค์ที่น้อง ๆ ได้วางแผนและคิดมานั้นน่าสนใจและน่าสนับสนุนให้ต่อยอดการดำเนินโครงการให้สำเร็จเป็นรูปธรรม โดยที่ทางกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้รับไว้ไปพิจารณาคัดสรรเพื่อให้การสนับสนุนต่อไป

หลังจากที่น้อง ๆ ได้นำเสนอผลงานเสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้วคณะกรรมการและทีมงานได้นำคะแนนมารวบรวมเพื่อจัดลำดับคะแนนตามเกณฑ์การตัดสิน และประกาศผลการตัดสิน มอบเกียรติบัตร ถ้วยรางวัลและโล่ตามลำดับ ในวันที่ 4 กันยายน 2561 ณ โรงแรมเอทัส ลุมพินี (The Aetas Lumpini) กรุงเทพมหานคร

ในการนี้ได้รับเกียรติจากศาสตราจารย์นายแพทย์สุทธิพันธ์ จิตพิมลมาศ ผู้อำนวยการ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และนายสุรชัย อจลบุญ รองอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมมอบรางวัล และเกียรติบัตรให้กับน้องๆที่ได้รับรางวัล โดยผลการตัดสินรางวัลชมเชย 5 รางวัล ได้แก่ นางสาวธนจิรา อูเอตะ (ลูกแก้ว) มหาวิทยาลัยรามคาแหง นางสาวณัฏฐิณี ภิญญวรคุณ (พิชซ่า) คณะทัศนมาตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต นางสาวศวิสมน ใจดี (ไอเดีย) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นายณัฐพัชร์ ธรรมทวีธนันท์ (วิน) สาขานิเทศศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และนายธีภพ เอี่ยมโชติชวลิต (nutto) คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 26 รางวัลชมเชยสำหรับเยาวชนที่เข้าร่วม

ส่วนผลการตัดสินรางวัลที่ 3 ผู้ที่ได้รับการคัดเลือก คือ นางสาวนัชชา ทองธราดล (แอม) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ รางวัลที่ 2 คือ นางสาวมารี เคดารี (มารี) คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและรางวัลชนะเลิศ คือ นายพุทธิศักดิ์ พนมสารนรินทร์ (ฟิลลิป) คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งรางวัลชนะเลิศจะได้เป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ เมืองคาโตวีตเซ ประเทศโปแลนด์อีกด้วย

ภาพที่ 27 รางวัลชนะเลิศ นายพุทธิศักดิ์ พนมสารนรินทร์ (ฟิลลิป)

ภาพที่ 28 รางวัลที่ 2 นางสาวมารี เคตารี (มารี)

ภาพที่ 29 รางวัลที่ 3 นางสาวนัชชา ทองธราดล (แอม)

ส่วนชิ้นงานที่ทางทีมวิจัยได้ออกแบบในเรื่องของผลรางวัล ได้แก่ โลรางวัล 3 ชุด เกียรติบัตรเข้าร่วมกิจกรรม เกียรติบัตรรางวัลแต่ละประเภท และป้ายเงินรางวัล

ภาพที่ 30 การประกาศผลและการมอบรางวัล

รางวัล ชมเชย

ทุนการศึกษา

10,000.-

พร้อมโล่รางวัล และเกียรติบัตร

รางวัล รองชนะเลิศ อันดับที่ 2

ทุนการศึกษา

20,000.-

พร้อมโล่รางวัล และเกียรติบัตร

รางวัล รองชนะเลิศ อันดับที่ 1

ทุนการศึกษา

30,000.-

พร้อมโล่รางวัล และเกียรติบัตร

รางวัล ชนะเลิศ

ทุนการศึกษา

50,000.-

พร้อมโล่รางวัล และเกียรติบัตร

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
ขอมอบเกียรติบัตรนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายกฤตยศ ปัญญาคง
ได้เข้าร่วมฝึกอบรมในโครงการเยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม
Young Thai Environmentalist 2018
ระหว่างวันที่ 20-23 กรกฎาคม พ.ศ. 2561

ศาสตราจารย์ ดร. จิตติมา มาลี
ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

นายวิชาญ คู่อีกุณ ณ อุบลราชธานี
อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

อาจารย์อานันท์ ฤกษ์สุพรรณ
หัวหน้าโครงการ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
ขอมอบเกียรติบัตรนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายกฤตยศ ปัญญาคง
ได้นำเสนอแผนโครงการในโครงการเยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม
Young Thai Environmentalists 2018
ระหว่างวันที่ 2-3 กันยายน พ.ศ. 2561

ศาสตราจารย์ ดร. จิตติมา มาลี
ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

นายวิชาญ คู่อีกุณ ณ อุบลราชธานี
อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

นายอานันท์ ฤกษ์สุพรรณ
หัวหน้าโครงการ

ภาพที่ 31 เกียรติบัตรสำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ภาพที่ 32 เกียรติบัตรสำหรับผู้ได้รับคัดเลือก

หลังจากการประกาศและได้ตัวแทนเยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อมไปแล้วนั้น ทางทีมนักวิจัยได้ประชุมเตรียมการการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 3 (Sightseeing Camp) ที่จะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 18-20 มกราคม 2562 กิจกรรมภายใต้แนวคิดของการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 3 (Sightseeing Camp) นั้นเน้นการศึกษาดูงานกับหน่วยงาน/องค์กรที่ดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือแม้แต่การใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมในการประกอบธุรกิจ โดยทางนักวิจัยได้วางแผนในเรื่องสถานที่และกิจกรรม ดังนี้

1. **โครงการพัฒนาที่ดินมูลนิธิชัยพัฒนาบ้านเกาะคู** ตำบลบางกระพุ่ม อำเภอบางกระพุ่ม จังหวัดพิษณุโลก เพื่อให้เห็นถึงการบริหารจัดการการแปรรูปอาหาร (กล้วย) ด้วยวิธีการแบบธรรมชาติ พึ่งพาระบบความร้อนจากพลังงานแสงอาทิตย์ด้วยวิธีการแบบพาราโบลาโดม คือ ระบบอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์แบบเรือนกระจก หรือ พาราโบลาโดมของ กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน เป็นระบบอบแห้งขนาดใหญ่ที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการหลากหลายประเภท ความสำเร็จของการอบแห้งด้วยพาราโบลาโดมคือ “กล้วยตาก” ซึ่งปัจจุบันสามารถพบเห็นผลิตภัณฑ์กล้วยตากจากพาราโบลาโดมจากผู้ประกอบการหลายรายโดยเฉพาะในพื้นที่การผลิตสำคัญของประเทศคือ อำเภอบางกระพุ่ม จ.พิษณุโลก โดยมีการติดตั้งพาราโบลาโดมในพื้นที่นี้ทั้งโดยการสนับสนุนของกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน และการลงทุนติดตั้งเองจำนวนน้อยโรงเลยทีเดียว โดยการการใช้พาราโบลาโดมร่วมกับการพัฒนาองค์ประกอบต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ เช่น พัฒนาระบวนการผลิตให้ถูกต้องตามหลักจี.เอ็ม.พี. (GMP)

และการพัฒนาภาชนะบรรจุให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ รวมถึงการออกแบบให้มีความสวยงามและเป็นสากลจึงทำให้กล้วยตากอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์สามารถส่งออกไปต่างประเทศและมีมูลค่าสูงขึ้นอย่างมาก

นอกจากที่จะเรียนรู้เรื่องของพาราโบลาในการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อรักษาคุณค่าทางอาหารแล้ว กลุ่มเยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อมยังได้ศึกษาเรื่องของการเพาะพันธุ์ต้นกล้วย ที่มีทั้งแบบตัดต่อจากหน่อกล้วย ด้วยวิธีแบบภูมิปัญญาชาวบ้านดั้งเดิม และวิธีทางวิทยาศาสตร์ในการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ

2. **โรงงานผลิตกล้วยตากจิราพร (บริษัท จิราพร ฟู้ด จำกัด)** เป้าหมายที่อยากให้กลุ่มเยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อมได้รับรู้ กล่าวคือ ให้เห็นถึงการต่อยอดในเชิงธุรกิจการค้าที่นำนวัตกรรมจากพลังงานแสงอาทิตย์มาแปรรูป และในการทำธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเรื่องการปลูกพันธุ์กล้วยพื้นเมืองเป็นแนวรอบนอกก่อนกล้วยพันธุ์มะลิอ่องที่เป็นกล้วยที่นำมาใช้เป็นผลผลิตในการทำกล้วยตาก เป็นการใส่ใจทุกขั้นตอนการผลิตตั้งแต่ต้น จนเป็นผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปให้หลากหลายรสชาติที่เคลือบกล้วยตาก เป็นการเพิ่มช่องทางการขึ้นช้อปให้กับผู้บริโภคอีกด้วย

3. **วงษ์พาณิชย์ สำนักงานใหญ่** เป็นโรงงานในการกำจัด/แปรรูปขยะเพื่อส่งต่อไปให้กับส่วนงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมารีไซเคิลให้เกิดผลผลิตใหม่ในการค้า สำหรับสถานที่นี้เอง ๆ เยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อมจะได้เห็นเรื่องราวของขยะตั้งแต่ต้นทางไปจนถึงปลายทาง ว่ามีขั้นตอนกระบวนการในการคัดแยกอย่างไรในในแต่ละทุกขั้นตอน โดยมีทั้งการบรรยายและเดินชมสัดส่วนของโรงงาน

หลังจากที่ได้ตัวแทนเยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อมแล้วนั้น ทางทีมนักวิจัยวางแผนการผลักดันและขับเคลื่อนผลงานของน้อง ๆ และอำนวยความสะดวกในการต่อยอดโครงการหรือกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมในนามของ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn2018) โดยทางกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้สนับสนุนจัดสรรงบประมาณในการต่อยอดโครงการของกลุ่มเยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม โครงการละ 25,000 บาท จากการคัดเลือกโครงการที่น้อง ๆ ได้นำเสนอในส่วนของ Pitching Camp โดยทางกรมส่งเสริมฯ ได้เลือกโครงการ Map Me to Zero Waste ของนายพุทธิศักดิ์ พนมสารนรินทร์ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กับ โครงการ Ormkhaya Valuable Trash จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เจ้าของโครงการคือ นางสาวศวิมลใจดี

โดยหลังจากที่หารือกันหลังจากการจัดกิจกรรมค่าย Sightseeing Camp ไปแล้วนั้น พบว่า กลุ่มเยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม รุ่นที่ 1 นี้มีการขับเคลื่อนโครงการที่ตนเองสนใจอย่างต่อเนื่อง และเกิดการรวมกลุ่มกันเพื่อทำโครงการ My Garden by TH Climate CoLab ร่วมกัน จึงได้นำเสนอกับทางกรมส่งเสริมฯ ว่าโครงการ Map Me to Zero Waste ความเป็นไปได้กับงบประมาณที่จัดสรรมานั้นไม่สอดคล้องกัน เพราะเป็นโครงการเกี่ยวกับแอปพลิเคชัน (Application) ซึ่งต้องใช้งบประมาณในการจัดทำค่อนข้างสูงถ้าจะให้เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่ง Map Me to Zero Waste ต้องการสร้างเครือข่ายเยาวชนเพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับชุมชน จากพลังคนรุ่นใหม่ด้วยการรวบรวมเยาวชนจากหลากหลายสาขา

ในการศึกษาวิธีแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยสื่อและนวัตกรรมสร้างสรรค์ สร้างการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน สนับสนุนโครงการหรือแนวคิด ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน ด้วยทรัพยากรบุคคลและความรู้ อีกทั้งยังสร้างความตระหนักเรื่องการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมบทบาทพลเมืองในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้แล้วยังมีโครงการ **Ormkhaya Valuable Trash** ที่ไม่สามารถดำเนินการต่อได้ด้วยกรอบระยะเวลาของงบประมาณกับเวลาทำกิจกรรมของเจ้าของโครงการไม่สามารถทำได้ จึงจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการอื่น ๆ ได้แก่ โครงการ “รักษ์เล : Save Seas” ของนางสาว สุภัชชา จำปะคัง (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทั้งทางด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทักษะทางด้านการจัดการกับขยะพลาสติก ให้แก่ชุมชน รวมไปถึงการทำประมงอย่างยั่งยืนให้แก่ชาวประมง โดยสร้างความตระหนักถึงปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นมากขึ้น อีกทั้งโครงการ มีการสร้างแรงจูงใจให้คนในท้องถิ่นนำอวนทิ้งที่เกิดจากการชำรุด ต้องการเปลี่ยน หรือซากอวนที่เก็บได้ในทะเล มาผ่านกระบวนการแปลงสภาพให้เป็นวัสดุใหม่ หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณภาพดีกว่าเดิม หรือมีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสูงมากขึ้น (Up cycling) โดยผลิตภัณฑ์จะถูกสร้างสรรค์ให้ร่วมยุคสมัยสามารถสร้างความตระหนัก ถึงปัญหาขยะทะเล แก่นักท่องเที่ยวและคนเมือง โดยในกระบวนการผลิตใหม่นี้จะถูกทำโดยคน ในท้องถิ่น เพื่อสร้างรายได้เสริมและเครือข่ายชุมชนรักษ์ทะเล

โครงการ “ร่วมพลิกฟื้นอ่าวปัตตานีเพื่อสืบสานแหล่งอาชีพชุมชนอย่างยั่งยืน” ของนายชุกีพลี เจนะ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี) เป็นโครงการที่สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและความต้องการใช้ประโยชน์จากสิ่งมีชีวิตในทะเลที่เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก รวมทั้งการทำประมงอย่างไม่ถูกต้องโดยการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการทำลายระบบนิเวศทางทะเล ส่งผลให้เกิดปัญหาความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมด้านทรัพยากรทางทะเล จากการทำสถิติของกรมประมงในรอบกว่า 50 ปีที่ผ่านมา พบว่า ในอดีตเราเคยใช้อวนลากจับสัตว์น้ำได้มากถึง 300 กิโลกรัมในเวลาเพียง 1 ชั่วโมง แต่ ณ ปัจจุบัน ด้วยเครื่องมือและเวลาที่เท่ากันเราจะจับสัตว์น้ำได้เพียง 2-7 กิโลกรัมเท่านั้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการกวาดล้างทำลายระบบนิเวศในท้องทะเลจากการทำประมงในลักษณะดังกล่าวทำให้สัตว์น้ำขาดแหล่งเพาะพันธุ์และเจริญเติบโต จึงไม่สามารถเพิ่มจำนวนประชากรสัตว์น้ำขึ้นมาทดแทนได้ตามความต้องการของผู้บริโภค

อ่าวปัตตานีถือว่าเป็นแหล่งอาหารที่สำคัญของประชาชนชาวปัตตานีและพื้นที่โดยรอบ มีคุณค่าและมีเอกลักษณ์เฉพาะในเชิงความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งปัจจุบันต้องประสบกับเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วและอยู่ในภาวะวิกฤติที่ต้องได้รับการฟื้นฟู จึงเห็นความสำคัญของการสืบสานวิถีการพึ่งตนเองของชาวบ้านในชุมชนและภูมิปัญญาพื้นบ้านในท้องถิ่น โดยมีกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีความรู้ในสายงานต่าง ๆ และสนใจด้านสิ่งแวดล้อมทางทะเลเข้ามามีส่วนร่วมในด้านการสร้างนวัตกรรมร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้คุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเลดีขึ้น และชุมชนได้รับประโยชน์จากการทำโครงการครั้งนี้ สามารถพลิกฟื้นสภาพความเป็นอยู่ของชาวประมงทะเลพื้นบ้านให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และดำรงชีวิตอยู่ได้โดยยังคงไว้ซึ่งอาชีพชาวประมงพื้นบ้านในท้องถิ่นให้คงอยู่เป็นเอกลักษณ์ต่อไป

จากการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย พบว่า แนวทางในการพัฒนาแนวคิดด้านการรักษาสิ่งแวดล้อมของเยาวชน YTEn สามารถสะท้อนผ่านการจัดทำนิทรรศการและเรียกอีกคำหนึ่งว่าจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม เป็นคุณลักษณะที่สำคัญและมีความหมายอย่างยิ่งในสังคมทำให้เกิดประชาสังคม คือ เป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็งที่สมาชิกในชุมชนต่างเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยเหลือสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น แต่การที่จะสามารถปลูกจิตสำนึก ให้กับเยาวชนซึ่งในอนาคตจะกลายมาเป็นกำลังสำคัญในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมนั้นจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้เยาวชนได้มีปฏิสัมพันธ์ รวมถึงการได้มีเครือข่ายในการติดต่อสื่อสารและ สามารถทำงานด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกันจึงจะสามารถสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง และ การทำงานอย่างยั่งยืน ซึ่งการสนับสนุนให้เกิดสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องมีองค์ประกอบดังนี้

1. การสร้างให้เยาวชนมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการ YTEn จะถูกสร้างให้มองเห็นอนาคตร่วมกัน มีการเรียนรู้ทำความเข้าใจร่วมกัน โดยอาศัยการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ให้เห็นถึงสถานการณ์แนวโน้มความเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศ และ ในระดับโลกควบคู่ไปกับการฝึกปฏิบัติทดลองในภาคสนาม

2. เยาวชนมีการสำนึกถึงพลังของตนเองว่าตนนั้นสามารถร่วมแก้ไขเปลี่ยนแปลงสังคมได้ การสร้างสำนึกที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงนั้นจะทำให้เกิดความสนใจ และ ก่อเกิดเป็นพลังทางสังคมไม่รอคอยให้ผู้อื่นแก้ไขปัญหาให้กับตนเอง แต่เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการจะสำนึกถึงพลังของตน โดยกระบวนการนี้จะเกิดขึ้นได้จะต้องทำให้เยาวชนตระหนักถึงกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน

3. เยาวชนเกิดความสามัคคี และ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันก่อให้เกิดการรวมกลุ่มของเยาวชนที่มีความหลากหลาย สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ต้องอยู่บนพื้นฐานของความยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งความแตกต่างนี้เป็นสิ่งดีและไม่จำเป็นต้องนำไปสู่ความแตกแยกแตก กลับกลายเป็นกระบวนการที่จะสร้างให้เกิดการเกื้อหนุน และ ยอมรับความแตกต่างในสังคมซึ่งเป็นเงื่อนไขที่จะเชื่อมโยงให้เกิดการร่วมมืออย่างมีพลัง ซึ่งกระบวนการนี้จะเกิดขึ้นได้ก็มาจากการฝึกทำงานร่วมกันในโครงการของตนเอง และ โครงการของเพื่อนสมาชิกเยาวชนในโครงการ YTEn กระบวนการการสร้างให้เกิดการยอมรับความแตกต่างในกลุ่มของเยาวชนนั้นมีความสำคัญ เนื่องจากเยาวชนที่ได้เข้าร่วมในโครงการนั้นมาจากหลากหลายคณะวิชาหลากหลายความสนใจซึ่งทำให้เกิดการทำงาน และ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้ามสาขาวิชาและความสนใจของตน การกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นองค์รวมที่สามารถสานหลายหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกันนี้มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากจะเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้เยาวชนเมื่อเติบโตขึ้นไปแล้วสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยการยอมรับความแตกต่างของแต่ละบุคคลได้เป็นอย่างดี

4. การเรียนรู้ที่มีการปฏิบัติร่วมกันเพื่อสร้างให้เกิดสำนึกสิ่งแวดล้อม เป็นนามธรรมไม่สามารถบังคับให้เกิดขึ้นได้ จำเป็นต้องสร้างเงื่อนไขให้เยาวชนมีกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดจนเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทางโครงการ YTEn เป็นคนคอยจัดกระบวนการการเรียนรู้ในรูปแบบของกลุ่มเพื่อสร้างให้เกิดการพัฒนา

5. การสร้างให้เกิดเครือข่าย และการติดต่อสื่อสาร ทางโครงการ YTEn จะจัดกระทำให้เยาวชนในโครงการได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกิดการสื่อสาร และ สร้างเป็นเครือข่ายของเยาวชนที่สนใจในด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งกระบวนการนี้จะเป็นส่วนสำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งเป็นหนทางที่จะสร้างให้เกิดจิตสำนึกสาธารณะอย่างยั่งยืน

เมื่อเยาวชนผ่านกระบวนการในการทำงานในรูปแบบของการสร้างเสริมให้เกิดจิตสำนึกต่อสาธารณะด้านสิ่งแวดล้อมผ่านกระบวนการของโครงการ YTEn จะเกิดจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งจิตสำนึกเหล่านี้จะเป็นกระบวนการปลูกฝังผ่านกระบวนการเรียนรู้ และ กระบวนการขัดเกลาทางจิตใจของบุคคลในการรับรู้ต่าง ๆ โดยกระบวนการในการเข้าแคมป์ฝึกอบรมจะมีเป้าหมายในการสร้างเสริมทักษะ และ ประสบการณ์เพื่อให้เยาวชนได้เกิดความเข้าใจในความสำคัญของการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและ เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเยาวชนด้วยกันเอง ซึ่งจะเห็นได้จากการที่เยาวชนมีการติดต่อสื่อสารในรูปแบบของเครือข่ายในการช่วยกันทำงานสิ่งแวดล้อมแต่ละคน

การทำงานในรูปแบบของการสร้างเครือข่ายเยาวชนมีประโยชน์ในการที่จะสามารถสร้างเสริมให้เยาวชนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และ ตลอดชีวิตการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนี้จะเป็นการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจากตัวเยาวชนเองให้เขาได้มีโอกาสคิดได้ด้วยตนเอง และ นำปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในสังคมมาขบคิดแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และ วิพากษ์วิจารณ์สนทนาในปัญหาควบคู่ไปกับการลงมือปฏิบัติจนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนนอกจากนั้นยังจะเป็นหนทางในการที่เขาจะเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของคนอื่นที่เกี่ยวข้องกับตัวเขาได้อีกด้วย

จากกระบวนการในการสร้างการเรียนรู้ในรูปแบบของการทำงานในโครงการ YTEn ทางโครงการจะใช้กระบวนการในการให้เยาวชนเสนอโครงการที่จะนำมาช่วยพัฒนา และ อนุรักษ์ทรัพยากรด้านสิ่งแวดล้อมโดยไม่จำกัดแนวทาง ภายหลังจากที่เยาวชนได้กลับไปพัฒนาโครงการของตนเอง และ กลับมานำเสนอนั้นจะเห็นว่าเยาวชนมีความสนใจในกระบวนการทำงานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีความหลากหลายอยู่พอสมควรแยกเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ประเด็นเรื่องปัญหาขยะ ทั้งขยะที่เกิดจากการบริโภคอาหาร และ ขยะที่เกิดจากการใช้สิ่งของอุปโภคบริโภคในรูปแบบต่าง ๆ
2. ประเด็นเรื่องมลพิษทางอากาศ ที่เกิดการทำการเกษตรอย่างขาดจิตสำนึก และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับประชาชนกลุ่มต่าง ๆ
3. ประเด็นนิเวศทางทะเล ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนที่ประกอบอาชีพประมงชายฝั่ง
4. ประเด็นเรื่องพลังงาน ที่มีทั้งการประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน
5. ประเด็นเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่ส่งผลกระทบกับการทำการเกษตรและการดำเนินชีวิตของคนในชุมชน

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะขอกล่าวถึงประเด็นดังต่อไปนี้

1. ประเด็นเกี่ยวกับขยะ

จากประเด็นปัญหาทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นประเด็นที่มีเยาวชนสนใจทำโครงการมากที่สุดคือ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดจากการที่มีขยะจำนวนมากเกินไป ซึ่งน่าจะเป็นผลจากการหยิบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมานำเสนอ โดยประเด็นปัญหาเกี่ยวกับขยะที่เยาวชนสนใจนำมาถกถึงนี้ ยังสามารถแยกออกเป็นโครงการที่มีมุมมองในด้านการจัดการเกี่ยวกับขยะอย่างหลากหลายในหลายมุมมองได้แก่

จากปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย และ ขยะอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยยังไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เยาวชนจึงเสนอการจัดการขยะด้วยการใช้เทคโนโลยีเข้ามาเป็นตัวช่วย คือ การสร้างแอปพลิเคชัน Map Me To Zero Waste Application เป็นการนำเสนอแนวคิดในการจัดการเรื่องขยะสำหรับชุมชนต้นแบบที่ใกล้กับสถานีกำจัดขยะ โดยการเชื่อมโยงผู้อยู่อาศัยในชุมชนสู่สถานีกำจัดขยะที่อยู่ใกล้เคียงโดยการให้ข้อมูลการกำจัดขยะที่ถูกต้อง เพื่อเพิ่มการเข้าถึงสถานีจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพ และเปลี่ยนแปลงภาพจำของการจัดการขยะให้เป็นเรื่องใกล้ตัว และ สนุกสนานโดยเจาะจงพื้นที่เป้าหมายแรกที่ชุมชนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิตตัวแอปพลิเคชันจะมี function ในการใช้งานคล้าย Google Maps ให้ผู้ใช้ได้กรอกข้อมูลประเภทขยะ และ ที่อยู่อาศัย โดยระบบจะแสดงตำแหน่งแผนที่และนำทางให้ผู้นำขยะไปถึงที่หมายให้ถูกต้องตามชนิด และ ประเภทของขยะเช่นสถานีแยกขยะพลาสติกถึงขยะสำหรับขยะอันตรายร้านรับซื้อของเก่า และ สถานีพลังงานชีวมวลเพื่อการเกษตรรวมถึงบอกข้อมูลการจัดการขยะแต่ละประเภทอย่างถูกวิธีซึ่งในแต่ละการใช้งานแอปพลิเคชันจะสามารถบันทึกสถิติการช่วยลดปัญหาขยะจากจำนวน

ครั้งในการเดินทางไปสถานีจัดการขยะตามการนำทางของระบบโดยเก็บเป็นสถิติส่วนตัว ของแต่ละผู้ใช้เพื่อแบ่งปันกับเพื่อนในโซเชียลมีเดียต่าง ๆ เช่น Facebook ในรูปแบบของ Self-Garden โดยใช้ภาพกราฟิกต้นไม้ในสวน แผนภาพการช่วยเหลือธรรมชาติผ่านการจัดการขยะอย่างถูกต้องเป็นการเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้ใช้งาน แอปพลิเคชันในการทำกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้เห็นว่าการจัดการขยะเป็นวิธีที่ช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่สามารถทำได้ทุกวันและมีความสนุกสนาน ภายในแอปพลิเคชันจะประกอบด้วยระบบล็อกอินสมาชิกระบบการแสดงตำแหน่งที่อยู่ระบบนำทางและระบบจัดเก็บข้อมูลของผู้ใช้งานเพื่อเก็บสถิติ และ การแบ่งปันผลการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมการใช้งานทั้งหมดของแอปพลิเคชันจะช่วยเพิ่มความสะดวกสบายในการจัดการขยะในครัวเรือนด้วยการเข้าถึง บริการจัดการขยะที่อยู่ใกล้ที่พักอาศัยของผู้ใช้มากที่สุด การทำแบบนี้หวังว่าจะช่วยลดปริมาณขยะตกค้างในพื้นที่ชุมชนที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในวงกว้างเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการด้านการจัดการขยะ หรือ เกษตรกรที่ใช้ขยะชีวภาพในการเพาะปลูก รวมถึงเป็นการสร้างภาพลักษณ์ของการอนุรักษ์ดูแลสิ่งแวดล้อมให้เป็นเรื่องทันสมัย และ สร้างให้เกิดความเคยชินและความตระหนักจนเกิดเป็นพฤติกรรมถาวรในการจัดการขยะ เพื่อลดปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากปริมาณขยะตกค้างอีกทั้งยังสามารถนำไปต่อยอดในการจัดกระบวนการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการในเรื่องการจัดการขยะในสถานศึกษาต่าง ๆ ได้ในอนาคต

การดำเนินโครงการสามารถประเมินผลได้โดยวัดจากจำนวนผู้ใช้งานที่เพิ่มขึ้นของแอปพลิเคชันผ่านบริการของ Google Analytic ที่จะช่วยตรวจสอบการใช้งานของผู้ใช้ตลอดจนกระบวนการทั้งหมดของระบบ นอกจากนั้น ยังสามารถทำการสำรวจทัศนคติของผู้ใช้ที่เข้ามาใช้บริการแอปพลิเคชันถึงเรื่องของมุมมองในการจัดการขยะที่เปลี่ยนไป หลังจากใช้งานแอปพลิเคชันไปแล้ว ทั้งนี้ ยังสามารถจัดเก็บสถิติจากสถานีจัดการขยะตามพื้นที่เป้าหมาย และ การมีส่วนร่วมของผู้ใช้งานในการชักชวน และ แบ่งปันเรื่องราวการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมผ่านการจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ

ยังมีอีกแนวทางหนึ่ง คือ การเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหามลพิษที่เกี่ยวข้อง กลับอลอุตสาหกรรมสิ่งทอและผลิตภัณฑ์แฟชั่น ซึ่งปัญหาเหล่านี้เกิดจากการบริโภคซึ่งมีจำนวนมากเกินไปทำให้เกิดความฟุ้งเฟ้อจนของฟุ่มเฟือยนั้นเหลือทิ้ง อีกทั้ง ยังเกี่ยวข้องกับการผลิตมากเกินไปจนเกิดความจำเป็นจึงเป็นการทิ้งขว้างทรัพยากรมีค่าไปอย่างเสียเปล่า ผลิตภัณฑ์สิ่งทอหรือเสื้อผ้าหนึ่งเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกับการบริโภคของมนุษย์ทุกคนมาก เพราะอยู่บนร่างกายของเราทุกวันจึงเป็นสิ่งที่จะมีบทบาทสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการรักษาสีสิ่งแวดล้อม ซึ่งแนวทางที่เยาวชนเสนอคือการทำให้ผู้บริโภคเกิดการบริโภคอย่างพอเพียง การที่เยาวชนสนใจสินค้าแฟชั่นเนื่องจากมันเป็นผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องและใกล้ชิดกับชีวิตประจำวันของคนรุ่นใหม่ อีกทั้งแฟชั่นยังเป็นสินค้าสำคัญที่เกี่ยวข้อง กลับอลอุตสาหกรรมอื่นอีกหลายประเภทเช่นอุตสาหกรรมการผลิตผ้าที่ได้มาจากผลิตผลทาง

การเกษตร อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับโพลีเอสเตอร์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการผลิตพลาสติกและปิโตรเคมี นอกจากนั้นยังเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมด้านปศุสัตว์ เนื่องจาก มีวัตถุดิบที่ต้องได้มาจากหนังสือ และ หนังสือ วัตถุดิบเหล่านี้ล้วนเป็นวัตถุดิบที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มหรือที่เราเรียกกันว่า แฟชั่นนั่นเอง จึงมีเยาวชนกลุ่มหนึ่งซึ่งเห็นความสำคัญ และ ความเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมนี้ว่าหากเรา เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนี้ก็จะสามารถช่วยเหลือด้านสิ่งแวดล้อมได้

กระบวนการที่เยาวชนนำเสนอ เกี่ยวข้องตั้งแต่กระบวนการผลิตซึ่งควรที่จะมีการผลิตอย่างพอเพียง การผลิตเสื้อผ้าในอุตสาหกรรมแฟชั่นออกมาเป็นจำนวนมากจะทำให้เกิดความจำเป็นในการบริโภคสินค้าเหล่านี้ ซึ่งจะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์เหล่านี้กลายเป็นขยะในเวลาอันรวดเร็ว ปัญหาเหล่านี้เกิดจากผู้ประกอบการต้องการส่งเสริมให้ผู้บริโภคซื้อสินค้าประเภทนี้มาใช้อย่างต่อเนื่อง จึงพยายามเสนอส่วนลดและโปรโมชั่นออกมาอยู่ตลอดเวลาจากสถิติแล้วชาวอเมริกันซื้อเสื้อผ้าใหม่จำนวนมากโดยมีอัตราใส่ต่อชิ้นเฉลี่ยประมาณแค่เพียง 6 ครั้งก็จะเกิดความเบื่อหน่าย เมื่อผู้บริโภคเกิดความเบื่อหน่ายไม่เป็นที่ต้องการเพราะเสื้อผ้าที่ตนซื้อมาไม่ทันสมัย ก็จะหาวิธีกำจัดสิ่งที่ไม่ต้องการออกไปซึ่งโดยมากแล้วก็จะนำไปบริจาค

จึงเกิดโครงการแฟชั่นอย่างยั่งยืน โดยการนำเสื้อผ้ารองเท้ากระเป๋าหรือแม้แต่ชุดชั้นในที่มีคนนำมาบริจาคมานำไปส่งต่อให้กับผู้ที่ต้องการ

นอกจากนั้นในบางครั้งยังมีการนำเอาเสื้อผ้าที่ได้รับบริจาคเหล่านี้ไปจำหน่ายต่อในประเทศโลกที่สามอย่างประเทศในแอฟริกาและประเทศอื่น ๆ ซึ่งเสื้อผ้าเหล่านั้นแม้จะถูกนำเอาไปจำหน่ายยังประเทศที่ห่างไกล แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเสื้อผ้าเหล่านั้นจะถูกจำหน่ายได้ทั้งหมด สุดท้ายเสื้อผ้าเหล่านั้นก็กลายเป็นขยะ และ ถูกนำไปทิ้งในบ่อเพื่อรอการทำลายโดยการเผา ซึ่งในขณะที่เสื้อผ้าบางส่วนถูกเผาทำลายอย่างเสียเปล่าก็ยังมีประชาชนอีกจำนวนมากในโลกที่ขาดแคลนเสื้อผ้าที่เหมาะสม

การทำลายเสื้อผ้าด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้องอย่างนี้อาจทำให้เสื้อผ้าเหล่านั้น สามารถย่อยสลายได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจาก สารเคมีที่ใช้ย้อมผ้าบางครั้งยังก่อให้เกิดผลเสียกับพื้นที่บริเวณที่ทำการเผาทำลายอีกด้วย

แนวคิดเรื่อง Slow Fashion คือการเปลี่ยนวิธีคิดของผู้บริโภคโดยให้ผู้บริโภคตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในวงการอุตสาหกรรมแฟชั่น การสร้างความตระหนักให้ผู้บริโภคหยุดพิจารณาว่าสิ่งที่กำลังจะซื้อเพื่อสวมใส่นั้นมีความจำเป็นมากจริง ๆ หรือไม่ นอกจากนั้นยังมีการนำเสนอให้บริษัทผู้ผลิตมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยนำวัสดุที่สามารถรีไซเคิลได้มาเป็นส่วนประกอบในการผลิตเสื้อผ้าในอุตสาหกรรมแฟชั่น

เหล่านั้น ทางเลือกอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ก็คือการส่งเสริมแนวคิดเรื่องการซ่อมแซมเสื้อผ้าที่ยังสามารถใช้ได้ แต่มีการชำรุดเล็กน้อย เพื่อให้เสื้อผ้าเหล่านั้นไม่กลายเป็นขยะรวดเร็วเกินไป

นอกจากแนวคิดเรื่องการจัดการขยะในอุตสาหกรรมแฟชั่น ยังมีแนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงความหมายเกี่ยวกับขยะในโครงการขยะบุญ

โครงการนี้เป็นการเปลี่ยนมุมมองแนวคิดเชิงการอนุรักษ์ธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนโดยมีเป้าหมายกับเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่เป็นกำลังสำคัญของสังคม การมุ่งเปลี่ยนความคิดของคนรุ่นใหม่ถือว่าเป็นแนวทางพื้นฐานที่จะสามารถนำไปปฏิบัติและเผยแพร่กับประชาชนทั่วไปต่อไปได้

การเปลี่ยนขยะให้กลายเป็นบุญเป็นการสร้างให้เยาวชนกลุ่มเป้าหมายเกิดการตระหนักในการจัดการปัญหาขยะ โดยการทำให้เยาวชนรับทราบถึงผลกระทบของขยะต่อสิ่งแวดล้อม การทราบถึงวิธีการแก้ไขอย่างเป็นระบบโดยผ่านการทำกิจกรรมโดยแบ่งการทำกิจกรรมออกเป็น 3 ช่วงได้แก่ช่วงที่ 1 เป็นช่วงการให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับขยะการผลิตขยะใน อุตสาหกรรม การย่อยสลายของขยะ โดยใช้เยาวชนจิตอาสาจัดกิจกรรมให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ช่วงที่ 2 คือการแยกขยะให้ถูกวิธี ซึ่งปัญหาลักษณะนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปคือเยาวชนและประชาชนทั่วไปมักทิ้งขยะไม่ถูกต้อง การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้ในเรื่องการแยกขยะจึงมีความจำเป็น

ช่วงที่ 3 เป็นการนำขยะมาเพื่อใช้ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อตนเองสังคม และ สิ่งแวดล้อม โดยจะเปิดสหกรณ์รับซื้อขยะที่สามารถรีไซเคิลได้เช่นขวดพลาสติกขวดแก้วกระดาษเหล็กโลหะ ส่วนขยะที่ย่อยสลายได้จำพวกเศษอาหารใบไม้วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจะนำมาผลิตเป็นปุ๋ยชีวภาพ แจกแก่สมาชิกที่ร่วมโครงการขยะทั่วไปที่ไม่สามารถนำมารีไซเคิลได้ ทางโครงการจะทำการกำจัดโดยวิธีการเผาเพื่อลดภาระของเทศบาล สุดท้ายขยะอันตรายทางโครงการจะเปิดรับเก็บสะสมไว้ จนมีปริมาณพอสมควรจึงจะติดต่อเจ้าหน้าที่เทศบาลให้มาทำการรับไปกำจัดอย่างถูกต้อง การสร้างมุมมองความคิดเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะเป็นการจุดไฟในการทำความดีให้แก่เยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้เกิดความสร้างสรรค์ในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมรอบตัวให้ดีขึ้นในอนาคต

ความพยายามในการเปลี่ยนความหมายของขยะให้กลายเป็นบุญนี้ จะสร้างเสริมให้เยาวชนในพื้นที่เข้าใจปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทำให้เยาวชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการที่จะเข้ามาแก้ไขพัฒนา

สิ่งแวดล้อมในชุมชนของตนเองให้ดีขึ้นอีกครั้ง ปริมาณขยะในชุมชนก็จะมีจำนวนลดลงจนสามารถสร้างรายได้จากการจัดการขยะ และ เกิดเป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็งในการจัดการปัญหาเรื่องขยะภายในชุมชนอย่างยั่งยืน

นอกจากนั้นยังมีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบริโภคอาหาร เนื่องจากอาหารเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ อาหารยังเป็นสารอินทรีย์ซึ่งสามารถย่อยสลายได้ต่างจากพวกขยะประเภทอื่น เช่น ขยะพลาสติกซึ่งไม่สามารถย่อยสลายได้ด้วยตนเอง จึงมีความเข้าใจที่ผิดคิดว่าขยะที่เกิดจากอาหารจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาตามมาภายหลัง ซึ่งโดยแท้จริงแล้วขยะอาหารนี้เองเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ทำให้ระบบจัดการขยะในหลายประเทศขาดประสิทธิภาพและไม่ประสบความสำเร็จ

ขยะอาหารที่ไม่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องจะทำให้ส่งกลิ่นเหม็น และ ปล่อยแก๊สมีเทนซึ่งเป็นแก๊สเรือนกระจกทำให้สภาพภูมิอากาศโลกเปลี่ยนแปลงไปนอกจากนั้นแล้วหากมองย้อนดูถึงกระบวนการและที่มาของอาหารจะพบว่าในแทบทุกกระบวนการผลิตล้วนใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และ ปล่อยของเสียเช่น ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกมาซึ่งเป็นตัวการของโลกร้อนเช่นกัน นอกจากนั้นขยะประเภทอาหารยังสามารถปนเปื้อนกับบรรจุภัณฑ์ทำให้ขยะเหล่านั้นสามารถนำไปรีไซเคิลได้ยาก

เยาวชนที่สนใจปัญหาที่เกิดจากขยะต่างมีความคิดว่าการแก้ปัญหาขยะจำเป็นที่จะต้องทำให้คนในชุมชนรู้ถึงหน้าที่ที่ตนต้องรับผิดชอบ จึงจะทำให้เกิดการสำนึกในเรื่องของการจัดการขยะอาหารอย่างมีประสิทธิภาพ

ในปัจจุบันบางพื้นที่ได้มีการรณรงค์ให้แยกขยะอาหาร และ มีการแนะนำให้ใช้เศษขยะอาหารมาทำเป็นปุ๋ยหรือน้ำหมักแต่ส่วนมากจะเป็นการแก้ปัญหาในระดับครัวเรือน จึงก่อให้เกิดปัญหาอื่นตามมาอีกหลายอย่าง เช่น อุปกรณ์ไม่พร้อมไม่มีเวลาจัดการเสร็จขยะเหล่านั้นมีกลิ่นเหม็น และ สกปรก มีการนำผลผลิตจากการแปรรูปเหล่านั้นเช่นปุ๋ย และ น้ำหมัก ไปใช้ประโยชน์ต่อเพราะครัวเรือนนั้น ๆ ไม่ได้มีการทำไร่นาสวน ดังนั้น รูปแบบของการแก้ปัญหาจึงมีกลุ่มเป้าหมายที่แยกออกเป็น 2 กลุ่มด้วยกันคือ 1 ภาครัฐเรือน และ 2 ภาคเกษตรกร ดังนั้นในการแก้ไขปัญหายั่งยืนจึงจำเป็นที่จะต้องสร้างความเข้าใจที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างดี

นอกจากนั้นยังมีปัญหาเรื่องขยะในชุมชนเมือง โดยเยาวชนยกตัวอย่างพื้นที่ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งถือว่าเป็นเมืองที่เป็นชุมชนใหญ่ และ มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่ง เช่น ชุมชนหนองมน ชุมชนบางแสน ชุมชนแหลมแท่น เป็นต้น ซึ่งชุมชนเหล่านี้จะมีผู้อยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก อีกทั้งมีห้องพักร้านค้าเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในชุมชน จึงทำให้เกิดปัญหาขยะเป็นจำนวนมากตามมา ด้วยโดยสภาพขยะที่

พบในชุมชนส่วนมากเป็น กล่องโฟม กระจกพลาสติก ขวดพลาสติก ที่มาจากคนในชุมชนเอง และ มาจากนักท่องเที่ยวตังนั้นปัญหาขยะในชุมชนเมืองจึงเป็นสาเหตุต้น ๆ ของการเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งพบว่าเทศบาลเมืองแสนสุขมีขยะมูลฝอยเป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับส่วนอื่น ๆ ในจังหวัดชลบุรีโดยมีปริมาณมากถึง 80 ตันต่อวัน

ซึ่งปัญหาในชุมชนเกิดจากการขาดความรับผิดชอบของคนในชุมชนเองที่มองข้ามการจัดการด้านขยะอย่างดี ไม่ว่าจะมาจากผู้ประกอบการก็มักไม่ใส่ใจในปัญหาเหล่านี้ อีกทั้งคนในชุมชนก็ไม่มีจิตสำนึกหรือความรับผิดชอบต่อชุมชน นอกจากนั้น นักท่องเที่ยวยังมีส่วนในการทำให้เกิดปัญหาขยะนี้อีกด้วยจึงจะพบว่ามีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาขยะในชุมชนหลายฝ่าย

จากปัญหาที่กล่าวมา เยาวชนจึงเสนอให้ผลิตสื่อเพื่ออธิบายเกี่ยวกับการแยกขยะ และ การทิ้งขยะให้ถูกที่ จากนั้นจึงทำการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องโดยการทำการรณรงค์ตามกลุ่มเป้าหมายที่คาดไว้ คือ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชายหาดบางแสน และ กลุ่มคนในชุมชนเช่นกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย และ ผู้ประกอบการที่อยู่ในพื้นที่ และ ต้องมีการขอความร่วมมือจากชุมชนภายในเทศบาลเมืองแสนสุขในการจัดพื้นที่ในการแยกขยะ และ ทิ้งขยะให้ถูกที่มากขึ้นโดยหลังจากดำเนินกิจกรรมแล้วมุ่งหวังที่จะให้ประชาชนเข้าใจในเรื่องของการแยกขยะมากขึ้น รวมทั้งให้กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มตระหนักถึงการเห็นความสำคัญในเรื่องของการแยกปริมาณขยะ และ ทิ้งให้ถูกที่

นอกจากนี้ยังมีอีก โครงการของเยาวชน YTEn ที่ชี้ให้เห็นถึงปริมาณขยะในโรงเรียนซึ่งมีจำนวนมากมาย แต่ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้เยาวชนสนใจที่จะปลูกฝังจิตสำนึกของนักเรียนตั้งแต่เด็ก และ สร้างสภาพแวดล้อมที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เด็กเติบโตไปเป็นเยาวชนที่รักสิ่งแวดล้อมในอนาคต เพราะหากเราสร้างวัฒนธรรมการรักสิ่งแวดล้อม ให้เกิดขึ้นในโรงเรียนเมื่อเด็กไม่โตขึ้นไปก็จะคิดว่ากิจกรรมการแยกขยะ หรือ การลดใช้ถุงพลาสติกไม่ได้เป็นเรื่องที่มีความยุ่งยากเพราะคุ้นเคยกับการใช้ชีวิตที่สอดคล้องกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

แนวทางนี้คือการใช้หลักการ Cradle to cradle เป็นการสร้างรูปแบบของโรงเรียนการจัดการด้านขยะต้นแบบที่มีการแยกขยะที่สามารถนำไปขายได้ และ นำขยะบางชนิดไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนในวิชาในระดับประถมและมัธยม รวมทั้งรณรงค์ให้ในโรงเรียนงดแจกถุงพลาสติกตามร้านค้า และ การงดใช้ขยะสิ้นเปลืองในสำนักงาน อีกทั้งยังสร้างระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเพื่อเป็นต้นแบบในการจัดการขยะเพื่อสร้างเป็นคู่มือต้นแบบ ทำให้สามารถขยายไปยังโรงเรียนอื่น ๆ

ที่มีความสนใจที่จะจัดการในรูปแบบนี้อีกทั้งยังต้องมีการติดตามผลแบบภาคสนามเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการจัดการ

2. ประเด็นเรื่องมลพิษทางอากาศ

ปัจจุบันการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต และ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้มนุษย์ใช้ทรัพยากรสิ้นเปลืองในเวลาอันรวดเร็ว และ ส่งผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับมลพิษ

ปัญหามลพิษมีค่าสูงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในช่วงปี 2561 ประเทศไทยต้องเผชิญปัญหามลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นมาทั้งจากปัญหาการจราจรการขนส่งสาธารณะเกิดจากการใช้เชื้อเพลิง หรือ แม้กระทั่งปัญหาที่เกิดจากกระบวนการทำลายพืชผลทางการเกษตรจากการเผาทำลายซากพืช ปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้เกิดควันเสียลอยเข้าสู่อากาศในปริมาณที่มาก ทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ และ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

จากการตระหนักถึงปัญหาของมลพิษทางอากาศเยาวชนจึงเสนอให้ศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดปัญหามลพิษทางอากาศ ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง จากนั้นจึงหาวิธีการมุ่งใจให้กลุ่มเป้าหมายตระหนักถึงปัญหาและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เช่น การใช้สื่อ การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ โดยเป้าหมายของโครงการนี้คือการทำให้ประชาชนเกิดการตระหนัก และ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ

นอกจากแนวทางในการส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปตระหนักถึงปัญหามลพิษในอากาศแล้ว ยังมีบางโครงการของเยาวชน YTEen ที่มุ่งเข้าไปในการศึกษาถึงผลกระทบของมลพิษทางอากาศกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้สูงอายุ เนื่องจากผู้สูงอายุเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศได้ง่ายเนื่องจากมีระบบภูมิคุ้มกันที่ไม่สมบูรณ์ ศึกษาโดยการใช้การรวบรวมข้อมูลผลิตจากอากาศจากกรมควบคุมมลพิษ และ ใช้ข้อมูลจากตัวแปรทางด้านอายุจากกรมอุตุนิยมวิทยาผสมผสานกับการรวบรวมข้อมูลผู้ป่วยสูงอายุที่มีอาการของโรคระบบทางเดินหายใจและมะเร็งปอดจากโรงพยาบาลนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างมลพิษทางอากาศกับผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ป่วยสูงอายุ ประโยชน์ของโครงการนี้คือสร้างให้ประชาชนโดยเฉพาะคนสูงอายุ และ คนที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความตระหนัก ถึงความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ ผลกระทบที่เกิดกับสุขภาพ อีกทั้งยังทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายด้านการดูแลสุขภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนได้มีข้อมูลในการตัดสินใจเพื่อวางแผนการทำงาน

3. ประเด็นนิเวศทางทะเล

ปัจจุบันปัญหาเรื่องนิเวศทางทะเลเริ่มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการกระทำของมนุษย์ทั้งทางตรง และ ทางอ้อมโดยการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการประกอบอาชีพทำลายระบบนิเวศ และ ทรัพยากรสัตว์น้ำชายฝั่ง ซึ่งก่อให้เกิดการทำลายจนเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว และ อยู่ในภาวะวิกฤตที่ต้องได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูห่วงโซ่อาหาร และ นิเวศทางทะเลให้คงอยู่และก่อให้เกิดประโยชน์กับชุมชนหรือท้องถิ่นสืบต่อไป

ภูมิปัญญาพื้นบ้านเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าวิถีชีวิตที่ชุมชน หรือท้องถิ่นได้พัฒนาสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงการดูแลห่วงโซ่อาหาร และ นิเวศทางทะเลให้คงอยู่กับชุมชนหรือท้องถิ่นต่อไป และ ปัจจุบันการใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านที่มีอยู่เดิมในท้องถิ่นเริ่มจะสูญหายไปทางเยาวชนในโครงการ YTEn จึงมีความต้องการที่จะฟื้นฟูให้เยาวชนในพื้นที่ มีจิตสำนึกที่ดีในด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเลโดยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมือที่เกิดจากภูมิปัญญาพื้นบ้าน คือ “ซังกอ” ที่เป็นเสมือนบ้านปลาที่สามารถทำได้ง่ายในชุมชนซึ่งจะช่วยดูแลห่วงโซ่อาหาร และ นิเวศทางทะเลเพื่อให้มีแหล่งสัตว์น้ำที่อุดมสมบูรณ์เพื่อเป็นประโยชน์ให้กับคนในชุมชน ในการประกอบอาชีพรวมถึงการรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำชายฝั่งในพื้นที่อีกด้วย

จากแนวทางที่ได้กำหนดไว้ การที่จะสร้างให้เยาวชนในพื้นที่เกิดการมีส่วนร่วมและตระหนักถึงความสำคัญของระบบนิเวศทางทะเลด้วยการนำภูมิปัญญาพื้นบ้านที่มีอยู่เดิมมาใช้ในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตน เพื่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ โดยกิจกรรมที่ทางจะมุ่งเป้าไปในกลุ่มเป้าหมายสองกลุ่มด้วยกันคือ

1. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีส่วนร่วมโดยทำกิจกรรมร่วมกับชาวบ้านในพื้นที่ที่เป็นชาวประมงโดยให้ชาวบ้านใช้ทางมะพร้าวมาประดิษฐ์เป็นบ้านปลา (ซังกอ) โดยไม่ต้องใช้เงินทุนเพื่อเป็นแหล่งอาศัยของปลา

2. การสร้างความเข้าใจเรื่องการทำประมงอย่างยั่งยืนแก่เยาวชน ผ่านกิจกรรมการจัดประกวดสื่อประเภทคลิปวีรลของเยาวชน ในหัวข้อ “ บทบาทและความสำคัญของเยาวชนผู้เป็นฮีโร่ในการฟื้นฟูอนุรักษ์ระบบนิเวศ และ ทรัพยากรสัตว์น้ำ” ทำให้เยาวชนเห็นคุณค่าและความสำคัญในการฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

4. ประเด็นเรื่องพลังงาน

พลังงานเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศทั้งนี้เพราะจำเป็นต้องใช้ในภาคเกษตรกรรมอุตสาหกรรมขนส่งคมนาคมธุรกิจและครัวเรือน โดยเฉพาะพลังงานไฟฟ้าเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิต และ เป็นสิ่งสำคัญพื้นฐานในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจซึ่งปัจจุบันทั่วโลกได้มีการใช้พลังงานไฟฟ้าเป็นจำนวนมาก และ พลังงานไฟฟ้าที่นำมาใช้ตั้งแต่อดีตเป็นพลังงานที่นำมาจากวัตถุดิบซึ่งใช้แล้วหมดไป เช่น น้ำมันถ่านหินและเชื้อเพลิงฟอสซิลชนิดอื่น ๆ อีกทั้งยังมีแนวโน้มความต้องการใช้ไฟฟ้ามากขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่กลับไม่สามารถผลิตได้เพียงพอต่อความต้องการ

จากความต้องการที่เพิ่มสูงขึ้นหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทย การพยายามแสวงหาแหล่งพลังงานอื่นเพื่อลดการพึ่งพาพลังงานจากวัตถุดิบที่ก่อให้เกิดมลภาวะ และ ส่งผลกระทบต่อภาวะโลกร้อน เช่น การหันมาใช้พลังงานแสงอาทิตย์เนื่องจากประเทศไทยตั้งอยู่ในบริเวณเขตศูนย์สูตร จึงทำให้ได้รับความเข้มของแสงอาทิตย์อย่างต่อเนื่อง และ พลังงานแสงอาทิตย์เป็นพลังงานหมุนเวียนซึ่งเป็นพลังงานสะอาดที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างไม่มีวันหมด ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ และ ไม่ส่งผลกระทบต่อภาวะโลกร้อนเนื่องจากพลังงานแสงอาทิตย์ขึ้นกับปริมาณรังสีของดวงอาทิตย์ที่กระทบ ซึ่งนอกจากจะมีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลแล้วยังมีการเปลี่ยนแปลงตามพื้นที่ ดังนั้น การนำพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ประโยชน์ให้ได้ผลสำเร็จสูงสุด ต้องมีองค์ความรู้ด้านศักยภาพที่แท้จริงของพลังงานแสงอาทิตย์ในพื้นที่นั้น ๆ ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ และ ไม่ส่งผลกระทบต่อภาวะโลกร้อนเนื่องจากพลังงานแสงอาทิตย์ขึ้นกับปริมาณรังสีของดวงอาทิตย์ที่กระทบซึ่งนอกจากจะมีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลแล้วยังมีการเปลี่ยนแปลงตามพื้นที่ดังนั้นการนำพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ประโยชน์ให้ได้ผลสำเร็จสูงสุดจึงต้องมีความรู้ด้านศักยภาพที่แท้จริงของพลังงานแสงอาทิตย์ในพื้นที่นั้น ๆ

จากแนวทางในการพัฒนาการใช้พลังงานแสงอาทิตย์เยาวชนในโครงการ YTEn จึงมีเป้าหมายที่จะทำกิจกรรมกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมจากการใช้ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์รวมถึงภาครัฐ และ เอกชนที่มีความสนใจต้องการใช้ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์ในเชิงพาณิชย์

โดยกระบวนการในการทำงาน คือ เริ่มต้นจากการศึกษาลักษณะทางกายภาพของประเทศเพื่อศึกษาถึงความเหมาะสมในเชิงพื้นที่ในการใช้ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์ จากนั้นจึงลงพื้นที่เพื่อให้ข้อมูลความรู้แก่ชุมชนที่มีความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์จากพลังงานดังกล่าว เพื่อให้คนในพื้นที่มีความเข้าใจในการปรับตัว และ รับมือผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหันมาใช้ประโยชน์จากพลังงาน

แสงอาทิตย์ และ ทำความเข้าใจกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่เพื่อสร้างความเข้าใจ และ การสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดผลกระทบด้านการอนุรักษ์พลังงานอย่างยั่งยืน

สิ่งที่เยาวชนมีความต้องการ คือ การที่ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ที่มีความเข้าใจ และปรับตัวจากผลกระทบการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ มีการพัฒนาศักยภาพชุมชนในการรับมือ และ จัดการกับปัญหาความเสี่ยงจากผลกระทบในการเปลี่ยนแปลงมีการพัฒนาทักษะอาชีพใหม่ที่มีความสอดคล้องกับพื้นที่ในชุมชน โดยใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกิดขึ้น อีกทั้ง ยังได้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการคำนวณพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ในการประกอบ อาชีพต่าง ๆ เพื่อทดแทนพลังงานที่เคยใช้ดั้งเดิม

นอกจากประเด็นการใช้พลังงานแสงอาทิตย์แล้วยังมีประเด็นเรื่องของการใช้พลังงานเชื้อเพลิงเพื่อการคมนาคม โดยมีเยาวชนที่สนใจเรื่องปัญหาการปล่อยก๊าซพิษจากยานพาหนะ ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เนื่องจากในปัจจุบันมีการใช้ยานพาหนะส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากจึงก่อให้เกิดปัญหาการปล่อยก๊าซพิษสู่ชั้นบรรยากาศ อันเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม จากแนวทางนี้จึงมีความคิดที่จะลดปริมาณยานพาหนะบนท้องถนน และ สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์พลังงานให้กับเยาวชนโดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย จึงเกิดแนวความคิดในการใช้รถยนต์ร่วมกันเพื่อนำไปเป็นต้นแบบให้กับคณะอื่น ๆ ในสถาบันการศึกษาอีกทั้งยังสามารถลดค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในการเดินทางภายในสถาบัน

โดยวิธีการที่เยาวชน YTEn เสนอคือการใช้แอปพลิเคชันผ่านทางโครงการชื่อ Friendly Car คือ การหาเพื่อนร่วมทางในการเดินทางมามหาวิทยาลัย โดยการสมัครเป็นสมาชิกของโครงการผ่านทางแอปพลิเคชัน เมื่อทำการสมัครแล้วจะทำให้ผู้ขับขี่ยานพาหนะสามารถรอกข้อมูลของการเดินทางเพื่อค้นหาผู้โดยสารที่จะเดินทางมาในเส้นทางที่มีจุดหมายเดียวกัน โดยการเลือกได้ว่าจะเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะ หรือ จะเป็นผู้โดยสารหลังจากที่ระบุความต้องการแล้วก็จะสามารถหาผู้ร่วมทางมายังมหาวิทยาลัยได้ การพัฒนาโครงการในลักษณะนี้เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารมาช่วยแก้ปัญหาการจราจรได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเริ่มต้นจากกลุ่มนักศึกษาในสถาบันเดียวกันก่อนซึ่งในอนาคตก็อาจขยายออกไปเป็นเครือข่ายของการเดินทางที่มีการรู้จักพึ่งพาอาศัยของคนในสังคม

5. ประเด็นเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งส่งผลกระทบกับการใช้ชีวิตของประชาชนในทุก ๆ ด้าน มีเยาวชนในโครงการ YTEn สนใจผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนี้ที่เกิดขึ้นกับภาคเกษตรกรรม เนื่องจากในบางพื้นที่ของจังหวัดกำแพงเพชร ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การปลูกข้าว ปลูกมันสำปะหลัง ปลูกอ้อย ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะยึดถือการปลูกพืชตามฤดูกาล การทำการเกษตรในรูปแบบที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่ต้องการให้ได้ผลผลิตจำนวนมาก เพราะจากลักษณะพื้นที่ของหมู่บ้าน บางครั้งก็มีฝนตามฤดูกาล บางครั้งก็ฝนแล้ง จึงจำเป็นที่จะต้องใช้น้ำปุ๋ยเคมีในปริมาณมาก และ การใช้ติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน ทำให้ดินเป็นกรดเพิ่มขึ้นจำเป็นที่จะต้องแก้ไข นอกจากนั้นปุ๋ยเคมีทุกชนิดมีความเค็มถ้าใช้ในอัตราสูงจะเกิดอันตรายแก่พืช อีกทั้งยังทำให้ระบบโครงสร้างของดินเสื่อมลง ซึ่งจะส่งผลกระทบทำให้ดินแน่นขึ้น หนาดินแข็ง อากาศไม่สามารถผ่านดินได้ จุลินทรีย์ในดินตาย ซึ่งหากชุมชนอย่างทำการเกษตรแบบเดิมไปเรื่อย ๆ ในอนาคตข้างหน้าเกษตรกรจะต้องเจอปัญหาที่ยากจะแก้ไข เยาวชนจึงสนใจที่จะสร้างจิตสำนึกให้ชาวบ้านหันมาสนใจในการปลูกพืชและทำเกษตรกรรมแบบชีวภาพมากขึ้นรวมทั้งสนใจในการดูแลทรัพยากรดินเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตในอนาคต

พื้นที่ในจังหวัดลำปางก็เป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่เยาวชน YTEn ให้ความสนใจในการส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรอินทรีย์เพื่อช่วยลดปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดยพื้นที่ในจังหวัดลำปางเป็นเกษตรกรที่ทำสวนสับปะรด ซึ่งการทำสวนสับปะรดนั้นใช้พื้นที่ที่มีบริเวณกว้างมาก ในขั้นตอนการเตรียมดินในการเพาะปลูก เกษตรกรบางส่วนได้ทำการเผาพื้นที่ในการกำจัดซากที่เหลือจากการทำการเกษตร เพื่อให้ง่ายต่อการไถพรวนดินนอกจากนี้ยังมีการใช้สารเคมีในการบำรุงต้นสับปะรด และ การกำจัดวัชพืชเมื่อกิจกรรมเหล่านั้นดำเนินมาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี จึงส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดมลพิษทางอากาศเป็นจำนวนมาก สร้างปัญหาหมอกควัน อีกทั้งการใช้สารเคมีในการเกษตรในปริมาณมากทำให้สารเคมีบางส่วนลงสู่ดิน ทำให้ดินเก็บคาร์บอนได้น้อยลง อีกทั้ง การทำเกษตรเชิงเดี่ยวที่ปลูกเพียงสับปะรดเพียงอย่างเดียว ยังส่งผลให้เกิดการเสื่อมสภาพของดิน ซึ่ง ปัจจัยดังกล่าวเป็นผลกระทบจากการที่ประชาชนในพื้นที่ไม่ได้ตระหนักถึงเรื่องของการทำการเกษตรแบบยั่งยืน

เยาวชนในโครงการ YTEn จึงมีความสนใจที่จะเปลี่ยนวิธีการทำการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก คือ การเสนอให้ทำเกษตรอินทรีย์เนื่องจากในตำบลบ้านเสด็จ จังหวัดลำปาง มีศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับการทำเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ แต่มีเกษตรกรผู้ปลูก สับปะรดรายย่อยบางส่วนเท่านั้นที่เห็นความสำคัญของการทำเกษตรอินทรีย์ การขยายผลให้เกษตรกรมี

ความตระหนัก และ นำวิธีการทำการเกษตรอินทรีย์มาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันจึงมีความสำคัญ และ น่าจะเป็นแนวทางที่จะทำให้เกิดการทำการเกษตรแบบยั่งยืนที่มีประสิทธิภาพ

โดยวิธีการที่เยาวชนเสนอ คือ การสร้างเครือข่ายจากเยาวชนในพื้นที่มาเป็นอาสาสมัคร เพื่อเป็น คณะกรรมการในการร่วมจัดทำโครงการ และ ทำการประชาสัมพันธ์ไปยังเกษตรกรเพื่อรับสมัครเกษตรกรเข้าร่วมการทำสวนสับปะรดอินทรีย์

เมื่อได้เกษตรกรมาเป็นสมาชิกแล้วจึงทำการฝึกอบรมเพื่อให้เกษตรกรสามารถมีความรู้ในการทำ เกษตรอินทรีย์อย่างถูกต้อง เช่น การอบรมเรื่องการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง การอบรมเรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์ การอบรมการทำเกษตรผสมผสาน และ การให้ความรู้เรื่องอุปกรณ์เสริมทางการเกษตร และ มีการติดตาม ผลงานโดยการตรวจเยี่ยมสวนสับปะรดของผู้เข้าร่วมในโครงการเพื่อช่วยเหลือหากเกษตรกรมีปัญหา อีกทั้งมี การประสานงานกับผู้นำชุมชนในตำบลบ้านเสด็จเพื่อสร้างความเชื่อถือในการดำเนินงานโครงการ

จากแนวทางการพัฒนาโครงการของเยาวชน YTEn จะเห็นว่าเยาวชนมีการนำเอาความรู้ ความสามารถจากหลากหลายสาขาเข้ามาประยุกต์กับพื้นที่ที่ตนเองมีความเกี่ยวข้องทั้งพื้นที่ชุมชนเมือง พื้นที่ ชุมชนชนบท หรือ พื้นที่ในลักษณะการทำเกษตรกรรม

แนวทางของเยาวชนส่วนใหญ่จะเป็นแนวทางในเรื่องของการสร้างเสริมจิตสำนึกให้กับผู้มีส่วน เกี่ยวข้องใน หลายด้าน ทั้งในภาคของผู้ผลิต ซึ่งเป็นผู้สร้างให้เกิดผลกระทบด้านการเปลี่ยนแปลง ภูมิอากาศโดยตรง เช่น เกษตรกร ผู้ประกอบการ ชาวประมง เป็นต้น นอกจากนั้นก็ยังเห็นถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่เป็นผู้รับผลกระทบจากการกระทำของบุคคลอื่นเช่น ผู้บริโภค เยาวชนในพื้นที่ และ ผู้สูงอายุ

ในด้านของการจัดการจะเห็นว่า เยาวชนเน้นไปในเรื่องของการทำงานโครงการที่สร้างการมีส่วนร่วมให้กับผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนเข้าร่วมประสานพลังกันในการทำงานด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชาวบ้าน เยาวชน และ ผู้ได้รับผลกระทบทุก ๆ กลุ่ม ในด้านของการสร้างการมี ส่วนร่วมนี้มีทั้งลักษณะของการสร้างการมีส่วนร่วมแบบดั้งเดิม คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนที่อยู่ในชุมชน เดียวกัน ผ่านกระบวนการทางการประชุมอบรมสัมมนา การทำฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ และ การร่วมลงมือเพื่อ พัฒนาพื้นที่ในชุมชน นอกจากนั้นยังมีการสร้างการมีส่วนร่วมที่ทำให้เกิดผลกระทบด้านการอนุรักษ์สภาพ สิ่งแวดล้อมผ่านทางเทคโนโลยี โดยการใช้แอปพลิเคชัน และ สื่อออนไลน์ ซึ่งเป็นแนวทางที่มีการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีในปัจจุบัน ที่ทำให้เกิดผลกระทบในวงกว้าง และ อีกทั้งยังสามารถสอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตใน ปัจจุบันของเยาวชนรุ่นใหม่ ซึ่งจะกลายเป็นกำลังสำคัญในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในอนาคตต่อไปอีกด้วย

บทที่ 5

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากแนวทางการดำเนินงานของโครงการ YTEn ได้ทำการส่งเสริมให้เยาวชนได้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) โดยได้ให้เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการมีโอกาสในการวิเคราะห์สภาพปัญหา และ สถานการณ์ ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จากนั้นจึงทำการอบรมเพื่อติดตั้งทักษะในการสื่อสาร รวมทั้งความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นต่าง ๆ ที่เยาวชนมีความสนใจ โดยใช้กระบวนการของสื่อค่าย กระบวนการนี้เป็นไปตามแนวทางของการทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม สอดคล้องกับที่ สุรางค์ จันทวานิช (2531) ได้กล่าวถึงการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมไว้ว่าเป็นการวิจัยที่นำแนวคิด 2 ประการมาผสมผสานกันคือการปฏิบัติการ (Action) ซึ่งหมายถึงกิจกรรมที่โครงการวิจัยจะต้องดำเนินการ และ คำว่าการมีส่วนร่วม (Participation) อันเป็นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องของทุกฝ่ายที่เข้าร่วมกิจกรรม โดยในการทำงานของโครงการ YTEn มีการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมในโครงการเข้ามามีส่วนร่วมในการวิจัย เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม เยาวชน YTEn ที่เข้าร่วมโครงการจะมีโอกาสในการช่วยวิเคราะห์ข้อมูลตลอดจนช่วยหาวิธีในการแก้ไขปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อมในประเด็นต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นประเด็นด้านขยะ ประเด็นด้านระบบนิเวศทางทะเล ประเด็นเกี่ยวกับพลังงานทดแทน เป็นต้น ซึ่งในกระบวนการทำวิจัยทุกขั้นตอนเยาวชนเป็นผู้ร่วมกำหนดปัญหาของชุมชนและแนวทางในการแก้ไขปัญหา กระบวนการวิจัยจึงดำเนินไปในลักษณะของการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเยาวชนกับผู้วิจัยเพื่อให้ได้การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จากกระบวนการทำงานแบบนี้เยาวชนจากค่อย ๆ เรียนรู้ด้วยตัวเอง นำข้อมูลที่ได้จากการฝึกอบรมนำไปพัฒนาเป็นโครงการที่สะท้อนถึงวิถีคิดของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การวิจัยที่เปิดโอกาสให้เยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมนี้ยังช่วยก่อให้เกิดการพัฒนาของกระบวนการวิจัยในตัวของมันเองและอีกครั้งหนึ่งยังเป็นส่วนสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ให้แก่เยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมวิจัย ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงการพัฒนาไปในชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยสังเกตได้จากผลงานโครงการที่เยาวชนสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อนำเสนอกับกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

จากกระบวนการทำงานของเยาวชน จะเห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางในการทำงานด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมของ ไพบุลย์ สุทธิ (2554) ตามที่ได้ทำการออกแบบการทำงานเอาไว้โดยโครงการของเยาวชนส่วนใหญ่จะมีการวางแผนให้ชาวบ้านในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการพัฒนาและรักษาสิ่งแวดล้อม มีการวางแผนเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ระยะก่อนการทำวิจัย ประกอบด้วย การคัดเลือกชุมชน การบูรณาการตัวนักวิจัยเข้ากับชุมชน การศึกษาชุมชน โดยจะมีการคัดเลือกผู้เข้าร่วมวิจัยจากประชาชนในพื้นที่ มีการเปิดรับอาสาสมัครจากนักศึกษาในสถาบันที่ใกล้เคียง อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้เยาวชนในกลุ่ม YTEn คนอื่น ได้เข้ามาร่วมในโครงการของแต่ละคนด้วย
2. ระยะของการทำวิจัย ประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัญหาร่วมกับชุมชน มีการวางแผนการฝึกอบรมทีมวิจัยท้องถิ่น แกนนำชุมชน การกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา การออกแบบการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การนำข้อมูลมาประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนทางการทำกิจกรรมอย่างมีส่วนร่วม โดยเฉพาะโครงการที่เกี่ยวข้องกับด้านการเกษตร
3. ระยะการจัดทำแผน ประกอบด้วย การอบรมทีมงานวิจัยท้องถิ่น การกำหนดโครงการหรือกิจกรรม การศึกษาความเป็นไปได้ของแผนงาน การแสวงหางบประมาณ ทรัพยากรสนับสนุน การวางแผนการประเมิน
4. ระยะการนำแผนไปปฏิบัติ แม้จะยังไม่มีโครงการใดที่ทำจนกระทั่งเสร็จสิ้นเห็นผลสำเร็จ แต่ในบางกิจกรรมก็ได้ดำเนินไปตามแนวทางที่เยาวชนได้วางแผนไว้
5. ระยะการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ในโครงการที่เยาวชน YTEn เสนอมาก็มีการวางแผนการจัดตั้งทีมงานการประเมินผลการปฏิบัติงาน และมีการระบุตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการที่มีความชัดเจน และ เป็นไปได้

โดยการวางแผนในการทำโครงการด้านสิ่งแวดล้อมของเยาวชน YTEn นั้นมีการผสมผสานวิธีการทำงานแบบมีส่วนร่วมของชุมชนเข้ามาเกี่ยวข้องในหลากหลายมิติด้วยกัน ดังนี้

มิติการร่วมศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา โดยประชาชนที่อยู่ในชุมชนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นชุมชนชนบท เช่น เกษตรกรในจังหวัดกำแพงเพชร และ ลำปาง ชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท เช่น ชาวบ้านในเขตเทศบาลบ้านแสนสุขชลบุรี และแม้กระทั่งชุมชนเมืองในกรุงเทพมหานคร เช่น นักศึกษาในมหาวิทยาลัย เหล่านี้สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาชุมชน วิเคราะห์ชุมชน ค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาภายในชุมชนร่วมกัน ทำให้พบปัญหาที่มีความหลากหลายทั้ง ปัญหาด้านการใช้สารเคมีในการเกษตร ปัญหาด้านการจับสัตว์น้ำ ตลอดจนปัญหาขยะ จากนั้นจึงเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการ ที่จะเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนได้เรียนรู้สภาพของชุมชน วิถีชีวิต สังคม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมเพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำและประกอบการพิจารณาวางแผนงานวิจัย

มิติการร่วมวางแผน โดยเยาวชน YTEn จะเป็นผู้ผลักดันให้เกิดกระบวนการ การนำข้อมูลเบื้องต้นของชุมชนมาวิเคราะห์ปัญหาและนำมาอภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกันเพื่อนำไปสู่กำหนด

วัตถุประสงค์ของโครงการ วิธีการ และแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดทรัพยากรและแหล่งทรัพยากรที่จะใช้เพื่อการทำกิจกรรมในชุมชน และการวิจัย

มิติการร่วมดำเนินการ โดยเยาวชน YTEn จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการพัฒนาตามแผนการวิจัยที่ได้วางไว้ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ชาวบ้านในท้องถิ่นที่สามารถมีส่วนร่วมในการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนทั้งการสนับสนุนด้านเงินทุน วัสดุอุปกรณ์ และแรงงาน รวมทั้งการเข้าร่วมในการบริหารงาน การประสานขอความช่วยเหลือจากภายนอกในกรณีที่มีความจำเป็น โดยตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนคือกระบวนการสร้างความร่วมมือในการรณรงค์ให้ใช้เครื่องมือที่เกิดจากภูมิปัญญาพื้นบ้าน คือ “ซั้งกอ” ที่เป็นเสมือนบ้านปลาที่สามารถทำได้ง่ายในชุมชนซึ่งจะช่วยดูแลห่วงโซ่อาหาร และ นิเวศทางทะเลเพื่อให้มีแหล่งสัตว์น้ำที่อุดมสมบูรณ์ หรือการกระตุ้นให้คนในชุมชนหันมาเห็นความสำคัญของการจัดการเรื่องปัญหาขยะ โดยขอความร่วมมือจากชุมชนภายในเทศบาลเมืองแสนสุขในการจัดพื้นที่ในการแยกขยะ และ ทิ้งขยะให้ถูกที่เป็นต้น

มิติการร่วมรับผลประโยชน์ โดยการสนับสนุนให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดการแจกจ่ายผลประโยชน์จากกิจกรรมการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชนในพื้นที่เท่าเทียมและเสมอภาค เช่น การเปิดสภรณ์รับซื้อขายที่สามารถรีไซเคิลได้โดยผู้รับผลประโยชน์จะเป็นคนในชุมชนเหล่านั้นเอง หรือการผลักดันให้เกิดการดูแลปัญหาขยะจากการใช้แอปพลิเคชัน หากทำสำเร็จ ประชาชนที่อยู่ในชุมชนเหล่านั้นก็จะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์

และมิติการมีส่วนร่วมติดตามประเมินผลการดำเนินงานวิจัย โดยการติดตามผลของการพัฒนาจากการดำเนินการว่าประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือไม่ มีปัญหาอุปสรรค และข้อจำกัดอย่างไร เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นได้ทันที และนำข้อผิดพลาดไปเป็นบทเรียนในการดำเนินการต่อไป รูปแบบการทำงานในลักษณะนี้จะเป็นการส่งเสริมให้ทำงานในรูปแบบคณะกรรมการ ที่มาของกรรมการตรวจสอบนั้นก็จะเป็นกรรมการที่คนในชุมชนแต่งตั้งและให้การยอมรับเอง โดยเยาวชน YTEn เป็นผู้ผลักดันให้เกิดกระบวนการเท่านั้น

ในกระบวนการที่สร้างเสริมให้การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชนได้เกิดการร่วมมือในการทำงานอย่างมีส่วนร่วมนั้น จะเห็นว่าเยาวชนได้มีวิธีการแบ่งออกเป็นสองลักษณะ คือ การใช้ สื่อเพื่อช่วยให้เกิดการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพในสองรูปแบบคือสื่อดั้งเดิมและสื่อใหม่

โดยสื่อดั้งเดิมที่กล่าวถึงนั้นก็คือสื่อในรูปแบบของภูมิปัญญาชาวบ้านและสื่อที่อยู่ภายในชุมชน เช่นสื่อบุคคลเป็นต้น ซึ่งสื่อเหล่านี้จะเป็น สื่อที่คนในชุมชนมีความคุ้นเคยดีอยู่แล้วการที่เยาวชนเลือกใช้สื่อในลักษณะนี้ก็จะทำให้ชาวบ้านที่อยู่ในชุมชนเหล่านั้นเกิดความยอมรับได้ง่าย อีกครั้งยังเป็นการฟื้นฟูภูมิปัญญา ดั้งเดิมขึ้นมาใช้ในชุมชนอีกด้วยยกตัวอย่างเช่นกรณีของการดูแลระบบนิเวศทางทะเลโดยใช้ “ซั้งกอ” เป็นต้น

นอกจากนั้นเยาวชนยังมีการใช้รูปแบบของสื่อใหม่ประเภทแอปพลิเคชัน และการใช้คลิพวิดีโอ เพื่อช่วยในการดำเนินงานโครงการและทำการสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมาย การใช้สื่อในรูปแบบใหม่นี้มักมี เป้าหมายในการสื่อสารไปยังเยาวชนรุ่นใหม่ที่อยู่ในชุมชนเพื่อสร้างให้เกิดความคุ้นเคยกับสื่อที่กลุ่มเป้าหมาย เหล่านี้ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว

รูปแบบการใช้สื่อใหม่และเก่าแบบผสมผสานกันนี้จะสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีธร โรจนสุ พจน์ (2547) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนของชาวบ้านห้วย แก้ว กิ่งอำเภอแม่ื่อน จังหวัดเชียงใหม่ โดยเป็นการสื่อสารเพื่อรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เป็นการ สื่อสารเพื่อการจัดการป่า พบว่าชาวบ้านใช้สื่อหลายรูปแบบและเป็นระบบ มีการผลิตสื่อสมัยใหม่ 3 สื่อคือ สื่อ สไลด์ สื่อวีดิทัศน์ และการจัดรายการวิทยุชุมชน พบว่าชาวบ้านมีส่วนร่วมในทุกองค์ประกอบของการสื่อสาร ทุกระดับของการมีส่วนร่วม และทุกขั้นตอนของการผลิตซึ่งเป็นตามแนวคิดการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมที่ ก่อให้เกิดผล 5 ประการคือ 1) สื่อสมัยใหม่มีบทบาทในการสร้างและถ่ายทอดความรู้ 2) สื่อสมัยใหม่มีบทบาท สานความสัมพันธ์ของชุมชน 3) สื่อสมัยใหม่เปิดพื้นที่ให้กับผู้หญิงและเด็ก 4) สื่อสมัยใหม่มีบทบาทจุดประเด็น การพูดคุยเกี่ยวกับป่า 5) สื่อสมัยใหม่สร้างผู้ให้ข้อมูลข่าวสาร ดังนั้นสื่อสมัยใหม่จึงสามารถสร้างพลังอำนาจ ให้กับชุมชน

จากที่กล่าวมานี้จึงจะเห็นได้ว่ากระบวนการทำงานในโครงการ YTEn เป็นการทำงานวิจัยเชิง ปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม โดยเน้นการพัฒนาแนวคิด และ การทำงานของเยาวชนโดยกระบวนการใช้สื่อ ค่าย โดยกระบวนการค่ายนั้นจะเป็นการฝึกอบรมให้เกิดการพัฒนาทักษะ และ ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับ เยาวชน จากนั้นเยาวชนจะนำเอาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้รับไปผสมผสานกับความรู้เดิมที่ตนเองมีอยู่ เพื่อสร้างให้ เกิดโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งส่วนใหญ่เยาวชนจะเลือกกระบวนการ ทำงานโดยการสร้างการมีส่วนร่วมกับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ เนื่องจากมีเป้าหมายให้เกิดความยั่งยืนในการทำ โครงการ

ข้อเสนอแนะ

เชิงวิชาการ สามารถนำไปต่อยอดในเชิงการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมเมื่อสร้างความตระหนักรู้ในประเด็นอื่น ๆ ที่น่าสนใจ และยังสามารถนำผลงานวิจัยไปสร้างเป็นโจทย์ในการทำวิจัยด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง

เชิงวิชาชีพ สามารถนำไปปรับใช้ในการสร้างความตระหนักรู้ในการทำงาน และในองค์กรวิชาชีพ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้งทักษะและกระบวนการ ก่อให้เกิดการขับเคลื่อนประเด็นสิ่งแวดล้อม และเพิ่มบุคลากรสื่อมวลชนรุ่นใหม่จากทุกสาขาวิชา ให้มีความรู้ความเข้าใจ เพื่อสื่อสารประเด็นสิ่งแวดล้อมผ่านมุมมองมิติวิชาการงานวิจัยในองค์กรอย่างยั่งยืน

เชิงอนาคต สามารถเป็นจุดเริ่มต้นของกลุ่มเยาวชนในหลายระดับเพิ่มมากขึ้น จากการเชื่อมโยงเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในประเด็นสิ่งแวดล้อมที่หลากหลายบริบท เพื่อให้กลุ่มเยาวชนรุ่นแรกนั้นได้เป็นพี่เลี้ยงและกำลังสำคัญที่จะขับเคลื่อนให้เกิด Conference of Youth (COY) ขึ้นในประเทศไทย สร้างให้เกิดประเด็นเสนอต่อรัฐบาลไทยเพื่อนำเข้าสู่เวทีการนำเสนอในการประชุม COP ครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

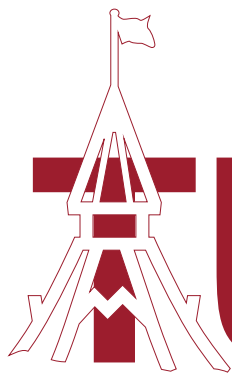
- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. (2549). ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ ส่วนผลิตและเผยแพร่กองส่งเสริมและเผยแพร่.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2552). สื่อเล็ก ๆ ที่นำไปใช้ในงานพัฒนา. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- ขวัญชัย วงศ์นิติกร. (2532). ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของผู้อยู่อาศัยในเขตหมู่บ้านจัดสรรชานเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านจัดสรรเทพประทอนอำเภอบางกรวยจังหวัดนนทบุรี. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. (2526). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร. ศักดิ์โสภารพิมพ์.
- ฉอาน วุฒิกรรมรักษา. (2526). ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการสร้างงานในชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการที่ได้รับรางวัลดีเด่นของ ตำบลคิ่งพะยอมอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณรงค์ ศรีสวัสดิ์. (2526). การสำรวจทัศนคติของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 จังหวัดต่อโครงการปลูกป่าพืชชุมชน. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ปภาณี ฐิติวัฒนา. (2535). การพัฒนาเด็ก เยาวชนและสตรี. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศน์. (2527). กลวิธีแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนาชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภารพิมพ์.
- นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์. (2536). วิเคราะห์ปัญหาสำคัญๆ ในสังคมไทยและแนวทางแก้ไข. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัฒนา สุขประเสริฐ. (2541). อนามัยสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: เอ็น.เอส.แอล.พรีนติ้ง.
- ไพบุลย์ สุทธิ. (2554). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนขององค์การบริหารส่วนตำบลและชุมชน. คุรุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพรัช เตชะรินทร์. (2527). นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาในปัจจุบัน การมีส่วนร่วมในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภารพิมพ์.
- สมพร เทพสิทธิ์า. (2540). บทบาทของเด็กและเยาวชนในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: สมชายการพิมพ์.
- สากล สถิตวิทยานันท์. (2532). ภูมิศาสตร์ชนบทในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 จังหวัดต่อโครงการปลูกป่าพืชชุมชน. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สยาม อรุณศรีมรกต และ ยงยุทธ วัชรดุลย์. (2559). เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ประการของสหประชาชาติเพื่อโลกอนาคต. วารสารวิจัยสหวิทยาการไทย. 11(3): 1-7.

- สุกัญญา อธิปอนันต์. (2545). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในงานวิจัยด้านการเกษตรด้วยกระบวนการ A-I-C. กองแผนงาน. กรมส่งเสริมการเกษตร.
- สุภาวงศ์ จันทวานิช. (2531). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณณี คงทอง. (2536). การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนในท้องที่อำเภอสีเลา จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิริพันธุ์ อมรพันธุ์ดีกุล. (2544). ศักยภาพการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของเยาวชน : กรณีศึกษากลุ่มเยาวชนฮักแม่จริม อำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน. การศึกษาแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีธรรม โรจนสุพจน์. (2547). การสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมจัดการป่าชุมชนของชาวบ้านห้วยแก้ว กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- อมรา พงศาพิชญ์. (2544). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาพัฒนาการดำเนินงานการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Creswell, J. (2002). Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research. Upper Saddle River, NJ: Merrill Prentice Hall.
- Griggs, D. (2013). Policy: Sustainable Development Goals for People and Planet. Retrieved February 2, 2016, from www.iied.org.
- IIED (International Institute for Environment and Development). (2016). The green climate fund accreditation process: Barrier or opportunity, sustainable development goals (SDGs) and post-2015 agenda. Retrieved February 3, 2016, from www.iied.org.
- Jeffrey, D.S. (2016). From Millennium Development Goals to Sustainable Development Goals. Retrieved January 23, 2016, from [www.thelancet.com/journals/lancet/article/P1180140-6736\(12\)60615-0/fulltext](http://www.thelancet.com/journals/lancet/article/P1180140-6736(12)60615-0/fulltext).
- Kemmis. S., McTaggart, R., & Nixon, R. (2000) The action research planner : Doing critical participatory action research. Singapore : Springer Verlag.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

TUNews

"มหาวิทยาลัยแห่งการสร้างผู้นำรุ่นใหม่เพื่อสังคมไทย และนานาชาติ"

ตุลาคม 2561 ปีที่ 51 ฉบับที่ 9

ธรรมศาสตร์จัดงาน

“รำลึก 42 ปี 6 ตุลาฯ 2519”

พร้อมเสวนา “เหตุการณ์ 6 ตุลา กับอาจารย์ป๋วย”

TU COMING UP

24
OCT

งานแสดงมุกตลกในงานโอกาส “ครบ 84 ปี
ศาสตราจารย์ คุณหญิงนงเยาว์ ชัยเสรี
อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์”
จัดโดย คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เวลา 09.00 -13.00 น.
ณ ลานปรีดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

25-26
OCT

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับเครือข่ายมหาวิทยาลัย
ยั่งยืนแห่งประเทศไทย จัดการประชุมประจำปีเครือข่าย
มหาวิทยาลัยยั่งยืนแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 3
“ปฏิบัติการความยั่งยืน 2561” Action for the Goals
(The 3rd Annual Conference “Action for
the Goals 2018”) ณ อาคารเรียนและปฏิบัติการรวม
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

7-8
NOV

งานธรรมศาสตร์วิชาการเพื่อประชาชนและความยั่งยืน
(Academic Expo & Open House 2018)
เวลา 09.00 - 17.00 น. ณ ศูนย์ประชุมธรรมศาสตร์รังสิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

19
NOV

NOBEL LAUREATES: BRIDGES 2018
“THE FUTURE OF SCIENCE AND HUMAN
DEVELOPMENT”
By Prof. David J. Gross
The Nobel Laureate in Physics 2004

23 NOV
-
1 DEC

พบกับ รัตนธรรมศาสตร์กาชาด ใน “งานกาชาด
ประจำปี 2561 ฉลอง 125 ปี สภากาชาดไทย
ร้อยดวงใจ ส่งต่อการให้ทั้งดงาม”
ณ สวนลุมพินี ถนนพระรามที่ 4 เวลา 10.30-22.00 น.

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

<http://www.tu.ac.th>

จุลสารธรรมศาสตร์

เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร เรื่องน่ารู้
และกิจกรรมต่าง ๆ
ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
แก่อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา
และผู้สนใจทั่วไป

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถสิทธิ์ พานแก้ว
อัจฉรา จินดารัตน์

กองบรรณาธิการ

ณัฐกาญจน์ หันจรัส
นภวรรณ วรสิทธิ์
อารยา แท้ไพบูลย์ศักดิ์
พระวัฒน์ จันทรสวาง
ลลิตา สวัสดิ์
ศุภกานา เย็นเป็นสุข
ประภาพันท์ ว่องไว
ศิลาวุฒิ นวนกุล
ศักดิ์เดช ธนาพรกุล
สงคราม มีบุญญา
ธีระ พราหมณ์ยอด

จัดทำโดย

งานสื่อสารองค์กร กองแผนงาน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
โทรศัพท์ 0-2564-4493, 0-2564-4440-79
ต่อ 1117-8
โทรสาร 0-2564-4493

E-mail

pr.tu@hotmail.com

Website

www.tu.ac.th/media

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
โทรศัพท์ 0-2564-3104-6

Vision : Grooming Next-Generation Leaders for
Thailand and International Communities.

e-journal : <http://www.tu.ac.th/media>

 ปีแห่งการตีพิมพ์
และสร้างสรรค์นวัตกรรม YEAR OF PUBLICATION
AND INNOVATION

ติดตามรายละเอียดได้ที่ <http://www.tu.ac.th/ypin>

CONTENT

04 Cover Story

- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดงานรำลึก 42 ปี 6 ตุลาฯ 2519 พร้อมเสวนา "เหตุการณ์ 6 ตุลา กับอาจารย์ป่วย"

09 Thammasat Lampang

- นักศึกษา ศิลปกรรม ธรรมศาสตร์ลำปาง คว่า 2 รางวัล ในเวที The 1st National Youth Design Awards

14 YPIN: ปีแห่งการตีพิมพ์

- "เปิดตัว YPIN Ambassador รุ่นที่ 1 ผู้ร่วมผลักดัน โครงการปีแห่งการตีพิมพ์ และสร้างสรรค์นวัตกรรมสู่การปฏิบัติ"

08 Thammasat Pattaya

- กบม.สัญจร ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยา

10 News

- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดย คณะสาธารณสุขศาสตร์ เปิดโครงการ Safety 2U : Safety University for your Safety Life

18 Thammasat Show Case

- "ฟิลลิป" นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์ฯ คว่ารางวัลชนะเลิศในโครงการ YTeN 2018 "วัยเก๋น เยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม"

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดงานรำลึก 42 ปี 6 ตุลาคม 2519 พร้อมเสวนา “เหตุการณ์ 6 ตุลา กับอาจารย์ป๋วย”

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดงาน “ครบรอบ 42 ปี 6 ตุลาคม 2519” ประจำปี 2561 เพื่อร่วมรำลึกและไว้อาลัยแก่ผู้ที่เสียชีวิตในเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 เหตุการณ์การปราบปรามนักศึกษาและประชาชนนับหมื่นชีวิตที่รวมตัวกันเพื่อประท้วงการกลับเข้ามาของจอมพลถนอม กิตติขจร โดยภายในงานมีกิจกรรมมากมาย อาทิ พิธีทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ การวางพวงมาลาและดอกไม้เพื่อรำลึกถึงเหล่าวีรชน ณ สวนประวัติศาสตร์ธรรมศาสตร์กับการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์โดยมีญาติผู้เสียชีวิต นักวิชาการ ตัวแทนพรรคการเมือง และองค์กรต่าง ๆ เข้าร่วม รวมถึงการเสวนาวิชาการในหัวข้อ “เหตุการณ์ 6 ตุลา กับอาจารย์ป๋วย” โดย ม.ร.ว.สายสวัสดิ์ สวัสดิวัตน์ ศ.(พิเศษ) ดร.ชาญวิทย์ เกษตรศิริ นายสุลักษณ์ ศิวรักษ์ และนายจอน อึ้งภากรณ์

รศ.เกศินี วิฑูรชาติ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า ในวาระ 42 ปีของเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 จากคำพูดที่ว่า “ถ้าเราไม่เรียนรู้จากประวัติศาสตร์ ก็ไม่มีทางที่เราจะสร้างอนาคตที่ดีได้” เราทุกคนต้องตระหนักในคุณค่าและเกิดจิตสำนึกในการดำรงไว้ซึ่งความมุ่งมั่นที่จะรักษาความถูกต้อง และความดีงามของสังคม เหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 เป็นการต่อสู้ของคนหนุ่มสาวเพื่อเรียกร้องให้เกิดความเป็นธรรม ความถูกต้อง ความต้องการให้สังคม

ไทยดีขึ้น เป็นบาดแผลของแผ่นดินที่สมควรได้รับการจดจำไว้ให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ถึงเหตุการณ์การต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย 6 ตุลาคม 2561 เป็น 42 ปี ที่กำลังจะผ่านไปกับความทรงจำเกี่ยวกับเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519

เราเห็นการเดินทางของการเมืองไทย เห็นเส้นชีวิตของการเคลื่อนไหวของนักศึกษา และเราทุกคนก็มุ่งมั่นด้วยความหวังและศรัทธาที่ต้องการให้สังคมไทยดีขึ้น และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดงานครบรอบ 42 ปี 6 ตุลาคม 2519 จะเป็นประโยชน์ต่อผู้คนร่วมสมัย และอนุชนรุ่นหลังได้ศึกษาและเรียนรู้บทเรียนจากเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ และตระหนักถึงความสำคัญที่จะไม่ให้เหตุการณ์ลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นอีกในอนาคต รศ.เกศินี กล่าวเพิ่มเติม

ด้าน นายกิตติณัฐ เล้า รักษาการประธานสภานักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กล่าวสุนทรพจน์เนื่องในงาน 42 ปี 6 ตุลาคม 2519 ว่า 6 ตุลาคม ณ ที่แห่งนี้ เมื่อ 42 ปีที่ผ่านมา ได้เกิดเหตุการณ์ที่มีความสูญเสียมากที่สุดเหตุการณ์หนึ่งในประเทศไทย ผู้คนเข่นฆ่ากัน เพราะความคิดเห็นต่าง และตลอดเวลาที่ผ่านมาเป็นเครื่องพิสูจน์ให้เห็นว่าสังคมไทยไม่ได้มีการเรียนรู้จากบทเรียนนี้เลย ยังเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงขึ้นเพียงเพราะความคิดเห็นต่างขึ้น ในช่วงตลอดเวลาที่ผ่านมา และหากเปรียบ 6 ตุลา เหมือนชีวิตคน คงเป็นคนอายุ 42 ปี

นายกิตติพงศ์ สุนทรปฏิภาณ
เลขาธิการองค์การนักศึกษา มธ.

นายกิตติณัฐ เล่า
รณก.ประธานสภานักศึกษา มธ.

วัยกลางคนที่กำลังจะถูกสังคมเลื่อนไปจากตำราเรียนไปจากความรู้ของชนรุ่นใหม่ ผมไม่ได้ต้องการเพียงแค่พูดว่า 6 ตุลาคมจะไม่สูญเปล่าแล้วจางหายไป แต่อยากให้นี่เป็นจุดเริ่มต้น ที่เราจะได้เรียนรู้จากบทเรียนราคาแพงอายุ 42 ปี

และ นายกิตติพงศ์ สุนทรปฏิภาณ เลขาธิการองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กล่าวไว้ว่าลัทธิวีรชนว่า 6 ตุลาคม 2519 ถือเป็นเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ทางการเมืองที่ถือเป็นความผิดพลาดอย่างมหันต์ของผู้มีอำนาจที่ใช้ความรุนแรงเข้าเป็นที่ยึดจากเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ที่ทุกคนรู้จัก รู้ซึ่งถึงบทบาทสำคัญ ของนักศึกษาที่ร่วมกันก่อปฏิวัติการบ้านเมืองจากทราซด้วยมือเปล่า แต่เหตุโศก 6 ตุลาคม 2519 จึงเกิดเหตุการณ์วิบัติเหล่านี้ขึ้นอีก กลายเป็นจุดแตกหักอันร้ายแรงอันเป็นผลต่อเนื่องมาจากสถานการณ์การต่อสู้ทางการเมืองอันแหลมคมที่ดำเนินมาก่อนหน้านั้น ระหว่างพัฒนาการของพลังแห่งขบวนการนักศึกษาประชาชนฝ่ายก้าวหน้า ที่ก้าวข้ามขั้นตอนเรียกร้องเสรีภาพ ประชาธิปไตย มุ่งสู่ความเป็นธรรมในสังคมเพื่อราษฎรทุกชนชั้น ด้วยความบริสุทธิ์ใจ กับ การต่อต้านทุกรูปแบบของพลังแห่งขบวนการอนุรักษ์นิยมขวาจัด ชุมพลึงคัลลัทธิ ชากเดนความคิดคักดินาเผด็จการนิยม ที่มีผลประโยชน์อยู่ทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังมหาศาลอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งยังโหมกระพือบิดเบือนสร้างความเกลียดชังนักศึกษาต่อประชาชน นำไปสู่การฆ่ากันเอง แต่สุดท้ายคนที่ได้ประโยชน์กลับไม่ใช่ชนักศึกษาและประชาชนเลยแม้แต่น้อย

ณ วันนี้ สำหรับคนหนุ่มสาวรุ่นปัจจุบัน ควรได้มีโอกาสเรียนรู้ถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 เพื่อเป็นบทเรียน

ทางประวัติศาสตร์ให้ศึกษา ให้ได้ตระหนักรู้ถึงจากวันนั้นถึงวันนี้ ความขัดแย้งก็ยังอยู่ในสังคมไทย ถึงแม้ว่าจะผ่านไป 42 ปีแล้ว แต่การใช้ความรุนแรงแก้ไขปัญหาก็ไม่สามารถจะได้รับการชดเชยชดเชยไม่ว่าจะเป็นฝ่ายใดก็ตาม แล้วยังสูญเสียชีวิต ครอบครัว ทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะฉะนั้น การแก้ไขปัญหาด้วยสันติวิธีที่แท้จริง จึงถือเป็นทางออกที่งดงาม และไร้ซึ่งความสูญเสียใด ๆ

ปัจจุบันถึงแม้จะไม่ได้มีการสะท้อนภาพมุมมองเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ครั้งนี้อีกครั้ง แต่ผมเชื่อว่าเหตุการณ์นี้ถือเป็นบทเรียนที่รัฐบาล หรือผู้มีอำนาจต้องจำไว้ให้แน่นว่าการจัด หรือลดความแตกร้างที่เกิดขึ้นในหมู่คณะที่มีความคิดเห็นไม่ตรงกัน การใช้ความรุนแรง ถือเป็นความผิดพลาดถึงอาจจะนำไปสู่ความเป็นรัฐที่ล้มเหลว เพราะเงื่อนไขในการนำไปสู่ประชาธิปไตยคือการไม่ทำลายการต่อสู้ด้วยความหวังและความฝันของปวงประชาสังคมควรที่จะจดจำบาดแผลของตนเองไว้ แล้วนำมาปรับปรุง มิใช่ลืม... ดังนั้น 6 ตุลา คือบาดแผลของสังคมไทย หากเราลืมความรุนแรงและเหยียดเหยียดครั้งนั้นลงไป เหตุการณ์ครั้งนี้คงไม่หมดไปในชาติที่เราวาดฝันไว้อย่างแน่นอน นายกิตติพงศ์กล่าวทิ้งท้าย

นอกจากนี้ ในช่วงบ่ายมีการฉายสารคดีสั้นเรื่อง “The Two Brothers” และนำเสนอรายงานการสืบค้น “เรื่องที่สูญหาย... จากเหตุการณ์ 6 ตุลา” โดย รศ.ดร.พวงทอง ภวัครพันธุ์ นางสาวภัทรรักษ์ทอง และคณะ การมอบรางวัลการประกวดบทกวีเพื่อประชาชน และการอ่านบทกวี ปังฉิมกถา “คนเดือนตุลาหลังเดือนตุลา” ดนตรี “รำลึกและคารวะวีรชน” หลังจากนั้นผู้ร่วมงานได้ร่วมกันวางดอกไม้เพื่อรำลึกถึงวีรชน 6 ตุลา ร่วมกัน ณ ลานประติมากรรม 6 ตุลา

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้การต้อนรับผู้บริหารจาก Alliance of 4 Spanish Universities (A-4U)

รศ.ดร.กิตติ ประเสริฐสุข รองอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ พร้อมด้วยคณาจารย์จากคณะต่าง ๆ ร่วมต้อนรับผู้บริหารจากมหาวิทยาลัยชื่อดังทั้ง 4 แห่งจากสเปน ประกอบด้วย Universidad Autonoma de Barcelona, Universidad Pompeu Fabra de Barcelona, Universidad Carlos III de Madrid, และ Universidad Autonoma de Madrid เมื่อเร็ว ๆ นี้ โดยการเยือนในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหารือแนวทางในการสร้างความร่วมมือทางด้านการศึกษาในอนาคต เช่น การทำความร่วมมือระดับมหาวิทยาลัย การแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากร รวมทั้งการจัดสัมมนาาร่วมกัน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้การต้อนรับผู้แทนจาก China Institute of Contemporary International Relation (CICIR) สาธารณรัฐประชาชนจีน และศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์ฯ

รศ.ดร.กิตติ ประเสริฐสุข รองอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พร้อมด้วยคณาจารย์จากคณะรัฐศาสตร์ ร่วมต้อนรับ Prof. Hu Jiping ผู้ช่วยประธานสถาบัน CICIR และคณะ โดยการเยือนในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ของจีนที่มีต่อภูมิภาคอาเซียนในแง่มุมด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เมื่อเร็ว ๆ นี้

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้การต้อนรับผู้แทนจาก National Institute of Technology (NIT), Japan ประเทศญี่ปุ่น

รศ.เกศินี วิฑูรชาติ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พร้อมด้วย ผศ.ดร.ปริญญ์ เทวานฤมิตรกุล รองอธิการบดีฝ่ายความยั่งยืนและบริหารศูนย์รังสิต และอาจารย์จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ ให้การต้อนรับและหารือกับ Dr. Kenji Higashida, Executive Director on International Affairs of NIT (KOSEN), President of NIT Sasebo College และผู้แทนจาก NIT ณ ห้องรับรอง ตึกโดม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ เมื่อเร็ว ๆ นี้ โดยแนะนำถึงระบบการศึกษาแบบ KOSEN ที่มีรูปแบบอาชีวศึกษา หลักสูตร 5 ปี เน้นการศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์ รวมทั้งมหาวิทยาลัยธรรมศัตร์ยังได้ตกลงเป็นเจ้าภาพร่วมในการจัดงาน International Seminar on Technology for Sustainability (ISTS) ในปี 2562 อีกด้วย

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้การต้อนรับ Dr. Eden Woon อธิการบดี จาก Asia Institute of Technology (AIT) ประเทศไทย

รศ.เกศินี วิฑูรชาติ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พร้อมด้วย ศ.ทพญ.ดร.ศิริวรรณ สืบบุญธรรม รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม ร่วมต้อนรับ Dr. Eden Woon อธิการบดีจากสถาบัน AIT เมื่อเร็ว ๆ นี้ โดยการเยือนในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าเยี่ยมอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เนื่องในโอกาสเข้ารับตำแหน่งใหม่ อีกทั้งเพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างกัน ในการนี้ยังได้หารือถึงโอกาสในการร่วมมือกันทางด้านวิชาการในอนาคต โดยเฉพาะด้านการแพทย์ และการวิจัยในหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รับมอบเงินบริจาคจำนวน 30 ล้านบาท จาก คุณบุญชู ตรีทอง เพื่อก่อสร้างอาคารเรียนรวมธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง

คุณบุญชู ตรีทอง อดีตรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ผู้มีอุปการคุณต่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มอบเงินบริจาคเพื่อก่อสร้างอาคารเรียนรวมความสูง 5 ชั้น ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง จำนวนเงิน 30,000,000 บาท (สามสิบล้านบาท) ให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมี รศ.เกศินี วิฑูรชาติ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศ.ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์ อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศ.ดร.ไพโรจน์ กัมพูสิริ รองอธิการบดีฝ่ายกฎหมายและบริหารศูนย์ลำปาง พร้อมด้วย คณะบดีคณะต่าง ๆ เป็นผู้รับมอบ เมื่อเร็วๆ นี้ ณ บ้านสวนบางเขน กรุงเทพฯ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จับมือ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาศักยภาพห้องปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อม

รศ.เกศินี วิฑูรชาติ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ รศ.ดร.สสิธร เทพตระการพร คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ เข้าร่วมการประชุม “เครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาศักยภาพห้องปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อม” และลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือเครือข่ายห้องปฏิบัติการ ณ โรงแรมรามารการเด็นส์ กรุงเทพมหานคร เมื่อเร็ว ๆ นี้ โดยมีปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดกิจกรรม

นักเรียนโรงเรียนผู้สูงอายุธรรมศาสตร์ รุ่นที่ 1 สถาบันเสริมศึกษาและทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ สว.ธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ และ บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (CP ALL) เปิดโครงการรณรงค์เชิงสัญลักษณ์ TU rangsit Together ByeByeGOBGB

นักเรียนโรงเรียนผู้สูงอายุธรรมศาสตร์ รุ่นที่ 1 สถาบันเสริมศึกษาและทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ สว.ธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ และ บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (CP ALL) เปิดโครงการรณรงค์เชิงสัญลักษณ์ TU rangsit Together ByeByeGOBGB ณ โถงชั้น 1 อาคาร ม.ร.ว. สุวพรรณ สนิทวงศ์ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ เมื่อเร็ว ๆ นี้ โดยมี รศ.เกศินี วิฑูรชาติ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมงาน พร้อมทั้ง ผศ.ดร.ปริญญ์ เทวานฤมิตรกุล รองอธิการบดีฝ่ายความยั่งยืนและบริหารศูนย์รังสิต กล่าวเปิดโครงการ และพิธีรับมอบรางวัลผ่านน้ำใจ “แบ่งกัน ใช้ปันกันยิ้ม” มอบโดย คุณช่วงชัย เปาอินทร์ ประธานนักเรียนโรงเรียนผู้สูงอายุธรรมศาสตร์ รุ่นที่ 1 และรับโดย รศ.นพ.พฤษส ต่ออุดม ผู้อำนวยการโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ

คณะวิทยาการเรียนรู้ ธรรมศาสตร์ เปิดบ้านต้อนรับผู้เข้ารับการอบรม บสส. รุ่นที่ 8

คณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้การต้อนรับผู้เข้ารับการอบรมในหลักสูตรผู้บริหารการสื่อสารมวลชนระดับสูงด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (บสส.) รุ่นที่ 8 จากสถาบันอิศรา มูลนิธิพัฒนาสื่อมวลชนแห่งประเทศไทย โดยได้เดินทางมาศึกษาดูงาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรดังกล่าว ณ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อเร็ว ๆ นี้ โดยผู้เข้ารับการอบรมฯ ได้เข้าเยี่ยมชมและรับฟังการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมี อาจารย์ศิริรัตน์ ศิริชีพชัยนนต์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ ดร.สิทธิโชค ทับทอง รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและกระบวนการเรียนรู้ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้การต้อนรับ ก่อนเดินทางไปยังคณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ โดยมี รศ.ดร.อนุชาติ พวงสำลี คณบดีคณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ ให้การต้อนรับ

กบม.สัญจร ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยา

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยาเตรียมความพร้อมรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมตามแนวเศรษฐกิจตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) มุ่งหวังที่จะใช้ขีดความสามารถในการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ด้วยการขอรับการส่งเสริมเป็นเขตนวัตกรรม ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี และเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรโดยเน้นการฝึกอบรม วิจัยและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ การให้คำปรึกษา โดยเล็งเห็นความสำคัญด้านการสร้างพันธมิตร ซึ่งเป็นองค์กรทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจ ที่จะให้ความร่วมมือในการพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยดำเนินการจัดหลักสูตรฝึกอบรม (Training) เพื่อช่วยเสริมองค์ความรู้ให้กับบุคลากรในธุรกิจ อุตสาหกรรมและองค์กรต่างๆ ให้มีความสามารถในการทำงานเพิ่มขึ้น

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เล็งเห็นถึงความสำคัญในการเตรียมความพร้อมยกระดับพื้นที่รองรับ (EEC) และเพื่อเป็นการติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยา จึงจัดการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยครั้งที่ 18/2561 หรือ กบม.สัญจรขึ้น ณ ห้องประชุมถาวร - อูษา พรประภา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยา เพื่อหารือในเรื่องของการพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยา ในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านกายภาพ ความคืบหน้าในการสร้างอาคารใหม่เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมตามแนวเศรษฐกิจตะวันออก (EEC) รวมทั้งในส่วนของโรงแรม ECO HOTEL by Thammasat ที่ได้มีการปรับปรุงห้องพักและบริการ เพื่อรองรับการจัดประชุม สัมมนา หรือกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร

รองศาสตราจารย์ พรชัย ตระกูลวรานนท์ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทั่วไป กล่าวว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยามีแผนการพัฒนาเพื่อตอบโจทย์ EEC พร้อมสร้างบุคลากรรองรับ

อุตสาหกรรมใน 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ฝึกอบรมภาษาเฉพาะทางสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย
2. พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับยานยนต์แห่งอนาคตร่วมกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ และภาคอุตสาหกรรม
3. พัฒนาสถาบันวิจัย ศูนย์วิจัยเฉพาะทางเพื่อตอบโจทย์อุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพอนามัยของชุมชน

ดังนั้น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยาจึงมีศักยภาพและความสามารถที่จะเป็นศูนย์กลางการศึกษา ศูนย์วิจัยและพัฒนา ตลอดจนให้คำปรึกษาในการจัดฝึกอบรมบุคลากรอย่างเป็นระบบ โดยประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งครอบคลุมทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจบริการ ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งถือได้ว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยาเป็นสถาบันการศึกษาที่เป็นหัวใจหลักสำคัญของภูมิภาคตะวันออก ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยร่วมกันปลูกต้นไม้บริเวณรอบ ๆ อาคารหลังใหม่ จำนวน 42 ต้น ได้แก่ ต้นเหลืองปรีดียาธร 21 ต้น และต้นประดู่ป่าอีก 21 ต้น นำโดย รศ.เกศินี วิฑูรชาติ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รศ.พรชัย ตระกูลวรานนท์ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทั่วไป และคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อีกทั้งยังได้รับเกียรติจากคุณประเสริฐศักดิ์ องค์กรพัฒนกุล ที่ปรึกษาอาวุโสกลุ่มธุรกิจยานยนต์และอุตสาหกรรม E.C.I. Group Co., Ltd. Chia Tai Group พร้อมด้วยคุณทิพา องค์กรพัฒนกุล ภรรยา ได้รดน้ำและปลูกต้นไม้ร่วมกัน หลังจากนั้นคณะผู้บริหารได้เยี่ยมชมอาคารเรียนและปฏิบัติการรวม รวมทั้งอาคารหลังใหม่ที่ใกล้จะเสร็จสมบูรณ์ และถ่ายภาพร่วมกันเป็นที่ระลึกในโอกาสที่ได้มาเยี่ยมชมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยากอีกด้วย

นักศึกษา ศิลปกรรมฯ ธรรมศาสตร์ลำปาง กว่า 2 รางวัลในเวที The 1st National Youth Design Awards

"มอมูล" ผลงานชนะเลิศ
ประเภทการออกแบบผลิตภัณฑ์

"ชาผาง" ผลงานรองชนะเลิศอันดับ 2
ประเภทการออกแบบผลิตภัณฑ์

นักศึกษาสาขาออกแบบหัตถอุตสาหกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง จำนวน 2 คน สามารถคว้ารางวัลจากการประกวดออกแบบระดับเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 1: National Youth Design Awards มาได้ โดยนายทวิ เจริญคงสกุล ได้รับรางวัลชนะเลิศ ประเภทการออกแบบผลิตภัณฑ์ เงินรางวัลจำนวน 100,000 บาท และนางสาวจิตาภา เพ็ชรฆาฏ ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 2 ประเภทการออกแบบอัตลักษณ์ เงินรางวัลจำนวน 25,000 บาท ซึ่งผลงานของนักศึกษาทั้ง 2 คน ได้ร่วมนำเสนอในนิทรรศการผลงานการออกแบบระดับเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 1 อีกด้วย

ผศ.ศรีشنا เจริญเนตร อาจารย์ประจำสาขาวิชาออกแบบหัตถอุตสาหกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า การประกวดดังกล่าวจัดขึ้นโดย คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ร่วมกับสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม บริษัท ประชาธิปไตยรักสามัคคีวิสาหกิจเพื่อสังคม (ประเทศไทย) จำกัด คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และคณะวิทยาการสื่อสาร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งการจัดการประกวดครั้งนี้เพื่อยกระดับมาตรฐานของการออกแบบในระดับเยาวชนในสาขาต่าง ๆ สู่มีอาชีพ ส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพด้านการออกแบบและเป็นการสร้างเครือข่ายการศึกษาด้านการออกแบบภายในประเทศ โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ได้รับรางวัลสนับสนุนสถาบันการศึกษา จำนวน 5,000 บาท จากการประกวดฯ ด้วย

นายทวิ เจริญคงสกุล ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศ ประเภทการออกแบบผลิตภัณฑ์เปิดเผยว่า ผลงานที่ได้รับรางวัลมีชื่อว่า "มอมูล" เป็นการออกแบบสื่ออัตลักษณ์และบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์ปุ๋ยอินทรีย์จากมูลโค ชุมชนบ้านตาลอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีความน่าสนใจเหมาะกับ

บริบทของชุมชนและส่งเสริมการขาย เพิ่มรายได้ให้ชุมชนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเดิมชุมชนบ้านตาลอง จังหวัดบุรีรัมย์ ประสบปัญหาในการจำหน่ายปุ๋ย เป็นแค่การแบ่งขายให้คนในชุมชน โดยแบ่งใส่ถุงกระสอบไม่มีตราสินค้า หรือข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ไม่มีการส่งเสริมการขายใด ๆ ต่อนักท่องเที่ยว จึงออกแบบบรรจุภัณฑ์จากกระดาษน้ำตาลและกระดาษถนอมสายตาเนื่องจากมีต้นทุนถูก ให้ความรู้สึกความเป็นกันเอง มีกลิ่นอายของชนบท ความสนุกสนาน ด้วยการใช้ตัวอักษรและลายกราฟิกที่ใช้การวาดมือ โดยบรรจุปุ๋ยอินทรีย์แยกเป็นถุงเล็ก ถุงละ 1 กิโลกรัม กำหนดกลุ่มเป้าหมายของผลิตภัณฑ์เป็นกลุ่มวัยทำงานถึงผู้สูงอายุที่รักการปลูกต้นไม้ หรือผู้ที่ต้องการซื้อไปเป็นของฝาก เนื่องจากมีเซตอุปกรณ์ปลูกพืชจำหน่าย ประกอบด้วยพลั่วขนาดเล็กและกระถางปุ๋ยอินทรีย์จากมูลโคอัดโคมะพร้าว

นางสาวจิตาภา เพ็ชรฆาฏ ผู้ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 ประเภทการออกแบบอัตลักษณ์เปิดเผยว่า การออกแบบอัตลักษณ์ของบ้านตาลอง จังหวัดบุรีรัมย์นั้น ได้แนวคิดมาจากชาวบ้านตาลองที่นิยมดื่มชา "ผาง" (สมุนไพรครอบจักรวาล) ไร่ดื่มเพื่อสุขภาพ จึงคิดหาวิธีแปรรูปแผ่นไม้ผางขนาดใหญ่ที่ไม่สะดวกในการดื่ม โดยการผ่าไม้ผางให้มีขนาดเล็กลง นำไปอบแห้ง แล้วนำมาบรรจุในซองชา เปลี่ยนวิธีการจากการดื่มเป็นการชง คล้ายการชงชา สะดวกทั้งการชงและการซื้อขายด้วย ส่วนการออกแบบตราสินค้านั้น ได้ออกแบบเป็นรูปศาลาบ้านตาลอง สื่อความหมายถึงความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน ที่มักจะมาพบปะพูดคุย หรือปรึกษาหารือกันที่ศาลาแห่งนี้ ส่วนการทุนสัญลักษณ์บนซองชาไม้ผาง ได้ออกแบบจากบุคลิกภาพที่แตกต่างกันของชาวบ้านตาลอง ที่ประกอบด้วยชาวไทยอีสานและชาวเขมร อาศัยอยู่ร่วมกัน โดยออกแบบให้การทุนสัญลักษณ์แต่งกายชุดประจำหมู่บ้านและชนเผ่าสวย

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดย คณะสาธารณสุขศาสตร์ เปิดโครงการ Safety 2U : Safety University for your Safety Life เพื่อประชาคมธรรมศาสตร์ปลอดภัย เพื่อความปลอดภัยของคุณ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีนโยบายด้านการจัดการความปลอดภัยที่เป็นมาตรฐานโดยมุ่งหวังให้นักศึกษา บุคลากร ชุมชนโดยรอบเกิดความมั่นใจ อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการความปลอดภัยและนำไปใช้

เพื่อให้เกิดผลดีต่อตนเองและประเทศชาติ

อุบัติเหตุ ถือเป็นความเสี่ยงต่อสุขภาพรูปแบบหนึ่งที่มีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย สาเหตุโดยส่วนใหญ่ คือ พฤติกรรมของคน โครงสร้างทางกายภาพและสภาพแวดล้อมที่ไม่ได้มาตรฐานและไม่คำนึงความปลอดภัย รวมถึงกฎระเบียบหรือนโยบายที่มีความละเอียดอ่อนไม่เพียงพอต่อความเสี่ยงอันตรายซึ่งจะส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุเพิ่มมากขึ้น การดำเนินการเพื่อสร้างความปลอดภัย จึงควรทำในหลายระดับ ได้แก่ การให้ความรู้ การสร้างความตระหนัก การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัย ปรับสภาพแวดล้อมที่ไม่เสี่ยงต่อการเกิดอันตราย กฎระเบียบหรือ

นโยบายที่มีความมุ่งมั่นในการสร้างความปลอดภัย และมีคณะกรรมการที่ดำเนินการเรื่องความปลอดภัยอย่างชัดเจน

รศ.ดร.สลิสร เทพตระการพร คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ กล่าวว่า คณะสาธารณสุขศาสตร์ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรหลักในการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของมหาวิทยาลัย มีความมุ่งมั่นที่จะเป็นแกนนำในการผลักดันและดำเนินโครงการ Safety University ร่วมกับทุกคณะและหน่วยงานของมหาวิทยาลัย มีการจัดการระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัยที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย รวมถึงสอดคล้องกับกฎระเบียบและมาตรการของรัฐบาลอย่างเคร่งครัด ลดการใช้ และการปลดปล่อยสารเคมี สารอันตราย และของเสียอันตราย ที่อาจมีผลต่อความปลอดภัยของประชาคมธรรมศาสตร์และชุมชนโดยรอบ และท้ายสุด คือการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ กฎระเบียบ และข้อกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักศึกษาและบุคลากรได้เกิดความมั่นใจในความปลอดภัยของชีวิต ทรัพย์สิน และสุขภาพ รวมทั้งความปลอดภัยในการทำงานที่มีการตรวจสอบ และดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติเฉลิมพระเกียรติ ควารางวัลชนะเลิศ Museum Thailand Awards 2018

พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติเฉลิมพระเกียรติ คณะสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับรางวัลชนะเลิศ Museum Thailand Awards 2018 (พิพิธภัณฑ์ด้านวัฒนธรรม) จากสถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ (สพร.) หรือ มิวเซียมสยาม เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2561 โดยนางสาวเหมือนพิมพ์ สุวรรณกาศ ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติเฉลิมพระเกียรติ เป็นผู้แทนรับรางวัลจาก พล.อ.อ.ประจิน จั่นตอง รองนายกรัฐมนตรี ประธานในพิธีฯ โดยการประกวด Museum Thailand Awards 2018 ซึ่งจัดขึ้นเป็นปีที่ 2 มีเป้าหมายเพื่อยกระดับพิพิธภัณฑ์ในประเทศไทยให้ทัดเทียมมาตรฐานสากล พร้อมก้าวเดินสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งตั้งเป้าหมายระยะยาวที่จะนำเสนอพิพิธภัณฑ์ของประเทศไทยเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดประกวดรางวัลพิพิธภัณฑ์โลก (Museum of the year) รวมไปถึงการเป็นผู้นำในการเผยแพร่ศาสตร์ทางพิพิธภัณฑ์วิทยา ในกลุ่มประเทศ AEC อีกด้วย

โดยรางวัล Museum Thailand Awards 2018 จำนวน 15 รางวัล คัดเลือกจากพิพิธภัณฑ์แยกประเภทออกเป็น 5 ด้าน คือ พิพิธภัณฑ์ตัวแทนด้านวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์ตัวแทนทางด้านสังคม พิพิธภัณฑ์ตัวแทนทางด้านเศรษฐกิจ พิพิธภัณฑ์ตัวแทนทางด้านวิทยาศาสตร์ และพิพิธภัณฑ์ตัวแทนทางด้านสิ่งแวดล้อม

ปัจจุบันพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยาเฉลิมพระเกียรติ เป็นพิพิธภัณฑ์ทางมานุษยวิทยา (Thammasat Museum of Anthropology) ที่ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาค้นคว้า และทำความเข้าใจมนุษย์ และวัฒนธรรมอย่างรอบด้านผ่านการศึกษาวิจัย การเรียนการสอน การจัดอบรมและการจัดแสดงวัตถุ ให้บริการกลุ่มคนที่หลากหลาย และเป็นทางเลือกของการเรียนรู้ที่ไม่สิ้นสุด โดยคำนึงถึงข้อจำกัดในการเข้าถึงความรู้ของคนกลุ่มต่างๆ เพื่อให้เป็น “พิพิธภัณฑ์สำหรับทุกคน” (Museum for all) โดยเปิดให้บริการทุกวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 9.30–15.30 น.

เยี่ยมชมเว็บไซต์ของพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยาเฉลิมพระเกียรติ:
<http://museum.socanth.tu.ac.th/>

รู้จัก YPIN AMBASSADOR รุ่นที่ 1

“เปิดตัว YPIN Ambassador รุ่นที่ 1 ผู้ร่วมผลักดัน โครงการปีแห่งการตีพิมพ์และสร้างสรรค์นวัตกรรมสู่การปฏิบัติ”

โครงการปีแห่งการตีพิมพ์และสร้างสรรค์นวัตกรรมถือเป็นหนึ่งในโครงการใหม่ของมหาวิทยาลัยที่มุ่งหวังผลักดันให้นักวิชาการ นักวิจัย และบุคลากรของมหาวิทยาลัยหันมาให้ความสนใจกับการตีพิมพ์ผลงานและสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อตอบสนองสังคมมากยิ่งขึ้น ผ่านกิจกรรม การอบรม การให้ทุนสนับสนุนใหม่ ๆ ตลอดจนการให้คำปรึกษา ทั้งนี้เพื่อสร้างความรับรู้และกระจายข้อมูลอันทั่วถึงมากขึ้น กองบริหาร การวิจัยจึงได้คัดเลือก YPIN Ambassador ขึ้นมา ซึ่งทำหน้าที่เป็นเสมือนตัวแทนและภาพลักษณ์หลักของโครงการในการประชาสัมพันธ์กิจกรรม ที่น่าสนใจต่าง ๆ การนำเสนอแหล่งข้อมูล การสนับสนุนและเงินทุนทางด้านการวิจัยที่น่าสนใจ การตีพิมพ์ผลงาน ตลอดจนการสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อตอบสนองการพัฒนาประเทศในอนาคต

YPIN Ambassador ยังถือเป็นกลไกสำคัญของโครงการปีแห่งการตีพิมพ์และสร้างสรรค์นวัตกรรมในการกระตุ้นและส่งเสริมให้เกิด การสร้างเครือข่ายทางด้านวิชาการระหว่างสาขาวิชาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น โดยฉบับนี้ทีม TUNEWS จะพาไปรู้จักกับ YPIN Ambassador ทั้ง 6 ท่าน ว่ามีใครและเชี่ยวชาญในการทำวิจัยด้านไหนบ้าง

อ.ดร.ศศินันท์ เครือชัยพนิต

ขอเปิดด้วยหญิงเก่งเพียงคนเดียวของ YPIN Ambassador รุ่นที่ 1 อย่าง อ.ดร.ศศินันท์ เครือชัยพนิต อาจารย์ประจำโครงการวิเทศศึกษา (อาเซียน-จีน) คณะศิลปศาสตร์ ผู้มีความสนใจประเด็นด้านจีนศึกษาโดยเฉพาะมิติทางด้านเศรษฐศาสตร์การเมือง งานของ อ.ดร.ศศินันท์เน้นศึกษาโครงสร้างทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ โดยมีมุมมองทางด้านการเมืองเข้ามาผสมผสาน ตามสไตล์การวิจัยรุ่นใหม่ที่มุ่งการศึกษาแบบข้ามศาสตร์มากยิ่งขึ้น

นอกจากประเด็นเรื่องจีนที่ อ.ดร.ศศินันท์มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ นับตั้งแต่จบการศึกษาปริญญาเอกแล้ว ปัจจุบันอาจารย์กำลังศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประเทศพม่า โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อแรงงาน แน่นอนว่าเรื่องนี้มีผลกับโครงสร้างแรงงานข้ามชาติในไทยเช่นเดียวกัน นี่จึงถือเป็นชิ้นงานวิจัยสำคัญที่อาจารย์กำลังดำเนินงานอยู่และคาดว่าจะแล้วเสร็จในเร็ว ๆ นี้

ใน YPIN Ambassador รุ่นที่ 1 อ.ดร.ศศินันท์คิดเห็นว่าโครงการ YPIN ถือเป็นหนึ่งในโครงการนำร่องด้านการส่งเสริมการผลิตงานวิจัยและการตีพิมพ์ผลงานที่น่าสนใจ เพราะช่วยกระตุ้นให้นักวิจัยผลิตผลงานมากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยก็มีการสนับสนุนในหลายด้านมากยิ่งขึ้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นข้อดีกับหลากหลายฝ่ายทั้งตัวผู้วิจัย สถาบัน และประเทศชาติ

อ.ดุลยภาพ จาตุรงคกุล

ถัดมาอีกหนึ่งตัวแทนจากสายสังคมศาสตร์อย่าง อ.ดุลยภาพ จาตุรงคกุล อาจารย์ประจำสาขาการเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ ผู้มีความสนใจเฉพาะเกี่ยวกับปรัชญาทางการเมือง และทฤษฎีความคิดทางการเมือง งานศึกษาวิจัยในอดีตของ อ.ดุลยภาพ มุ่งเน้นการศึกษาการถกเถียงกันของแนวคิด ทฤษฎีทางปรัชญาเป็นสำคัญ และมุ่งเน้นศึกษาพัฒนาการของแนวคิดทางการเมือง

สำหรับปัจจุบัน อ.ดุลยภาพ กำลังสนใจทำงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาข้อถกเถียงเกี่ยวกับปรัชญาต่อความเป็นไปของการเมืองไทย มุ่งเน้นการประยุกต์แนวคิดและทฤษฎีทางปรัชญา สู่การอธิบายปัญหา และแสวงหาทางออกใหม่ ๆ เป็นความพยายามดึงงานแบบ Pure Theory มาสู่การประยุกต์ใช้มากยิ่งขึ้น

อ.ดุลยภาพให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงการ YPIN ไว้ที่น่าสนใจว่านี่ถือเป็นโอกาสสำคัญที่จะเกิดการปลุกกระแสความตื่นตัวในการศึกษาวิจัยมากยิ่งขึ้น และถือเป็นกระบอกเสียงสำคัญที่เปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่ได้แสดงศักยภาพอย่างเต็มที่ ผลลัพธ์ของโครงการยังไม่อาจพูดได้ แต่วันนี้ YPIN ได้จุดประกายให้กับนักวิจัยจำนวนมากเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ผศ.ดร.รัชเฉลิม สุทธิพงษ์ประชา

อ.ทพ.ดร.ปิยะพงษ์ พรณพิสุทธิ์

อีกหนึ่ง YPIN Ambassador ที่น่าสนใจไม่น้อยเลย คือ ผศ.ดร. รัชเฉลิม สุทธิพงษ์ประชา อาจารย์ประจำวิทยาลัยสหวิทยาการ ผู้ซึ่งทำงานวิชาการและงานวิจัยกึ่งกลางระหว่างสายสังคมศาสตร์ และสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ อาจารย์เป็นภาพสะท้อนว่าวงการ สมัยใหม่นั้นไร้พรมแดน ไม่มีเส้นแบ่งที่ชัดเจนมากนัก เพราะผลงาน วิชาการในอดีตของอาจารย์ล้วนทำเรื่องเกี่ยวกับประเด็นนโยบาย สาธารณสุขต่าง ๆ

ในขณะที่ปัจจุบันความสนใจของอาจารย์ก็ยังเน้นนโยบายด้าน การสาธารณสุขเป็นสำคัญ เพิ่มเติมด้วยประเด็นการบริหารจัดการ องค์การภาครัฐ และการขับเคลื่อนนโยบาย งานใหม่ ๆ ของอาจารย์ จึงเป็นการศึกษาที่นำไปใช้ได้จริงมากยิ่งขึ้น ตอบโจทย์การพัฒนา ไทยแลนด์ 4.0 และวางบทวนการศึกษาแบบเปิดกว้างไร้พรมแดน

ผศ.ดร.รัชเฉลิม ให้มุมมองต่อโครงการ YPIN ว่าโดยปกติการ ตีพิมพ์ผลงานเผยแพร่สู่สาธารณะถือเป็นสิ่งที่อาจารย์และนักวิจัย ควรกระทำอยู่แล้ว การผลักดันโครงการนี้ขึ้นมาจะช่วยเสริมศักยภาพ ให้กับมหาวิทยาลัยอย่างมากในการส่งต่อองค์ความรู้สู่สังคมอย่างเป็น รูปธรรม เพราะถือเป็นจุดแข็งของธรรมชาติมาโดยตลอด

อีกมาที่สายวิทยาศาสตร์สุขภาพกันบ้าง อ.ทพ.ดร.ปิยะพงษ์ พรณพิสุทธิ์ ถือเป็นหนึ่งใน YPIN Ambassador รุ่นแรก ที่จะส่ง สารโครงการ YPIN สู่ประชาคมธรรมศาสตร์มากยิ่งขึ้น โดยปัจจุบัน อาจารย์สอนอยู่ คณะทันตแพทยศาสตร์ โดยงานศึกษาในอดีตของ อาจารย์นั้นเน้นการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์และสร้างสรรค์นวัตกรรม ทางด้านทันตกรรม โดยเฉพาะวัสดุชนิดใหม่ที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ในการอุดฟัน

สำหรับปัจจุบันอาจารย์มีความมุ่งมั่นที่จะนำเอาองค์ความรู้ และความสนใจด้านการพัฒนาวัสดุด้านทันตกรรมมาต่อยอด ในการพัฒนาประเทศมากยิ่งขึ้น เนื่องจากประเทศไทยยังขาด แหล่งผลิตวัสดุอุดฟันภายในประเทศ ส่งผลให้ต้องนำเข้าจาก ต่างประเทศเป็นจำนวนมาก งานวิจัยชิ้นใหม่ของอาจารย์จึงตอบโจทย์ ทางด้านวิชาการและการพัฒนาประเทศ

อ.ทพ.ดร.ปิยะพงษ์ มองว่าโครงการ YPIN ถือเป็นสิ่งจำเป็นและ สอดรับกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ ซึ่งกำลังเน้นการศึกษา วิจัยเพื่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ มากยิ่งขึ้น อันถือเป็นการ สร้างคุณค่าทางการศึกษา และเป็นการดึงดูดการลงทุนจาก ภายนอกให้ไหลสู่การศึกษาวิจัยของสถาบันการศึกษามากยิ่งขึ้น

ผศ.ดร.นุสิต อธิวุฒินันท์

ถัดมาที่อีกหนึ่ง YPIN Ambassador จากสายวิทยาศาสตร์ อย่าง ผศ.ดร.นุสิต อธิวุฒินันท์ อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้มีความสนใจศึกษาและทำงานวิจัยทางการรักษาพืช และการพยากรณ์โรคพืชในภาคเกษตรซึ่งถือเป็นเศรษฐกิจสำคัญของประเทศไทย

สำหรับงานวิจัยปัจจุบันของอาจารย์มุ่งเน้นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเผยแพร่องค์ความรู้สังคมมากยิ่งขึ้น เน้นการใช้นวัตกรรมแอปพลิเคชัน ที่ช่วยให้เกษตรกรสามารถรับรู้ความเสี่ยงของโรคพืชที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงกรรมวิธีต่าง ๆ ในการรักษาและบำรุงพืช นอกจากนี้ยังมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการตรวจรับรองเกษตรอินทรีย์โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชนด้วย

อาจารย์ให้มุมมองต่อโครงการ YPIN ว่าเป็นโครงการที่ดี เป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับนักวิจัยที่ทำงานด้านนี้อย่างต่อเนื่อง ให้เป็นที่รู้จัก ทั้งยังจะเป็นพื้นที่สำคัญให้งานวิจัยสามารถขยายต่อไปยังภาคส่วนอื่น ๆ ในสังคม ไม่หยุดเพียงในรูปแบบ แต่พัฒนาเป็นนวัตกรรมที่ใช้ได้จริงมากยิ่งขึ้น เป็นช่องทางการสื่อสารการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัย กับภายนอก

อ.ดร.นัฐณีย์ พรพญเจริญวงษ์

ขอปิดท้าย YPIN Ambassador รุ่นแรก ด้วย อ.ดร.นัฐณีย์ พรพญเจริญวงษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งเน้นการศึกษาวิจัยและแก้ไขปัญหาทางด้านวิศวกรรมเครื่องกล ผ่านการจำลองปัญหาด้วยโปรแกรม Ansys Fluent นอกจากนี้ยังเน้นนำเอาองค์ความรู้ไปต่อยอดพัฒนาสังคม จะเน้นแก้ไขปัญหาจริงในทุกอุตสาหกรรม โดยจะคำนึงถึงหลักของการจัดการและอนุรักษ์พลังงานให้กับโรงงานอุตสาหกรรมเป็นหัวใจหลัก

สำหรับปัจจุบันอาจารย์ยังคงมุ่งเน้นการศึกษาวิจัยทางด้านเครื่องกล และการแก้ไขปัญหาชุมชนอย่างต่อเนื่องจากแนวทางการศึกษาในอดีตโดยขยายความร่วมมือไปยังภาคส่วนอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น ทั้ง ปตท. กฟผ. กระทรวงพลังงาน กระทรวงพลังงานและเหมืองแร่ สปป.ลาว เป็นต้น

ด้วยความที่อาจารย์เป็นคนรักการทำวิจัย และมองการทำวิจัยเหมือนการปรุงรสชาติอาหาร พอมิโครงการ YPIN อาจารย์จึงตัดสินใจเข้าร่วมไม่ยากนัก เพราะถือเป็นการพบปะกับนักวิจัยหลากหลายแขนง ได้แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักวิจัยด้วยกัน Share ประสบการณ์ การตีพิมพ์และกิจกรรมอื่น ๆ มากมายระหว่างนักวิจัยด้วยกัน นี่ถือเป็นสิ่งที่แปลกใหม่ในวงวิจัยไทย ต้องยอมรับถึงวิสัยทัศน์ของท่านอธิการบดีที่มองเห็นคุณประโยชน์สำคัญของการสร้างชุมชนนักวิจัยในมหาวิทยาลัย

ทั้งหมดนี้ก็คือ YPIN Ambassador รุ่นแรกของโครงการปีแห่งการตีพิมพ์และสร้างสรรค์นวัตกรรมที่จะพานักวิจัยทุกท่านมารู้จัก โครงการนี้ให้มากยิ่งขึ้น และจะเป็นอีกช่องทางสื่อสารสำคัญในการประชาสัมพันธ์กิจกรรม ทุนการวิจัย การฝึกอบรม และการขอรับทุน ในลักษณะต่าง ๆ เพื่อตีพิมพ์และสร้างสรรค์นวัตกรรมสู่สาธารณะ เพื่อส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับภูมิภาคและสากลในอนาคต

“ฟิลลิป” นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์ฯ คว้ารางวัลชนะเลิศในโครงการ YTEn 2018

“วายเท็น เยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม”

พร้อมเป็นตัวแทนเยาวชนไทยประชุมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (COP 24)
ณ ประเทศโปแลนด์

นายพุทธิศักดิ์ พนมสารรินทร์ (ฟิลลิป) นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน ภาควิชาภาษาอังกฤษ (BJM) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถคว้ารางวัลชนะเลิศในโครงการ “YTEn วายเท็น เยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม” พร้อมรับทุนการศึกษาและตำแหน่ง Young Thai Environmentalists (YTEn2018) คนแรกของประเทศไทย ซึ่งผ่านกระบวนการเรียนรู้ ฝึกทักษะและเสริมสร้างความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อม ภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn 2018) ซึ่งเป็นความร่วมมือของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เพื่อค้นหาตัวแทนเยาวชนที่สนใจประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและมีทักษะการสื่อสารที่ดีเพื่อสร้างความตระหนักในประเด็นสิ่งแวดล้อม

โดย “ฟิลลิป” จะได้เป็นตัวแทนเดินทางไปร่วมการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ 24 (COP 24) ณ ประเทศโปแลนด์ ในช่วงปลายปีนี้ โดยมี ผศ.ดร.นิธิดา แสงสิงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

สำหรับโครงการดังกล่าวได้จัดกิจกรรมหลัก 3 ส่วน ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน (Training Camp) การจัดทำแผนงาน (Pitching Camp) และการปฏิบัติจริงด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งเยาวชนที่เข้าโครงการได้ลงพื้นที่ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านพลังงานทดแทนและการอนุรักษ์ป่าชายเลน ณ อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร โครงการการจัดการขยะของโรงเรียนเทศบาลบ่อผ่าย ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศโครงการประกวดโรงเรียนปลอดขยะ (Zero Waste School) ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในปี 2558 และโครงการธนาคารปูม้าของกลุ่มประมงเรือปู ชุมชนบางทราย้อย จ.เพชรบุรี ภายหลังการลงพื้นที่ดูงานปฏิบัติจริง ผู้เข้าร่วมโครงการได้มีโอกาสวิเคราะห์ วิพากษ์และนำเสนอประเด็นทางสิ่งแวดล้อมที่ตนเองสนใจ มานำเสนอถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไข

เชิงสร้างสรรค์ โดยจัดทำเป็นโครงการเพื่อร่วมประกวด จำนวน 23 โครงการ พร้อมนำเสนอต่อคณะกรรมการและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม

นายพุทธิศักดิ์ พนมสารรินทร์ (ฟิลลิป) นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน ภาควิชาภาษาอังกฤษ (BJM) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวถึงความรู้สึกที่ได้รับรางวัลและเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมการประชุม ณ ประเทศโปแลนด์ ว่า “รู้สึกดีใจและภูมิใจในตัวเองมาก ๆ เพราะช่วงเวลาที่แข่งขันมีงานอื่น ๆ ทับซ้อนอยู่หลายงาน ทำให้การทำโปรเจกต์ครั้งนี้มีเวลาน้อยและเหนื่อยมาก ๆ อีกทั้งประเด็นสิ่งแวดล้อมก็เป็นเรื่องใหม่สำหรับผมที่มาศึกษาอย่างจริงจัง ต้องหาข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ต้องดีไซน์ Prototype ซึ่งมันท้าทายมาก ๆ และเราก็ไม่ได้คาดหวังว่าจะเป็นผู้ชนะ แต่คิดว่าอยากทำออกมาในแบบที่เราวางแผนและตั้งใจไว้ให้ดีที่สุด แล้วมันก็เป็นไปแบบนั้นจริง ๆ ทั้งการเวิร์กช็อป การจัดเตรียมข้อมูลและการตอบคำถาม แทบไม่มีอะไรติดขัดเลย รางวัลที่ได้ก็เป็นอีกแรงใจที่ทำให้เชื่อว่า hard working มันมีพลังมากจริง ๆ และเราก็ตีใจที่จะได้เป็นกระบอกเสียงในเรื่องสิ่งแวดล้อม เราสามารถทำอะไรต่อยอดได้อีกหลายอย่าง แต่ก็รู้สึกกดดันนิดหน่อยที่จะต้องแบกความคาดหวังของเพื่อน ๆ อีกหลายคนไปด้วย เพราะทุกคนก็มีศักยภาพและอยากจะไปเป็นตัวแทนประเทศเช่นเดียวกัน”

โดยปีนี้เป็นปีแรกที่มีการจัดโครงการนี้ขึ้น ซึ่งหน้าที่และภารกิจสำคัญของ Young Thai Environmentalists นอกจากการเป็นตัวแทนประเทศไปประชุม COP24 ของ UNFCCC ณ ประเทศโปแลนด์แล้ว ก็ยังจะต้องดำเนินโครงการที่ได้นำเสนอให้เป็นจริงให้ได้ โดย “ฟิลลิป” บอกกับทีมงาน TU NEWS ว่ากำลังมีแผนงานที่จะทำสื่อเกี่ยวกับ Zero Waste Lifestyle เพื่อให้ประเด็นสิ่งแวดล้อมดูเข้าถึงง่ายมากขึ้นอีกด้วย

ทั้งนี้ โครงการ YTEn เป็นโครงการที่มุ่งหวังจะเป็นส่วนหนึ่งในการปรับทัศนคติของคนรุ่นใหม่ในการณรงค์ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาทักษะความรอบรู้ เพื่อสร้างนักคิดและนักปฏิบัติเพื่อให้เกิดเครือข่ายเยาวชนที่มีความสนใจและใส่ใจในสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเพื่อสร้างเยาวชนต้นแบบที่สามารถคิดและลงมือปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
THAMMASAT UNIVERSITY

ปีแห่งการตีพิมพ์
และสร้างสรรค์นวัตกรรม

YEAR OF PUBLICATION
AND INNOVATION

www.tu.ac.th/ypin

ร่วมเป็นส่วนหนึ่ง

ของการก้าวไปสู่มหาวิทยาลัยด้านการวิจัยชั้นนำระดับสากล

หนังสือพิมพ์:	สยามรัฐ		Section :	First Section/ เศรษฐกิจ-สรุป-รายงาน			
คอลัมน์:	YTEN ดึงศักยภาพ รับวิกฤตสิ่งแวดล้อม						
วันที่ :	เสาร์ 11 สิงหาคม 2561			Ad rate :	1,050		
ปีที่ :	69	ฉบับที่ :	23807	หน้า :	2 (กลาง)	Col. Inc.:	53.67
Circulation :	900,000	Ad Value :	56,353.5	PR Value (x3):	169,060.5	คลิป :	สี่สี่

‘YTEn’ดึงศักยภาพ รับวิกฤตสิ่งแวดล้อม

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม จัดกิจกรรมภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn) ค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เข้าร่วมโครงการเพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทย เข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ที่กรุงคาโตวิตเซ ประเทศโปแลนด์ ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์

โดยโครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและดึงศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้จากฐานผู้รู้ให้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเสียหายจากสภาพแวดล้อมและสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศจนถึงระดับโลก

สำหรับโครงการดังกล่าวประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงานและปฏิบัติจริงด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐ

และเอกชน โดยเมื่อเร็ว ๆ นี้ โครงการ YTEn ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คน เข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยได้อบรมเกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง ผ่านหัวข้อ “เล่าเรื่องไม่โงะ...จับประเด็นให้เบะ” (Storytelling) จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สาวิตา ดิถียนต์ สาขาวิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ดนยาทรัพย์ยิ่ง นักเขียนบทอิสระ ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการรับรู้ในแนวทางเดียวกัน

“ที่ผ่านมาการสร้างการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากมาแต่การตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นหากมีองค์ความรู้ในการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตนที่ชัดเจนด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม อีกทั้งในการอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจเพื่อให้กลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอดในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือพิทักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับสถาบันการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช้การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้อาจถูกลดทอนลงแต่เมื่อคนรุ่นใหม่มีแรงบันดาลใจตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้นจะสามารถสร้างเครือข่ายพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้”

หนังสือพิมพ์:	สยามรัฐ		Section :	First Section/ เศรษฐกิจ-สรุป-รายงาน			
คอลัมน์:	YTEN ดึงศักยภาพ รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม						
วันที่ :	เสาร์ 11 สิงหาคม 2561			Ad rate :	1,050		
ปีที่ :	69	ฉบับที่ :	23807	หน้า :	2 (กลาง)	Col. Inc.:	53.67
Circulation :	900,000	Ad Value :	56,353.5	PR Value (x3):	169,060.5	คลิป :	สี่สี่

ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อมได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือก และนำมาวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหาแนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ณัฐพัชร ธรรมทวินันท์ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หนึ่งในผู้เข้าร่วมโครงการ YTEn ซึ่งชี้ให้เห็นถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันของสังคมไทย โดยยกตัวอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับการบริโภคพลาสติกของคนไทยที่เติบโตอย่างรวดเร็วจากความสะดวกและง่ายต่อการใช้ แต่ลืมตระหนักถึงปัญหาระยะยาวเกี่ยวกับการจัดเก็บ ทำลาย เพราะมองว่าไกลตัวในความคิดทุกคน ขณะที่ประเทศที่เข้มงวดเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมพบว่า พลาสติกกลับมีการนำมาใช้ค่อนข้างน้อย เพราะหากต้องการใช้พลาสติกจากร้านสะดวกซื้อจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ขณะที่การรณรงค์พบว่ามีการสอนให้ตระหนักรู้เกี่ยวกับโทษและผลที่ตามมาหากมีการบริโภคพลาสติกในปริมาณมาก ตรงกันข้ามกับไทยที่เราเรารู้แต่ยังตระหนักเรื่องนี้น้อยมาก นี่จึงเป็นหนึ่งในเหตุ

ผลที่ณัฐพัชรอยากเข้าร่วมโครงการ เพื่อใช้โครงการดังกล่าวเป็นเวทีในการบอกเล่าวิธีคิดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในจุดเล็กที่จะกลายเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคต

“ผมเชื่อว่าโครงการนี้จะผลักดันให้เยาวชนได้สร้างจุดเปลี่ยนทางสังคมและตระหนักมากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นเสมือนเวทีให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็นแนวทาง ที่พร้อมจะลงมือทำหลังจากที่ทุกคนรู้ว่าเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องใกล้ตัวแต่อาจละเลย และผมอยากให้มีโครงการลักษณะนี้เกิดขึ้นอีกหลายโครงการที่ไม่ใช่เฉพาะสิ่งแวดล้อม เพราะในสังคมไทยยังมีอีกหลายด้านที่ต้องเร่งแก้ไข เชื่อว่าหากเริ่มสร้างความตระหนักอย่างจริงจังในทุกเรื่อง จะทำให้ไทยเป็นสังคมที่ยั่งยืนได้ไม่ยาก ขอเพียงแค่ทุกคนช่วยกัน”

ทั้งนี้เชื่อว่าโครงการ YTEn จะช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนรุ่นใหม่ในการรณรงค์ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาทักษะแบบรู้รอบเพื่อสร้างนักคิดและนักปฏิบัติไปพร้อมกัน ถือเป็นการพัฒนากระบวนการคิดไปสู่ผลลัพธ์ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมจากการลงมือปฏิบัติ เพื่อเป็นต้นแบบหรือตัวแทนในระดับประเทศที่สามารถคิดและลงมือปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

หนังสือพิมพ์:	แนวหน้า		Section :	สุดสัปดาห์/-			
คอลัมน์:	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ สิ่งแวดล้อม						
วันที่ :	อาทิตย์ 19 สิงหาคม 2561			Ad rate :	900		
ปีที่ :	39	ฉบับที่ :	13630	หน้า :	15 (ล่างซ้าย)	Col. Inc.:	43.43
Circulation :	900,000	Ad Value :	39,087.0	PR Value (x3):	117,261.0	คลิป :	ขาว-ดำ

YTEn ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ ‘สิ่งแวดล้อม’

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม จัดกิจกรรม ภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn) ค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโตวิตเซ ประเทศโปแลนด์ ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้จากฐานสู่ฐานให้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อมโดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมและสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศ จนถึงระดับสากล

โครงการดังกล่าวประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงานและปฏิบัติจริงด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเมื่อเร็วๆ นี้ โครงการ YTEn ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คน เข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ ณ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยได้อบรมเกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่องผ่านหัวข้อ “เล่าเรื่องไม่โป๊ะ...จับประเด็นให้เป๊ะ” (Storytelling) จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สวาทา ติตยรัตน์ สาขาวิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬา

น้องร่วมถ่ายภาพเป็นที่ระลึกกับ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อฝ้าย (สงฆประชาอุทิศ) จ.ประจวบคีรีขันธ์

และ ดนยา ทรัพย์ยิ่ง นักเขียนบทอิสระ ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการรับรู้ในแนวทางเดียวกัน ที่ผ่านมาการสร้างการเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากมาแต่การตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

น้องๆ ร่วมถ่ายรูปกับตัวแทนของหมู่บ้าน

ดังนั้น หากมีองค์ความรู้ในด้านการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตนที่ชัดเจนด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม นอกจากนี้ในการอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจเพื่อให้กลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอด ในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือพิทักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับสถาบันการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช้การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้ อาจถูกลดทอนลง แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดแรงบันดาลใจตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จะสามารถสร้าง

หนังสือพิมพ์:	แนวหน้า		Section :	สุดสัปดาห์/-			
คอลัมน์:	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ สิ่งแวดล้อม						
วันที่ :	อาทิตย์ 19 สิงหาคม 2561			Ad rate :	900		
ปีที่ :	39	ฉบับที่ :	13630	หน้า :	15 (ล่างซ้าย)	Col. Inc.:	43.43
Circulation :	900,000	Ad Value :	39,087.0	PR Value (x3):	117,261.0	คลิป :	ขาว-ดำ

เครือข่ายพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้ ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือก และนำมาวิเคราะห์เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหา แนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

หนังสือพิมพ์:	สยามกีฬา	Section :	มวยสยาม/ลูกทุ่ง-เพื่อชีวิต
คอลัมน์:	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ สิ่งแวดล้อม		
วันที่ :	อังคาร 21 สิงหาคม 2561		Ad rate : 1,250
ปีที่ :	34	ฉบับที่ :	12223
		หน้า :	26 (บน)
		Col. Inc.:	37.99
Circulation :	250,000	Ad Value :	47,487.5
		PR Value (x3):	142,462.5
		คลิป :	สี่สี่

YTEn ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม'

สำ นักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม จัดกิจกรรมภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn) ค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการเพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโตวิซ ประเทศโปแลนด์

โครงการดังกล่าวจะประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงานและปฏิบัติงานจริงด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อม

ค้นหาคนรุ่นใหม่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมดีๆ เพื่อสิ่งแวดล้อม

แวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเมื่อเร็ว ๆ นี้โครงการ YTEn ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คน เข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ ณ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยได้อบรมเกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง ผ่านหัวข้อ "เล่าเรื่อง

ไม่โป๊ะ...จับประเด็นให้ปะ" (Storytelling) จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ "ดร.สาวิดา คิตยรัตน์" สาขาวิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ **คนยา ทรัพย์ยิ่ง** นักเขียนบทอิสระ ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการรับรู้ในแนวทางเดียวกัน ที่ผ่านมามีการสร้างการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากมาย แต่การตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นหากมีองค์ความรู้ในด้านการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตนที่ชัดเจนด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม นอกจากนี้ในการอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจเพื่อให้กลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอดในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือพิทักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับสถาบันการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช้การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้จะถูกกลดทอนลง แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดแรงบันดาลใจตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้นจะสามารถสร้างเครือข่ายพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้

หนังสือพิมพ์:	สยามกีฬา			Section :	มวยสยาม/ลูกทุ่ง-เพื่อชีวิต		
คอลัมน์:	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ สิ่งแวดล้อม						
วันที่ :	อังคาร 21 สิงหาคม 2561				Ad rate :	1,250	
ปีที่ :	34	ฉบับที่ :	12223	หน้า :	26 (บน)	Col. Inc.:	37.99
Circulation :	250,000	Ad Value :	47,487.5	PR Value (x3):	142,462.5	ฉบับ :	สี่สี่

เครือข่ายพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้ ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือก และนำมาวิเคราะห์เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหา แนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

พุทธิศักดิ์ พนมสารนรินทร์ พลังคนรุ่นใหม่ยิ่งใหญ่เสมอ

เรื่อง กาญจนา อายุวัฒน์ธนชัย

ภาพ อมรเทพ โชติเฉลิมพงษ์

W ลังของเด็กหนุ่มส่องประกายผ่านแววตาและถ้อยคำที่เปล่งชัด จนเห็นภาพชัดว่าเป็นใครคนรุ่นใหม่ที่จะเป็นพลังช่วยพยุงโลกใบนี้

“ฟิลลิป” พุทธิศักดิ์ พนมสารนรินทร์ หนุ่มนักศึกษาระดับปีที่ 4 คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน (ภาควิชาภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เริ่มโปรเจกต์ธุรกิจเพื่อสังคมขึ้นแรกตอนอายุ 2

ปีนั้นเขาได้รับทุนเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนจากสถานทูตอเมริกา หลังจากกลับมาเขามีความคิดอยากทำโครงการเพื่อสังคม โดยสังเกตจากเรื่องใกล้ตัวอย่างเสื้อผ้าออกงานสังคมของผู้หญิงที่มักใช้เพียงครั้งเดียวแล้วไม่ยอมใส่ซ้ำ จนถูกมองว่าเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย

“ผมลองคิดเล่นๆ ว่า ถ้าเรามีสถานที่เก็บเสื้อผ้าแล้วส่งต่อการขายหรือให้เช่า แก่คนที่ต้องการมันต่อ มันน่าจะช่วยลดปริมาณเสื้อผ้าเหลือใช้และยังประหยัดเงินให้สาว ๆ ได้ ประกอบกับตอนนั้นมีทุนตัวหนึ่งชื่อทุน Seed for the Future ของรัฐบาลสหรัฐให้นักศึกษาไทยส่งโครงการเพื่อสังคมเข้าประกวด ผมกับเพื่อนจึงเลือกประเด็นเครื่องแต่งกายของผู้หญิงและชุดประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อม เพราะการผลิตเสื้อผ้าเป็นสาเหตุหนึ่งที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อธรรมชาติ”

เขาเล่าต่อว่า โครงการ Dress the Dream จะขอรับบริจาคเสื้อผ้าผู้หญิงที่ยังใส่ได้ (แต่ไม่ยอมใส่ซ้ำ) นำไปทำความสะอาด และขาย โดยร้อยละ 70 ของรายได้จะมอบให้กับบ้านพักฉุกเฉินของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ซึ่งเป็นสมาคมที่ให้ความช่วยเหลือผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรง จากนั้นได้ต่อยอดจากการขายตามตลาดเปลี่ยนมาเป็นรูปแบบออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ www.dressthe dream.com

“รายได้หลักจะมาจากขายเสื้อผ้า และยังมีรายได้ช่องทางจากการรับทำซีเอสอาร์ (CSR) ให้กับบริษัทต่างๆ อย่างสายการบิน และอาหารหัตถ์พรม ที่ต้องการทำกิจกรรมเพื่อสังคมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเสื้อผ้า อย่างที่เราทำอยู่ และเรายังทำกิจกรรมส่งเสริมพลังผู้หญิง เพื่อสร้างเครือข่ายผู้หญิงในเมืองให้มาแชร์ประสบการณ์ด้านต่างๆ ร่วมกันด้วย”

ด้านอุปสรรคในการทำ Dress the Dream ฟิลลิป กล่าวว่า น่าจะเป็นเรื่องทัศนคติของคำว่า “ของมือสอง” ที่ส่งผลให้สินค้าขายได้ยาก (ในขณะที่คนก็ยังบริโภคเสื้อผ้าอย่างต่อเนือง) เขาและทีมจึงแก้ปัญหาด้วยการแบ่งเสื้อผ้าตามคุณภาพ เสื้อผ้ากลุ่มล่างจะขายส่งให้แม่ค้าตามตลาด ส่วนเสื้อผ้าสภาพดี และเสื้อผ้าแบรนด์เนมจะขายในเว็บไซต์และตามงานอีเวนต์

“ตอนนี้ผมกำลังมีไอเดียอยากทำกระเป๋าผ้า โดยใช้ผ้าจากเสื้อผ้าที่เราขายส่งให้แม่ค้ามาเย็บให้เป็นกระเป๋ามีลายไม่เหมือนใคร และคนตัดเย็บจะเป็นพี่ๆ ที่บ้านพักฉุกเฉิน ดังนั้นมันจะครบทุกด้านทั้งสิ่งแวดล้อมและสตรี เพราะถุงผ้าที่ผลิตใหม่เราต้องใช้ถุงผ้าที่ทนถุงพลาสติก 140 ชิ้น ถึงจะคุ้มค่ากับการผลิต แต่เมื่อเราสามารถผลิตถุงผ้าจากผ้าเหลือใช้ได้ ก็เหมือนเราได้ช่วยโลกตั้งแต่แรก”

ปัจจุบันโครงการ Dress the Dream เริ่มเข้าสู่ปีที่ 2 ซึ่งน่ายินดีที่ธุรกิจสามารถเลี้ยงตัวเองได้ คนทำงานได้รับค่าจ้าง และทีมขยายจาก 5 คน เป็น 12 คน รวมถึง

การรับรู้ของคนก็เพิ่มมากขึ้น

หลังจากตั้งไข่ธุรกิจเพื่อสังคมขึ้นแรกได้ เมื่อปีที่ผ่านมา ฟิลลิปได้สมัครเข้าร่วมโครงการวายทีเอ็น (YTEn-Young Thai Environmentalists 2018) ซึ่งครั้งนี้เขาต้องนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อม โดยได้ยกประเด็นการจัดการขยะในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พร้อมนำเสนอไอเดียทำแอปพลิเคชัน Map Me To Zero ที่มีฟังก์ชันในการนำทางให้ผู้ใช้สามารถนำขยะแต่ละประเภท เช่น ขยะอันตราย ขยะรีไซเคิล ไปยังสถานีจัดการขยะที่อยู่ใกล้กับผู้ใช้ที่สุด

เมื่อถึงยังสถานีจัดการขยะแล้ว แอปฯ ยังจะแสดงวิธีการจัดการขยะที่ถูกต้อง จากนั้นจะจัดเก็บสถิติของผู้ใช้แต่ละคนไว้ เพื่อแสดงเป็นกราฟฟีกู๊ปดูแนวโน้มปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ที่สามารถลดสู่ชั้นบรรยากาศ เพื่อให้คนรุ่นใหม่สามารถทำกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้ง่ายๆ ใกล้ตัว

โอเดียดังกล่าวทำให้เขาถูกคัดเลือกให้เป็นผู้ชนะ และกลายเป็นตัวแทนเยาวชนจากประเทศไทยได้ไปเข้าร่วมการประชุม COP24 (The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change) ที่ประเทศโปแลนด์

ฟิลลิป กล่าวเพิ่มเติมว่า COP24 เป็นการประชุมระดับนานาชาติ เพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ โดยจะรวบรวมความคิดเห็นและงานวิจัยของกลุ่มเยาวชนจากทั่วโลก ซึ่งหากข้อเสนอแนะของกลุ่มเยาวชนเป็นที่น่าสนใจ และเป็นที่ยอมรับก็มีความเป็นไปได้ที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงปารีสที่จะมีผลบังคับใช้ภายในปี 2563

“เป็น 12 วันที่ผมเครียดมาก” เขากล่าวถึงความรู้สึกที่โปแลนด์ “เพราะครั้งนี้เป็นปีแรกที่มีตัวแทนเยาวชนไทยไปร่วม

การประชุม ทำให้ผมไม่มีรุ่นพี่ที่จะให้คำปรึกษา ประกอบกับมีความคิดที่ว่า เราไม่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมโดยตรงแล้ว จะไปอยู่จุดไหนของเวที แต่เมื่อได้ไปเจอเยาวชนคนอื่นแล้ว ผมพบว่าไม่มีใครเรียนมาทางสิ่งแวดล้อมโดยตรงเลย บางคนเรียนกฎหมาย บางคนเรียนแพชชั่น ดังนั้นสิ่งแวดล้อมมันครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ ซึ่งต่างจากสังคมไทยที่เมื่อพูดถึงคำว่าสิ่งแวดล้อมหรืออนุรักษ์แล้วอาจจะไม่คุ้นสำหรับเด็ก ๆ หรือคิดเป็นภาพเอ็นจีโอไปเลย ซึ่งจริงๆ มันไม่ใช่ เพราะประเด็นสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่ทุกๆ องค์การ ทุกๆ อาชีพ สามารถมีส่วนเกี่ยวข้องได้"

หนุ่มคนนี้ยังมองเห็นว่า พลังของเยาวชนจากทั่วโลกสามารถเปลี่ยนแปลงโลกได้จริง เพราะเยาวชนทุกคนมีพลังของตัวเอง และจะยิ่งมากขึ้นถ้ามีผู้ใหญ่ช่วยผลักดัน "ขึ้นอยู่กับว่าผู้ใหญ่ของประเทศนั้นมองเยาวชนของตัวเองยังไง ถ้ามองว่าเด็กมีพลัง เด็กก็จะมีพลัง แต่ถ้ามองเด็กเป็นเด็กเด็กในประเทศนั้นก็จะไม่มีพลังน้อยหรือไม่มีพลังใดๆ เลย" เขาเพิ่มเติม

นอกจากนี้ จากการประชุมที่ผ่านมาฟิลลิปยังได้รู้จักกับแนวคิด Climate CoLab ของสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา และนำมาต่อยอด โดยได้ชักชวนเพื่อนๆ จากโครงการวอยเท้นมาร่วมวงจัดตั้งเป็นโครงการ Thailand Climate CoLab

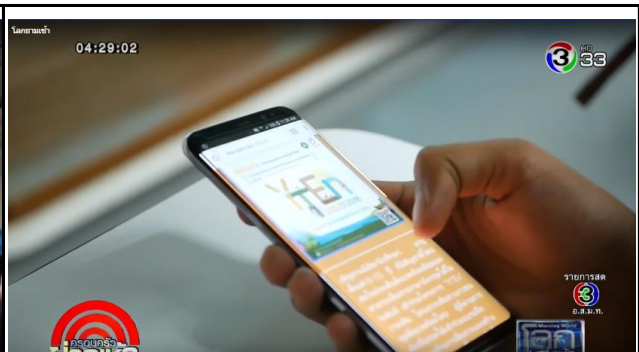
โครงการ Climate CoLab เป็นการรวมตัวของนักศึกษาเพื่อระดมทุนและแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับชุมชน โดยให้นักศึกษาเลือกพื้นที่ใดก็ได้บนโลกที่มีปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อม เพื่อเข้าไปวิจัยและหาทางแก้ไข โดยมีสถาบันเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณ

ดังนั้นสิ่งที่เขากำลังทำกับ Thailand Climate CoLab จะมีโมเดลคล้ายๆ กันคือ เข้าไปหาโรงเรียน วัด ร้านค้า รวมถึงชุมชน เพื่อรับฟังปัญหาหรือความต้องการด้านสิ่งแวดล้อม ยกตัวอย่าง คุณครูต้องการสร้างความตระหนักเรื่องโลกร้อนแต่ไม่ทราบว่าจะต้องทำอะไร ทีมงานจะคิดหากระบวนการจัดทางประมาณ และเข้าไปทำให้ แต่หลังจากนั้นโรงเรียนต้องเป็นคนดูแลต่อเอง "ผมเคยเป็นคนหนึ่งที่คิดว่า เรามีไอเดีย มีความคิดเต็มไปหมด แต่ไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นจากตรงไหนและคิดว่ามันไม่น่าจะทำได้ เพราะเราไม่ใช่คนเก่งทุกอย่าง ซึ่งเมื่อผมได้เข้าร่วมโครงการเยาวชนมันทำให้ได้เรียนรู้ว่า เราไม่จำเป็นต้องทำได้ทุกเรื่อง เรื่องไหนไม่เก่งเราก็ไปหาคนเก่งมาช่วย ก็จะทำให้ทุกอย่างเป็นรูปเป็นร่างและก้าวไปได้เร็ว"

ถามว่า วาดฝันของตัวเองไว้อย่างไร เด็กหนุ่มฝันใหญ่ อยากทำงานในองค์กรระหว่างประเทศ อย่างองค์การสหประชาชาติ หรือกาชาดระหว่างประเทศ ในบทบาทของคนที่คิดโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้ประเทศต่างๆ ทั่วโลก "ตอนนี้ผมมั่นใจแล้วว่าคนตัวเล็กๆ อย่างเราก็สามารถแก้ไขปัญหายิ่งใหญ่ได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสิ่งแวดล้อมหรืออะไรก็ตาม ผมคิดว่า ถ้าเราเปลี่ยนมุมมองใหม่ ไม่คิดว่ามันเป็นไกลตัว แต่คิดไล่จากตัวเองออกไป มันจะเห็นภาพชัดและเชื่อมั่นว่ามันเป็นไปได้" เขากล่าวทิ้งท้าย

ดังนั้น ค้นหาให้เจอว่ารักที่จะทำอะไรหาแรงสนับสนุนด้วยการพูดออกไป และลงมือทำอย่างตั้งใจ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นมายิ่งใหญ่สักแค่ไหน จากก้าวแรกจะมีก้าวต่อไปสู่ความสำเร็จ หนุ่มทรงพลังคนนี้เชื่อและพิสูจน์ให้เห็นแล้ว ■

ช่อง :	CH 3	วันที่:	ศุกร์ 7 กันยายน 2561
รายการทีวี :	โลกยามเช้า นาฬิกาที่ 12.50- 15.00		
Ad Value:	325,000	PR Value :	325,000
ลิงค์ :	http://news.ch3thailand.com/rerun/10/137336		

ช่อง :	U CELEB	วันที่:	เสาร์ 8 กันยายน 2561
รายการทีวี :	สส. - สกว. " ร่วมเปิดตัว "YTen" โครงการค้นหาเยาวชนทูตสิ่งแวดล้อม		
Ad Value:	325,000	PR Value :	325,000
ลิงค์ :	https://www.youtube.com/watch?v=cVJE1btaphw&feature=youtu.be		

ช่อง :	INTV	วันที่:	เสาร์ 8 กันยายน 2561
รายการทีวี :	YTEN มอบรางวัลผู้ชนะการประกวดโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตัวแทนประเทศไทย เข้าร่วมประชุมระดับนานาชาติ		
Ad Value:	500,000	PR Value :	500,000
ลิงค์ :	http://www.intvthai.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=2147558813&Ntype=3		

ช่อง :	CH 5	วันที่:	พฤษภาคม 13 กันยายน 2561
รายการทีวี :	ช่วงคุยข่าวเล่าเรื่อง โครงการเยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม YTEN		
Ad Value:	400,000	PR Value :	400,000
ลิงค์ :	https://www.youtube.com/watch?v=kxCedmncAeU		

สื่อออนไลน์:	www.bizbug.co	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC)		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://goo.gl/2KQRc2		

YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC)

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จัดกิจกรรมภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn) ค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโตวิตเซ ประเทศโปแลนด์ ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปาปสู่การสร้างเครือข่ายเยาวชนตระหนักรู้จากกลุ่มสู่รุ่นให้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงภาวะวิกฤตทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเลวร้ายจากสภาพแวดล้อม และสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศ จนถึงระดับโลก

สื่อออนไลน์:	www.bizbug.co	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม'		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://goo.gl/2KQRc2		

โครงการดังกล่าวจะประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงานและปฏิบัติจริงด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเมื่อเร็วๆนี้ โครงการ YTEN ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คน เข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ ณ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยได้อบรมเกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง ผ่านหัวข้อ “เล่าเรื่องไม่ป๊ะ...จับประเด็นให้ป๊ะ” (Storytelling) จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สาวิตา ดิถียนต์ สาขาวิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ คุณดนยา ทรัพย์ชัย นักเขียนบทอิสระ ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการรับรู้ในแนวทางเดียวกัน ที่ผ่านมาการสร้างการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากมาแต่การตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยลงกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นหากมีองค์ความรู้ในการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตนที่ชัดเจนด้านผู้นำความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม นอกจากนี้ในการอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจเพื่อให้กลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอด ในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือพิทักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับสถาบันการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช้การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้อาจถูกกลดทอนลง แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดแรงบันดาลใจ ตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จะสามารถสร้างเครือข่ายพลพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้

สื่อออนไลน์:	www.bizbug.co	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN เฝินหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม'		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://goo.gl/2KQRc2		

ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือก และนำมาวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหา แนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ณัฐพัชร์ ธรรมทวินันท์ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หนึ่งในผู้เข้าร่วมโครงการ YTEN ชี้ให้เห็นถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันของสังคมไทย โดยยกตัวอย่างง่ายๆเกี่ยวกับการบริโภคพลาสติกของคนไทยที่เติบโตอย่างรวดเร็วจากความสะดวกและง่ายต่อการใช้ แต่ลืมตระหนักถึงปัญหาระยะยาวเกี่ยวกับการจัดเก็บ ทำลาย เพราะมองว่าไกลตัวในความคิดทุกคน ขณะที่ประเทศที่เข้มนวดเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า พลาสติกกลับมีการนำมาใช้ค่อนข้างน้อย เพราะหากต้องการใช้พลาสติกจากร้านสะดวกซื้อจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ขณะที่การลดรณรค์พบว่ามีการสอนให้ตระหนักรู้เกี่ยวกับโทษและผลที่ตามมาหากมีการบริโภคพลาสติกในปริมาณมาก ตรงกันข้ามกับไทยที่เรารู้แต่ยังตระหนักเรื่องนี้น้อยมาก นี่จึงเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ณัฐพัชร์อยากเข้าร่วมโครงการ เพื่อใช้โครงการดังกล่าวเป็นเวทีในการบอกเล่าวิธีคิด แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในจุดเล็กที่จะกลายเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคต

สื่อออนไลน์:	www.bizbug.co	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม'		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://goo.gl/2KQRc2		

“ผมเชื่อว่าโครงการนี้จะผลักดันให้เยาวชนได้สร้างจุดเปลี่ยนการสังคมและตระหนักมากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นเสมือนเวทีให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็น แนวทาง ที่พร้อมจะลงมือทำหลังจากที่ทุกคนรู้ว่าเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องใกล้ตัวแต่อาจจะเลยม และผมอยากให้โครงการลักษณะนี้เกิดขึ้นอีกหลายโครงการที่ไม่ใช่เฉพาะสิ่งแวดล้อม เพราะในสังคมไทยยังมีอีกหลายด้านที่ต้องเร่งแก้ไข เชื่อว่าหากเริ่มสร้างความตระหนักอย่างจริงจังในทุกเรื่อง จะทำให้ไทยเป็นสังคมที่ยั่งยืนได้ไม่ยาก ขอเพียงแต่ทุกคนช่วยกัน” ณัฐพัชรกุลกล่าว

มาธิ เคนดารี นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่า โครงการนี้ทำให้เห็นว่าปัจจุบันมีการดำเนินการเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้นในสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จากการลงพื้นที่โรงเรียนเทศบาลบ้านบ่อผ้ายพบว่าที่โรงเรียนแห่งนี้ได้สอนให้นักเรียนตระหนักรู้เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าด้วยการนำสิ่งของที่จะกลายเป็นขยะกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอนการแยกขยะ การฝึกให้นักเรียนรู้จักนำขยะมาแลกเป็นเงินเพื่อสร้างรายได้และเก็บออมเข้าสู่ธนาคารโรงเรียน นับเป็นการปลูกฝังตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะทำให้เยาวชนตระหนักรู้มากขึ้น

สื่อออนไลน์:	www.bizbug.co	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักสู่ ‘สิ่งแวดล้อม’		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://goo.gl/2KQRc2		

“จากความคิดเดิมคิดว่าปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมยังมีอุปสรรคอยู่มาก ต่อให้ประชาสัมพันธ์ รณรงค์มากเท่าไร ก็ยังไม่ทำให้เห็นภาพ หน้าที่อาจถูกมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว เกี่ยอะไรกับตัวฉัน แต่เมื่อเข้าร่วมโครงการนี้ ทำให้เห็นคนที่มีความรับผิดชอบเดียวกัน ไม่ได้มองว่าสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องไกลตัวอีกต่อไป และเป็นจริงได้หากทุกคนพร้อมช่วยกันแก้ปัญหา และทุกคนที่เข้าร่วมโครงการพร้อมที่จะเป็นผู้นำในหน่วยย่อยที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงสังคม เหมือนกับตัวอย่างของโรงเรียนเทศบาลบ่อฟ้าที่เริ่มปลูกฝังนักเรียนให้ตระหนักปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมตั้งแต่วัยเยาว์” มาริกล่าว

พุทธิศักดิ์ พนมสารรินทร์ นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เผยว่า ตนมีความสนใจด้านสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วโดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับ Food Waste และขยะพลาสติก ซึ่งที่ผ่านมาได้ทำกิจกรรมในด้านนี้มาโดยตลอด จึงสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการ YTEN ซึ่งเมื่อได้เรียนรู้และสัมผัสกับโครงการ ทำให้เห็นว่าเราสามารถแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ได้ตั้งแต่หน่วยย่อยโดยเริ่มจากตัวเราก่อน และมากไปกว่านั้นผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนที่มีความรับผิดชอบร่วมกัน สามารถประยุกต์และพบวงการศึกษาก็แตกต่างกันมาช่วยเหลือด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างไม่น่าเชื่อ

“กลุ่มผมเลือกประเด็นนำเสนอเกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งในกลุ่มมีความหลากหลายด้านองค์ความรู้ บางคนเรียนวิศวกรรม แพทยศาสตร์ นิเทศศาสตร์ แต่กลับนำองค์ความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในการช่วยเหลือน้ำเสียสิ่งแวดล้อมได้อย่างลงตัว จากความแตกต่างครั้งนี้ จึงทำให้ผมคิดว่า เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำหรับทุกคน ไม่ว่าจะเรียนอะไรมา หรืออยู่ในสถานะไหน เราสามารถเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ ขอแค่คิดและเริ่มลงมือทำ”

สื่อออนไลน์:	www.bizbug.co	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม'		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://goo.gl/2KQRc2		

ทั้งนี้เชื่อว่าโครงการ YTEN จะช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนรุ่นใหม่ในการรณรงค์ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาทักษะ แบบรู้รอบเพื่อสร้างนักคิดและนักปฏิบัติไปพร้อมกัน ถือเป็นการพัฒนากระบวนการคิดไปสู่ผลลัพธ์ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมจากการลงมือปฏิบัติ เพื่อเป็นต้นแบบหรือตัวแทนในระดับประเทศที่สามารถคิดและลงมือปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

สื่อออนไลน์:	www.balancemag.net	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	เฟ้นหาคนรุ่นใหม่ เข้าใจวิกฤตสิ่งแวดล้อม ร่วมเวทีโลก COP24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	http://www.balancemag.net/10168/		

B A L A N C E

เฟ้นหาคนรุ่นใหม่ เข้าใจวิกฤตสิ่งแวดล้อม ร่วมเวทีโลก COP24

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จัดกิจกรรมภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn) เฟ้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโตวิตเซ ประเทศโปแลนด์

COP24 เป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและดึงศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้จากฐานสู่รุ่นให้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมและสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศ จนถึงระดับโลก

สื่อออนไลน์:	www.balancemag.net	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	ค้นหาคนรุ่นใหม่ เข้าใจวิกฤตสิ่งแวดล้อม ร่วมเวทีโลก COP24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	http://www.balancemag.net/10168/		

โครงการดังกล่าวจะประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงาน และปฏิบัติจริงด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชน

โดยเมื่อเร็วๆนี้ โครงการ YTen ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คน เข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ ณ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยได้อบรมเกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่องผ่านหัวข้อ “เล่าเรื่องไม่โป๊ะ...จับประเด็นให้โป๊ะ” (Storytelling) จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สาวิดา ดีถียยนต์ สาขาวิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ คุณदनยา ทรัพย์ยั้ง นักเขียนบทอิสระ ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการรับรู้ในแนวทางเดียวกัน

สื่อออนไลน์:	www.balancemag.net	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	ค้นหาคนรุ่นใหม่ เข้าใจวิกฤตสิ่งแวดล้อม ร่วมเวทีโลก COP24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	http://www.balancemag.net/10168/		

ที่ผ่านมาการสร้างการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากมาแต่การตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นหากมีองค์ความรู้ในด้านการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตนที่ชัดเจนด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม นอกจากนี้ในการอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจให้กับกลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอด ในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือพิทักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับสถาบันการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช่การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้อาจถูกกลดทอนลง แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดแรงบันดาลใจ ตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จะสามารถสร้างเครือข่ายพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้

ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือก และนำมาวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหาแนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สื่อออนไลน์:	www.balancemag.net	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	ค้นหาคนรุ่นใหม่ เข้าใจวิกฤตสิ่งแวดล้อม ร่วมเวทีโลก COP24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	http://www.balancemag.net/10168/		

สื่อออนไลน์:	www.balancemag.net	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	เฟ้นหาคนรุ่นใหม่ เข้าใจวิกฤตสิ่งแวดล้อม ร่วมเวทีโลก COP24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	http://www.balancemag.net/10168/		

สื่อออนไลน์:	www.balancemag.net	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	เฟ้นหาคนรุ่นใหม่ เข้าใจวิกฤตสิ่งแวดล้อม ร่วมเวทีโลก COP24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	http://www.balancemag.net/10168/		

มารี เคนารี นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่า โครงการนี้ทำให้เห็นว่าปัจจุบันมีการดำเนินการเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้นในสถาบันการศึกษาดังแต่ระดับประถมศึกษาจากการลงพื้นที่โรงเรียนเทศบาลบ้านบ่อฝ้ายพบว่าโรงเรียนแห่งนี้ได้สอนให้นักเรียนตระหนักรู้เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าด้วยการนำสิ่งของที่กลายเป็นขยะกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอนการแยกขยะ การฝึกให้นักเรียนรู้จักนำขยะมาแลกเป็นเงินเพื่อสร้างรายได้และเก็บออมเข้าสู่ธนาคารโรงเรียน นับเป็นการปลูกฝังตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะทำให้เยาวชนตระหนักรู้มากขึ้น

"จากความคิดเดิมคิดว่าปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมยังมีอุปสรรคอยู่มาก ต่อให้ประชาสัมพันธ์ รณรงค์มากเท่าไร ก็ยังไม่ทำให้เห็นภาพ หนาเข้าอาจถูกมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว เกี่ยวกับตัวฉัน แต่เมื่อเข้าร่วมโครงการนี้ ทำให้เห็นคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน ไม่ได้มองว่าสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องไกลตัวอีกต่อไป และเป็นจริงได้หากทุกคนพร้อมช่วยกันแก้ปัญหา และทุกคนที่เข้าร่วมโครงการพร้อมที่จะเป็นผู้นำในหน่วยย่อยที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงสังคม เหมือนกับตัวอย่างของโรงเรียนเทศบาลบ่อฝ้ายที่เริ่มปลูกฝังนักเรียนให้ตระหนักปัญหาสิ่งแวดล้อมตั้งแต่เด็กๆ " มารีกล่าว

สื่อออนไลน์:	www.balancemag.net	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	เฟ้นหาคนรุ่นใหม่ เข้าใจวิกฤตสิ่งแวดล้อม ร่วมเวทีโลก COP24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	http://www.balancemag.net/10168/		

พทุธิศศักดิ์ พนมสารรินทร์ นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เผยว่า ตนมีความสนใจด้านสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วโดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับ Food Waste และขยะพลาสติก ซึ่งที่ผ่านมาได้ทำกิจกรรมในด้านนี้มาโดยตลอด จึงสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการ YTen ซึ่งเมื่อได้เรียนรู้และสัมผัสกับโครงการ ทำให้เห็นว่าเราสามารถแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ได้ตั้งแต่หน่วยย่อยโดยเริ่มจากตัวเราก่อน และมากกว่านั้นผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน สามารถประยุกต์และผนวกการศึกษาที่แตกต่างกันมาช่วยเหลือด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างไม่น่าเชื่อ

"กลุ่มผมเลือกประเด็นนำเสนอเกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งในกลุ่มมีความหลากหลายด้านองค์ความรู้ บางคนเรียนวิศวกรรม แพทย์ศาสตร์ นิเทศศาสตร์ แต่กลับนำองค์ความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ในการช่วยเหลือสิ่งแวดล้อมได้อย่างลงตัว จากความแตกต่างครั้งนี้จึงทำให้ผมคิดได้ว่า เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำหรับทุกคน ไม่ว่าจะเรียนอะไรมา หรืออยู่ในสถานะไหน เราสามารถเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ ขอแค่คิดและเริ่มลงมือทำ "

ทั้งนี้เชื่อว่าโครงการ YTen จะช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนรุ่นใหม่ในการรณรงค์ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาทักษะ แบบรู้รอบเพื่อสร้างนักคิดและนักปฏิบัติไปพร้อมกัน ถือเป็นการพัฒนากระบวนการคิดไปสู่ผลลัพธ์ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมจากการลงมือปฏิบัติ เพื่อเป็นต้นแบบหรือตัวแทนในระดับประเทศที่สามารถคิดและลงมือปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

สื่อออนไลน์:	www.siamrath.co.th	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้สิ่งแวดล้อมไม่ใช่เรื่องไกลตัว		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	https://siamrath.co.th/n/41813		

YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้สิ่งแวดล้อมไม่ใช่เรื่องไกลตัว

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จัดกิจกรรมภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn) ค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ที่กรุงคาโตวิตซ์ ประเทศโปแลนด์ ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์

โดยโครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและดึงศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้จากฐานสู่ให้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมและสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ประเทศ จนถึงระดับสากล

สำหรับโครงการดังกล่าวจะประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรมได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงานและปฏิบัติจริงด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเมื่อเร็วๆ นี้ โครงการ YTEn ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คนเข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยได้อบรมเกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง ผ่านหัวข้อ "เล่าเรื่องไม่โป๊ะ...จับประเด็นให้โป๊ะ" (Storytelling) จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สวิตา ดิถียนต์ สาขาวิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคุณเดนิยา ทรัพย์ยิ่ง นักเขียนบทอิสระ ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการรับรู้ในแนวทางเดียวกัน

สื่อออนไลน์:	www.siamrath.co.th	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN เฝ้ามองคนรุ่นใหม่ ตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมไม่ใช่เรื่องไกลตัว		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	https://siamrath.co.th/n/41813		

สื่อออนไลน์:	www.siamrath.co.th	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN เฝ้ามองคนรุ่นใหม่ ตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมไม่ใช่เรื่องไกลตัว		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	https://siamrath.co.th/n/41813		

ทั้งนี้ที่ผ่านมาการสร้างการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากมายแต่การตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นหากมีองค์ความรู้ในการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตนที่ชัดเจนด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม นอกจากนี้การอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจเพื่อให้กลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอด ในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือพิทักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับสถาบันการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช้การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้อาจถูกลดทอนลง แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดแรงบันดาลใจ ตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้นจะสามารถสร้างเครือข่ายพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้

ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือก และนำมาวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหา แนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ณัฐพัชร ธรรมทวีนันท์ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หนึ่งในผู้เข้าร่วมโครงการ YTEN ชี้ให้เห็นถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันของสังคมไทย โดยยกตัวอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับการบริโภคถุงพลาสติกของคนไทยที่เติบโตอย่างรวดเร็วจากความสะดวกและง่ายต่อการใช้ แต่สิ่งนี้ตระหนักถึงปัญหาระยะยาวเกี่ยวกับการจัดเก็บ ทำลาย เพราะมองว่าใกล้ตัวในความคิดทุกคน ขณะที่ประเทศที่เข้มงวดเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมพบว่า ถุงพลาสติกกลับมีการนำมาใช้ค่อนข้างน้อย เพราะหากต้องการใช้ถุงพลาสติกจากร้านสะดวกซื้อจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ขณะที่การรณรงค์พบว่ามีการสอนให้ตระหนักเกี่ยวกับโทษและผลที่ตามมาหากมีการบริโภคพลาสติกในปริมาณมาก ตรงกันข้ามกับไทยที่เราเรารู้แต่ยังตระหนักเรื่องนี้น้อยมาก นี่จึงเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ณัฐพัชรอยากเข้าร่วมโครงการ เพื่อใช้โครงการดังกล่าวเป็นเวทีในการบอกเล่าวิธีคิด แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในจุดเล็กที่จะกลายเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคต

“ผมเชื่อว่าโครงการนี้จะผลักดันให้เยาวชนได้สร้างจุดเปลี่ยนทางสังคมและตระหนักมากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นเสมือนเวทีให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็น แนวทางที่พร้อมจะลงมือทำหลังจากที่ทุกคนรู้ว่าเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องใกล้ตัวแต่อาจละเลย และผมอยากให้มีโอกาสเกิดขึ้นอีกหลายโครงการที่ไม่ใช่เฉพาะสิ่งแวดล้อม เพราะในสังคมไทยยังมีอีกหลายด้านที่ต้องเร่งแก้ไข เชื่อว่าหากเริ่มสร้างความตระหนักอย่างจริงจังในทุกเรื่อง จะทำให้ไทยเป็นสังคมที่ยั่งยืนได้ไม่ยาก ขอเพียงแต่ทุกคนช่วยกัน”

มารี เดคาร์ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกล่าวว่า โครงการนี้ทำให้เห็นว่าปัจจุบันมีการดำเนินการเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้นในสถาบันการศึกษาดังแต่ระดับประถมศึกษา จากการลงพื้นที่ที่โรงเรียนเทศบาลบ้านบ่อฝ้ายพบว่า ที่โรงเรียนแห่งนี้ได้สอนให้นักเรียนตระหนักเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าด้วยการนำสิ่งของที่จะกลายเป็นขยะกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอนการแยกขยะ การฝึกให้นักเรียนรู้จักนำขยะมาแลกเป็นเงินเพื่อสร้างรายได้และเก็บออมเข้าสู่ธนาคารโรงเรียน นับเป็นการปลูกฝังตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะทำให้เยาวชนตระหนักมากขึ้น

สื่อออนไลน์:	www.siamrath.co.th	วันที่:	อังคาร 7 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN เฝ้ามองคนรุ่นใหม่ ตระหนักสิ่งแวดล้อมไม่ใช่เรื่องไกลตัว		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	https://siamrath.co.th/n/41813		

“จากความคิดเดิมคิดว่าปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมยังมีอุปสรรคอยู่มาก ต่อให้ประชาสัมพันธ์ รณรงค์มากเท่าไรก็ยังไม่ทำให้เห็นภาพหน้าซ้ำอาจถูกมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว เกี่ยวอะไรกับตัวฉัน แต่เมื่อเข้าร่วมโครงการนี้ ทำให้เห็นคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน ไม่ได้มองว่าสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องไกลตัวอีกต่อไป และเป็นจริงได้หากทุกคนพร้อมช่วยกันแก้ปัญหา และทุกคนที่เข้าร่วมโครงการพร้อมที่จะเป็นผู้นำในหน่วยย่อยที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงสังคม เหมือนกับตัวอย่างของโรงเรียนเทศบาลบ่อฝ้ายที่เริ่มปลูกฝังนักเรียนให้ตระหนักปัญหาสิ่งแวดล้อมตั้งแต่เด็กๆ”

พุทธิศักดิ์ พนมสารรินทร์ นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า มีความสนใจด้านสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วโดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับ Food Waste และขยะพลาสติก ที่ผ่านมาได้ทำกิจกรรมในด้านนี้มาโดยตลอด จึงสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการ YTEN ซึ่งเมื่อได้เรียนรู้และสัมผัสกับโครงการ ทำให้เห็นว่าเราสามารถแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้ตั้งแต่หน่วยย่อย โดยเริ่มจากตัวเราก่อน และมากไปกว่านั้นผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน สามารถประยุกต์และผนวกการศึกษาที่แตกต่างกันมาช่วยเหลือด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างไม่น่าเชื่อ

“กลุ่มผมเลือกประเด็นนำเสนอเกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งในกลุ่มมีความหลากหลายด้านองค์ความรู้ บางคนเรียนวิศวกรรม แพทย์ศาสตร์ นิเทศศาสตร์ แต่กลับนำองค์ความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ในการช่วยเหลือสิ่งแวดล้อมได้อย่างลงตัว จากความแตกต่างครั้งนี้ ทำให้คิดว่า เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำหรับทุกคน ไม่ว่าจะเรียนอะไรมา หรืออยู่ในสถานะไหน เราสามารถเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ ขอแค่คิดและเริ่มลงมือทำ”

ทั้งนี้เชื่อว่าโครงการ YTEN จะช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนรุ่นใหม่ในการรณรงค์ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาทักษะ แบบบูรณาการเพื่อสร้างนักคิดและนักปฏิบัติไปพร้อมกัน ถือเป็นการพัฒนากระบวนการคิดไปสู่ผลลัพธ์ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมจากการลงมือปฏิบัติ เพื่อเป็นต้นแบบหรือตัวแทนในระดับประเทศที่สามารถคิดและลงมือปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

สื่อออนไลน์:	www.brandage.com	วันที่:	พฤษภาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนัก 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP24		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	http://www.brandage.com/article/6713/YTEN		

YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนัก 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP24

Aug 08, 2018 -None-

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จัดกิจกรรมภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn) ค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโตวิตเซ ประเทศโปแลนด์ ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักจากฐานสู่ให้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมและสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศ จนถึงระดับสากล

โครงการดังกล่าวจะประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงานและปฏิบัติจริงด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเมื่อเร็วๆ นี้ โครงการ YTEn ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คน เข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ ณ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยได้อบรมเกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง ผ่านหัวข้อ "เล่าเรื่องไม่โป๊ะ...จับประเด็นให้โป๊ะ" (Storytelling) จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สวิดา ดิถียนต์ สาขาวิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ คุณเดนยา ทรัพย์ยิ่ง นักเขียนบทอิสระ ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการรับรู้ในแนวทางเดียวกัน ที่ผ่านมาการสร้างการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากมาแต่การตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นหากมีองค์ความรู้ในการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตนที่ชัดเจนด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม

นอกจากนี้ในการอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจให้กับกลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอด ในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือพิทักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับสถาบันการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช้การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้อาจถูกกลดทอนลง แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดแรงบันดาลใจ ตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จะสามารถสร้างเครือข่ายพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้

สื่อออนไลน์:	www.brandage.com	วันที่:	พุธ 8 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP24		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	http://www.brandage.com/article/6713/YTEN		

ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือก และนำมาวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหา แนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ณัฐพัชร ธรรมทวีนันท์ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หนึ่งในผู้เข้าร่วมโครงการ YTEN ชี้ให้เห็นถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันของสังคมไทย โดยยกตัวอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับการบริโภคถุงพลาสติกของคนไทยที่เติบโตอย่างรวดเร็วจากความสะดวกและง่ายต่อการใช้ แต่สิ่งตระหนักถึงปัญหาระยะยาวเกี่ยวกับการจัดเก็บ ทำลาย เพราะมองว่าไกลตัวในความคิดทุกคน ขณะที่ประเทศที่เข้มงวดเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ถุงพลาสติกกลับมีการนำมาใช้ค่อนข้างน้อย เพราะหากต้องการใช้ถุงพลาสติกจากร้านสะดวกซื้อจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ขณะที่การรณรงค์พบว่ามีการสอนให้ตระหนักรู้เกี่ยวกับโทษและผลที่ตามมาหากมีการบริโภคพลาสติกในปริมาณมาก ตรงกันข้ามกับไทยที่เราเรารู้แต่ยังตระหนักเรื่องนี้น้อยมาก นี่จึงเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ณัฐพัชรอยากเข้าร่วมโครงการเพื่อใช้โครงการดังกล่าวเป็นเวทีในการบอกเล่าวิธีคิด แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในจุดเล็กที่จะกลายเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคต

สื่อออนไลน์:	www.brandage.com	วันที่:	พุธ 8 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN เฝ้าหาคณรุ่นใหม่ ตระหนักกรู 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP24		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	http://www.brandage.com/article/6713/YTEN		

“ผมเชื่อว่าโครงการนี้จะผลักดันให้เยาวชนได้สร้างจุดเปลี่ยนทางสังคมและตระหนักมากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นเสมือนเวทีให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็น แนวทาง ที่พร้อมจะลงมือทำหลังจากที่ทุกคนรู้ว่าเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องใกล้ตัวแต่อาจจะละเลย และผมอยากให้โครงการลักษณะนี้เกิดขึ้นอีกหลายโครงการที่ไม่ใช่เฉพาะสิ่งแวดล้อม เพราะในสังคมไทยยังมีอีกหลายด้านที่ต้องเร่งแก้ไข เชื่อว่าหากเริ่มสร้างความตระหนักอย่างจริงจังในทุกเรื่อง จะทำให้ไทยเป็นสังคมที่ยั่งยืนได้ไม่ยาก ขอเพียงแค่ทุกคนช่วยกัน” ณัฐพัชรกล่าว

มารี เคนารี นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่า โครงการนี้ทำให้เห็นว่าปัจจุบันมีการดำเนินการเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้นในสถาบันการศึกษาดังแต่ระดับประถมศึกษา จากการลงพื้นที่โรงเรียนเทศบาลบ้านบ่อฝ้ายพบว่าที่โรงเรียนแห่งนี้ได้สอนให้นักเรียนตระหนักเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าด้วยการนำสิ่งของที่จะกลายเป็นขยะกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอนการแยกขยะ การฝึกให้นักเรียนรู้จักนำขยะมาแลกเป็นเงินเพื่อสร้างรายได้และเก็บออมเข้าสู่ธนาคารโรงเรียน นับเป็นการปลูกฝังตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะทำให้เยาวชนตระหนักมากขึ้น

“จากความคิดเดิมคิดว่าปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมยังมีอุปสรรคอยู่มาก ต่อให้ประชาสัมพันธ์ รณรงค์มากเท่าไร ก็ยังไม่ทำให้เห็นภาพหน้าซ้ำอาจถูกมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว เกี่ยวอะไรกับตัวฉัน แต่เมื่อเข้าร่วมโครงการนี้ ทำให้เห็นคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน ไม่ได้มองว่าสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องไกลตัวอีกต่อไป และเป็นจริงได้หากทุกคนพร้อมช่วยกันแก้ปัญหา และทุกคนที่เข้าร่วมโครงการพร้อมที่จะเป็นผู้นำในหน่วยย่อยที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงสังคม เหมือนกับตัวอย่างของโรงเรียนเทศบาลบ่อฝ้ายที่เริ่มปลูกฝังนักเรียนให้ตระหนักปัญหาสิ่งแวดล้อมตั้งแต่เด็ก ๆ ” มารีกล่าว

พหุธิศักดิ์ พนมสารรินทร์ นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เผยว่า ตนมีความสนใจด้านสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วโดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับ Food Waste และขยะแฟชั่น ซึ่งที่ผ่านมาได้ทำกิจกรรมในด้านนี้มาโดยตลอด จึงสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการ YTEN ซึ่งเมื่อได้เรียนรู้และสัมผัสกับโครงการ ทำให้เห็นว่าเราสามารถแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ได้ตั้งแต่หน่วยย่อยโดยเริ่มจากตัวเราก่อน และมากไปกว่านั้นผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน สามารถประยุกต์และผนวกการศึกษาที่แตกต่างกันมาช่วยเหลือด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างไม่น่าเชื่อ

“กลุ่มผมเลือกประเด็นนำเสนอเกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งในกลุ่มมีความหลากหลายด้านองค์ความรู้ บางคนเรียนวิศวกรรม แพทย์ศาสตร์ นิเทศศาสตร์ แต่กลับนำองค์ความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ในการช่วยเหลือสิ่งแวดล้อมได้อย่างลงตัว จากความแตกต่างครั้งนี้จึงทำให้ผมคิดว่า เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำหรับทุกคน ไม่ว่าจะเรียนอะไรมา หรืออยู่ในสถานะไหน เราสามารถเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ ขอแค่คิดและเริ่มลงมือทำ ”

ทั้งนี้เชื่อว่าโครงการ YTEN จะช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนรุ่นใหม่ในการรณรงค์ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาทักษะ แบบรู้รอบเพื่อสร้างนักคิดและนักปฏิบัติไปพร้อมกัน ถือเป็นการพัฒนากระบวนการคิดไปสู่ผลลัพธ์ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมจากการลงมือปฏิบัติ เพื่อเป็นต้นแบบหรือตัวแทนในระดับประเทศที่สามารถคิดและลงมือปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

สื่อออนไลน์:	www.newsplus.co.th	วันที่:	พฤหัสบดี 9 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ สิ่งแวดล้อม		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://www.newsplus.co.th/150084		

YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ สิ่งแวดล้อม

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จัดกิจกรรมภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn) ค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่มีใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโตวิตซ์ ประเทศโปแลนด์ ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและดึงศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลเมืองเยาวชนตระหนักรู้จากฐานสู่ให้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมและสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศ จนถึงระดับโลก

โครงการดังกล่าวจะประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงานและปฏิบัติจริงด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเมื่อเร็วๆ นี้ โครงการ YTEn ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คน เข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ ณ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยได้อบรมเกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง ผ่านหัวข้อ “เล่าเรื่องไม่ใช่...จับประเด็นให้เป๊ะ” (Storytelling) จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สาวิดา ดิถียนต์ สาขาวิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ คุณเด่นยา ทรัพย์ยิ่ง นักเขียนบทอิสระ ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการรับรู้ในแนวทางเดียวกัน ที่ผ่านมามีการสร้างการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากแต่การตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นหากมีองค์ความรู้ในการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตนที่ชัดเจนด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม นอกจากนี้ในการอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจให้กับกลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอด ในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือที่ทักษะสิ่งแวดล้อมในระดับสถาบันการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช้การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้อาจถูกลดทอนลง แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดแรงบันดาลใจ ตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จะสามารถสร้างเครือข่ายพลเมืองใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้

สื่อออนไลน์:	www.newsplus.co.th	วันที่:	พฤหัสบดี 9 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN เฝ้าหาคณรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ สิ่งแวดล้อม		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://www.newsplus.co.th/150084		

ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือก และนำมาวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหา แนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ณัฐพัชร ธรรมทวีนันท์ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หนึ่งในผู้เข้าร่วมโครงการ YTEn ชี้ให้เห็นถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันของสังคมไทย โดยยกตัวอย่างง่ายๆเกี่ยวกับการบริโภคถุงพลาสติกของคนไทยที่เติบโตอย่างรวดเร็วจากความสะดวกและง่ายต่อการใช้ แต่สิ่งตระหนักถึงปัญหาระยะยาวเกี่ยวกับการจัดเก็บ ทำลาย เพราะมองว่าไกลตัวในความคิดทุกคน ขณะที่ประเทศที่เข้มงวดเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ถุงพลาสติกกลับมีการนำมาใช้ค่อนข้างน้อย เพราะหากต้องการใช้ถุงพลาสติกจากร้านสะดวกซื้อจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ขณะที่การรณรงค์พบว่ามีการสอนให้ตระหนักเกี่ยวกับโทษและผลที่ตามมาหากมีการบริโภคพลาสติกในปริมาณมาก ตรงกันข้ามกับไทยที่เราแต่ยังตระหนักเรื่องนี้น้อยมาก นี่จึงเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ณัฐพัชรอยากเข้าร่วมโครงการ เพื่อใช้โครงการดังกล่าวเป็นเวทีในการบอกเล่าวิธีคิด แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในจุดเล็กที่จะกลายเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคต

“ผมเชื่อว่าโครงการนี้จะผลักดันให้เยาวชนได้สร้างจุดเปลี่ยนทางสังคมและตระหนักมากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นเสมือนเวทีให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็น แนวทาง ที่พร้อมจะลงมือทำหลังจากที่ทุกคนรู้เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องใกล้ตัวแต่อาจละเลย และผมอยากให้มีโครงการลักษณะนี้เกิดขึ้นอีกหลายโครงการที่ไม่ใช่เฉพาะสิ่งแวดล้อม เพราะในสังคมไทยยังมีอีกหลายด้านที่ต้องเร่งแก้ไข เชื่อว่าหากเริ่มสร้างความตระหนักอย่างจริงจังในทุกเรื่อง จะทำให้ไทยเป็นสังคมที่ยั่งยืนได้ไม่ยาก ขอเพียงแต่ทุกคนช่วยกัน” ณัฐพัชรกล่าว

มารี เคนารี นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่า โครงการนี้ทำให้เห็นว่าปัจจุบันมีการดำเนินการเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้นในสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จากการลงพื้นที่โรงเรียนเทศบาลบ้านบ่อฝ้ายพบว่าที่โรงเรียนแห่งนี้ได้สอนให้นักเรียนตระหนักเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าด้วยการนำสิ่งของที่จะกลายเป็นขยะกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอนการแยกขยะ การฝึกให้นักเรียนรู้จักนำขยะมาแลกเป็นเงินเพื่อสร้างรายได้และเก็บออมเข้าสู่ธนาคารโรงเรียน นับเป็นการปลูกฝังตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะทำให้เยาวชนตระหนักมากขึ้น

“จากความคิดเดิมคิดว่าปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมยังมีอุปสรรคอยู่มาก ต่อให้ประชาสัมพันธ์ รณรงค์มากเท่าไร ก็ยังไม่ทำให้เห็นภาพ หน้าที่อาจถูกมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว เกี่ยวกับตัวฉัน แต่เมื่อเข้าร่วมโครงการนี้ ทำให้เห็นคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน ไม่ได้มองว่าสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องไกลตัวอีกต่อไป และเป็นจริงได้หากทุกคนพร้อมช่วยกันแก้ปัญหา และทุกคนที่เข้าร่วมโครงการพร้อมที่จะเป็นผู้นำในหน่วยย่อยที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงสังคม เหมือนกับตัวอย่างของโรงเรียนเทศบาลบ่อฝ้ายที่เริ่มปลูกฝังนักเรียนให้ตระหนักปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมตั้งแต่เด็ก ๆ ” มารีกล่าว

พุทธิศักดิ์ พนมสารรินทร์ นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เผยว่า ตนมีความสนใจด้านสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วโดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับ Food Waste และขยะแพะ้น ซึ่งที่ผ่านมาได้ทำกิจกรรมในด้านนี้มาโดยตลอด จึงสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการ YTEn ซึ่งเมื่อได้เรียนรู้และสัมผัสกับโครงการ ทำให้เห็นว่าเราสามารถแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ได้ตั้งแต่หน่วยย่อยโดยเริ่มจากตัวเราก่อน และมากไปกว่านั้นผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน สามารถประยุกต์และผนวกการศึกษาที่แตกต่างกันมาช่วยเหลือด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างไม่น่าเชื่อ

สื่อออนไลน์:	www.newsplus.co.th	วันที่:	พฤหัสบดี 9 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN เฝินหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ สิ่งแวดล้อม		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://www.newsplus.co.th/150084		

"กลุ่มผมเลือกประเด็นนำเสนอเกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งในกลุ่มมีความหลากหลายด้านองค์ความรู้ บางคนเรียนวิศวกรรม แพทยศาสตร์ นิเทศศาสตร์ แต่กลับนำองค์ความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ในการช่วยเหลือสิ่งแวดล้อมได้อย่างลงตัว จากความแตกต่างครั้งนี้จึงทำให้ผมคิดว่า เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำหรับทุกคน ไม่ว่าจะเรียนอะไรมา หรืออยู่ในสถานะไหน เราสามารถเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ ขอแค่คิดและเริ่มลงมือทำ "

ทั้งนี้เชื่อว่าโครงการ YTen จะช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนรุ่นใหม่ในการรณรงค์ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาทักษะ แบบรอบรอบเพื่อสร้างนักคิดและนักปฏิบัติไปพร้อมกัน ถือเป็นการพัฒนากระบวนการคิดไปสู่ผลลัพธ์ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมจากการลงมือปฏิบัติ เพื่อเป็นต้นแบบหรือตัวแทนในระดับประเทศที่สามารถคิดและลงมือปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

สื่อออนไลน์:	www.siamadvisor.com	วันที่:	พฤหัสบดี 9 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP 24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	http://www.siamadvisor.com/topic/viewtopic.php?f=4&t=37842&sid=0617fb4f0857704f678bf12d1240a365		

SiamAdvisor
www.siamadvisor.com

 YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP 24

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จัดกิจกรรมภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn) ค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโตวิตซ์ ประเทศโปแลนด์ ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและดึงดูดศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้จากฐานสู่รุ่นให้เห็นความสำคัญ และตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมและสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศ จนถึงระดับโลก

โครงการดังกล่าวจะประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงานและปฏิบัติจริงด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเมื่อเร็วๆนี้ โครงการ YTEn ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คน เข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ ณ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยได้อบรมเกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง ผ่านหัวข้อ "เล่าเรื่องไม่โงะ...จับประเด็นให้โงะ" (Storytelling) จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สวิตดา ดิถียนต์ สาขาวิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ คุณเดนยา ทรัพย์ยิ่ง นักเขียนบทอิสระ ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ในแนวทางเดียวกัน ที่ผ่านมามีการสร้างการเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากมาแต่การตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นหากมีองค์ความรู้ในการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตนที่ชัดเจนด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม นอกจากนี้ในการอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจเพื่อให้กลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอด ในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือพิทักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับสถาบันการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช้การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้จะถูกกลดทอนลง แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดแรงบันดาลใจ ตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จะสามารถสร้างเครือข่ายพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้

สื่อออนไลน์:	www.siamadvisor.com	วันที่:	พฤหัสบดี 9 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP 24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	http://www.siamadvisor.com/topic/viewtopic.php?f=4&t=37842&sid=0617fb4f0857704f678bf12d1240a365		

ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือก และนำมาวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหา แนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สื่อออนไลน์:	www.siamadvisor.com	วันที่:	พฤหัสบดี 9 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN เฝ้าหาคณรุ่นใหม่ ตระหนัก 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP 24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	http://www.siamadvisor.com/topic/viewtopic.php?f=4&t=37842&sid=0617fb4f0857704f678bf12d1240a365		

ณัฐพัชร ธรรมหวัณท์ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หนึ่งในผู้เข้าร่วมโครงการ YTen ชี้ให้เห็นถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันของสังคมไทย โดยยกตัวอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับการบริโภคพลาสติกของคนไทยที่เติบโตอย่างรวดเร็วจากความสะดวกและง่ายต่อการใช้ แต่ลืมตระหนักถึงปัญหาระยะยาวเกี่ยวกับการจัดเก็บ ทำลาย เพราะมองว่าใกล้ตัวในความคิดทุกคน ขณะที่ประเทศที่เข้มงวดเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ฝูงพลาสติกกลับมีการนำมาใช้ค่อนข้างน้อย เพราะหากต้องการใช้พลาสติกจากร้านสะดวกซื้อจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ขณะที่การรณรงค์พบว่าการสอนให้ตระหนักเกี่ยวกับโทษและผลที่ตามมาหากมีการบริโภคพลาสติกในปริมาณมาก ตรงกันข้ามกับไทยที่เราคุ้นเคยตระหนักเรื่องนี้น้อยมาก นี่จึงเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ณัฐพัชรอยากเข้าร่วมโครงการเพื่อใช้โครงการดังกล่าวเป็นเวทีในการบอกเล่าวิธีคิด แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในจุดเล็กที่จะกลายเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคต

“ผมเชื่อว่าโครงการนี้จะผลักดันให้เยาวชนได้สร้างจุดเปลี่ยนทางสังคมและตระหนักมากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นเสมือนเวทีให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็น แนวทาง ที่พร้อมจะลงมือทำหลังจากที่ทุกคนรู้ว่าเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องใกล้ตัวแต่อาจจะละเลย และผมอยากให้โครงการลักษณะนี้เกิดขึ้นอีกหลายโครงการที่ไม่ใช่เฉพาะสิ่งแวดล้อม เพราะในสังคมไทยยังมีอีกหลายด้านที่ต้องเร่งแก้ไข เชื่อว่าหากเริ่มสร้างความตระหนักอย่างจริงจังในทุกเรื่อง จะทำให้ไทยเป็น ‘สังคมที่ยั่งยืน’ ได้ไม่ยาก ขอเพียงแต่ทุกคนช่วยกัน”

ณัฐพัชรกล่าว

มารี เคนารี นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่า โครงการนี้ทำให้เห็นว่าปัจจุบันมีการดำเนินการเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้นในสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จากการลงพื้นที่โรงเรียนเทศบาลบ้านบ่อฝ้ายพบว่าที่โรงเรียนแห่งนี้ได้สอนให้นักเรียนตระหนักเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าด้วยการนำสิ่งของที่จะกลายเป็นขยะกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอนการแยกขยะ การฝึกให้นักเรียนรู้จักนำขยะมาแลกเป็นเงินเพื่อสร้างรายได้และเก็บออมเข้าสู่ธนาคารโรงเรียน นับเป็นการปลูกฝังตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะทำให้เยาวชนตระหนักมากขึ้น

สื่อออนไลน์:	www.siamadvisor.com	วันที่:	พฤหัสบดี 9 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนัก 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP 24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	http://www.siamadvisor.com/topic/viewtopic.php?f=4&t=37842&sid=0617fb4f0857704f678bf12d1240a365		

“จากความคิดเดิมคิดว่าปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมยังมีอุปสรรคอยู่มาก ต่อให้ประชาสัมพันธ์ รณรงค์มากเท่าไร ก็ยังไม่ทำให้เห็นภาพหน้าซ้ำอาจถูกมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว เกียวอะไรกับตัวฉัน แต่เมื่อเข้าร่วมโครงการนี้ ทำให้เห็นคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน ไม่ได้มองว่าสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องไกลตัวอีกต่อไป และเป็นจริงได้หากทุกคนพร้อมช่วยกันแก้ปัญหา และทุกคนที่เข้าร่วมโครงการพร้อมที่จะเป็นผู้นำในหน่วยย่อยที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงสังคม เหมือนกับตัวอย่างของโรงเรียนเทศบาลบ่อฝ้ายที่เริ่มปลูกฝังนักเรียนให้ตระหนักปัญหาสิ่งแวดล้อมตั้งแต่เด็กๆ ” มาริกกล่าว

พุทธิศักดิ์ พนมสารรินทร์ นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เผยว่า ตนมีความสนใจด้านสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วโดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับ Food Waste และขยะแฟชั่น ซึ่งที่ผ่านมาได้ทำกิจกรรมในด้านนี้มาโดยตลอด จึงสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการ YTEN ซึ่งเมื่อได้เรียนรู้และสัมผัสกับโครงการ ทำให้เห็นว่าเราสามารถแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ได้ตั้งแต่หน่วยย่อยโดยเริ่มจากตัวเราก่อน และมากไปกว่านั้นผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน สามารถประยุกต์และผนวกการศึกษาที่แตกต่างกันมาช่วยเหลือนด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างไม่น่าเชื่อ

“กลุ่มผมเลือกประเด็นนำเสนอเกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งในกลุ่มมีความหลากหลายด้านองค์ความรู้ บางคนเรียนวิศวกรรม แพทย์ศาสตร์ นิเทศศาสตร์ แต่กลับนำองค์ความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ในการช่วยเหลือนสิ่งแวดล้อมได้อย่างลงตัว จากความแตกต่างครั้งนี้ จึงทำให้ผมคิดว่า เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำหรับทุกคน ไม่ว่าจะเรียนอะไรมา หรืออยู่ในสถานะไหน เราสามารถเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ ขอแค่คิดและเริ่มลงมือทำ ”

ทั้งนี้เชื่อว่าโครงการ YTEN จะช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนรุ่นใหม่ในการรณรงค์ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาทักษะ แบบบูรณาการเพื่อสร้างนักคิดและนักปฏิบัติไปพร้อมกัน ถือเป็นการพัฒนากระบวนการคิดไปสู่ผลลัพธ์ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมจากการลงมือปฏิบัติ เพื่อเป็นต้นแบบหรือตัวแทนในระดับประเทศที่สามารถคิดและลงมือปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

สื่อออนไลน์:	www.facebook.com/BokLaoKhaoPr/	วันที่:	พฤหัสบดี 9 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP 24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://www.facebook.com/215409685168772/posts/2067723133270742/		

บอกเล่าข่าว pr
9 สิงหาคม เวลา 21:22 น. · 🌐

YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP 24

www.thaimediapr.com
#ข่าวประชาสัมพันธ์

thaimediapr.com
YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP 24 | Thai

สื่อออนไลน์:	www.press.in.th	วันที่:	พฤหัสบดี 9 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักถึง 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP 24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://goo.gl/oDsJTS		

PRESS.in.th

YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักถึง 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทย เข้าร่วมประชุม COP 24

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม จัดกิจกรรมภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEN) ค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโตวิตเซ ประเทศโปแลนด์ ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและดึงดูดศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้จากฐานสู่รุ่นให้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมและสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ประเทศ จนถึงระดับสากล

โครงการดังกล่าวจะประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงานและปฏิบัติจริงด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเมื่อเร็วๆ นี้ โครงการ YTEN ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คน เข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ ณ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยได้อบรมเกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง ผ่านหัวข้อ "เล่าเรื่องไม่โป๊ะ...จับประเด็นให้โป๊ะ" (Storytelling) จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สาวิตา ดิถียนต์ สาขาวิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ คุณदनยา ทรัพย์ยิ่ง นักเขียนบทอิสระ ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการรับรู้ในแนวทางเดียวกัน ที่ผ่านมาการสร้างการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากมาแต่การตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นหากมีองค์ความรู้ในการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตนที่ชัดเจนด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม นอกจากนี้ในการอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจเพื่อให้กลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอด ในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือพิทักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับสถาบันการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช้การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้อาจถูกกลดทอนลง แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดแรงบันดาลใจ ตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จะสามารถสร้างเครือข่ายพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้ ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือก และนำมาวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหา แนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สื่อออนไลน์:	www.press.in.th	วันที่:	พฤหัสบดี 9 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนัก 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP 24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://goo.gl/oDsJTS		

ณัฐพัชร ธรรมทวีนันท์ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หนึ่งในผู้เข้าร่วมโครงการ YTEN ชี้ให้เห็นถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันของสังคมไทย โดยยกตัวอย่างง่ายๆเกี่ยวกับการบริโภคพลาสติกของคนไทยที่เติบโตอย่างรวดเร็วจากความสะดวกและง่ายต่อการใช้ แต่ล้มตระหนักถึงปัญหาระยะยาวเกี่ยวกับการจัดเก็บ ท้าย เพราะมองว่าใกล้ตัวในความคิดทุกคน ขณะที่ประเทศที่เข้มงวดเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า งบประมาณสัปดาห์มีการนำมาใช้ค่อนข้างน้อย เพราะหากต้องการใช้พลาสติกจากร้านสะดวกซื้อจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ขณะที่การรณรงค์พบว่ามีการสอนให้ตระหนักเกี่ยวกับโทษและผลที่ตามมาหากมีการบริโภคพลาสติกในปริมาณมาก ตรงกันข้ามกับไทยที่เราแต่ยังตระหนักเรื่องนี้น้อยมาก นี่จึงเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ณัฐพัชรอยากเข้าร่วมโครงการ เพื่อใช้โครงการดังกล่าวเป็นเวทีในการบอกเล่าวิธีคิด แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในจุดเล็กที่จะกลายเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคต

"ผมเชื่อว่าโครงการนี้จะผลักดันให้เยาวชนได้สร้างจุดเปลี่ยนทางสังคมและตระหนักมากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นเสมือนเวทีให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็น แนวทาง ที่พร้อมจะลงมือทำหลังจากที่ทุกคนรู้ว่าเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องใกล้ตัวแต่อาจจะเฉย และผมอยากให้โครงการลักษณะนี้เกิดขึ้นอีกหลายโครงการที่ไม่ใช่เฉพาะสิ่งแวดล้อม เพราะในสังคมไทยยังมีอีกหลายด้านที่ต้องเร่งแก้ไข เชื่อว่าหากเริ่มสร้างความตระหนักอย่างจริงจังในทุกเรื่อง จะทำให้ไทยเป็น 'สังคมที่ยั่งยืน' ได้ไม่ยาก ขอเพียงแค่ทุกคนช่วยกัน" ณัฐพัชรกล่าว

มารี เคนารี นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยระบุว่า โครงการนี้ทำให้เห็นว่าปัจจุบันมีการดำเนินการเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้นในสถาบันการศึกษาดังระดับประถมศึกษา จากการลงพื้นที่โรงเรียนเทศบาลบ้านบ่อฝ้ายพบว่าที่โรงเรียนแห่งนี้ได้สอนให้นักเรียนตระหนักเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าด้วยการนำสิ่งของที่จะกลายเป็นขยะกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอนการแยกขยะ การฝึกให้นักเรียนรู้จักนำขยะมาแลกเป็นเงินเพื่อสร้างรายได้และเก็บออมเข้าสู่ธนาคารโรงเรียน นับเป็นการปลูกฝังตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะทำให้เยาวชนตระหนักมากขึ้น

"จากความคิดเดิมคิดว่าปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมยังมีอุปสรรคอยู่มาก ต่อให้ประชาสัมพันธ์ รณรงค์มากเท่าไร ก็ยังไม่ทำให้เห็นภาพ หนาซ้ำอาจถูกมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว เกี่ยวอะไรกับตัวฉัน แต่เมื่อเข้าร่วมโครงการนี้ ทำให้เห็นคนที่มีความรู้เหมือนกัน ไม่ได้มองว่าสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องไกลตัวอีกต่อไป และเป็นจริงได้หากทุกคนพร้อมช่วยกันแก้ปัญหา และทุกคนที่เข้าร่วมโครงการพร้อมที่จะเป็นผู้นำในหน่วยย่อยที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงสังคม เหมือนกับตัวอย่างของโรงเรียนเทศบาลบ่อฝ้ายที่เริ่มปลูกฝังนักเรียนให้ตระหนักปัญหาสิ่งแวดล้อมตั้งแต่เด็กๆ " มารีกล่าว

พุทธิศักดิ์ พนมสารรินทร์ นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เผยว่า ตนมีความสนใจด้านสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วโดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับ Food Waste และขยะแพะชัน ซึ่งที่ผ่านมาได้ทำกิจกรรมในด้านนี้มาโดยตลอด จึงสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการ YTEN ซึ่งเมื่อได้เรียนรู้และสัมผัสกับโครงการ ทำให้เห็นว่าเราสามารถแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ได้ตั้งแต่หน่วยย่อยโดยเริ่มจากตัวเราก่อน และมากไปกว่านั้นผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน สามารถประยุกต์และผนวกการศึกษาที่แตกต่างกันมาช่วยเหลือด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างไม่น่าเชื่อ

"กลุ่มผมเลือกประเด็นนำเสนอเกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งในกลุ่มมีความหลากหลายด้านองค์ความรู้ บางคนเรียนวิศวกรรม แพทยศาสตร์ นิเทศศาสตร์ แต่กลับนำองค์ความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ในการช่วยเหลือสิ่งแวดล้อมได้อย่างลงตัว จากความแตกต่างครั้งนี้จึงทำให้ผมคิดได้ว่า เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำหรับทุกคน ไม่ว่าจะเรียนอะไรมา หรืออยู่ในสถานะไหน เราสามารถเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ ขอแค่คิดและเริ่มลงมือทำ "

สื่อออนไลน์:	www.press.in.th	วันที่:	พฤหัสบดี 9 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม COP 24		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://goo.gl/oDsJTS		

ทั้งนี้เชื่อว่าโครงการ YTEn จะช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนรุ่นใหม่ในการรณรงค์ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาทักษะ แบบรอบรอบเพื่อสร้างนักคิดและนักปฏิบัติไปพร้อมกัน ถือเป็นการพัฒนากระบวนการคิดไปสู่ผลลัพธ์ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมจากการลงมือปฏิบัติ เพื่อเป็นต้นแบบหรือตัวแทนในระดับประเทศที่สามารถคิดและลงมือปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

สื่อออนไลน์:	www.dailynews.co.th	วันที่:	อังคาร 14 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	สกว.'เฟ้นหาคนรุ่นใหม่ ประชุมสิ่งแวดล้อมนานาชาติ		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	https://www.dailynews.co.th/article/660462		

เดลินิวส์

'สกว.'เฟ้นหาคนรุ่นใหม่ ประชุมสิ่งแวดล้อมนานาชาติ

"YTEN" เฟ้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนัก "สิ่งแวดล้อม" เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC)

เมื่อเร็ว ๆ นี้ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม จัดกิจกรรมภายใต้ โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn) เฟ้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโตวิตเซ ประเทศโปแลนด์ ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนว ทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและดึงศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้ มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักจากฐานสู่รุ่นให้เห็นความสำคัญ และตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมและสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศ จนถึงระดับโลก

สื่อออนไลน์:	www.dailynews.co.th	วันที่:	อังคาร 14 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	สกว.'ค้นหาคนรุ่นใหม่ ประชุมสิ่งแวดล้อมนานาชาติ		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	https://www.dailynews.co.th/article/660462		

โครงการดังกล่าวจะประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงานและปฏิบัติจริงด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเมื่อเร็วๆนี้ โครงการ YTEn ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คน เข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ ณ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี เกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง ผ่านหัวข้อ "เล่าเรื่องไม่ปะ...จับประเด็นให้ปะ" (Storytelling) จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สาวิตา ดิถียนต์ สาขาวิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ คุณदनยา ทรัพย์ยิ่ง นักเขียนบทอิสระ

สื่อออนไลน์:	www.dailynews.co.th	วันที่:	อังคาร 14 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	สกว.'ค้นหาคนรุ่นใหม่ ประชุมสิ่งแวดล้อมนานาชาติ		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	https://www.dailynews.co.th/article/660462		

ทั้งนี้ ในเรื่องของภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้เกิดการรับรู้ในแนวทางเดียวกัน ที่ผ่านมามีการสร้างการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากมายแต่การตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นหากมีองค์ความรู้ในการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตนที่ชัดเจนด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม นอกจากนี้ในการอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจเพื่อให้กลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอด ในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือพิทักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับสถาบันการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช้การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้อาจถูกกลดทอนลง แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดแรงบันดาลใจ ตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จะสามารถสร้างเครือข่ายพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้

ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือก และนำมาวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหา แนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สื่อออนไลน์:	www.khaosod.co.th	วันที่:	ศุกร์ 17 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ ‘สิ่งแวดล้อม’ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทย		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	https://www.khaosod.co.th/lifestyle/news_1455947		

ข่าวสด

YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ ‘สิ่งแวดล้อม’ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทย

YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ ‘สิ่งแวดล้อม’ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วม

ประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC)

สกว. – สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จัดกิจกรรมภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn) ค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโตวิตเซ ประเทศโปแลนด์ ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์

โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและดึงศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้จากฐานสู่รุ่นให้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมและสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศ จนถึงระดับสากล

โครงการดังกล่าวจะประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงานและปฏิบัติจริงด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเมื่อเร็ว ๆ นี้ โครงการ YTEn ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คน เข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ ณ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยได้อบรมเกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง ผ่านหัวข้อ “เล่าเรื่องไม่เปียะ...จับประเด็นให้เปียะ” (Storytelling)

สื่อออนไลน์:	www.khaosod.co.th	วันที่:	ศุกร์ 17 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักกรู 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทย		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	https://www.khaosod.co.th/lifestyle/news_1455947		

สื่อออนไลน์:	www.khaosod.co.th	วันที่:	ศุกร์ 17 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN เฝินหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทย		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	https://www.khaosod.co.th/lifestyle/news_1455947		

จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สาวิตา ดิถียนต์ สาขาวิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ คุณดนยา ทรัพย์ยิ่ง นักเขียนบทอิสระ ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการรับรู้ในแนวทางเดียวกัน ที่ผ่านมาการสร้างการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากมาแต่การตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นหากมีองค์ความรู้ในด้านการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตนที่ชัดเจนด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม นอกจากนี้ในการอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจเพื่อให้กลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอดในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือพิทักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับสถาบันการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช่การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้อาจถูกกลดทอนลง แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดแรงบันดาลใจ ตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จะสามารถสร้างเครือข่ายพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้

ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือกและนำมาวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหา แนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สื่อออนไลน์:	www.khaosod.co.th	วันที่:	ศุกร์ 17 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN เฝินหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทย		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	https://www.khaosod.co.th/lifestyle/news_1455947		

ณัฐพัชร ธรรมทวินันท์ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หนึ่งในผู้เข้าร่วมโครงการ YTEN ชี้ให้เห็นถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันของสังคมไทย โดยยกตัวอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับการบริโภคถุงพลาสติกของคนไทยที่เติบโตอย่างรวดเร็วจากความสะดวกและง่ายต่อการใช้ แต่ลืมตระหนักถึงปัญหาระยะยาวเกี่ยวกับการจัดเก็บ ทำลาย เพราะมองว่าไกลตัวในความคิดทุกคน ขณะที่ประเทศที่เข้มงวดเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ถุงพลาสติกกลับมีการนำมาใช้ค่อนข้างน้อย เพราะหากต้องการใช้ถุงพลาสติกจากร้านสะดวกซื้อจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ขณะที่การณรงค์พบว่ามีการสอนให้ตระหนักรู้เกี่ยวกับโทษและผลที่ตามมาหากมีการบริโภคพลาสติกในปริมาณมาก ตรงกันข้ามกับไทยที่เรารู้แต่ยังตระหนักเรื่องนี้น้อยมาก นี่จึงเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ณัฐพัชรอยากเข้าร่วมโครงการ เพื่อใช้โครงการดังกล่าวเป็นเวทีในการบอกเล่าวิธีคิด แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในจุดเล็กที่จะกลายเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคต

“ผมเชื่อว่าโครงการนี้จะผลักดันให้เยาวชนได้สร้างจุดเปลี่ยนทางสังคมและตระหนักมากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นเสมือนเวทีให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็น แนวทาง ที่พร้อมจะลงมือทำหลังจากที่ทุกคนรู้ว่าเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องใกล้ตัวแต่อาจละเลย และผมอยากให้มีโครงการลักษณะนี้เกิดขึ้นอีกหลายโครงการที่ไม่ใช่เฉพาะสิ่งแวดล้อม เพราะในสังคมไทยยังมีอีกหลายด้านที่ต้องเร่งแก้ไข เชื่อว่าหากเริ่มสร้างความตระหนักอย่างจริงจังในทุกเรื่อง จะทำให้ไทยเป็น 'สังคมที่ยั่งยืน' ได้ไม่ยาก ขอเพียงแค่ทุกคนช่วยกัน” ณัฐพัชรกล่าว

สื่อออนไลน์:	www.khaosod.co.th	วันที่:	ศุกร์ 17 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN เฝินหาคนรุ่นใหม่ ตระหนัก 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทย		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	https://www.khaosod.co.th/lifestyle/news_1455947		

มารี เคตารี นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่า โครงการนี้ทำให้เห็นว่าปัจจุบันมีการดำเนินการเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้นในสถาบันการศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จากการลงพื้นที่โรงเรียนเทศบาลบ้านบ่อฝ้ายพบว่าที่โรงเรียนแห่งนี้ได้สอนให้นักเรียนตระหนักเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าด้วยการนำสิ่งของที่กลายเป็นขยะกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอนการแยกขยะ การฝึกให้นักเรียนรู้จักนำขยะมาแลกเป็นเงินเพื่อสร้างรายได้และเก็บออมเข้าสู่ธนาคารโรงเรียน นับเป็นการปลูกฝังตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะทำให้เยาวชนตระหนักมากขึ้น

“จากความคิดเดิมคิดว่าปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมยังมีอุปสรรคอยู่มาก ต่อให้ประชาสัมพันธ์ ณรงค์มากเท่าไร ก็ยังไม่ทำให้เห็นภาพ หน้าซ้ำอาจถูกมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว เกี่ยวอะไรกับตัวฉัน แต่เมื่อเข้าร่วมโครงการนี้ ทำให้เห็นคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน ไม่ได้มองว่าสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องไกลตัวอีกต่อไป และเป็นจริงได้หากทุกคนพร้อมช่วยกันแก้ปัญหา และทุกคนที่เข้าร่วมโครงการพร้อมที่จะเป็นผู้นำในหน่วยย่อยที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงสังคม เหมือนกับตัวอย่างของโรงเรียนเทศบาลบ่อฝ้ายที่เริ่มปลูกฝังนักเรียนให้ตระหนักปัญหาสิ่งแวดล้อมตั้งแต่เด็กๆ ” มารีกล่าว

สื่อออนไลน์:	www.khaosod.co.th	วันที่:	ศุกร์ 17 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN เฝ้าหาคณรุ่นใหม่ ตระหนัก 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทย		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	https://www.khaosod.co.th/lifestyle/news_1455947		

พุทธิศักดิ์ พนมสารรินทร์ นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เผยว่า ตนมีความสนใจด้านสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วโดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับ Food Waste และขยะพลาสติก ซึ่งที่ผ่านมาได้ทำกิจกรรมในด้านนี้มาโดยตลอด จึงสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการ YTEn ซึ่งเมื่อได้เรียนรู้และสัมผัสกับโครงการ ทำให้เห็นว่าเราสามารถแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ได้ตั้งแต่หน่วยย่อยโดยเริ่มจากตัวเราก่อน และมากไปกว่านั้นผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน สามารถประยุกต์และผนวก การศึกษาที่แตกต่างกันมาช่วยเหลือด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างไม่น่าเชื่อ

“กลุ่มผมเลือกประเด็นนำเสนอเกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งในกลุ่มมีความหลากหลายด้านองค์ความรู้ บางคนเรียนวิศวกรรม แพทยศาสตร์ นิเทศศาสตร์ แต่กลับนำองค์ความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ในการช่วยเหลือสิ่งแวดล้อมได้อย่างลงตัว จากความแตกต่างครั้งนี้จึงทำให้ผมคิดว่า เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำหรับทุกคน ไม่ว่าจะเรียนอะไรมา หรืออยู่ในสถานะไหน เราสามารถเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ ขอแค่คิด และเริ่มลงมือทำ ”

สื่อออนไลน์:	www.khaosod.co.th	วันที่:	ศุกร์ 17 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทย		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	https://www.khaosod.co.th/lifestyle/news_1455947		

ทั้งนี้เชื่อว่าโครงการ YTEn จะช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนรุ่นใหม่ในการรณรงค์ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาทักษะ แบบรู้รอบเพื่อสร้างนักคิดและนักปฏิบัติไปพร้อมกัน ถือเป็นการพัฒนากระบวนการคิดไปสู่ผลลัพธ์ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมจากการลงมือปฏิบัติ เพื่อเป็นต้นแบบหรือตัวแทนในระดับประเทศที่สามารถคิดและลงมือปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

สื่อออนไลน์:	www.naewna.com	วันที่:	อาทิตย์ 19 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEn ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม'		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	http://www.naewna.com/lady/358580		

YTEn ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม'

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม จัดกิจกรรมภายใต้ โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn) ค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโตวิตเซ ประเทศโปแลนด์ ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและดึงศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้จากฐานสู่รุ่นให้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมและสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศ จนถึงระดับโลก

โครงการดังกล่าวประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงานและปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเมื่อเร็วๆ นี้ โครงการ YTEn ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คน เข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ ณ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยได้อบรมเกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพการแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่องผ่านหัวข้อ "เล่าเรื่องไม่เป๊ะ...จับประเด็นให้เป๊ะ" (Storytelling) จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สาวิตา ตีถียนต์ สาขาวิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ ดนยา ทรัพย์ยิ่ง นักเขียนบทอิสระ ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการรับรู้ในแนวทางเดียวกัน ที่ผ่านมาการสร้างการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากมาแต่การตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้น หากมีองค์ความรู้ในการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตนที่ชัดเจนด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม นอกจากนี้ในการอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจ

สื่อออนไลน์:	www.naewna.com	วันที่:	อาทิตย์ 19 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEn ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม'		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	http://www.naewna.com/lady/358580		

เพื่อให้กลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอด ในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือพิทักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับสถานการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช้การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้อาจถูกกลดทอนลง แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดแรงบันดาลใจตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จะสามารถสร้างเครือข่ายพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้ ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือก และนำมาวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหา แนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สื่อออนไลน์:	www.naewna.com	วันที่:	อาทิตย์ 19 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEn ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม'		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	http://www.naewna.com/lady/358580		

สื่อออนไลน์:	www.ryt9.com	วันที่:	อาทิตย์ 19 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEn ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม'		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://www.ryt9.com/s/nnd/2873557		

YTEn ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' **RYT9** อารวาทศิลป์

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม จัดกิจกรรมภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn) ค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นตัวแทน ประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24 th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโตริตซ์ ประเทศโปแลนด์ ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ โครงการดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและดึงดูดศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้จากฐานสู่พื้นที่เห็นความสำคัญและตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเสี่ยง จากสภาพแวดล้อมและสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศ จนถึง ระดับสากล โครงการดังกล่าวประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงานและปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการ ด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดย คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐ และเอกชน โดยเมื่อเร็ว ๆ นี้ โครงการ YTEn ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คน เข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ ณ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยได้อบรมเกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง ผ่านหัวข้อ "เล่าเรื่องไม่โป๊ะ...จับประเด็นให้เป๊ะ" (Storytelling) จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สาวิตา ตีถียนต์ สาขาวิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาฯ และ ดนยา ทรัพย์ยิ่ง นักเขียนบทอิสระ ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการรับรู้ในแนวทางเดียวกัน ที่ผ่านมาการสร้าง การรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากมายแต่การตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้น หากมีองค์ความรู้ในการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตน ที่ชัดเจนด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม นอกจากนี้ในการอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจ เพื่อให้กลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอด ในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือพิทักษ์ สิ่งแวดล้อมในระดับสถาบันการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้น หากไม่ใช้ การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้ อาจถูกลดทอนลง แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดแรงบันดาลใจ ตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จะสามารถสร้างเครือข่ายพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้ ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ ผู้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับ ประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือก และนำมาวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหา แนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

สื่อออนไลน์:	www.gioscix.com	วันที่:	เสาร์ 18 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTeN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม'		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	http://gioscix.com/yten-%E0%B9%80%E0%B8%9F%E0%B9%89%E0%B8%99%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B8%99%E0%B8%A3%E0		

YTeN ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จัดกิจกรรมภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTeN) ค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโหวีตเซ ประเทศโปแลนด์

ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและดึงศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้จากฐานสู่รุ่นให้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม

โดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมและสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศ จนถึงระดับสากล

"กลุ่มผมเลือกประเด็นนำเสนอเกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งในกลุ่มมีความหลากหลายด้านองค์ความรู้ บางคนเรียนวิศวกรรม แพทย์ศาสตร์ นิเทศศาสตร์ แต่กลับนำองค์ความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ในการช่วยเหลือนสิ่งแวดล้อมได้อย่างลงตัว จากความแตกต่างครั้งนี้จึงทำให้ผมคิดว่า เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำหรับทุกคน ไม่ว่าจะเรียนอะไรมา หรืออยู่ในสถานะไหน เราสามารถเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ ขอแค่คิดและเริ่มลงมือทำ "

สื่อออนไลน์:	www.intrendupdate.com	วันที่:	อาทิตย์ 19 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEn ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม'		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://intrendupdate.com/pr/unfccc.html		

YTEn ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม' เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม THE 24TH CONFERENCE OF THE PARTIES TO THE UNITED NATIONS FRAMEWORK CONVENTION ON CLIMATE CHANGE (UNFCCC)

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จัดกิจกรรมภายใต้โครงการ Young Thai Environmentalists 2018 (YTEn) ค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงดาโด้วีตเซ ประเทศโปแลนด์ ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและดึงศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้มาพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นำไปสู่การสร้างเครือข่ายพลังเยาวชนตระหนักรู้จากฐานสู่รุ่นให้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงภาวะวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้และข้อมูลงานวิจัยรับมือกับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมและสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศ จนถึงระดับโลก

สื่อออนไลน์:	www.intrendupdate.com	วันที่:	อาทิตย์ 19 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEn ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม'		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://intrendupdate.com/pr/unfccc.html		

สื่อออนไลน์:	www.intrendupdate.com	วันที่:	อาทิตย์ 19 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEn ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนักรู้ 'สิ่งแวดล้อม'		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://intrendupdate.com/pr/unfccc.html		

โครงการดังกล่าวจะประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมผ่านการดูงาน การจัดทำแผนงานและปฏิบัติงานจริงด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกวดการนำเสนอโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเมื่อเร็วๆ นี้ โครงการ YTEn ได้นำเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 คน เข้าร่วมอบรมและลงพื้นที่ ณ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยได้อบรมเกี่ยวกับทักษะด้านการสื่อสาร บุคลิกภาพ การแสดงออกในที่สาธารณะ ศิลปะการเล่าเรื่อง ผ่านหัวข้อ "เล่าเรื่องไม่โป๊ะ...จับประเด็นให้เป๊ะ" (Storytelling) จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สวริตา ตัญญี ณ สาขาวิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ คุณดนยา ทรัพย์ยิ่ง นักเขียนบทอิสระ ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ในแนวทางเดียวกัน ที่ผ่านมามีการสร้างการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างมากมายแต่การตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมกลับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นหากมีองค์ความรู้ในการสื่อสารและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจจะทำให้เกิดการสร้างตัวตนที่ชัดเจนด้านผู้นำทางความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม นอกจากนี้ในการอบรมยังได้สร้างแรงบันดาลใจให้กับกลุ่มคนรุ่นใหม่สามารถต่อยอด ในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายนักอนุรักษ์หรือที่ทักษะสิ่งแวดล้อมในระดับสถาบันการศึกษา เพราะปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่เน้นหรือสะท้อนปัญหาสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นหากไม่ใช้การเรียนในสาขาหลัก วิชาที่ให้องค์ความรู้เหล่านี้ อาจถูกลดทอนลง แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดแรงบันดาลใจ ตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จะสามารถสร้างเครือข่ายพลังใหม่ให้เกิดขึ้นเองได้

ขณะที่การอบรมด้านการปฏิบัติการเกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความเป็นผู้นำทางด้านการขับเคลื่อนประเด็นสังคม ทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ โดยให้เข้าร่วมโครงการลงพื้นที่จริงในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเชิงสิ่งแวดล้อมที่เลือก และนำมาวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหา แนวทางการแก้ไขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ณัฐพัชร์ ธรรมทวีวัฒน์ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หนึ่งในผู้เข้าร่วมโครงการ YTEn ชี้ให้เห็นถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันของสังคมไทย โดยยกตัวอย่างง่ายๆ เกี่ยวกับการบริโภคพลาสติกของคนไทยที่เติบโตอย่างรวดเร็วจากความสะดวกและง่ายต่อการใช้ แต่สิ่งตระหนักถึงปัญหาระยะยาวเกี่ยวกับการจัดเก็บ ทำลาย เพราะมองว่าใกล้ตัวในความคิดทุกคน ขณะที่ประเทศที่เข้มงวดเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ทุกละเอียดกลับมีการนำมาใช้ค่อนข้างน้อย เพราะหากต้องการใช้พลาสติกจากร้านสะดวกซื้อจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ขณะที่การรณรงค์พบว่ามีการสอนให้ตระหนักเกี่ยวกับโทษและผลตามมาหากมีการบริโภคพลาสติกในปริมาณมาก ตรงกันข้ามกับไทยที่เราแต่ยังตระหนักเรื่องนี้ไม่มากนัก นี่จึงเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ณัฐพัชร์อยากเข้าร่วมโครงการ เพื่อใช้โครงการดังกล่าวเป็นเวทีในการบอกเล่าวิธีคิด แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในจุดเล็กที่จะกลายเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคต

"ผมเชื่อว่าโครงการนี้จะผลักดันให้เยาวชนได้สร้างจุดเปลี่ยนทางสังคมและตระหนักมากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นเสมือนเวทีให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็น แนวทาง ที่พร้อมจะลงมือทำหลังจากที่ทุกคนรู้ว่าเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องใกล้ตัวแต่อาจละเลย และผมอยากให้มีโครงการลักษณะนี้เกิดขึ้นอีกหลายโครงการที่ไม่ใช่เฉพาะสิ่งแวดล้อม เพราะในสังคมไทยยังมีอีกหลายด้านที่ต้องเร่งแก้ไข เชื่อว่าหากเริ่มสร้างความตระหนักอย่างจริงจังในทุกเรื่อง จะทำให้ไทยเป็นสังคมที่ยั่งยืนได้ไม่ยาก ขอเพียงแค่ทุกคนช่วยกัน" ณัฐพัชร์กล่าว

สื่อออนไลน์:	www.intrendupdate.com	วันที่:	อาทิตย์ 19 สิงหาคม 2561
คอลัมน์	YTEn ค้นหาคนรุ่นใหม่ ตระหนัก 'สิ่งแวดล้อม'		
Ad Value:	20,000	PR Value :	20,000
ลิงค์ :	https://intrendupdate.com/pr/unfccc.html		

มารี เคนารี นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่า โครงการนี้ทำให้เห็นว่าปัจจุบันมีการดำเนินการเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้นในสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จากการลงพื้นที่โรงเรียนเทศบาลบ้านบ่อฝ้ายพบว่าที่โรงเรียนแห่งนี้ได้สอนให้นักเรียนตระหนักเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าด้วยการนำสิ่งของที่จะกลายเป็นขยะกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอนการแยกขยะ การฝึกให้นักเรียนรู้จักนำขยะมาแลกเป็นเงินเพื่อสร้างรายได้และเก็บออมเข้าสู่นาการโรงเรียน นับเป็นการปลูกฝังตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะทำให้เยาวชนตระหนักมากขึ้น

"จากความคิดเดิมคิดว่าปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมยังมีอุปสรรคอยู่มาก ต่อให้ประชาสัมพันธ์รณรงค์มากเท่าไร ก็ยังไม่ทำให้เห็นภาพ หนาเข้าอาจถูกมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว เกี่ยอะไรกับตัวฉัน แต่เมื่อเข้าร่วมโครงการนี้ ทำให้เห็นคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน ไม่ได้มองว่าสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องไกลตัวอีกต่อไป และเป็นจริงได้หากทุกคนพร้อมช่วยกันแก้ปัญหา และทุกคนที่เข้าร่วมโครงการพร้อมที่จะเป็นผู้นำในหน่วยย่อยที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงสังคม เหมือนกับตัวอย่างของโรงเรียนเทศบาลบ่อฝ้ายที่เริ่มปลูกฝังนักเรียนให้ตระหนักปัญหาสิ่งแวดล้อมตั้งแต่เด็กๆ " มารีกล่าว

พุทธิศักดิ์ พนมสารรินทร์ นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เผยว่า ตนมีความสนใจด้านสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วโดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับ Food Waste และขยะแฟชั่น ซึ่งที่ผ่านมาได้ทำกิจกรรมในด้านนี้มาโดยตลอด จึงสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการ YTEn ซึ่งเมื่อได้เรียนรู้และสัมผัสกับโครงการ ทำให้เห็นว่าเราสามารถแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ได้ตั้งแต่หน่วยย่อยโดยเริ่มจากตัวเราก่อน และมากไปกว่านั้นผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน สามารถประยุกต์และผนวกการศึกษาที่แตกต่างกันมาช่วยเหลือนด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างไม่น่าเชื่อ

"กลุ่มผมเลือกประเด็นนำเสนอเกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งในกลุ่มมีความหลากหลายด้านองค์ความรู้ บางคนเรียนวิศวกรรม แพทย์ศาสตร์ นิเทศศาสตร์ แต่กลับนำองค์ความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ในการช่วยเหลือนสิ่งแวดล้อมได้อย่างลงตัว จากความแตกต่างครั้งนี้จึงทำให้ผมคิดว่า เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำหรับทุกคน ไม่ว่าจะเรียนอะไรมา หรืออยู่ในสถานะไหน เราสามารถเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ ขอแค่คิดและเริ่มลงมือทำ "

ทั้งนี้เชื่อว่าโครงการ YTEn จะช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนรุ่นใหม่ในการรณรงค์ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาทักษะ แบบรอบเพื่อสร้างนักคิด และนักปฏิบัติไปพร้อมกัน ถือเป็นการพัฒนากระบวนการคิดไปสู่ผลลัพธ์ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมจากการลงมือปฏิบัติ เพื่อเป็นต้นแบบหรือตัวแทนในระดับประเทศที่สามารถคิดและลงมือปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

สื่อออนไลน์:	www.362degree.com	วันที่:	อาทิตย์ 9 กันยายน 2561
คอลัมน์	YTEN มอบรางวัลเยาวชนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม		
Ad Value:	25,000	PR Value :	25,000
ลิงค์ :	http://www.362degree.com/2018/09/09/yten-%E0%B8%A1%E0%B8%AD%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%A5%E		

362°
DEGREE

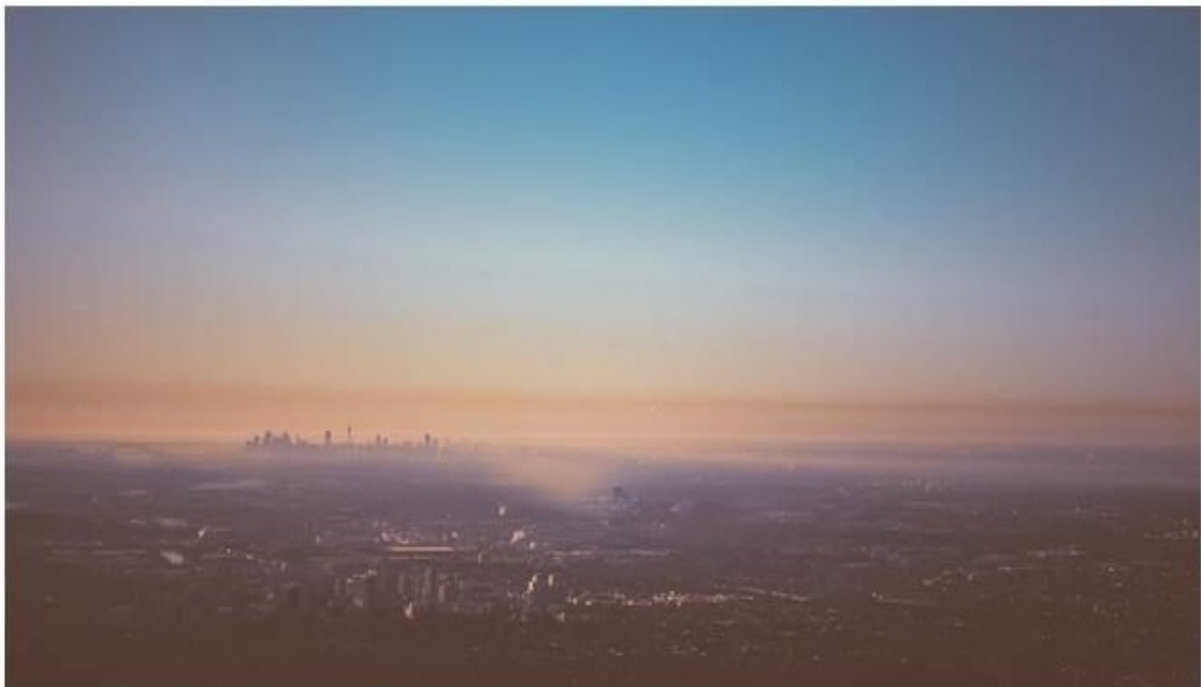
YTEN มอบรางวัลเยาวชนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ศ.น.พ. สุทธิพันธ์ จิตพิมลมาศ ผู้อำนวยการ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และนายสุรชัย อจลบุญ รองอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมมอบรางวัล และเกียรติบัตรให้กับเยาวชนตัวแทนคนรุ่นใหม่ผู้เข้าร่วมโครงการ "เยาวชนไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม (Young Thai Environmentalist 2018 : YTEN)" ที่จัดโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ร่วมกับ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อเฟ้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมโครงการ เป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโตวีตเซ ประเทศโปแลนด์

รู้จัก YTen โครงการค้นหาคนรุ่นใหม่ ที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม สู่การนำความรู้จากอุตสาหกรรมต้นแบบ มาใช้ได้ในชีวิตจริง

New post : 1.เมษายน.2019

จากปัญหาฝุ่น PM 2.5 ที่คนกรุงเทพฯ เคยได้รับผลกระทบ และเมื่อวันที่ 30 มี.ค. กับปัญหาหมอกควันในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีค่ามลพิษในอากาศสูงถึง 636 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร รัตจากแอปพลิเคชันและเว็บไซต์ AirVisual ซึ่งสูงกว่าค่ามาตรฐานมาก และวิกฤตถึงขั้นเป็นอันตรายต่อชีวิต สิ่งเหล่านี้ทำให้หลายฝ่ายสนใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยเฉพาะโครงการ YTen 2018 รุ่นแรก ที่คอนเซ็ปต์หลักเน้นใส่ใจสิ่งแวดล้อม แถมยังเพิ่มมูลค่าให้สินค้าในอุตสาหกรรม สร้างอาชีพให้คนในชุมชนท้องถิ่น เมือง และระดับประเทศ รวมถึงยังสร้างอาชีพในอนาคตให้กับเด็กที่ร่วมโครงการได้นำไปปรับใช้ได้อีกด้วย

วันนี้ Big Money จึงอยากชวนทุกคนมาทำความรู้จักโครงการดีๆ อย่าง YTen หรือ Young Thai Environmentalists โครงการค้นหาตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมประชุม The 24th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) หรือ COP24 ณ กรุงคาโตวิตเซ ประเทศโปแลนด์ (สำหรับซีซั่น 1 ที่จบไปแล้ว) มาดูกันว่าภาพรวมในรุ่นแรกที่ผ่านมาตั้งแต่เริ่มโครงการ ผู้ผลักดันเยาวชนทำงานอย่างไร และมีข้อดีอะไรเด็กจะได้รับบ้าง ซึ่งเราได้มีโอกาสพูดคุยกับคนเบื้องหลังอย่าง อาจารย์เต้ย - อาชวิษฐ์ ฤทธินสุวรรณ์ หนึ่งในผู้ดูแลโครงการ YTen 2018 ที่เข้าใจและคลุกคลีนักศึกษา มาตลอด

ภาพรวมการทำงานของนักศึกษาลงมือเข้าร่วมโครงการ เป็นยังไงบ้าง ?

ตั้งแต่เข้าร่วมโครงการ บอกตรงๆ ว่ากังวลเหมือนกัน ด้วยข้อจำกัดที่ต้องหาคนที่ค่อนข้างสนใจประเด็นสิ่งแวดล้อม และคนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษด้วย ซึ่งความคาดหวังของเรา ก็เพื่อที่จะให้เด็กๆ ได้ใช้ความรู้และข้อมูลจากงานวิจัย รับมือกับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อม และสร้างโอกาสใหม่จากทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศ จนถึงระดับสากลได้นั้น ถือว่าประสบความสำเร็จตั้งแต่ด่านแรก ด้วยการคัดเลือกจากประมาณ 40 คน เหลือ 29 คน จาก 13 สถาบัน

กิจกรรมของโครงการ YTen 2018 มีอะไรบ้าง

เราเริ่มจัดกิจกรรมตามที่วางแผนไว้ทั้งหมด 3 แคมป์ด้วยกัน ทั้ง Training Camp, Pitching Camp และ Sightseeing Camp ดังนี้

- Training Camp เทรนเรื่องความรู้ และทักษะที่เด็กต้องมี เพราะเรามองว่า การจะไปเป็นตัวแทนเวทีระดับโลก องค์กรความรู้ต้องมีครบ รวมถึงบุคลิกภาพ และทักษะในการสื่อสารด้วย เราจึงจำเป็นต้องติดตั้งให้แก่เด็กทุกคน
- Pitching Camp เราได้เห็นการที่เด็กเลือกตั้งกระบวนการ หรือมีวิธีการเลือกสิ่งที่ถูกเทรนมาใช้ เขามีมุมมองในศาสตร์และวิชาของเขา ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมจับมาเชื่อมโยงกัน แล้วมานำเสนอ

บันทึกไฟล์เมื่อ: ศุกร์ 5 เมษายน 2562 เวลา 10:57

Site Value: 5,000

PRValue (x3): 15,000

หัวข้อข่าว: รู้จัก YTen โครงการค้นหาคนรุ่นใหม่ ที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม สู่การนำความรู้จากอุตสาหกรรมต้นแบบ มาใช้ได้...

- Sightseeing Camp

ครั้งนี้พามาดูงานที่จังหวัดพิษณุโลก เด็กๆได้เห็นตั้งแต่ต้นทาง ตั้งแต่วิธีการปลูกพืชโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และภูมิปัญญาชาวบ้านผสมผสานกัน อย่างการปลูกกล้วย ด้วยวิธีการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ จึงสามารถควบคุมคุณภาพและกะเกณฑ์ปริมาณได้ มาจนถึงวิธีการทำกล้วยตากที่ต้องอาศัยความร้อนเหมือนเดิม แต่แตกต่างตรงที่มีโรงเรือน นำพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ผ่านแผงโซลาร์เซลล์ นอกจากจะคงรสชาติแบบธรรมชาติได้ ยังสามารถทำให้ปริมาณมากได้ รวมถึงความสะอาด สร้างความมั่นใจแก่ผู้บริโภค สิ่งเหล่านี้จึงช่วยเพิ่มมูลค่าสินค้ากล้วยตากได้

นอกจากนี้ เด็กๆ ยังได้ไปดูงานที่โรงงานผลิตกล้วยตากจากพลังงานแสงอาทิตย์ และเรียนรู้กระบวนการปลูกกล้วยด้วยการใช้ปุ๋ยธรรมชาติ รวมถึงระบบการจัดการสินค้าด้วยการแปรรูปและส่งออกสินค้าไปต่างประเทศ ที่ JIRAPORNFOD และปิดท้ายกิจกรรมด้วยการไปดูงานที่ วงศ์พาณิชย์ โรงงานคัดแยกขยะ ที่สามารถทำเงินได้มากมายมหาศาลเพียงแค่เริ่มคัดแยกขยะ และรู้จักคิดดัดแปลงขยะเหล่านั้น นอกจากจะเป็นธุรกิจที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ยังทำเงินและเป็นที่ยอมรับจนขยายสาขาไปหลายจังหวัดและต่างประเทศได้ด้วย

หลังจากจบโครงการแล้ว เป็นยังไงบ้าง ?

หลังจากจบทุกแคมป์ แล้วมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ทำให้รู้ว่าจริงๆ การเทรนนิ่งตั้งแต่ค่ายแรกเด็กหลายคนได้นำกลับไปใช้จริง และเหมือนเป็นการจุดประกาย หรือสร้างแรงบันดาลใจให้เขาหลายอย่าง โดยเฉพาะสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เขานำไปขับเคลื่อนในมหาวิทยาลัยและชุมชนมากขึ้น

หรือว่าประสบความสำเร็จขนาดไหน ในฐานะผู้ดูแลโครงการ

ถือว่าเกินคาดมากๆ ทำให้รู้ว่าพวกเขามีวิธีคิดที่โตขึ้นมากกว่าที่เจอในสองแคมป์แรก ภายในเวลาห่างกันแค่สองเดือน

โครงการ YTen ปี 2019 เป็นซีซั่น 2 ที่จะถึงนี้ เราจะได้เห็นอะไร

ที่คิดไว้คงจะเพิ่มทักษะความรู้อื่นๆ ที่อยากติดตั้งให้พวกเขาเพิ่มขึ้น เพราะปีที่ผ่านมาก็ลองผิดลองถูก เรียนรู้ร่วมกับเด็กๆ เหมือนกัน เช่น เวลาที่จัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับช่วงที่เด็กว่าง ตรงนี้ต้องปรับ นอกจากนี้ยังอยากให้เกิดเครือข่ายของตนเองระหว่างมหาวิทยาลัย หรือไปแลกเปลี่ยนไอเดียซึ่งกันและกันด้านสิ่งแวดล้อม ในลักษณะของฟอรัมที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ ว่าใครทำอะไรมาแล้วบ้าง และสามารถขับเคลื่อนร่วมกันได้โดยใช้โมเดลโครงการนั้นๆ แต่กระจายไปในบริบทแวดล้อมของมหาวิทยาลัย

ถือว่าเด็กเหล่านี้เป็นจุดเริ่มต้นเล็กๆ ที่จะก้าวไปสู่อุตสาหกรรมใหญ่แบบ Go Green ได้ อาจารย์คิดยังไง

เรารู้สึกว่ามุมมองด้านสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนสำคัญที่เด็กสนใจ แต่อาจจะไม่สอดคล้องกับอาชีพจริงๆ เราจึงต้องเพิ่มมุมมองและหาช่องทางให้เขาด้วย เด็กหลายคนมีมุมมองผู้ประกอบการมากขึ้น เช่น เรื่อง Refill Station ที่หลายคนอยากจะขับเคลื่อน เป็นต้น

คิดยังไง เมื่อประเด็นสิ่งแวดล้อม จะสามารถนำไปสู่การเพิ่มมูลค่าในธุรกิจได้

แน่นอนว่าทุกแคมเปญกิจกรรมและขั้นตอนไว้ให้เด็กคิดแบบนี้หมดแล้ว พอถึงการศึกษาดูงาน ก็จะทำให้เขาเห็นคนที่รักสิ่งแวดล้อมจริงๆ ในมุมมองที่หลากหลาย และเขาสามารถต่อยอดในวิชาชีพ ก่อนจะเรียนจบได้ เห็นได้ชัดเลยว่า อาจจะไม่ได้อยู่ในหน่วยงานภาครัฐฯ อย่างเดียว เพราะภาคเอกชน หรือการเป็นผู้ประกอบการเองก็สำคัญ จึงเป็นที่มาที่ไปของการที่เราเลือกหาสถานที่ดูงานที่บอกไปตอนแรก

โครงการ YTen:

<http://tkproject.biz/yten/>